

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

مقامات الحريري

CONSESSUS
HARRII

QUARTUS, QUINTUS & SEXTUS.

E

CODICĒ MANUSCRIPTO

LATINE CONVERSI AC
NOTIS ILLUSTRATI.

ACCEDUNT

MONUMENTA
VETUSTIORA ARABIÆ.

CURAVIT & EDIDIT

ALBERTUS SCHULTENS.

LUGDUNI BATAVORUM,
Apud JOHANNEM LUZAC,
M D C C X L.

PRÆFATIO.

QUANTUM in Eloquentia *Arabum* gradum occupet *Haririus*, ante Editionem trium priorum *Confessuum* insinuatum. Præcipua ei admiratio inde conciliata, quod ut nihil copiosius & uberius, ita limatius castigatiusque nihil ab ullo humano ingenio proficisci posse videatur.

Ejus Quinquaginta *Confessus* totidem limpidos fundunt rivos, qui vernantia prata, & viridaria amoenissima, prælabantur, atque rigent.

Nempe Scriptor ille semper novus, semper recens, ea polluit Vena, quæ usque & usque inter manandum crescat, seque ipsa ditior jugiter, uberiorque, evadat.

Nihil propterea legisse, nihil intelligere inter Eruditiores *Arabes* censetur, qui *Haririum* non contriverit, ac velut in succum & sanguinem converterit.

Si *Musæ* benigno oculo seculum nostrum respexerint, omnesque illos *Confessus* in

P R Æ F A T I O.

lucem tulerint, habebunt quod sibi gratulentur *Literæ Orientales*, in primisque *Hebrææ Lingua* interior cura, ac cultura; cujus eminentiam, dignitatem, gravitatem, vetustissimumque genium Scriptor hicce admirabiliter exprimit, atque repræsentat.

Omniū *Confessuum* versionem jam a longo paravi.

Evulgationem ut moratur frigus, quo præcedentis seculi ardor per *Erpenium*, *Gottiumque* nostros, commotus, atque a principibus *Theologica & Philologica* scientiæ viris fatus, infeliciter elanguit; ita resuscitatus vigor poterit maturare.

EXCERPTUM

EX

IBN CHALIKAN

DE

VIRIS ILLUSTRIBUS:

QUO OCCASIO OPERIS ENARRATUR.

✱✱✱ محمد القاسم بن علي بن محمد
✱✱✱ أبو بن عثمان الحريري البصري الحرامي
✱✱✱ صاحب المقامات كان اوجده
ايمة عصية ومرتق الحظوة التامة في عمل
المقامات واشتملت علي شي كثير من
كلام العربي ولغاتها وامثالها ورموز اسرار
كلامها ومن عرفها حق معرفتها
استدل بها علي فضل هذا الرجل وكثرة
اطلاعه وغزارة مادته * وكان سبب وضعه
لها ما حكاه ولده عبد الله قال كان
ابي جالسا في مسجد بني حرام فدخل
شيوخ ذو طوسرين عليهما اهبة السفر رث
الحال فصيح الكلام حسن العبارة فسأله
الجماعة من اين الشيخ فقال من سروج
فباستخبرته عن كنيته فقال ابو زيد
فعل

P R A E F A T I O.

تعمل ابي المقامة المعروفة بالحرامية وهي الثامنة والاربعون وعزها السي ابي نريد المذكور فاشتهرت وبلغ خبرها الوزير عرق الدين ايونصر انوشروان بن خلد بن محمد القاشاني وزير الاسام المستنشد بالله فلما وقف عليها اعجبته واشار علي والدي ان يضم اليها غيرها فاقمها خمسين مقامة *

والي الوزير المذكور اشار الحزبي في خطبة المقامات بقوله فاشار من اشارته حكم وطاعته غم الي انشي مقامات اتلى فيها تلى البديع وان لم يدرك الظالع شاق الضليع * * *

Abu Muhammed Elkasim Ibn Ali, Ibn Muhammed, Ibn Otsman, Hariri, Bafrensis Hgramius, Auctor Confessuum, fuit unicus Antistitum sui seculi; cumulatissima auctus felicitate in componendis Confessibus. Hi complectuntur insignem partem Linguae Arabicum, cum formulis, & proverbiis eorum, intimisque arcanis eorundem sermonis. Hos confessus qui condigne enucleaverit, indicium inde capere poterit Excellentiae viri bujus, vastaeque Eruditionis, ac copiosissimae venae. Causam compositionis hanc narravit Filius ejus Abdalla. Pater meus, inquit, sedebat in Templo Haramidarum; quum illuc ingressus senex tritis tectus pannis, habitu iter facientis; lacer conditionis; facundus sermonis, pulcher Elocutionis. Eum interrogavit coetus, undenam senex? Ille, Serusjo: explorarunt dein, quid cognomenti? Ille; Abu Zey-

P R Æ F A T I O.

Zeydus. Tum composuit Pater meus Confessum quæ appellatur Haramiensis, octavum & quadragesimum ordine; eumque retulit ad prædictum Abu Zeydum. Quum celebraretur illa scriptio, & fama ejus pervenisset ad Vezirium Sjerphoddinum Abu Natfir Anusjirvan ibn Chalid, ibn Mubammed, Kasjanensem, primarium Ministrum Chalyphæ Mostarsjid Billæ; isque eam legisset, admirationem ei commovit; atque Auctor fuit Parenti meo, ut alios ei confessus adjungeret. Itaque ad quinquaginta usque confessus complevit.

Ad hunc Vezirium respexit Hariri in Præfatione confessuum, quum ait; Et Auctor mihi fuit, cujus nutus imperium, & obsequium præda, ut componerem confessus, in quibus vestigia premerem Ejus, qui Scriptionis hocce genus excogitavit: quamvis sane claudicans metam non contingat firmo latere valentis &c. &c. &c.

Alia ibidem attexta, sepono. Sed curiosius, quam ut supprimatur, hocce.

ورأيت في بعض المجاميع ان الحريري
لما عمل المقامات كان قد عملها
اربعةين مقامة وحملها من البصرة الي
بغداد وادعاهما فلم يصدقه في ذلك جماعة
من ادباء بغداد وقالوا انها ليست من
تصنيفه بل هي لرجل مغربي من اهل
البلاغة مات بالبصرة ووقعن اوراقه اليه
فادعاهما فاستدعاه الوزير الي الديوان
وساله عن صناعته فقال انا رجل منشي
فاخرج

PRÆFATIO.

واقعة
هبتها فانفرد في ناحية من الديوان واخذ
الدواة والورقة ومكث زمانا طويلا فلم
يفتح الله سبحانه عليه بشي في ذلك
فقام وهو خجلان * وفي جملة من انكر
دمواه في عملها ابن القاسم علي بن افلاج
الشاعر فلما لم يعمل الحريري الرسالة
التي اقترحها الوزير انشد ابن افلاج

شبخ لنا من ربيعة الفرس
ينتف عشوؤه من الهوس *
انطقه الله بالمشان كما
رماه وسط الديوان في الخرس *

*Vidi in quibusdam voluminibus, Haririum quum
confessus componeret, quadraginta primum confecisse;
eosque Basora detulisse Bagdadum: quorum quum sese
Auctorem ferret, fidem ei negasse plurimos ex Erudi-
tis Bagdadi, dixisseque: neutiquam ejus esse hoc opus;
sed viri cujusdam Africani, cujus nobilitata erat fa-
cundia. Hunc Basoræ decessisse, bujusque Chartas
ad eum pervenisse, quas ille sibimet arrogaret. Tunc
illum evocatum a Vezirio ad Diwanum, interroga-
tumque, quid artis profiteretur? respondisse, se
ab Epistolis esse. Injunxisse eitur Vezirium, ut Epi-
stolam exararet ex tempore. Illum secessisse in angu-
lum Diwani, sumtisque atramentario ac charta lon-
giorem moram traxisse; sed Deum O. M. nihil ei
scriptionis istiusmodi aperuisse: confusumque tandem
sur.*

P R Æ F A T I O.

*furrexiffe. Inter eos qui Haririo fidem denegabant
fuit Abulkasim Ali Ibn Apblagi Poëta, qui quum
Epistolam ex tempore conficere nequiret, cecinit.*

*Senex nobis ex Rabia Elphars
Qui vellit extremitatem barbæ præ vecordia.
Eloquentem eum fecit Deus in Masjan,
Prout percussit eum in Diwan silentio.*

Ad verficulos hosce habeatur: *Haririum* nostrum
sibi vindicasse originem ex nobilissima gente *A-
rabum*, quæ *Rabia Elphars* vocitata: vicum au-
tem *Basora*, ubi habitabat, *Masjan* dictum: eique
in more fuisse, ut dum aliquid commentaretur, bar-
bam vellicaret.

Exitus hicce; quod domum redux, reliquos *confes-
sus* decem eodem stylo, quin erectiore adhuc, & ani-
mosiore quodammodo, pertexuerit; atque ita invidos,
& obrectatores vicissim confuderit.

En aliud adhuc non injucundum. يحكي انه
كان دميما قبيح المنظر فجاءه شخص
غريب يزوره وياخذ عنه شيئا فلما راه
استنزي شككه ففهم الحرييري ذلك
منه فلما التمس منه ان يملئ عليه
شيئا قال له اكتب

ما انت اول سامي غمره قمر
ورايد اعجبته خضرة الدمن *
فاختار لنفسك غيري اني رجل
مثل المعبدى فاسمع بي ولا ترني *

**

Narî

P R Æ F A T I O.

*Narratur Eum fuisse brevioris stature, & deformem vultu. Ad Eum autem accessit aliquando peregrinus quidam, visitaturus, atque aliquid scriptio-
nis ab eo ablaturus; qui conspecto homine, ejus figu-
ram contempsit. Id HARIRIUS intellexit: quum
itaque ab eo peteret, ut aliquid sibi diceret, dixit
ei, scribe:*

*Non tu primus noctivagus, quem decepit Luna;
Et pabulator, cui placuit viror fimetorum.*

Ergo elige tibi alium; namque Vir sum

Moaidiji ad instar; proin audi me, non vide.

Tum vero confusus ille discessit.

Allusum ab Haririo ad Historiam Moaidiji alicujus, ortumque inde proverbium *تسمع بالمعبيدي لا ان تراه* Audias Moaidijum, non autem videas il-
lum. Is a Noomano Hirensium Rege contemtim ex-
ceptus, quod brevior esset statura, dixisse fertur
المرء باصغريه قلبه ولسانه Vir duobus mi-
nimis ejus censendus, Corde & Lingua.

ABI MUHAMMED ELKASIM
B A S R E N S I S
VULGO DICTI
H A R I R I
DISSERTATIONES

E
M A N U S C R I P T O
BIBLIOTHECÆ ACADEMIÆ
LUGDUNENSIS

E D I T Æ
E T N O T I S
I L L U S T R A T Æ.

الْمَقَامَةُ الرَّابِعَةُ

الدِّمَّجَاتُ

أَخْبَرَ
الْحَرِثُ بْنُ هَيَّامٍ قَالَ : طَعَنْتُ إِلَى
دِمَّجَاتٍ عَامٍ : هَبَّاطٍ وَهَبَّاطٍ فَأَنَا يَوْمَئِذٍ
مَرْغُوفُ الرَّحَاءِ مَوْثُوقُ الْإِخَاءِ أَشْجَبُ : طَارِقُ
الْشَّرَاءِ

NOTÆ IN CONSESSUM QUARTUM.

1 دِمَّجَاتٍ , *Dimjat* , *Damiata* , unde *Damiatensi* *confe-*
sui nomen, est nobilissima *Æ-*
gypti urbs. De ea consulendus
Index Geograph. ad vitam Salad.

2 طَعَنْتُ *iter feci.* Radix
ظعن quæ secundum *Tebiebium*
infert *ضد الإقامة* *contrarium*
standi, vel *manendi* in sede
sua, consergi debet cum *لا*
loco moveri. Nempe ex *Diale-*
cto *لا* in *ط* mutari amat; ut in
Clavi exemplis complusculis ad-
structum. Origo latet.

3 عَامٍ هَبَّاطٍ وَهَبَّاطٍ

anno impulsione & repulsionis,
proprie. Id saltem prætule-
rim ex variis expositionibus,
quas *Tebiebium* offert. هَبَّاطٍ

جانبه وصباح مَبَّاطٍ
دفاع وقيل الهَبَّاطُ
الاقبال والمَبَّاطُ الإِدْبَالُ
وقيل الهَبَّاطُ الاجتماعُ
للصلح بين التقوم
والمَبَّاطُ التفريقُ
وقيل هَبَّاطُ أَشَدُّ السَّوْقِ
إلى الورد وهَبَّاطُ أَشَدُّ
السَّوْقِ إلى الصدرِ

Hijât est clamor, & vociferatio.
Alii volunt, *Hijât* esse accessum.

CONSESSUS QUARTUS.

DAMIATENSIS.

Etulit Harith Ibn Hemmam, Damiatam, inquit, commigravi, anno confusionis & tumultus pleno. Ego vero id temporis a lætiore fortuna respiciebar; atque ab Amicis unice diligebam: trahebamque vestimenta

& Mijāt recessum. Iterum aliis Hijāt est conciliatio pacis in populo; & Mijāt, dissipatio ejus. Denique aliis Hijāt est vebementissima impulsio ad aquationem, & Mijāt vebementissima inde repulsio. In eo pedem figo. Aliquid proverbiale nempe subest huic formulæ a pastoribus, gregumve ductoribus, ductæ. Inter hos sæpe rixæ, & turbæ, ad aquatoria existunt, dum alii citius ad aquam impellunt camelos, quam par: alii tardius inde eosdem depellunt; atque locum facere negant. Pulchra imago, ad tumultus bellicos, & seditiones, pingendas. Sunt infinitivi 3. conj. **هبط** Med. se strepere, tumultuari, & **مات** declinare. Inde etiam proverbialiter in 6. conj. **تهبطوا** inter se ultro citroque impulerunt, & repulerunt, pro discordiis fuerunt agitati.

4 Venusta formula, **مرموق** Fortunæ commodioris ad-

spectu bonoratus. Nempe **مرموق** est vibravit oculum, leviori intuitu strinxit aliquem. Id favoris signum, si potentior inopem leni oculo stringere dignetur.

رخاء Laxitas, opulencia, ergo hic inducitur ut Domina potens, quæ quem adspicere dignetur, ditet simul. Adjectum non sine acumine, Dilectus fratrum. Nempe florentes amicorum turba circum sedet; circa pauperes ingens solitudo est.

5 Granditer dictum, Trahebam **مطارف الثراء** vestes opu-

lentie. Est plur. fr. a **مطرق** vestis striata, & marginum ornatu insignis. Ducta significatio a **طرف** ora, extremitas.

Alterum **فراء** proprie signat madorem; a **فرب** maduit. Inde **فراء الحال** mador opulencia, in

السرَّاء ٥ وَأَجْنَلِي مَعَارِفَ السَّرَّاءِ ٦ فَرَأَفْتُ صَحْبًا قَدْ
 شَعَوْا عَصَا الشِّعَاقِ ٩ وَلَتَرَضَّعُوا أَفْأَيْتَ الْوَفَاقِ حَتَّى
 لَا حَوْلَ ١٠

Hamasfa. Designatur opulencia, ut sic dicam, irrigua; non a-vare habita.

6 Pari granditate enunciatur,

أَجْنَلِي مَعَارِفَ السَّرَّاءِ

remoto velo contuebar vultus la-

tioris fortuna.. Forma سرَّاء

est comparativa, in fæmin. ab

٥, ٦. Latior: a rad. سر leti-

us est. Ea absolute venire a-

mat pro Vita lautior, & bea-

tiore. Ejus contrarium ضَرَّاء

vita calamitosior; ab أَضَرَّ, cu-

jus Radix لا رَدَّ ضَرَّ pressit an-

gustius. Ajunt quidem Lexico-

graphi, esse fæmininum sine maf-

culino; sed hoc nihil: & أَضَرَّ

certissime est comparat. mascul.

magis angustans; cujus fæmin.

pro fortuna afflictione invaluit.

Sequens مَعَارِفَ est plur. fr. a

مَعْرِفَ facies, speciatim frons

& nasus, quod inde يَعْرِفُ

dignoscatur hominis indoles.

اجنلي est 1. sing. fut.: 8. a

اجلي five ٩٧٦ revelavit.

Inde Octava signat, relictam &

nitentem adspexit sponfam. Supra

ad Conf. 3. illustratus hic usus.

Admirabilis hinc figura emer-

git, qua fortuna lautior ut Spon-

sa inducitur, quæ ad Thalamum

suum, & oscula, admittit bea-

tiores.

7. Verbum رَأَفْتُ socium me

feci itineris, est, 1. prat. 3. conj. a

رَفَفَ Benignus fuit. juvit. comas

fuit. Hinc رَأَفَ comitem se

dedit. alteri, præsertim ad iter;

unde رَفَقَ comitatus: caterva iter

facientium. Primaria potestas

Radici est, ignem niti, fulcire.

Inde in 8. اِمْرَتَقَّ innixus fuit

cubito, qui مَرَفَقَ dicitur,

quod eo inter reclinandum nos-

met

stimenta cunctissima opulentia; & laeta vita nitentem faciem adspiciebam. Assumsi autem itineris comites, qui baculum diffensionis confregerant; & consensionis haustus lacteos suxerant, eo

met fulciamus. Hinc lux in Cant. 8:5. מְרַפֶּקֶת עַל דִּוְרָה.

Sequens ضَجْبًا secundum Arabes est plur. fr. a صَاحِبٌ

socius. Sed sciatur pluralia ista fracta esse ferme nomina substantiva, collective sumta. Sic

ضَجْبٌ in Origine est societas. Inde societas mea pro socii mei. Id genus mirifice Grammaticam Arabum implicuit: facile explicandum ab iis, qui judicio Critico pollent.

شَقُّوا عَصَا الشَّقَاقِ 8

fregerant baculum diffidii. عَصَا

pro عَصِي & عَصِي est يَلْدَا,

quod in יָץ lignum contraxere

Hebraei. Radix عَصِي durus

fuit. شَقَاقٌ, diffensio in infin.

3. proprie est mutua diffraetio, a

شَقٌ fregit, unde شَاقٌ fre-

git erga alium. Non figurate tantum, sed & proverbialiter elatum, frangere baculum diffractionis sive diffidii. Nempe so-

lemne Adagium inter Arabes

شَقَّ فُلَانُ الْعَصَا

إذا ترك baculum fregit: إذا

الطاعة وخرج مباينا

quum obedientiam missam facit, & erumpit in diffidium. pulchre

Schol. قال ابو عبيدة العصا

تضرب مثلا للاجتماع

وانشقاقها يضرب مثل

للافتراق وقال ايضا معني

قولهم شَقَّ فُلَانُ عَصَا

المسلمين اي فرق جماعتهم

Abu Obaida auctor est Baculum

proverbiali usu adhiberi in socie-

tate, ejusque fractionem in diffi-

patione. Eo sensu dictum adfir-

mat, Rupit ille Baculum Mosle-

miorum, i. e. communionem eo-

rum deseruit. In Hamasa reperio

شَقَّ عَصَا الدِّينِ

fregit baculum religionis, pro eam

deseruit. Hinc jam venusta tra-

lacione Haririus, frangere ba-

culum diffidii, pro diffidia fu-

gitare.

9 لم تَضَعُوا سِخْرِيَّ فُخِرْتُ. Est pres.

8. a مَرَضٌ item fuit, lactens

A 3 fuit.

١٥ لَاخُوا كَاسْنَانِ الْمَشْطِ فِي الْأَسْتَوَاءِ وَكَالْتَفْسِ
 الْوَاحِدَةِ ١١ فِي التَّنْبَاهِ الْأَهْوَاءِ وَلَنَا ١٢ مَعَ ذَلِكَ
 نَسِيرُ النَّجَاءِ وَلَا نَرْحَلُ إِلَّا كُلُّ هَوَجَاءٍ وَإِذَا نَزَلْنَا
 ١٣ مِنْزِلًا أَوْ وَرَدْنَا مِنْهَلًا آخَتَلَسْنَا
 ١٤ الْكَبَّ

رضع الثدي *nifit*. Inde figurate
fuixit uber ad omnia transfer-
tur, ut fugere ubera doctrinae,
virtutis &c. item vitii, injusti-
tiae &c. Eadem hic Metaph. nam

أَقَاوَيْقُ proprie designat *Lac*
quod in uberibus colligitur inter
binas mulsiones. Est autem plur.

أَقَوَافُ, a primo, *fract. secundus*,
 cujus *sing. فَيْقُ*, pro *فَوْقُ*,

a *media Waw*, quod inter
 alia notat *singultavit*. Inde
 significatio hæc translata; nam
 humor denuo confluens, *seque col-*
ligens, quasi *singultit*. *وَفَافُ*

est *infin. 3. conjug. a* *وفق*
convenit. Paronomasia nolim
quem fugiat. Ea Orientales mi-
rifice delectantur.

١٥ لَأَخُوا &c. proprie, *ma-*

nifesto apparuere tanquam dentes
pectinis in æqualitate. Est 3.
prat. primæ conj. a *لَوَح*

micuit, splenduit, manifesto ap-
paruit. Inde لَوَحُ tabula nomen

invenit. Ea *Arabibus لَوْحٌ*
omnis res lata, & plana: sive
lignea, sive ossea, sive alte-
rius materiæ. Specialius tabula.

إِسْتَوَاءُ æqualitas, est infin. 8. ا

سَوِيٌّ æquus, æqualis fuit:
سَوَّى: unde in Hitpabb.

הַשְׁתוּהָ, & הַשְׁתוּהָ, sine
Dagesb. Hinc Prov. 27. 17.
נִשְׁתוּהָ æquabimus, cum He

parag: pro נִשְׁתוּהָ. Comparationem
cum dentibus pectinis de-
claret Teblebius *كاسنان المشط*

مثل يه كل استواء في
 اي

eo usque ut dentes pectinis aequalitate referrent: & conglutinatione voluntatum suarum unam viderentur efficere animam.

Sic comparati celerrimum cursum tenebamus, & vectabamur camelis stolidè præcipitibus: quumque in mansionem aliquam descendissemus, aut requiem aliquam ingressi fore

אי חאל כאן פאן אראדא
לסנא עיל הששי
קאלא קאסנא אלא

Sicut dentes pectinis, Proverbum ad aequalitatem in statu quocumque. Si aequalitatem in malum intendant, dicunt, sicut dentes asini. אסנא plur. fr. a
דנס, Radix אסנא
acuit.

11. Proverbiale quid spirat quoque, ut anima una in conglutinatione voluntatum. אסנא
est anima. אסנא est
אסנא part. fem: אסנא, unicus fuit. אסנא est infin: 8. a
אסנא med. Hamz. אסנא, conglutinat^{us} fuit. Inde אסנא con-

glutinatio proprie, dein foederatio, natio foederata. אסנא plur.
fr. ab אסנא cupiditas, adfectus vebementior. Ex Pibb.
אסנא in Sacris remansit.

12 fuimus ibimus, אסנא אסנא

structura Arabica, pro fuimus ut iremus i. e. ibamus. Thema prioris verbi אסנא extitit. posterioris אסנא med. je אסנא, Hebr. אסנא cessit, discessit. Sequens אסנא est effugium, evasio, a
אסנא evasit celeriter. Inde jucunda phrasi ibamus evasionem i. e. אסנא אסנא itionem ce-

lerrimam. Ei resonat אסנא camelus præceps in cursu, foem: ab אסנא, compar. in quo inest אסנא stolida levitas & præcipitantia. Dicunt etiam ventus stolidè præceps, pro incitatissimo, & tentoria convellent:.

13. Lecta phrasis אסנא descendit descensionem, vel potius locum descensionis, i. e. mansionem. Est אסנא descendit cum fluxu. In eandem mentem pulchre additur אסנא descendimus locum aquationis. אסנא, אסנא

Illuf.

١٤ اَللَّبْتُ وَلَمْ نَطِلْ اَلْمَلَكُ فَعَمَّ ١٥ كُنَّا اِعْمَالُ اَلرَّكِبِ
 فِي كِبَاةٍ ١٦ فِتْنَةِ اَلشَّبَابِ ١٧ مَحْدَافَةِ اَلْاِهَابِ
 ١٨ فَاسْرَيْنَا

Illustratum alibi. **ملازل** منهل
 a **ملازل**, *potum egit* : unde &
ملازل *aquatoria*, *loca pas-*
cuis, & *aquis rigua* ; *Efai. 7:*
١٩. ex forma Biblel.

14 Venuste dictum **اِخْتَلَسْنَا**
rapuimus, *furati sumus*, *moram.*
 Est plur. præt. in 8. a **خلس**
rapuit. In *Diw. Hud.* simili ve-
 nustrate de *bucula* **تختلس**
rapit mugitum, pro le-
 nissime mugit. Item **مسايل**
differtationes raptæ,
 pro leviter & perfunctorie scrip-
 tæ. Sequens **نَطِلْ** pro **نَطِلْ**

longum faciebamus, per *Apoco-*
pen, ob **لم**. Vide *Grammat.*
طال *longus fuit*,
 unde **طال** *in longum projecit.*

15 Verbum **عَمَّ** accidit, ob-
 venit, ante oculos apparuit, se-
 que obtulit. Hinc **عَمَّان**
nubes transversa &c. **اِعْمَال**

exercere est infin. 4. a **عمل** *fecit,*
laboravit, **عمل** : unde in 4.
عمل *laborare fecit came-*
lum suum, pro *incitavit*, &
strenue exercuit currendo. **مركب**

per excellentiam sunt *cameli*,
 quasi *vectura*, a **ركب**, a
vectus fuit.

16 Recondita phrasis **لبلة**
Nox juvenis, five
junioris adolescentia. Eam sic
 enucleat Tebl. **هو كناية**
 عن شدة سواد الليل
 وانها لا قمر فيها لان شعر
 الشباب اسود ويحتمل ان
 يريد انها اول الشهر
 فهي كالشابة في ابتداء
 عمرها واللبلة في اول
 الشهر ايضا سوداء

Est circumlocutio vebementio-
ris nigredinis in nocte illu-
ni ; *quoniam crines adolescen-*
tia nigriores. Fieri etiam po-
 test ut intendat primam mensis
 no-

remus, moram illic rapiebamus, nec cunctationem extendebamus.

Visum autem fuit nobis aliquando exercere vectores nostros in nocte admodum juvenescente, & cutim nigricante instar

noctem, quæ est tanquam adolescens, in principio ætatis. Nox autem initio mensis item nigra. Posterius hoc pertineret ad genus loquendi Latinum, quo Ver novum, adultum, & præceps, si-ve senescens, figuratur. Apud Xenoph. extat ἀνὰ μεσημέριον καὶ νύκτις intempesta nocte. An hoc voluit

forte? Certe فِتْنِي الشَّبَابِ est vigorem adolescentiæ habens. Nempe فِتْنِي forma

Pebbl, opponitur annofo, signatque juniorem, a Rad. فِتْنِي juvenili ætate fuit. Convenit in Origine cum פָּתָה erravit, deceptus est: unde פָּתָה simplex,

facilis deceptu. De his alias. شَبَّ adolescentia a شَبَّ arsit, flagravit, propagata, notans الحَبْوَان

في زمان الحرارة الغربية ætatem qua animans calore naturali maxime viget. Est ergo ardor proprie, si-ve flagrantia: sic

אֵשׁ flagrantia ignis, Job.

18: 5.

17 Reconditus adhuc, quod Nox inducatur عُدَافِيَّة

الاهاب corvum referens pelle.

عُدَافٍ corvus niger, proprie

est Epitheton Poëticum, notans profusiore coma, vel pluma, præditum. Docet id Tauriz. ad Hamasa. كَثْرَ مَا يَسْتَعْمَلُ

الغداف في صفة العُصَاب

يراك انه ككثير الريش

كان مريشه اُعْدِفَ عليه

كما تُعْدِفُ المراء قناعاتها

Plerumque usurpatur vocabulum עֲדוּף pro Epitheto corvi nigri.

Intenditur, eum esse plumosum; ac si pluma ejus אֲעֲדֹף profusa esset

super ipsum, prout mulier נִעְדָּף

profundit super semet calanticam suam. Hinc reliquas Glossas apud Cl. Gokium sponte intelliges; simulque percipies cur

אֲעֲדֹף in 4. sit laxavit calyp-

١٨ فَأَسْرَيْنَا إِلَى أَنْ نَصَا اللَّيْلُ شَبَابَهُ
وَسَلَّتْ ١٩ الصُّبْحُ خَضَابَهُ فَحَبَسَ
مَلَنَّا ٢٥

eram suam mulier : & extendit
nox tenebras suas. In 1. غَدَفَ
exponitur liberalis fuit, largi-
ter donavit. Est secundarium, a
primario illo, profusus fuit. Ha-
bes Hebraum גָּדַף redundavit :
profusus, superfluous, fuit. In
Conf. 15. habebimus وَقَدْ
اغْدَفَ بِحَسْبِ الظُّلَمِ
وسبح الزهد في السقام
Famque profusa erat ala, obscuri-
tatis, & murmurabat tinnitu in
nube. Ab hoc غَدَفَ
porro descendit غَدَافِي nigrum
cororum referens : quod gentis
plerumque a Lexicis abest; quia
inānitum esset; nec cuiquam
Linguae gnaro aliquid difficulta-
tis inde creari queat.

Interioris elegantiae quoque
quod Nocti detur لهباب
الديم pellis, corium. Nempe
pellis, corium. Nempe
الديم pellis caeli pro expanso
frequentatur. Ea occasione
pellis dici signare
coepit ejus expansionem, & luci-
dam faciem : & اللبلل
pellis noctis, contra, ejus nigre-
dinem. In Hist. Tamerl. pag. 60.
& 74. reperies أديم الهواء
pellem aeris pro vasto inani.
Omitti hic nequit cororum
huncce profusa cotina nigricante
præditum adeo placuisse Ara-
bibus; ut etiam ausi fuerint
Cororum pro coma nigricante ho-
minis ponere. Postea *Asedat*
rasuram capitis pœne loco sibi
impositam dolens in *Hamsa*

لقد حلقوا منها غدافا كانه
عناقيد كرم ليناعت واسبلرت

Profecto deaserunt de capite cororum i. e.
Comam nigricantem, baud setus ac si
Botri essent vitis, maturi simul & propenduli.

star corvi; continuavimusque iter, usque dum juven-
tem suam nox deposuisset, atque suam tincturam aurora ab-
stergeret. Ibi tum tædio viæ correpti, in somnumque pro-
pen-

Allegatur ibidem a Tauriziq a- | tiam describente
liud ex veteri poeta Adolestem-

فلا يبعد الله ذاك الغراب

Non removeat Deus huncce nobis corvum

Hoc est vigorem comæ nigrican-
tis. Ex genio intimo Orientis
ergo depromptum illud Cant. y.
11. Comæ ejus שחרות דערב
nigra ut corvi. Qui in Lingua
adyta non penetrarunt, tales
similitudines vexant. Ceterum
ex his apparet, primam Scho-
lastæ interpretationem præfe-
rendam; ut Nox juvenescens no-
tet nigra coma præditam.

18 Huc ducit sequens colon.
Ad ejus illustrationem paucula.
لَسْرِينَا iter nocturnum fecimus

est i plur. præf. 4. 2 سَرِي ,
noctu ivit. Porro, Nox exiit
adoleſcentiam suam; palam nunc
est, nigrorem comæ deposuit.

لَصَا exiit vestem, & لَصَا pulsi-
comam, in Origine conveniunt,
& Hebræum לָאָה vellere, præ-
sertim comam, multa luce au-
gent.

19 Novam figuram præbet,
Aurora tincturam suam abradens,

abstergensque. Nempe سَلْت
est decorticavit, corticem
derastit. Inde سَلْت mola, sive
farina molita, nomen invenisse
videtur. Certe سَلْت &
سَلْت Arabibus est genus bordei
corticis expers. Latius tamen
funditur, quippe quod decorti-
cationem, aut grana decorticata,
& molita, ex origine designare
queat. خَضَابٌ, tinctura, in-

fin. verbi خَضَبَ tinxit, hic
signat ex mente gemini Scho-
lastæ سَوَادُ اللَّيْلِ
nigredinem, & obscuritatem no-
ctis: quæ ortu Auroræ exuta,
& discussa sit. Sic adfix. in
خَضَابِهِ rediret ad Noctem.

١٥ مَلَيْنَا السَّرِيَّ وَمَلَيْنَا إِلَيَّ الْكَرِيَّ ١١ صَادَقْنَا
لَرَضًا مُخَصَّلَةً الرَّبِّيَّ ١٢ مَعْنَلَةَ الصَّبَا ١٣ فَتَحَبَّرْنَاهَا
مُنَاخًا لِلْعَبَسِ وَمَحَطًّا لِلتَّغْرِيسِ فَلَمَّا
حَلَّهَا ٢٤

Mihi multo commodius, venustiusque, videtur, si ad ipsam auroram sese reflectat, quæ dicatur tincturam suam abstergere, roseo colore surgentis diei semet sensim in claritatem convertente. Nempe خضاب

٢٥ tincturam rubram adfert: unde in Hamaf. مخضوبة التينان tinctorum, pro muliere: ex more Arabissarum, quæ extremam pul-
pam, & ungues, roseo colore inficiunt. Item خضيب Epitheton basie sanguine tinctæ. Rem dubitationi eximit vetus dictum

لا تنزوح سئلانة ولا مَرَهَاء
ne uxorem ducas tinctura digitorum negligentem, & collyrii oculorum. Elucet Roseos Aurora digitorum ab Haririo captatos, & pulcherrime traductum illud

أَسَلْتِ foem. a compar. سَلْنَانَة, in muliere quæ tincturam rubram

extremis digitis derastit.

٢٥ مَلَيْنَا tardio correpti fuimus. In prat. 1. conj. a مَلَّ

pro مَلَّ fastidivit: pertasus fuit. Est notio secundaria, a coquendo sub prunis. Alibi indicatum. مَلْنَا, inclinavimus, a

مال Med. Fe, flexit, inclinavit se &c. Grata alliteratio: quæ & inter سَرِي iter nocturnum, pro كَرِيَّ & سَرِي pro كَرِيَّ somnus, sive propensio in somnum potius.

٢١ صَادَقْنَا offendimus &c. Est in prat. 3. a صدف declinavit. مُخَصَّلَةً delicata, amana,

na, est part. 9. conj. a خَصَل

penſi , offendimus terram cujus *colliculi molles* , *Euri lenes* ; eamque elegimus , ut cameli noſtri recubarent , & nos ſimul deſcenderemus ad quietem . Illuc quum miſcella noſtra

maduit. Inde *خَضْبَةٌ* , & *خَضْبَةٌ* forma part. Pabil eſt pratum amaranum : hortus delicatulus. Paradifus. *رَبِّي* plur. fr. pro *رَبِّي* a ſing. *رَبْوَةٌ* colliculus , tumulus , a *رَبِّي* *رَبِّي* crevit.

22 *مَعْتَلَةٌ* debilis. Eſt part.

8. a *لَلَّ* *لَلَّ* hauſit altera vice.

Inde *اعْتَلَّ* exhauſtus fuit : & morbo , agritudine , debilitatus. Hinc latius diſmanat , per uſus quos *Lexicographi* nulli annotant : ut hocce noſtrum , terra debilis *Euris* , ubi languidi & lenes ſpirant ventuli.

23 *تَخَبَّرْنَا* elegimus. Eſt præter.

5. a *خَابَر* med. je, bonus fuit , præſtitit ; unde in 2. *خَبِر* bonum fecit : pro iudicavit ; elegit. In 5.

تَخَبَّر optimum iudicavit. *مَنَاحٌ* recubitorium , ex part. 4. paſſ. q.

d. locus ubi recumbitur. Thema eſt *نَاح* *نَاح* procubuit camelus. &c. *لَلَّعِبَس* , e tribus compositum , pro *لَلَّعِبَس* :

in plur. fr. ab *أَعْبَس* camelus cujus albedo flavedine mixta eſt.

Is color *عَبَس*. Sequens *مَحَطٌ* eſt locus deſcenſionis ex itinere ,

ſtatio, manſio. Etiam *مَحَطَةٌ* forma ſemin. effertur ; quamvis *Lexica* eam negligant.

لَلَّتَعْرِيس , iterum e tribus con-

ſtat : eſtque inſin. 2. a rad. *عَرَسَ* ligavit camelum decumbentem : & ſecundario *لَرَم* ſubſtitit alicubi.

In 2. conj. *عَرَسَ* exponitur conſedere viatores circa extremum noctis , ut , capta aliqua quiete , mox iter proſequerentur.

Talis locus *مَعْرَسٌ* , & *مَعْرَسٌ* ex participiis 2. & 4. vocitatur.

١٤ حَلَّهَا الْخَلِيطُ وَهَدَأَ بِهَا ١٥ الْأَطِيطُ وَالْأَقِيطُ
 ١٦ سَمِعْتُ صَوْتًا مِنَ الرِّجَالِ يَقُولُ لِسَمِيرٍ فِي الرِّجَالِ
 كَيْفَ حَكَمَ ١٧ سَمِيرُكَ مَعَ حَبْلِكَ وَجَسْرُكَ فَقَالَ
 ١٨ أَتَرَى الْجَارَ وَلَوْ جَارٍ ١٩ وَأَتَذَلُّ الْوَعَالَ لَمَنْ مَوَالٍ
 ٢٠ مَلْعَنُيْلٍ ٢١

٢٢ *Quemque* الْخَلِيطُ حَلَّهَا

Descendisset in eam conitum turba.

proprie est solvit,

resolvit, nodum. Inde secunda-

rio ortum, descendere dicubi ad

quiescendum, vel diversandum.

Sic *apud Arameos.*

est Pabil, notans mi-

stum, a *miscuit. Specia-*

tim signat consortem, & ami-

um. Ea vis mox recurrit.

Uterque Scholiast. & hic can-

dem tenet. Sic collectivum fo-

ret. Suspicio tamen latiore

nunc potestate turbam mistam,

sive multitudinem miscellaneam,

hempe hominum & camelorum,

intendi.

٢٣ Firmat opinionem no-

٢٤ stram, quod subdatur, *Quem-*

que conquisisset in ea terra,

mansione, الْأَطِيطُ وَالْأَقِيطُ

murmur camelorum, & conchus
hominum. - Prius descendit ab

٢٥ ١. *stridit* sella camelina.

٢٦ 2. Ipse camelus, præ lassitudine.

٢٧ 3. murmur edidit venter. Inde

٢٨ 4. teneriores adfuit motus fait.

Hæc Hebr. *וּבְנֵי* illustrando

egregie subserviunt. Posterius

est a *סָפַח* *sonum e naribus edidit,*

merlus: ronebos duxit dormiens.

٢٩ 26 *audivi vo-*

calem e viris &c. cum Hebr.

וּבְנֵי concinit *سَمِعَ*. Sequens

٣٠ *venit a* *صَوَاتٍ med.*

Waw, exclamavit; sonuit clara

voc. Etiam med. 70 fuisse,

forma nostra arguit &c.

٣١ 27 *Quomodo* *سَمِيرُكَ*

stra turba defedisset, in eaque lassorum gemitus camelo-
rum, & ronchi dormitantium, conticuissent, exaudivi voca-
lem quendam, nocturno confabulatori inter mansiones ita
dicentem. „ Quenam instituti tui ratio, cum homini-
bus seculi tui, vicinisque tuis? Cui ille, observo
„ eam qui ad me diverfat, etfi diverfat a justitia: &
„ prodigus sum amicitiae erga eum quoque qui ferocit:

judicium moris tui? i. e. quomo-
do tibi agendum judicasti, & de-
crevisti? Quenam tibi nor-

ma vita? &c. **سيرة** incessus
transfertur ad vitam, consuetu-
dinem, morem agendi. **حكم**
judicium, ab **حكم** sa-
puit: proprie, **صوابه** facit. Inde
حكم **صوابه**, solida firmitas.

اهل عسرك sunt **جبل**

رجال **جال**; a **جال** **جال**
in orbem iovit. Hebraeis **גל** co-

gnatam, vel eandem, signifi-
cationem exerit **Dan. 1: 10: a-**
statem **judicium** designans. Con-
fer quæ ad **Job. 3: 22** notata.

جبار plur fr. a **جبار**

vicinus; confor. Est Hebr. **ג**,

& **ג**. Forma ista **ג** pro-
prie signat vicinitatem, confor-

tiuum. Pro ipsi vicinis ea in-
valuit, collective: ut apud **La-**
tinus.

28 **أرعى** colo &c. fut. 1. a.

رعى **رعى** pavit: pastorem egit:
rexit, curavit, custodiavit, ob-

servavit &c. **جار** vicinus, sic
dictus quod **أصغر** **أصغر**. Radix

جار in fonte est **أصغر**.

Hinc assumta quoque notio in-
juste agendi. Usus Hebraeos in
Origine elucidabo.

29 **أبدل** &c. liberaliter im-

pendo; est fut. 1. conj. a **أبدل**

largitus est, profuse erogavit o-
pes &c. &c. Inde pulchræ phra-

ses ductæ, **أبدل** **أبدل** impen-

dit studium suum, in **Hist. Th-**
meri. & **أبدلوا** **أبدلوا**

derunt, erogarunt, animas; apud
Abulphar. Magnifice in **Hamas**

وأبدل في الهجاء ونجى واني
له في سوي الهجاء غير بدول

30 وَأَحْتَمِلُ الْخَلِيبَ وَلَوْ أَبَدِي 31 أَلَّا تَخْلِبَ وَأَوْدُ
 الْحَمِيمَ وَلَوْ جَرَعَنِي أَحْمِيمَ 32 وَأَقْضِلُ الشَّقِيقَ
 عَلَيَّ الشَّقِيقَ 33 وَأَفِي لِنَعَشِيرِي وَإِنْ لَمْ يَكْفَيْ
 بِالْعَشِيرِ 34 وَيُسْتَقِلُّ الْجَزِيلُ لِلنَّزِيلِ وَأَقْمُرُ
 الدَّمِيلَ 35

Es prodigus sum in praelio vultus mei, quantumvis ego
 Eiusdem extra praelium minime prodigus sim.

Similiter noster, prodigo conjun-

ctionem الوَصَالِ infin. 3. a

وصل accessit, proprie junxit.

لا زال est sevit.

30 أَحْتَمِلُ suffero &c. in

ف. 8. ab حمل portavit.

mixtus, jam haud dubie socius.

Ei per kasiā recinit تَخْلِبُ

commixtio, conturbatio, in in-

fin. 2. أَبَدِي est præt. 4. a هَدِي
 apparuit.

31 أَوْدُ diligo &c. Est fut. 1.

conj. a وَدَّ وَدَّ, sive دَدَّ di-

lexit. Prius حَمِيمٌ notat Ami-

cum a حَمَّ حَمَّ ferbuit. Poste-

rius ferventem aquam. Hinc Pro-

verbialiter dictum, sorbere eum

fecit aquam ferventem, pro ma-

gnis doloribus & tormentis adfecit.

In Nawabig idem lusus

مَا لِفَسَاقٍ مِنْ حَمِيمٍ

غَيْرِ غَسَاقٍ حَمِيمٍ

Non habet improbus Amicum,
 Nisi aquam fervidam Orsi.

" & tolero consortem, etiamsi turbati consortii manifestus
 " fit: & amo propinquum fervide dilectum, vel si fervi-
 " dam mihi sorbendam præbeat; & amicum tenerum vel
 " germano prætulerim: & sodali integrum præsto officium;
 " quamvis ipse ne decimam quidem partem repenset: &
 " con-

Coeterum جَرَعَ Sorpsit, a جَرَعَ | يَكْفِي est fut. 3. a. كَفَى

traxit ortum duxisse videtur. primum invertit vas. Inde in 3.

32 أَفْضَلُ *antepono &c. Fut.*

شَفِيفٌ *præstitit.* فصل 2. conj. a

Amicus tener; a شفق coman-
 feratione ductus fuit. Est secun-
 darium, a primario, tenuis fuit:
 ut supra alicubi enucleatum.

شَقِيقٌ fissus in duas partes : a

فِدِيْتُ *fidit.* transfertur ad fratrem germanum; quasi dicas auferam tui partem, quæ a te diffusa veluti.

33 **وَإِن** **explico &c.** **Est**

fut. I. conj. 2 **וְיָמָּה** *integer*,

omnibus partibus completus fuit.
Item integrum persolvit officium.

debitumque Prius ³ est fa

ialis, quasi *decimatus*, sive *decem partium confors*. Posterius ipsam *decimam partem* exprimit.

كُفِيَ est fut. 3. a. كَفَى

prorum invertit vas. Inde in 3.

conj. **كَافًا** compensavit, quasi apposuit rem rei ad equilibrium.

34 اَسْتَقِلَّ rollo, levo, levan-
do defero, & tribuo. Est fut. 10

conj. 2 קלל *levis fuit*. Ita
Schol. verbum hoc interpreta-
tus. Aliquid figuratius habe-

bis, si des, leve reputo **الجزيل**
capio sum **للتزيل** pro hospite.

Lexicographos hanc notionem non indicasse: sed sufficit eam cum indole *Radicis*, & *speciei decimæ*, esse conjunctissimam. Infra recurrit.

جزیل formā Pabil, a جزیل

refecuit, revulsit, uti ramum
cum fructibus. Sic copiosi po-

tionem nata. Apud Hebr. נִיחַ i-
tem *deripere* - ut *cutim de carne*

&c. Item, *violentius rapere*,
solius &c. &c. *h. i. i. i. i. i.*

diversiflor , ۳ نزل *descendit* .

pra-

35. أَلَدَمِيسِلَ بِأَلْجَمِيلِ 36. وَأَنْزَلَ سَمِيرِي
 مَنَزِلَةَ أَمِيرِي 37. وَأَحْلَى أَنْبَسِي مَحَلَّ مَرِيَّسِي
 38. وَأَوْدَعَ مَعَارِفِي عَوْنِي 39. وَأَوَّلِي مَسْرَافِي مَسْرَافِي
 40. وَأَلْبَسَ

præsertim ad diversandum.

35. أَغْمَرُ mergo &c. Fut. I.

conj. a **عَمِرَ** *merfit*, vel potius *superstitit* aqua rem, eamque *texit*. Sic clarius adhuc

عَمِرَ, & **عَمِرَ** cernis, quid sit **عَمِرَ** merges. Reliqua Originibus deputantur. **نَزَمِلَ** est secundus

seffor, qui post alium vehitur eodem jumento: a rad. **نَزَلَ** inæqualiter onustum jumentum claudicavit, vel in latus se inclinans cucurrit. **جَمِيلَ** pulchrum, nitidum, eliquatum proprie; a **جَمَلَ**, quod alibi jam illustratum.

36. أَنْزَلَ colloco &c. proprie

descendere facio. Est fut. 2. conj. a

نَزَلَ, unde **مَنَزِلَةٌ** *mansio*, gradus; locus honoris, aut dignitatis. Crebrum in gradibus a-

strorum, &c. Hinc lucem foeneratur **מְזִלִּית** 2 Reg. 23: 5.

سَمِيرِي *confabulator nocturnus*, a

سَمِرَ, noctu, lucente luna, *confabulari*. Id secundarium, a

سَمِرَ *umbra luna; tenebra, nox*.

Unde? a *fusco colore fuit*, quod

est **سَمِرَ**; vel potius **סָמַר** *borruit*, cujus derivatum **מִסְמָר**,

מִסְמָר, *clavus*: unde alia no-

tione **סָמַר** *clavis confixit*. A-

liquid ad Job. 4: 15. submonui jam. In Originibus plura. In

أَمِيرِي *Emir meus præter ka-*

fiam observabis verbum honoris, quo Arabes uti solent, quum se alicui ad omnia officia paratissimos profitentur; *Tu meus E-*

mir,

„ confero larga dona in hospitem , mergoque convectorem
 „ lautiis : & colloco confabulatorem meum nocturnum in gra-
 „ du mei principis ; atque familiarem meum loco ducis mei
 „ reputo : & depono beneficia mea apud omnes qui me
 „ norunt , atque socio meo promptissimam opem exhibeo.
 „ Quin

mir , princeps , dictator , ab מִיר
 דִּיכֵר dicit.

37 Eadem sententia aliis vo-
 cibus ornatur. אָחַל fut. 4.

conj. ab חָלָל חָלָל solvit , ite-
 rum est descendere facio : colloco
 in מַחֲלָ statione , gradu &c.

אֲנִיִּס familiaris , ab אֲנִיִּס
 familiaris coasit , quasi dicas bu-
 manus. Similiter אָדָם huma-
 nitas ; ut דּוּוֹ הָאָדָם וְהָאָדָם
 præditi humanitate & eruditione.
 Hæc ab אָדָם homo subnata ;
 ipse ab אָדָם אָדָם debilis fuit

nomen nactus. מִרְיָבֵס est
 מִרְיָבֵס vel מִרְיָבֵס princeps , præpo-
 situs ; unde מִרְיָבֵס sive מִרְיָבֵס
 productum.

38 אָדָע commendo , depono ,
 est fut. 4. conj. a אָדָע posuit ,
 deposuit : afferreavit in scrinio.
 Hinc cognoscendi notionem du-

ctam sub מִרְיָבֵס , alibi indicatum.

מִרְיָבֵס noti , est plur. fr. a

מִרְיָבֵס , cujus Thema מִרְיָבֵס

cognovit penitius , cum Hebr.
 מִרְיָבֵס unam tenet Originem.

Consule Clav. Dial. מִרְיָבֵס

beneficia aliud plur. fr. a part.

præf. fam. מִרְיָבֵס idem quod

מִרְיָבֵס , officium , beneficium ,
 id quod omnes , ut æquum ,
 bonumque , agnoscunt.

39 אָדָע impertio. Est fut. 4.

a מִרְיָבֵס præfuit , &c. ex formula

אָדָע מִרְיָבֵס impertivit ei be-
 neficium : bene de eo meritus fuit.

מִרְיָבֵס comes itineris , in part.

3. conj. מִרְיָבֵס plur. fr. a

מִרְיָבֵס commodum , lucrum , do-
 num &c. Utrumque a מִרְיָבֵס ,
 מִרְיָבֵס , de quo paulo supra.

٤٥ وَالْبَيْنَ مَقَالِي لِنَقَالِي ٤١ وَأَدِيمُ تَسْأَلِي عَمِ
النَّسَالِي وَلَمْ يَرْضِي ٤٢ مِنَ الْوَفَاءِ بِالْأَفَاءِ وَأَقْنَعَ ٤٣ مِنْ
الْجَزَاءِ بِأَقْلَ الْأَجْزَاءِ وَلَا أَتَظَلَّمَ ٤٤ حِينَ أَظْلَمَ
٥١ وَلَا أَتَنَمَّ وَلَوْ لَدَعْنِي الْآرَقَمُ

فَقَالَ

٤٥ اَلْبَيْنُ mollio, lenio. In fut. ٤١ اَدِيمُ perpetuam facio, in
٤. a لَان med. je, Lenis fuit. fut. ٤. a دَام perseveravit, man-
Fortuita illa soni simul & signi- fit in loco, quievit. דוּם. De
ficationis similitudo. Talia tex- Origine alibi. تَسْأَلُ interroga-
centa produci possent. Viri do- tio crebra: est forma rarior a سَأَلَ
cti nimis creduli saepe hisce. interrogavit, שָׁאַל; speciatim
٤١ مَقَالٍ dictum, sermo, sententia, a de salute alicujus: aut, qui va-
٤٢ لِنَقَالِي sonuit voce. ٤٢ اَلْنَسَالُ propter Articulum,
٤٣ اَوْرِي, resolvitur in duo prae- pro سَال, est part. praes. x.
fixa & part. praes. قَال, pro conj. a سَلِي liquide securus fuit,
٤٤ اَقْنَعَ, a قَلِيَ torruit, frixit, ٤٤ اَلْنَسَالُ. Hic venit pro الناسي
coxit in sartagine, ٤٤ اَقْلَا, cujus للمحب من سلا عنه
٤٤ اَقْلَا sive partic. pabli, pro ٤٤ اَقْلَا eo qui obliviscitur amici, a pbra-
roftum, i. stis frugibus, fa- fi, securus fuit ab eo. Nempe
brioe, absolute. Hinc etiam apud Latinos quoque securus re-
Alcali Chemisorum manavit. rum, aut personarum, dicitur,
Odii potestas secundaria adsci- qui cas parum curat, atque ex
ta a coquendo, quum quis ٤٤ اَقْلَا memoria delet.
٤٤ اَقْلَا sive phrasi Homérica. ٤٢ اَلْمَرْضِي acquiesco. Est fut.

„ Quin mollio orationem meam abhorrenti a me : crebro-
 „ que interrogo qui valeat is , qui *mei securus est* : & ac-
 „ quiesco pro plena remuneratione in ramentulo ; & conten-
 „ tus sum pro retributione minima portiuncula. Non que-
 „ ror quoque de injustitia , vel si opprimar , nec ægius
 „ fero , vel si me momorderit serpens teterrimus.

Et

I. conj. a **رَضِيَ** **رَضِيَ** , gratum **partitus** eff. **أَقْلَّ** compar. & su-
 babuit. Radicis proprietas in ad-
 berendo. **وَفَاءٌ** est consummatio
 omnis rei ; a **وَفِيَ** **وَفِيَ** comple-
 tus , omnibusque numeris perfe-
 ctus fuit. Hinc proverbium du-
 ctum **الْفَاءُ غَيْرُ الْوَفَاءِ**
 pulvisculus , non complementum ;
 quum quis jura sibi sua negata
 queritur. Dextre invertit No-
 ster. **لَفَاءٌ** res vilissima , pulvis ,
 ramentum &c. a **لَفِيَ** neglexit.

43 **أَنْعَمَ** contentus sum : in
 fut. I. a **قَنَعَ** humiliter rogavit :
 item , contentus fuit eo quod da-
 retur &c. Thematis Origo in
 capite demisso , ac sub vestem ra-
 ducto &c. **جَزَاءٌ** pensatio , satis-
 factio , a **جَزَأَ** ult. **وَوَو**. Hinc
دِيسُ فُضْئِيلِ novissimi dictus
يَوْمُ الْجَزَاءِ dies retributionis.
أَجْزَاءٌ partes , est plur. fr. a **جَزَأَ**
 ejus radix **جَزَأَ** ult. **هَامَز**.

أَقْلَّ compar. & su-
 perlat. pro **أَقْلَلُ** , levior , vilior ,
 vilissimus : a **قَلَّ** **قَلَّ**.
 44 **أَتَطَلَّمَ** queror injustitiam.
 Est fut. s. conj. a **ظَلَمَ** injustus
 fuit , oppressit : unde mox in
 fut. I. pass. **أُظَلِّمُ** opprimor. Ad
 diversas significationes dige-
 rendas , tenenda Origo , in ob-
 scuritate.

45 **أَنْقَمَ** agre fero , in fut. I. a
نَقِمَ **نَقِمَ** ingratum habuit , & ut
 tale repulit. Vides unde **Ulcif-
 ci** derivatum sit , apud **Hebraeos**.
أَرْقَمَ Serpens , variegatus ex al-
 bo & nigro , proprie notat
 a **رَقِمَ** a **رَقِمَ** notavit punctis.
أَرْقَمَ acupingere.
 variegare. Indicavi jam in **In-
 dice Geogr.** ad **Salad.** sub voce
Errakimum : ubi nonnulla eru-
 ta , quæ vidisse forte non pi-
 gebit. Ille **مَنْقَطُ**
Serpens **مَنْقَطُ** , ut **Schol.** quo-
 qua-

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَيْكَ 46 يَا بَنِيَّ إِنَّمَا يُضَنُّ^١
بِالضَّنْبِ 47 وَيَنَافَسُ فِي التَّمْبِ لَكِنَّا لَا
أَتَيْتِي غَيْرَ الْمَوَاتِي وَلَا 49 أَسَمَ أَلْعَاتِي
بِمَرَاتِي وَلَا 51 أَصَافِي مِنْ يَابِي إِنْصَافِي وَلَا
أَوَاحِي 52

que notat, figuram præbet bo-
minis maledici & virulenti: prout

ضَنِبَتْ, teritur tum in ser-
pente, tum in homine, qui quem
dente venenato mordet.

46 وَيْكَ vab tibi! est ad-
mirantis; simulque increpantis.

فِيلِيَّةُ filioli mi, resolvitur in
فِيلِيَّةُ diminut. ab فِيلِيَّةُ pro فِيلِيَّةُ

quasi فِيلِيَّةُ & adf. prim. ي
per kefra, vel patacb, si præ-
cedat aliud je. Dicitur tamen &
فِيلِيَّةُ Buneiji. إِنَّمَا Equidem, pro-
prie, utique quod: ex مَا & أَن

sequens يَضَنُّ avare tenetur,
est fut. pass. i. conj. a ضَنُّ avare
pepercit; tenacius adhasit rei.

Hinc ضَنِبِي pretiosum mox si-

gnat, q. d. avare habitum, re-
tentumve. Poteſtas in Lexico

omissa. Ejus famin. ضَنِبَتْ
dat plur. fr. ضَنَائِي: un-

de in Camuſo Gloſſa obſcurior
ضَنَائِي اللّٰه خَوَاصِّ خَلْقِهِ

Res avarius habita Dei, dicun-
tur eximia creaturarum ejus. Mi-
nus recte Cl. Gol. reddidit pro-
prietates rei a Deo indita. In Gjeu-
bario ex Traditione adfertur

لِلّٰه ضَمًا مِنْ خَلْقِهِ
يُحِبُّهُمْ فِي عَافِيَةٍ وَيَمْنَعُهُمْ
فِي عَافِيَةٍ أَيِ خَصَائِصِ

Deo sunt, quas avare habeat e
creaturis ſuis: eas vivere facit
in incolumitate; & mori in inco-
lunitate. i. e. peculiare, vel pe-
culiariter dilecta, eximie care.

47 وَيَنَافَسُ adſpiratur, deſi-
deratur; est fut. 3. a نَفَسَ

Et respondit ei socius ejus. Væ tibi, o filirole ! utique pretiosum quid avare haberi solet : & res caræ ambitione expetuntur. „ Verum enim vero non venio ego ad „ quemquam, qui mihi non subvenit ; neque superbum „ mihi sumo colendum ; neque sinceritatem præsto ei „ qui justitiam mihi denegat ; neque fratrem agnosco „ qui

נָפַס spiravit. Inde نَافَس est studiosius quæsit, appetiit, adversus alium ; etiam invidit : unde commodius adhuc, invidia mutua exercetur in re magni pretii. ثَمِين pretiosum dixisse videntur, quasi octo partibus auctum.

Sensus utriusque sententiæ est, non projiciendam esse estimationem : sed nobilitatem indolis, & generis, genere se habendam.

48 أَتَى pro أَتَى accedo, in

fut. I. conj. a rad. وَتَى pro وَتَى venit, أَتَى. Usurpatur quoque pro donare, largiri. Ea notio hic forte captata : ut sit ; non largior nisi relargituro.

مَوَات pro مَوَاتِي, part. 3.

ab eadem radice ; cujus أَتَى notat, vicissim accessit ; consensit, morem gessit, favit, suppetias tulit. Vulgus scribit وَاتِي,

nec non مَوَات, sine Hamza.

49 أَشَم designo. Est fut. I. a

وَسَم notavit, signavit, nota di-

stinxit. عَاتِي pro عَاتِي superbus,

refractarius, est partic. præf. verbi

عَاتَى exorbitavit, modum excessit.

مَرَاعَى pro مَرَاعَى infin. 3. a

مَرَعَى pavit, رَعَى. Ejus pobel

رَعَى رَعَى valet, pavit cum

alio, observavit, curavit &c.

Pulchre dictum, non insignio mea observantia ; pro non dignor

&c.

50 أَصَافِي sincerum præsto a-

morem. Est fut. 3. a أَصَافِي

ult. warw & je ; purus, clarus, nitidus fuit. In 2. clarificavit.

Hinc orta videtur notio verbi

أَصَافَى obduxit auro, argento &c.

quasi nitidavit, nitida crusta polivit. Altera quoque significa-

tio speculandi, prospectandi, &c. ex eodem hoc fonte dimanavit. In 3. coni. existit, sincerus

fuit

٥٠ أَوَاخِي مَنْ يَلْغِي آلَ أَوَاخِي وَلَا ٥١ أُمَالِي
 مَنْ يَخْبِبُ أُمَالِي وَلَا ٥٢ أُبَالِي بِمَنْ
 صَرَمَ حَبَالِي وَلَا ٥٣ أَذَارِي مَنْ جَهَلَ مِقْدَارِي
 وَلَا ٥٤ أُعْطِي نِزَامِي مَنْ يُخْفِرُ نِزَامِي وَلَا
 ٥٥ أَبْدُلُ

fuit erga alium: purum affectum
 monstravit &c. يَأْبِي negat,
 abnuat; in fut. 1. ab ابي recu-
 savit, noluit, abhorruit &c.
 Non est contrarium Hebraei אבא
 voluit; ut Cl. Gol. alique an-
 notarunt: sed ex eadem Ori-
 gine alio flexu invaluit. انْصَافٌ
 infn. 4. medium tenere: jus ser-
 vare. &c. a نصف in medio
 fuit: ad medium pervenit: dimi-
 diavit.

٥٦ أَوَاخِي fraternitatem colo.

In fut. 3. pro أَوَاخِي. Radix

اخي frater fuit. Eam vulgus
 واخي effert; & in 3. واخي.

Sequens أَوَاخِي necessitudines,
 est plur. fr. ab أَخْبَةٌ funis quo

jumentum alligatur. Nempe O-
 rigo Thematicis اخا est vinxit,
 religavit; fortius adstrinxit, fu-
 ne ad palum, & pedem jumenti,
 revincto. Hinc improprie desi-
 gnat vinculum arctius, cognatio-
 nis, & necessitudinis, حُرْمَةٌ
 وُدْمَةٌ. Cl. Gol. non recte prote-
 ctio tutelar. Monui ad Job. 1: 5.
 Errat quoque vir summus, ex
 eoque Hotting. & alii, nostrum
 اواخي res pascuales exponens;
 nam اسباب ترعي apud
 Gjeubar. valet necessitudines san-
 ctissime observandas. Hinc Fra-
 tri nomen אחא pro אחי indi-
 tum. אכא ulva, sive vinca, pro
 herba palustri, etiam nunc jus
 Hebraeum recuperat. يَلْغِي
 negligit, abjicit, est fut. 4. ا
 لغا ult. waw, frustra fuit.

qui fraterna jura negligit: neque adjuto, qui spem meam frustratur: neque curo eum, qui vincula mea abrumpit: neque leniter tracto eum, qui honorem mihi debitum ignorat: neque habenas meas permitto illi, qui clientelam meam prodit: neque

52 **أَمْالِي** adjuto; pro **حَبَالٌ** vincula
أَمْالِي; fut. 3. a **مَلَا** ult. Hamz. plur. fr. ab **حَبْلٌ** hic fi-

مَلَا implevit. Item juvit. Etiam intransit: dives fuit; quasi dicas, plenus fui. Apud Me-
 thicor valet: Coryza & gravedine laboravit: iterum a plenitudine,

& obstructione. **يَحْبِبُ** fut. 2. a **حَابٌ** med. je, frustra fuit; spe & votis excidit. Convenit cum **حَابٌ** med. waro, ad paupertatem redactus fuit: quin & cum **حَابٌ** debuit, debitor fuit, & **حَوْبٌ** debitum, crimen, reatus,

حَابٌ med. waro, ad paupertatem redactus fuit: quin & cum **حَابٌ** debuit, debitor fuit, & **حَوْبٌ** debitum, crimen, reatus, &c. &c. **أَمْالٌ** est plur.

fr. ab **أَمَلٌ** spes, cujus Radix **أَمَلٌ** speravit.

53 **أَبَالِي** curo. Est fut. 3. a

بَلَى tritus fuit. Nempe **بَلَى** & sollicitudines, terunt. **بَلَى** resouit, apud Hebraeos fuit **בָּלַה** unde **בָּלַה** nan-

dum: plane non. **حَبَالٌ** vincula plur. fr. ab **حَبْلٌ** hic fi-

gnat **أَسْبَابُ الْوَصَالِ** causas necessitudinis, sive conjunctionis. Hinc leniter corriges Cl. Gol.

Lexicon, ubi hoc **وَصَالٌ**, sub **حَبْلٌ**, redditur opus continuum.

54 **أَدَارِي** leniter tracta. Est

fut. 3. a **دَارِي**, scivit, circumvenit; latuit venationem captans: pexuit: discriminavit capillos. Posterior potestas primaria. Nempe scire est discriminare; discernere. Item decipere est molli manu palpare, &c. Hac occasione in 3. **دَارِي** etiam

transfertur ad blanditias, & palpationem leniter tractantis.

55 **أَعْطِي نِزَامِي** permitto capistrum meum i. e. obsequentem me praebo. **نِزَامٌ** est **נִזְמָה** Chald.

quin **חַבְרָה** PP. cap. 9. Nempe

أَبْدَلْ وَدَادِي لِأَضْدَادِي وَلَا ٥٧ أَدْعُ إِيْعَادِي
 لِلْعَادِي وَلَا ٥٨ أَسْجَحْ بِمَوَاسَاتِي لِمَنْ يَفْرَحُ بِمَسَاتِي
 وَلَا ٥٩ أَرِي أَلْتِفَاتِي إِلَيَّ مَنْ يَنْشُبُ
 بِوَفَاتِي وَلَا ٦٠ أَخْصُ بِحِبَابِي إِلَّا أَحْبَابِي وَلَا
 أَسْتَطِبَّ

in Origine est destinavit,

i. e. fortiore vinculo firmavit; & adstrinxit. Hinc secum destinare, destinare in animo, cum animo, est propositum & deliberatum habere. Redi ad Conf. 2. pag. 70.

أَعْطِي fut. 4. a عطا ult. waw,

manu accepit rem: caput, manusque, sustulit ad capiendum quid: vicit: superavit. Omnia hæc palam secundaria: primarium latet sub عطا supra rem aliam extitit: textit eam: عطا. Hinc jam in 4. أَعْطِي largitus est. donavit. Capere fecit. Item absolute ductilis fuit, & obsequens eamelus. Est Ellipticum, pro أَعْطِي

أَعْطِي القَبَائِكُ

præbuit habenam, quæ Algazal: & أَعْطِي الطاعة præbuit obsequium,

quo Abulphar. utitur. Sequens

يُخْفَرُ prodit, destituit, est fut.

4. a خفر خفر pudore confusus fuit, Nempe confundere, vel pudore suffundere clientem, dixe-

re, pro jura ejus prodere. دَمَامْ

est fides clienti debita: protectio patroni. دَمَمْ clientela. دَمَمِي

cliens. Tributarius. Speciatim Judæus, vel Christianus. Ita أهل الذمة populus clientela, apud Abulphar. 336. pro Judæis & Christianis.

يَذَلُّ الْوُدَادُ ٥٦ profudit amo-

rem. Vide supra num. 29. أَضْدَادُ

inimici, plur. fr. a ضَمَّ congre-

rtus. Thema est ضَمَّ oppositus fuit lateri, quod Hebræis

„ prodigo amicitiam meam inimicis meis; neque missas facio
 „ minas in hostem meum: neque enodis sum in donatione
 „ mea, erga eum qui letatur malis meis; neque judico eum
 „ mihi curandum, qui morti meae insultaret.
 „ Non ergo donari me patior, nisi ab amantibus mei:
 „ ne-

57. **أَدْعُ** omitto: fut. 1. pro
أَوْدَعُ, a **وَدَعَ** posuit, deposuit &c.
أَعْلَعُ comminatio, a **وَعَدَ**
 & **وَعَدَ** condixit. Etiam in bo-
 num, est, promisit. **مَعَادُ** infe-
 stus: incursum; est part. 3. a
عَدِيَ cucurrit, &c.

58. **أَسْجَحُ** facilis sum. In fut. 1.
 a **سَجَحَ** enodis fuit. Vide Conf.
 2. pag. 100. **مَوَاسَاةٌ** consolatio,
 sonatio, opitulatio. Est infin. a
وَأَسَى pro **أَلَسَى** conj. ab
أَسَا ult. **وَأَسَا**, NON curavit
 medicina. **يَفْرَحُ** fut. 1. a **فَرَحَ**

latatus est; **فَرَحَ** floruit. **مُسَاءَلَتٌ**
 plur. sanus faem. a **مَسَأَ** male-
 factum, vitium. Adde ex hoc lo-
 co calamitas. Radix **سَاءَ**
 vicius, vitiosus, depravatus fuit.

59. **أَرَى** video, fut. 1. pro

أَرَى, a **رَأَى** vidit; ju-
 dicavit, sensit &c. **الْتِفَاتٌ** cura,
 respectus; est infin. 8. a **لَفَتَ**
 flexit **لَفَتَ**. Illustratum ad Jobi
 cap. 6. **بِشْنَتٌ** fut. 1. a **شَنَتَ**
 Grevius fuit ob malum, mor-
 temve, inimici. Sic **أَلْغَزَالُ**
الْجَسَدُ بِشْنَتٌ بِالصَّبِيَةِ
 Invidus letatur de infortunio.

وَفَاةٌ mors, a **وَفَى** consumma-
 tus fuit: **وَفَاةٌ**. Apud Syros **وَفَاةٌ**
 evanuit: consumptus fuit. Sic **وَفَاةٌ**
 consummari, etiam est consumi.

أَخَصَّ peculiarem facio;
 est fut. 1. a **خَصَّ** proprium &
 peculiare tribuit ei. Hinc **خَاصَّةٌ**

& **خَاصَّةٌ** forma part. pres. faemin.
 sunt privum, & commune. Prius
 procures, posterius vulgum si-
 gnat. Usurpatur etiam **خَاصٌّ**
 cum plural. fr. **خَصَائِنٌ**

خَصَائِنٌ

أَسْتَنْطَبْتُ لِدَعِي غَيْرَ أَوْدَائِي وَلَا أُمْلِكُ
 خُلَّتِي مَنْ لَا يَسُدُّ خُلَّتِي وَلَا أَصْفِي
 نَبْتِي لِمَنْ يَتَمَتِّي مِنْبَتِي وَلَا أَخْصُصُ
 دَحَائِي لِمَنْ لَا يَفْقَعُهُمْ وَعَيَّي وَلَا
 أَفْرِغُ ٥١

لِخَصَاءٍ & حُصَانٍ pro ami-
 micis interioribus, & privis.
 حَبَاءٌ est donum, ab حَبَاءٍ
 dedit: donavit. أَحْبَاءٌ Amici,
 plur. ab حَبِيبٍ dilectus. Radix
 حَبَّ حَبَّ dilexit.

٥١ اسْتَنْطَبْتُ medicinam peto.

Est fut. 10. a طَبَّ medicinam
 fecit. Ea notio secundaria; du-
 ctā a consuendo, & futuris mu-
 niendo. لِدَعَائِي. Constet e tribus,
 præf. & adf. cum substant. دَاءٍ
 morbus, a دَاءٍ ult. Hamz. mor-
 bidus fuit, male habuit: دَوَاهٍ
 دَوَاهٍ; nam & Arabes دَوَاهٍ eo

dem usu frequentant. Agrota-
 vit. Aegritudine adfectus fuit.
 Male habuit. Male voluit. Hæc
 iterum secundaria; a primario
 intus bombandi, & sonum red-
 dendi. Hinc ad intus corrupta,
 & exesa, tralatio facta. Per me-
 dicinam morbi intelligatur reme-
 dium paupertatis. أَوْدَائِي Amici, a

يَدِيرُ وَدِيدٌ

٥٢ أَمْلِكُ tenere, possidere,
 ٥٢ املك ملك facio. In fut. 2. a ملك
 regnavit. Dominio tenuit: potitus
 صدقة amicitia intimior حَلَّةٌ
 est. a حَلَّ proprius, peculiaris, fuit.
 Inde Amicus fuit: & خَالَ
 amicitiam coluit. Ejus mascul. est
 حَلٌّ tum abstracte amicitiam si-
 gnans, tum concrete, intimum ami-

neque morbi mei remedium expeto, nisi a diligentibus mei :
neque amicitiae meae participem reddo, nisi qui rimam
meam obstruit : neque intentione sincera utor erga eum
qui fata mea exoptat : neque ex animo faulta compre-
cor ei, qui loculum meum non effarcit : nec laudationem meam
pro-

amicum. Is alias خَابِلٌ ,

ut quum Abramam absolute
vocatant خِلل الله Amicum
intimum Dei. Inde خَابِلِي

Abramam imitans, Tim. 327.
Alia notio ejusdem Thematis,
inops & pauper evasit. Indiguit. &

خِلَّة paupertas, rima, biatus.

Hæc in Origine cohærere, pa-
tet ex phrasi, qui non obstruit
biatum meum : i. e. indigentiae

meae non succurrit. fut. 1. a

سد obstruxit, oplevit hiatum.

70. Est formula vetusta, &
venusta, in Hamasa crebro oc-
currens, quæ gravius adhuc ef-

fertur, سد فقير obstruxit fra-

ctionem vertebrae ejus : i. e. ex-
tremæ ejus inopiae subvenit. Di-
cunt etiam سد جوعه

obstruxit biatum famis ejus : ut
Tim. 347. &c. Hinc سَدَان

obturaculum ; omne quo quid ob-
struitur, oppleturæ : & figurate,
quo necessitati vitæ satisficit. Insi-

gnicius adhuc Haririus, conf. 34.

لرئان من هو سدان من عوني
quaesivit, quis esset obturaculum
indigentiae. Ad diversissimas
notiones Radicis خل in ordi-
nem reducendas, teneatur pri-
migenia vis fudit, soravit, distin-
xit, distinctus fuit. biavit &c.

63 اصغي sinceram facio. In

Fut. 4. a صغي clarus fuit. ذبة

intentio, a نوي intendit, plenius

قلبه نوي في intendit in corde

suo &c. ينمي optat, est fut. 5. a

منى, certa quantitate fi-

nivit : mensuravit. Inde منا

definita portio : etiam fatum,

mors : quæ & منبة forma parti.

Pebil, quasi ^{منبة} ^{منبة} &

منبة portio optata. Votum &c.

&c. Inde in 5. تمنى optavit ut

portionem &c.

64 اخلص puram facio. Est

fut. 2. Verbi خلص extraxit, extractus fuit. Inde pu-

rissima pars rei, vulgo extractum,

ansam dedit novis significationi-

٥١ أَفْرَغْ ثَنَائِي عَلَيَّ مَنْ يَفْرَغْ أَنَايَ وَمَنْ
 ٥٢ حَكَمَ بَأَنَّ أَبْدَلَ وَتَحَزَنَ وَأَلْبَنَ وَتَحْشَسَ
 وَأَدُوبَ وَتَجَمِّدَ وَأَذْكَوْ وَتَحْمَدَ لَا وَاللَّهِ بَلْ
 ٥٣ نَتَوَانَنَ فِي الْمَقَالِ وَنَزَنَ الْمِثْقَالِ
 وَتَحْدَايَ فِي أَلْفَعَالِ حَدُّو أَلْبَعَالِ حَتَّى
 ٥٤ نَأْمَنَ

bus. Monui ad Conf. 2. pag. 93.

دعاء precatio; comprecatio fau-

sta; a دعا vocavit. دَاعِ

invocator, absolute pro eo qui
 fausta comprecatur, subscribi so-
 let epistolis; præsertim Magna-
 tum, ubi locus non datur bu-
 milioribus verborum officiis. يَغْعَمُ

explet; opplet; est fut. 4. a فَعَمَ

repletus fuit; proprie stipatus,
 calcando, tundendove, constipa-
 tus, & effertus. Item opplevit,
 referfit. Nempe دَعَمَ tutudit;
 pede icit, & preffit; translatum
 ad stipationem, farturam, & ple-
 nitudinem exundantem, وَعَاءُ

vas, locus, theca; a وعي

universum sustulit, comprehendit-
 ve. יָעַר instrumenta auferen-
 dis cineribus, sordibus. יָעַר se-

mel Esai. 28: 17. ex serie red-

ditur averrit. Consonat اَوْعِي
 funditus sustulit, eradicavitque.
 Hæc Originibus mandanda. Pul-
 chra figura, stipare vas alicujus,
 pro donis eum effercire.

٥٥ أَفْرَغْ effundo: in fut. 4. a

فَرَّغَ effluxit aqua: dilatatus,
 ampla capacitate fuit uter. vaca-
 vit rei: ad finem perduxit: mor-
 tuus est. Omnia a vacuo. Inde

etiam in 2. فَرَّغَ evacuavit, de-
 plevit vas. Iucunde figuratum,
 non effundo laudem meam, su-
 per eum qui defundit, deplet, vas
 meum: i. e. injuriam mihi facit.
 Nempe ut Tauriz. ad Hamasa
 notavit اَصْفِي الانبَاء

مثل لتقصان الحال
 inclinavit vas ejus, Adagium est
 in imminuto jure.

٥٦ حَكَمَ decidit, decrevit.

Po-

„profundo super eum, qui vas meum effundit.

„Et enim qui deceret, ut ego largiar, tu recondas? ego
„mollis sim, tu asper? ego colliqueſcam, tu congelas-
„ego flagrem, tu reſtinguaris? Non, per Deum! ſed ſive
„dicta, paribus ponderum momentis ea trutinabimus; ſive fa-
„cta, ad eundem calcei modulum ea exigemus: Sic ut ſecuri

Potestas ſecundaria, quæ vel a ſapiens fuit ducta, vel ab Ori-
gine, firmiter, ſolideque, aliquid
fecit, conſtituitve. Conſule quæ
in Opusc. de defect. ad חכמ

prolata. אָבָדָל ult. pbata, pro-
pter a בָּדַל largiter dona-
vit. Eadem forma reliquis fu-
turis addita; ut תַּחֲרֹן recondas

in theſaurum, a חָרַן. Item
אָבָן fut. i. a לָאן med. je, le-
vis fuit. תַּחֲשֹׁן a תַּחֲשִׁין
aſper fuit. אָדוּב a דָּאב med.
war דָּוַב & דָּוַב liqueſcere.

concrevit, a חָמַד חָמַד
congelavit. Hoc pro avarum
eſſe frequentant: ut Liqueſcieri
ad liberalitatem donandi trans-

fertur. In Conf. 13. נִזְרָנִי
בְּעֵינַי יִקְדִּיחָהּ הַבְּנוּ
וְיִקְדִּיחָהּ הַבְּנוּ

Reſpexit ad me oculo, quam in-
jecta quaſi feſtuca ledit conge-
tio; & feſtuca liberat liberalitas.

Sequens אָדָּקוּ pro אָדָּקוּ
ex אָדָּקוּ, eſt fut. אָדָּקוּ
arſit, flagravir puriore flamma.
אָדָּקוּ. Designatur flagrantia a-
moris: ut חָמַד remiſit, relan-
guir, ignis, ejuſdem refrigera-
tionem adfert.

67 תְּוֹכְרִית equilibrium ſerva-
bimus, Eſt fut. 6. a וָכַר libra-
vit, ponderavit. וָכַר. Vide Clav.

Dial. Ejus derivatum וָכַר li-
bratio. מִשְׁקָל מִשְׁקָל ſpeciatiim
hic ſignat obolum. Radix וָכַר
וָכַר; appendit: gravitatem, &
pondus, exploravit, tollens manu
ſua &c. תַּחֲזִי paria facie-
mus, iterum in fut. 6. ab חָזַל
ſcidit; ſpeciatiim calceum, i. e.
ad formulam ſuam ſecuit
ut eſt in Ca-
muſo. Hinc proverbium incre-
buit חָדוֹת חָדוֹת אֵי וְעָלְתָּ
וְעָלְתָּ ſecui ſectionem calcei ejus,

« نَلَمْنِ الشَّعَابِينَ وَنُكْفِي التَّضَاعُنَ وَإِلَّا
فَلِمَ ۖ أَعَمَّكَ وَقَعَلَنِي ٧٥ وَأَنْتَكَ وَنَسْتَقِلِّي
٧٦ وَأَجْتَرَحْ ٧٦

i. e. par pari retuli ; monente solea , vel calceo pedem. Ejuf-
Teblebio. نعال calcei , plur. fr. a dem naturæ illud in Hamaja

نعل Radix نعل munivit

افرامنا في نعالهم

Pedes nostri eorum in calceis i. e. iis per omnia similes sumus.

٥٨ نَأْمَنُ securi simus. Est
fut. i. cum pbata ad finem , ob
partic. preced. Radix آمن firmo
gressu fuit. آمن تغابن infin. ٥. a
غبي fraudavit in re vendita ;
unde in conj. ٥. mutua defrauda-
tio existit. Est notio secundaria,
profundioris indaginis , ab axil-
la , quæ مَعِينٌ. Ea sic dicta a

غبن flexit , & duplicavit , ve-
stem. Hinc fraus. Porro sequens
نُكْفِي est fut. pass. i. conj. a
كفي satis fuit , suffecit , ut
quum dicitur وكبلا كفي الله
sufficit Deus in tutorem : &c.
Notio propagata a par fuit : ut
par esse apud Latinos etiam di-

ctus , qui sufficit rei præstandæ.
Proprie ergo sonat , & pares
fiamus odio mutuo. تضاعن
infin. ٥. a ضغن male voluit :
odit : & contra , ut Cl. Golius
censet , propensus , proclivis fuit.
Genus alienissimum a natura
Linguarum , quæ contrarias si-
gnificationes nullas agnoscunt.
Ex Camuso liquidiora sient om-
nia. الضغن الناحبة وإبط
الجمل والمبيل والسوق
والحقد كالضغينة وقد ضغن
وتضاعنوا انطووا في
الإحقاد اضطغنه اخذه تحت
إبطه وفرس ضاعن ما
يعطي

„ *simus a circumventionē: & occurrāmus malevolentia.*
 „ Quid enim? cur ego te *muneribus lactarem*, tu me *ad-*
 „ *sistares?* ego te *sublevarem*, tu me *elevares?* ego tibi luc-
 „ *ro*

يُعْطِي جَرِيَّةً إِلَّا بِالضَرْبِ
 وَقَنَاءَ ضَغْنَةٍ عَوْجَاءَ
 وَالضَّغْبِيَّ الْأَسَدَ وَضَغْنَ
 إِلَى الدَّنْبِ مَالِ

Vox Dign, notat latus; & axil-
lam cameli; & inclinationem; &
impulsionem; & odium, ut &
Dagina, & verbum in 1. conj.
odit; in 6. occulta odia foverunt.
In 8. cepit quid sub axilla. E-
quus & vocatur, qui non præ-
bet cursum, nisi verbere adactus.
Etiam hasta & est distorta.
Leo. & ad mundum, est
inclinavit se. Vides in omni-
bus inclinationem cum distorsio-
ne conjunctam. Eam sub hoc
ibemate me repperisse gau-
deo, quod nunc demum liqui-
da mihi Origo & Esai. 33:
20. Tentorium cujus non &
flectetur, nec & velletur paxillus.
& migravit, flexit, hinc du-
ctum. Odium vel ab inflexo, &
se avertente, latere ortum; vel
ab axilla, sub qua rancor veluti
foveatur. Formula &

دَاتٌ شَغْبٌ
 a Gjeubar. exponitur
 Gravidā camelus quā masculo im-

دَاتٌ ضَغْنٌ & morigera;
 تَنْزِعَ إِلَيَّ وَطْنَهَا
 propensa est ad mansionem con-
 juetam.
 فَلَمْ أَغْلُكْ 69 sane ad quid

te lactarem &c. Prius constat ex
 & illativa, ل pref. & مَا quid.
 Hoc nonnunquam Eliph suum a-
 mittit ad accelerandam pronun-
 ciationem, ut in & ad quid,
 pro إِلَيَّ. Sic enunciatur
 Pbalima, pro Pbalimāa. Alte-
 rum est in fut. 1. a & , quod
 est مرةً ثَانِيَةً rigavit,
 bibendum dedit, secun-
 da vice. Item intransitive, post
 نَهْل primum potum iterato bau-
 stu bibit. Transfertur nunc ad
 donationem, & recreationem: cui
 opponitur تَغْلِيَّ adfligas me,
 vel plagis exbaurias: quod est
 fut. 4. ab eadem Radice. Redi
 ad Origin. Lib. I.

وَأَقْلُكْ 70 sublevarem te;
 est fut. 4. a & levis fuit.
 E
 No-

٧١ وَأَجْتَرَحُ أَكَّ وَتَجَرَحَنِي ٢٧ وَأَسْرَحُ إِبْكَ
وَتَسْرَحَنِي وَكَفَّ ٢٣ يُجْتَلَبُ إِنْصَافٌ بِضَمِّ
وَأَنِّي ٧٤ تُشْرِفُ شَيْءٌ مَعَ غَيْمٍ وَمَنِّي
٧٥ أَضْحَبُ

Notio paucitatis principem locum vitiose tenet apud Gjeubar. qui incipit a قَلِيلٌ paucus, parva res: unde & قَلِيلًا paullatim. proprietas Linguae in ea phrasi dat, leviter, leviter: jam quæ levia, eo ipso pauca, ut quæ gravia, eo ipso numerosa. Qui hoc in Originibus negligit, omnia miscet, & conturbat. Exemplo luculentissimo erit no-

strum قَلَّ in 4. apud Golium
1. sustulit, portavit. 2. diminuit.
3. extulit; fecit ut adscenderet.
4. pauper evasit. &c. Ubi copula? Non sane in paucis, sed in levi. Inde 1. levavit pro sustulit ad portandum. 2. elevavit
3. levavit. in altum extulit. 4. ad leve quid pervenit: pro inops factus est. Additur & 5. corripuit

eum tremor. Nempe قَلَّ levitas, est agitatio iræ, commotio tremula. Sequens تَسْتَعْلَنِي elevares me, est fut. 10. e-

jusdem Radicis. Notio in Lexicis omissa, sub hac saltem conjugat. quamvis in VI. enotetur paucum, parumve censuit. Idem ergo in X. obtinet.

٧١ أَجْتَرَحُ lucrum acquire-
rem: est fut. 8. a جَرَحَ vulneravit; ægrotum fecit: dicitur con-
viciisque vulneravit; confutavit: falsi arguit.. Item comparavit sibi lucrum, vel acquirere stu-

duit. Inde جَوَارِحُ plur. fr. a جَارَحَ part. præf. sæm. Gjeubar
من السباع والطير ذوات الصبـ
وجوارح الانسان اعضاؤه
التي يكتسب بها

e feris, & volucribus, prædatri-
ces; item prædatrices hominis sunt membra ejus, quibus prædam, vi-
ctumve, sibi comparat. Prima-
ria potestas non annotatur. Eam suspicor sitam in scalpen-
do, destringendo. Ita Latine lu-
dere

„ ro forem, tu me vulnerares? ego pastum accederem ad te,
 „ tu me pastum ire juberet? Enim vero qui comparari pos-
 „ set æquum per iniquum? & quomodo sol splenderet cum
 „ nube cælum tegente? aut quando se morigerum præbuit a-
 „ mor

dere posses ex ancipiti usu ver-
 bi, ut ego tibi destringam quid
 lucri, & tu me stringas læden-
 do. Conjectura est; de qua
 ampliandum.

72 وَأَسْرَحَ & pastum exirem.
 Est fut. 1. a سرح سرح libere
 fusus, effusus, fuit; redundavit.
 Ita Abulfeda: prope Femamam
 fons est amplissimus وماوها

سرح cuius aqua se libere fun-
 dit. In 2 conjug. habes, dimi-
 sit comam; ablegavit: repudiavit
 uxorem: res suas sibi habere juf-
 sit; & quasi pastum dimisit. Sic
 Galli, allez vous paitre. Ita in-
 telligas alterum illud تَسْرَحْنِي

pastum dimitteres me.

73 يَجْتَلِبُ acquireretur,
 compararetur: يَتَخَصَّلُ, ut
 Schol. habet. Est fut. 8. a جلب
 traxit, contraxit, collegit, coë-
 mit, ut divenderet. Item pa-
 ravit, comparavit, attraxit. Ita
 Algaz. يَجْلِبُ كل منفعة

secum trahit omnem utilitatem.
 Et Avicen. يَجْلِبُ النعاس
 trahit somnum: يَجْلِبُ الهرم

trahit senium. In sententiis Er-
 pen. p. 61. Frequens ad homines
 accessus تجلب السوء attrahit
 malum. انصاف jus, vide su-

pra num. 50. ضَمُّمٌ oppressio, a
 ضام med. je, defraudavit. E-
 jus notitiam pleniorē præbet
 Tauriz. ad Hamasa اصل الضم

العدل عن الحق
 يقال ضامه اذا عدل
 به عن طريق الحق
 والنصفة ومنه قبل قعد
 في ضم الجبل اي
 في ناحية تعدل اليه

Origo bujus vocis est declinatio
 a jure. Inde verbum usurpatur
 pro deflexit a via juris & equi-
 tatis: dicitur etiam inde, sedet
 in declinatione montis; l. e. in
 ora ad ipsum inclinata. Nihil
 horum in Lexicis Gjeubarii &
 Pbiruzabadii.

74 تَسْشَرِقُ splenderet. Est
 fut. 4. a شَرَق ortus fuit, شَرَقَ.

غيم غيم, شمس, شمس
 nubes cælum tegens, a غام

۞ أَضْحَبَ وَدَّ بَعْشَفٍ وَأَيَّ حَرٍّ رَضِي بِخُطَّةٍ
خُسْفٍ وَإِلَّهِ ۞ أَبُوكَ إِذْ يَقُولُ
جَزَيْتُ

nubilosum fuit cœlum. Figurata oratio, qua innuitur, serenum, & amicum, vultum non offerendum illi, qui nubilosus erga nos.

۞ أَضْحَبَ ۞ obsequentem se dedit. Est prat. 4. a صاحب وُدّ amor, a socius fuit. ۞ عَسَفَ ۞ dilexit. ۞ عَسَفَ ۞ violentia, a ۞ عَسَفَ ۞ violenter torisit, extorsit. &c. أَيَّ حَرٍّ Quis ingenui?

in statu constructo, eleganter. Prius est ۞ qualis, unde ۞ ۞ ubi? posterius ۞ ingenuus a ۞ caluit: q. d. qui nobili calore animatur. ۞ ۞ est ۞ ۞ acquievit. ۞ خطّة linea, stria: a ۞ delineavit. Usurpari amat pro conditione, more, proprietate. Ex Taabbeta Sjerran laudat Gjeubar.

هُمَا خُطَّتَا إِمَّا إِسَارٌ وَمَمْنَةٌ
وَإِمَّا دَمٌ وَالْقَتْلُ بِالْحَرِّ أَجْدَرُ

Dua conditiones: aut captivitas & opprobrium:
Aut sanguis: at cædes ingenuo congruentior.

Notetur خُطَّتَا positum ob- Dicitur etiam absolute خُطَّةٌ
jecta Nun, pro خُطَّتَانِ cape conditionem, pro خُطَّةٌ
الانتصاف pro, cape condi-
tio-

„*mor per violentiam?* quisve ingenuus gratam habet condi-
tionem injuriæ?

„ Divinitus fane pater tuus, quum dixit.

Re-

tionem æquitatis; quod æquum est

observa. **خَسَفٌ** *Injuria*; unde

imposuit ei سَامَهُ الْخِصْفَ

zamiā : injuriā eum adfecit : de-

pressit. Dicunt etiam بات

الخسف *mansit famelicus.*

Nempe *injuriam* speciatim tran-
stulere ad *negationem* & *sub-*
tractionem pabuli: quum jumen-
tum *pernoctare* cogitur *sine ulla*
refectione; ut *Tauriz.* ad *Ha-*
mas. docet. Similiter *Tebblebus.*

الخسوف للداية ان تبين

بغير علف قال الشاعر

لا یقیم علی ضمیمہ ایران بہ

الا اذلان عيسى الحى والودد

هذا على الخسيف مريوط بمرمته

فذا یشجّ فلا یرثی لہ احد ﴿۱۰﴾

Injuria jumento fieri dicitur, | xit Poëta
quum pernoctat sine pabulo. Di-

Non perstant in injuria, qua impetitur, nisi

Duo vilissimi, asellus pago communis, & palus.

Ille super esuritione religatus fune suo ;

Hic contusus, absque ut compleret eum quisquam.

76 *Deo Pater tuus!* لله ابوك

i. e. *Divinitus!* egregie! ut ad

Deo fluxus lactis ejus! pro,

O divinam eloquentiam! Semet

innuit *Abuzidus*. ۞ contra-

לאלהים : לְאֱלֹהִים. Etum ex

ob illi ³ ⁴ coluit et dicitur

est אב; a rad. אב ult. waw

يقول *zum, quum.* إن *je.* &

E.2

جَزَيْتَ 77 مَنِ أَعْلَفَ بِي وَدَّةَ جَزَاءٍ مَنِ يَبْنِي

عَلَيَّ أُسَّةٌ

78 وَكَلْتُ لِلْخَلِّ كَمَا كَالِ لِي

عَلَيَّ وَفَاءُ الْكَبَلِ أَوْ بَحْسَةٍ

وَلَمْ 79 أَخْسِرْهُ وَشَرَّ الْوَرِيِّ مَنِ يَوْمَهُ

أَخْسَرَ مِنْ أُمِّهِ

80 وَكَلَّ مَنِ يَطْلُبُ عِنْدِي جَنِّي

لَا فَمَالَهُ إِلَّا جَنَّا غَرَسَهُ

dicebat a قال sonuit, unde
قول vox.

77 جَزَيْتَ rependo. Est præteritum.

1. a جَزَى pensavit, suffecit
&c. ejus infin. جَزَاء. In Ori-
gine valuisse videtur secuit; ca-
cidit: ut & جَزَا ult. Hamz.
partitus est. اَعْلَفَ pendere fe-
cit; i. e. fixit, adfixit, mihi,
amorem suum. يَبْنِي edificat,
est fut. 1. a بَنَى edificavit.

اُسَّ fundamentum, triplici for-
ma effertur, per Pbata, Kefra,
& Damma. Id. Hebraice esset

אֶשֶׁשׁ, אֶשֶׁשׁ, אֶשֶׁשׁ. Hinc
אֶשֶׁשׁ fundamenta, in Esra.

Forma אֶשֶׁשׁ אֶשֶׁשׁ est par-
ticipialis, quæ etiam Arabibus
trita. Habent præterea أُسَّ
per Cbolem, vel Kametz, ad pe-
nultimam. Est formula prover-
bialis, edificare super fundamen-
to alicujus, pro paria ei referre;
& sincero sincerum, doloſo se præ-
bere doloſum.

78 كَلْتُ metior: in præteritum. 1.

a كَال med. je: quin & vox;
nam

Rependo illi qui amorem suum mihi applicat, sic, ut super fundamento ejus ædificem.

Et metior socio, prout mihi mensus est, cumulata mensura, vel & deficiente.

Nec quicquam ei detrabo; pessimus enim mortalium, cujus dies damnum fecerit præ matre sua.

Qui ergo apud me fructum quæritat, non carpit nisi quod plantaverit.

nam **كَبَل** mensuratus fuit,

etiam e Dialecto **كُول** enunciarî annotavit Gjeubar. Convenit cum Hebr. **כָּל**. Sequens **خَل**

amicitia pro Amicis, jam visum num. 36. De **وفاء** complementum, consule num. 62. Ejus contrarium **فَحْس** quod justo

minus, a **فَحْس** deminuit, fraudavit: proprie **قطع** refecuit: monente Teblebio. Lexica tacent. Aliud Proverbium, metiri alicui prout mensus fuerit; etiam in Sacris notum.

أَخْسَرَهُ 79 eum defraudo: in

fut. i. per Apocopen; **أَخْسَرَهُ** jacturam fecit; damnum passus est. Idem valet quod **أَخْسَرَهُ**. Origo sub **حَسَر**, ut ad Conf. 3. p. 155. attigi. **شَرُّ الْوَرِي** malus mortalium, structura Hebraica, pro pessimus. Elegantissime e-

Non tiam structum, cujus Dies hodiernus damnum patitur præ matre sua, i. e. besterno, unde quasi genitus. Nempe diei tribuere amant, quod homini obtingit. **أَخْسَر** est form. compar. ejusdem Thematis. Usus, ut **أَخْسَر** apud Hebræos, duplex; speciatim in mensura, ut Exod. 16: 18. ubi est minus justo recipere; & Esai. 32. 6. detrabere de justa portione. Sic in Alcor. Sur. 26. 181.

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ

Complete mensuram, neque sitis ex detrahentibus. Illuc allusum.

80 Pulchra Allegoria in **جَنِي**

quicquid carpitur, fructus: a **جَنَى** ult. **Waw** & **je**, carpsit, legitque fructus. Hæc primaria potestas; unde secundario, falsitate usus est, falso accusavit: vexavit calumniis. Item patra-

vit crimen. Inde **جَان** carpens

absolute etiam est peccans, injuste agens: vexator: Tyrannus. Sic Tim.

لَا ٤٦ أَبْتَغِي الْغَبْنَ وَلَا أَتَشْنِي بِصَفْقَةٍ
 الْمَغْبُونِ فِي حِسِّهِ
 وَلَسْتُ ٤٧ بِالْمَوْجِبِ حَقًّا
 لِمَنْ لَا يُوجِبُ الْحَقُّ عَلَيَّ نَفْسِي
 وَرَبِّ ٤٨ مَذَاقِ الْهَوَى خَائِنِي أَصْدَقُهُ
 الْوَدَّ عَلَيَّ لِنَفْسِي
 وَمَا ٤٩

P. 47. & 49. الجاني reperies.

Ejus plur. fr. جنائا impii: scelerum patratores. Reconditæ venustatis est hocce in *Hist. Salad.*

شَوَانِ عَلَيَّ الْعَدِيِّ جَوَانِ
Myoparones super hostibus carpentes: i. e. prædam agentes. Insignite dictum Carpere fructum plantationis suæ; in quo nemo non vim Proverbii agnoscit. A-

junt nempe اجتنن مَا غَرَسْتَ

carpe quod plantasti: ut & me-
 te quod sevisisti.

81 ابغني cupio, expeto,
 Est fut. 8. a دلا بغني
 bullivit. Inde natum secunda-

rio vehementius petivit; & alia,
 quæ alibi sub hoc Themate jam
 digessi. غبن fraud, illustravi

num. 65. انشني discedo; est

fut. 7. a تشني iteravi

vit; plicavit; flexit; unde

انشني flexit sese, & averfus

fuit; pro abiit. Sequens صفقة

est comploso manuum, qualis

contrabentium. Exempla pro-

ducta ad Jobi Cap. 20. 22. Hinc

Proverbialiter invaluit صفقة

مغبون Comploso circumven-

ti. Id facete huc applicitum, &

a contractibus translatus ad con-

versationem, & commercium om-

ne. Ideo adjectum في حسه
 in sensu suo: i. e. ratione inge-
 nii,

Non amo fraudem , nec discedere lubet cum comploſione circumventi in ſenſu.

Nec impono mihi æquitatem erga eum , qui ipſe ſibi eam non impoſuit.

Sape autem perfide amans , imaginatus me ficto ejus amori credere

Præ

nii, intelligentiæve. Radix حَسَّ
ſenſit : percepit ; pro intelligentia
reperies vocem noſtram Prov.
1: 4. & 5: 2. In Lexicis hæc no-
tio non compareret.

82 كَسَتْ بِمَوْجِبٍ non ſum
in injungente , pro , non injun-
go. Solemnis Arabiſmus. Ajunt
ب redundare. Tu teneas vim
præpoſitionis ad interiorem condi-
tionem ſignandam. كَسَتْ ex
كَسَتْ لاَّ كَسَتْ non eſt, coa-
luit. Origo eſt ſubſtantiva.
Quum referret ſpeciem verbi,
cœpit conjugari , ut concarum
Je : nec tamen omnes perſonas
admittit. Cl. Gol. ſecundas tan-
tum præſt. enotavit. Hic habes
primam ſing. Caret futuro , re-
liquiſque formis. موجب eſt
part. 4. a موجب necessaria fuit
res. Inde موجب effecit rem
neceſſariam eſſe : ut neceſſarium
impoſuit. Proprietas radicis eſt
in cadendo , & quidem cum ve-

bementia , & ſonitu. Inde ne-
ceſſarium ductum ; quod ita ca-
dit & jacet , ut moveri nequeat.
Neceſſe apud Latinos a non ce-
dendo venit.

83 Inſignis figura , مذاق
commiſtor amoris , pro
ſimulator. Radix مذاق aqua
diluit vinum , lac. Inde por-
ro, minus ſincerum amorem præ-
ſtitit. Redi ad Conf. 3. pag. 165.
خال med. je, imaginatus , o-
pinatus eſt. اصدق verax ſum
eſt fut. 1. a صدق زدق re-
cto-rigidus fuit. Notabilis con-
ſtructio , verus , ſincerus , ſum
amorem. Poſſes etiam dare ,
quod accredo ei amorem ; ſive
quod fidem habeam ejus amori :
علي لبسه super ſimula-
tione ejus : proprie velatione ,
vestitione , البس لبس ve-
ſtivit , palliavit , diſſimulavit
&c. &c.

84 وَمَا دَرِي مَنْ جَهْلِهِ أَتَنِي أَقْضِي
 غَرِيمِي آلَدَيْنَ مَنْ جَنْسِهِ
 85 فَاتَجَرَّ مَنْ اسْتَغْبَاكَ هَجَرَ آلْقَلِي وَهَبَهُ
 كَالْمَلْحُونِ فِي مَرْسِهِ
 86 وَالْأَبْسَ لِمَنْ فِي وَصْلِهِ لَبْسَةٌ لِبَاسُ
 مَنْ يَرْغَبُ مَنْ أُنْسِهِ
 87 وَلَا تَرْجُ الْوَدَّ مِمَّنْ يَرِي أَنَّكَ مُحْتَاجُ
 إِلَي فُلْسِهِ

قَالَ

84 مَا دَرِي *non scit*. Proprie
non discriminat. ut supra num. 54.
 indicatum. *جهل* *Insipientia*, pro-
 prie levitas, commotio. *أقضي*
solvo; est fut. 1. a *قضي* *قلاه*
secuit, *præsecuit*; *finivit*; *deci-*
dit. &c. &c. *غريم* *creditor*, a
م *oberatus fuit*. *دين* *as a-*
lienum, sic dictum a *judicio*, &
condemnatione, ٣٦. Extranea
نمواج : ut *جنس* *جنس*. &c. Qui non in limi-

ne subsistunt, talia facile di-
gnoscunt.

85 أَهَجَّرَ *fuge*; *abborre*.
 Est imperat. 1. ab *هجر* *deser-*
ruit patriam; *abscessit* a suis. pa-
 tet latissime; nam *Avicen.* dixit
هجر *cibo abstinet*.
الراحة *abstinet a quiete*.
 &c. *استغبي* *negligit*; est
 conj. 10. a *غبي*, *non perpen-*
dit, *curavitque rem*.
غباوة *socordia*. Conve-
 nit

Præ stoliditate non intellexit me eodem ære debitum dissolvere.

Fuge ergo eum, qui te negligit, fuga odii, & puta eum jam defossam in suo sepulcro.

Et indue pro eo, cujus conjunctio subdola, vestem abhorrentis a familiaritate ejus.

Nec spera amorem ab eo, qui videt te nummi sui indigum.

Di-

nit in Origine cum עבה crassus fuit. Res alibi deducenda. هبه

Da eum, i. e. babe, cenfe, eum, a وهب dedit. ماحود sepultus, a

لحد sepelivit in لحد foramine

excavato ad latus petra. رمس

sepulcrum sic dictum a رمس

obliteravit solum; terram coæquavit: bumavit.

86 لبس indue, est imper. i. a لبس. Inde & לבש indumentum.

Eadem radix dat לבשה obscuritas, dubium, confusio. Imo vero تخبیط والتباس commixtio; & palliatio Hypo-

crite: ut num. 83. وصل conjunctio, amicitia. Ex genio Arabia elatum, indue pallium a-

versantis ei qui palliatione utitur.

Ita dicunt, Induit vestem abeuntis, pro abiit. Item induit vestem desperationis, pro ad extremam desperationem venit. Hinc anfa ministrata formulæ لباس

الجبوع vestis famis, pro extrema fame, de qua ad Job. 30: 18.

عن رغبت averfatus est, illustratum Conf. i. pag. 24.

87 ترح speres. Est fut. i.

per Apoc. pro ترحو, a رجا ult. Warw: Speravit; timuit. La-

tet Origo. يرى videt i. e. pu-

tat, pro يرى fut. a راي

ראי. Etiam in sacris id verbi sæpe sensum, & opinionem, adfert.

احتاج part. 8. ab حاج opus habuit. Ea vis secunda-

ria, a احاط ambit, ut suspicor. Qui ambit aliquid, eo sibi opus

esse ostendit. فلس obolus, num-

mus, hic notat pecunias.

قَالَ 88 أَلْخَرِثُ بَنَ هَمَامٍ فَلَمَّا وَعَيْتُ مَا
 دَامَ بَيْنَهُمَا ثَقْتُ إِلَيَّ أَنْ أَعْرِفَ عَيْنَهُمَا
 فَلَمَّا لَاحَ 89 بَنَ دُكَاءَ وَالْحَفَّ الْجَوَّ الصِّبَاءِ
 90 مَحْدَوْتُ قَبْلَ اسْتِغْلَالِ الرِّكَابِ وَلَا أَعْتَدَا
 الْعُرَابِ وَجَعَلْتُ 91 اسْتَقْرِي صَوْبَ الصَّوْتِ
 اللَّيْلِ

88 وعيت *condidi aure, animo; est prat. I. a* وعي *والله وعي* *vasculo excepit; collegitque.* دام *circulare, in orbem ire.* ثقنت *cupivi, est prat. I. a* ثقنت *med. Waw. Cl. Gol. id ab* ثقنت *إشفاق, quæ est 8. a* شاق *truncatum innuit. Infelicius profecto; quum licuisset* شوق *in* شوق *directe convertere; ut* شوق *ex Dialecto fit* شوق *Schol. ait* شاق *in Origine esse, plenus fuit, & exuberavit. Inde vehemens desiderium enasci potuit. De his alias.* اعرف *fut. I. phatatum, a* عرف *cognovit penitius, a* عرف.

oculus hic valet substantiam sive personam ipsam: ut quum dicunt عينا & هو هو بعين *ipsum est cum oculo, presentissimus. Tale & hoc* صار *factus est in rumorem post oculum. Qui ante presentissimus; nunc procul abest. Et* لثري *vestigium post oculum, eodem fere sensu.*

89 ابن دكاء *Filius solis. Est periphrasis Auroræ, vel potius clarioris jam matutini, post exortum Solis; quem* دكاء *vocitant, a* دكا *clare miscuit flamma. Utitur Ibn. Do-reid.*

Dixit *Harith ibn Hemmam*, quum condidissem aure id quod inter eos reciprocum erat, desideravi personas ipsas cognoscere. Quum itaque *filius auroræ micuisset*, & aërem *vestivisset lumen*, *matutinus fui* ante quam *vectores sese levarent*, & non ut *matutinus est corvus*: instititque tendere versus vocem il-

من ضبع الحمر جني لنفسه
ندامة الذع من سفع الذكاء

*Qui perdit pudorem, carpit animæ suæ
Pœnitentiam urentiorem ustione solis.*

Sequens الحف in præf. 4. a
لحف operuit, amicioit: est
induit لحافاً, amiculum.
Pulcherrime, Amicioit aërem
lumine. لا الجو proprie Me-
dium: inde medium cæli & ter-
ra, sive جو الهواء Medium
vasti inanis i. e. aëris; ut ple-
niore formula effertur. ضباء
lumen, a لاأض micuit.

معدوت 90 matutinus fui. Est
præf. 1. a غدا ult. warw, mane
venit, exiit, &c. In 8. eadem
obtinet potestas, indeque infin.
اعتداء in hoc ipso colo.
قل استقلال infin. 10. a قل
قل levis fuit, est semet levi-

re, & surgere. غراب ita con-
venit cum غراب corvus, ut ta-
men forma differat. Ni hoc ri-
te distinguatur, Dialectorum fa-
cies internosci nequit. Corvo-
rum matutina diligentia in Pro-
verbium missa apud Arabes. Hac
ansa nos ter, & non matutino exi-
tu corvi i. e. diligentius adhuc:
ex solempni illo Arabismo, quem
ad Confes. 2. illustravi, quo
dicunt, Fortis & non ut Alexan-
der, i. e. multo fortior.

جعلت استقري 91
feci ut intenderem. Phrasis pleo-
nastica. Posterius est in fut. 10. a
قرا ult. warw & je, كرا, occur-
ris, contendit, persecutus est iter.
صوب est tractus, latus, plaga
cæli; a صاب mod. warw, sco-
pam contigit sagitta. كيلي

الْجَلْبَلِيَّ وَأَتَوْسَمَ الْوَجُوهَ بِالنَّظَرِ الْجَلْبَلِيَّ إِلَى
 أَنَّ ٩٠ لَمْ يَحْتِ أَبَا تَرْيَدٍ وَأَبْنَهُ يَتَحَادَثَانِ
 وَعَدَابَهُمَا بَرْدَانِ مَرْتَانِ ٩١ فَعَلِمَتِ أَنَّهُمَا نَجَبًا
 لِبَلَّتِي وَصَاحِبَا مِرْوَانِي ٩٢ فَيَقْصِدُهُمَا
 قَصْدَ كُلِّ بَدْمَانَتِهِمَا مَرَاتٍ لِرَثَائَتِهِمَا ٩٣ وَأَتَحْتَهُمَا
 السَّحُولَ

nocturnus , a ليل ليل e

Lexicis omiffum, ut infinita talia.

أَتَوْسَمَ notabam Physognomo-

nia utens , est fut. ٥. a وسم

figno notavit faciem. نَظَرَ

intuitus, est infin. ١. a نَظَرَ

جَلْبَلِيَّ observavit, inspexit. جَلْبَلِيَّ

est ٩٤ revelatus relictus , cla-

rus : in part. Pabil, a جَلْبَلِيَّ

٩٥.

٩٢ strinxi , striclim

vidi. Est præf. ١. a لَحَجَ mi-

cuit fulmen , stella , oculus.

Struunt quoque بَعِينَهُ لَحَجَهُ

micante eum oculo strinxit , pro

abvisi abvisarum خَفِيفًا

levi intuitu eum perstrinxit. Con-

fer quæ pag. 6. conf. ١. delibata,

يَتَحَادَثَانِ confabulabantur ;

est duale fut. 6. ab حَدَّثَ

٩٦ novus fuit. Inde in 2.

حَدَّثَ narravit novi quid. In

6. inter se denarrarunt. بَرْدَانِ

duale , a بَرْدٌ vestis diversifco-

lor , quasi guttata , grandinata : a

مَرْتَانِ grando. ٩٧ بَرْدٌ

Duale , a مَرْتٌ lacer. Radix

عَلِيٍّ detritus fuit. ٩٨ عَلِيٍّ

super sæpe ad vestitum signan-

dum adhibetur , ut apud He-

braos ٩٩.

illam nocturnam, notavique vultus intuitu claro; atque conspexi *Abazeydum* & filium ejus confabulantes, ambo vestibus laceris tectos. Hos ego agnoscens *collocutores noctis meae*, & *auctores narrationis meae*, petivi eos studio *amantis indolem*, dolentis egestatem eorum: dedique iis copiam se-

93 عَامَتِ cognovi, a علم
 ۱۱۱۱ signavit. Thema utrumque enucleatum in *Opusc. de defect.* نَجَبَا in *Regim.* pro
 نَجَبَانِ, quod est Duale a نَجَبَا
 consors arcani, a صاحب
 arcanum habuit sermonem. صاحبان
 item duale constr. pro صاحبان
 صاحب رواية
 socius rigationis, est, suavis fabulator. Radix postremæ vocis
 رَوِيَ rigavit illustrata
 conf. 1. pag. 8.

94 قصدت petivi, recta intendi: est prat. 1. a قصد
 modum rectum tenuit. كَلَفَ
 studiose deditus, amans; a كَلَفَ
 studiose incubuit rei, amore ejus captus fuit. Item luruit; ad nigrum inclinavit rubedo. Hæc Origo, & vis primigenia. Si-
 mile indicavi in كَسَفَ دَسَمَ

desideravit: proprie palluit, ta-
 buit. دَمَاتَة est facilitas, leni-
 tasque, indolis; a دَمَتِ mollis
 fuit, ۱۱۱۱ equalis, arena. مَرَاتِ
 pro مَرَاتِي part. pres. a مَرَاتِي
 condoluit; deflevit &c. مَرَاتَة
 squallor pannis laceris obfeti. Vi-
 des quantam inopiam exprimat
 ۱۱۱۱.

95 اَبَحَّتِ communis juris fe-
 ci. Est prat. 4. a باح in pro-
 patulo fuit. اَبَحَّوْل Inf. 5.
 verbi اَبَحَّوْل vertit. migravit
 de loco in locum. Inde in 5. de-
 silivit de equo in equum. Pul-
 chre ergo dictum, transsilire in
 sellam meam, pro, ad meum co-
 mitatum se transferre. تَحَكَّمَ
 item inf. 5. ab حَكَم judica-
 vit: unde تَحَكَّمَ judicem se
 gessit; figurate, pro arbitrio,
 imperioque, fecit quid. كُنْزِي
 وُقَلْبِي

الْتَحَوَّلَ إِلَيَّ رَحِيلِي وَالتَّحَكَّمْتُ فِي كَثْرِي
 وَقَلِّي ٩٦ وَطَفِقْتُ أُسِيرَ بَيْنَ السَّيَّارَةِ فَضْلَهُمَا
 وَأَهْرَ الْأَعْوَادَ الْمُثْمِرَةَ لَهُمَا حَتَّى ٩٧ تَحْمِرَا
 بِالنَّخْلَانِ وَأَتَّخِذَا مِنَ الْخِلَّانِ وَكُنَّا بِمُعْرَسِ
 ٩٨ نَتَبَيَّنُ مِنْهُ بَيْنَهُمَا الْقُرَى وَنَتَأَوَّرُ
 مِنْهُ

وقاي *multitudo* & *paucitas*
mea, habet speciem *Adagii*;
 ad maxima, minima, confi-
 gnanda.

٩٦ طَفِقْتُ *cepi*: in *præt.* 1. a
 طَبَقَ idem quod طَفَقَ

appactus fuit rei. *أسير* ire fa-
 ciebam; est fut. 2. a *سار*
med. je, ivit, incessit, fecit iter,

سيرة *سيرة* *سيرة* *سيرة* *سيرة*
Inde سيرة *سيرة* *سيرة* *سيرة* *سيرة*
caterva iter facientium, multum

ambulans foemina: a masc. سبار
ambulator, multum incedens.
Jucunde dictum, ire faciebam
excellentiā eorum &c. pro di-
vulgabam. اهز concutiebam, est

fut. 1. ab هز agitavit arbo-

rem. Signatissime ergo hic,
ubi اعود arbores, a sing. عود

Lignum, adjectæ. مثمره
fructifera, est part. foemin. sing. 4.
conj. additum plurali masculino
عود ex solemni Arabismo.

Radix ثمر fructus tulit. I-
tem opulentus fuit. Emblema
Arboris fructibus onusta ad opu-
lentum hominem mire placuit A-
rabibus. Ejus concussio in Pro-
verbium abiit; ut omnem quer-
cum concutere.

٩٧ تَحْمِرَا *obruti, merfi sunt.*

Est Duale præter. pass. a غمر
textit aqua rem. نخلان largi-
tio, donatio, qua quid in for-
tem & bareditatem alicui con-
fer-

Jese transferendi ad sellam meam; proque arbitrio utendi rebus meis magnis, parvis, juxta. Occæpi deinde divulgare inter catervam eorum excellentiam; & concutere arbores pro iisdem fructíferas, sic ut largitione mergerentur, atque intimorum instar exciperentur. Eramus in mansione unde distincte notabamus ædificia pagorum, atque clare spectabamus ignes hospitalitatis:
ibi

fertur. *Tēbl.* هي من نحلته له اي وهبته له وخصصته به ابو البقا *Est a verbo نحل, quatenus valet dare, & quidem proprium, Abulbeka auctor.* Sequens *أَتَّخَذَ* est *pass. conj. 8.* pro *أَوْتَّخَذَ* captus fuit. Thema *أَخَذَ* *cepit.* *خَلَّان* plur. fr. a *خَلِيل* amicus intimus, ut supra num. 62. visum.

98 *دَتَبَّيْن* distinguēbamus. *Est fut. 5. a* *دَيْن* *distin-* *ctus fuit.* *دِينَان* *adificium,* *ut* *دِنَان* *a* *دِنِي* *adificavit.* *دَرِيَّة* plur. fr. a *قَرِيَّة* *urbs, pagus.* Thema *قَرِي* *occurrit.* Item *hospitio ex-*

cepit; unde mox eam paronomas- *فَتَنَنَوْر* *hospitalitas.* iterum *fut. 5. a* *conspiciebamus;* iterum *fut. 5. a* *لُور* *luxit; cujus derivatum* *نَار* *ignis, in plur. fr. dat* *نِيرَان* *quo mox noster usus* *ex Phrasi veteri* *النار* *conspexit ignem, qua utitur Ha-* *ritib ibn Helza unus e septem* *Auctoribus Moallekât; ubi Scho-* *liastes hæc annotavit* *يقال* *قد وُتِرَت النار إذا نظرت لها* *بالليل لتعلم اقربية* *في أم بـ فـ دة* *Dicitur* *المر* *quum ignem in* *nocte adspectas cogniturus propin-* *quusne sit, an procul distans.* *Ceterum ignes hospitalitatis in* *Arabia lucentes, & viatorem* *invitantes, describat Tebleb.* *كرماء العرب وساداتهم* *إذا*

مِنَّة نَبِيرَانِ الْقُرْبَى فَلَمَّا رَأَى أَبُو نَزِيدٍ
 ٩٩ لَمِنْلَاءَ كَبِيسَةٍ وَأَنْجِلَاءَ بَوْسَةٍ قَالَ لِي إِنْ
 بَدَنِي قَدِ ١٠٠ أَتَسَسَخَ وَدَرْنِي قَدْ رَسَخَ
 أَفَتَأْتُنِي لِي فِي قَصْدِ قَرِيَّةٍ لِأَسْتَحِمَّ
 وَأَنْضِي هَذَا أَلْبُمُ هَمْ قُلْتُ إِذَا
 ١ صَبَتْ

إذا اظلم الليل فلم
 تظهر خيمتهم
 لئلمسافرين عمدا
 الي اقرب علم اليهم
 او مرساة فواقدوا عليها
 نارا ووكسلوا بها من
 يوقدها الي الصبح
 ليقصدها الساري بالليل

Nobiles Arabum, principesque, quum inumbrante nocte non conspicitur eorum territorium a viatoribus, capiunt proximum montem, aut collem; in eoque ignem accendunt, cura ejus alendi ad auroram usque alicui commissa; ut illuc contendere queat qui noctu iter facit.

٩٩ *amplius repletio. Est in-*

fin. 8. a ملا implevit.

Plenus fuit. كَبِيسٌ crame-
na, est בִּיס Prov. 1. 14. &c.

انجلاء discussio, in Inf. 7. a
انجلا retexit: unde
انجلا retecta fuit nubes, discus-
sa est. Hinc tralatio ad بوس

miseriam discussam. Radix me-
dia Hamz. بيس infelix,

miser fuit. Item بوس ad ino-
piam redactus fuit. Hac so-
cundaria, a באש coacuit cum

factore. Inde alia quoque
metaphora invaluit vebemens,
foris, audax fuit in bot-

lo:

ibi tum *Abuzeidus* refertam videns crumenam, & discussam pauperiem, sane, inquit mihi, corpus meum obsorduit, & squalor meus concrevit: num itaque permittis ut in vicum aliquem contendam loturus, atque hoc negotii curaturus? Quum dixissem; ut lu-

lo: q. d. acerbus fuit. Hæc Originibus mandanda.

ico *اَسْخَسَ* sorduit. In præf. 8. a *وَسَخ* spurcus, sordidus fuit. Hinc explicandum folitarium *مِشَخ* Mich. 6. 14. idem quod *وَسَخ* spurcitas. Male depresso, & alia, ibidem adlata. Ejus synonymum *دَسَخ* a *دَسَخ* spurca fuit vestis. *مِشَخ* firmus, stabilis fuit, a *Tebleb*. ita declaratur, *يُقَالُ مِشَخُ الشَّيْءِ فِي الْأَرْضِ إِذَا غَابَ فِيهَا وَمِنْهُ يَسْقُلُ مِشَخُ الْعَالَمِ فِي الْعِلْمِ دَخَلَ فِيهِ وَتَوَعَّلَ أَيِ ثَبَتَ* Radix usurpatur de re in terram subfidente. Inde phrasis, subfedit doctus in doctrina, pro alius sese in eam penetravit; sive firmus evasit in ea. Hinc

Glossas apud Cl. Golum sponte intelliges.

101 *اَفْتَانُ* An & fines? E tribus; duplici præfixo; & fut. 1. ab *اَنْ* *اَفْتَانُ* aurem accommodavit, permisit. *اَسْتَحَمَ* lavem; est fut. 10. ab *حَمَمَ* *اَسْتَحَمَ* calidus fuit; calefecit aquam. Inde *حَمَمَةُ* thermæ. In 4. *اَسْتَحَمَ* lavit aqua calida. In 10. Semet aqua calida lavit. Balneo usus est. *اَلْمِهْمُ* grave negotium, proprie est part. 4. ab *مِهْمَ* sollicite animo versavit. Id secundarium, a primario, Tabefieri *تَابَعَ*. Hinc *اَتَابَعَ* Tabescit eum res, pro sollicitum habuit. In *Hamasæ* sic Taabbets Sjerran

سُيِّئَتْ فَالْشَّرْعَةُ الشَّرْعَةُ وَالرَّجْعَةُ
الرَّجْعَةُ فَقَالَ ٣ سَتَجِدُ مَطْلَعِي عَلَيْكَ
أَسْرَعَ مِنْ إِرْتِدَادِ طَرَفِكَ إِلَيْكَ ثُمَّ ٤ أَسْتَنْ
أَسْتَنْ

قليل التشكي للمهم يصيبه

Parcus querimonia ad tabefaciens quod ei incidit.

1. e. ad negotium grave. Infam.
plur. مهمات graviore cura ne-

gotia, apud Algaz. q. d. *Tinaz*.
Plene Hist. Tamerl. p. 114.

نحن في كرب مهم هي
من مرامك اهتم وخطب
مدلهم هو من مصابك اغم

Sumus in cura tabefaciens, que
tuo proposito magis sollicitos ha-
bet; *في* in negotio tenebricofo,
quod tua calamitate magis angit.

اغم compar. forma, ut & اهتم,
cujus hæc potestas in Lexicis
neglecta. Ejus *femin.* غمها
gravius angens infortunium, in

Hamafa, & Nawabigh, extat
quoque Hist. Tamerl. p. 358.

102 شئت velis. Est prat. 1. a

شاء *media je*, voluit: unde for-
mula solemnis ان شاء الله
si voluerit Deus. Est notio se-
cundaria; Origo videtur repe-
tenda a ساء sponte fluxit lac:

cujus deriv. سبي Lac fluens
ex uberibus citra mulsiorem. Ser-
vit illustrando *في* largum, *في*

lautum, munus, سرعة cele-
ritas, a سارع citus, properus,
fuit. Repetitio in accusativo
enunciata figuram efficit; qua-
lis in illo .

Iubet, curriculo tantum eas, redeasque: ille iterum, profecto reperies reditum meum ad te celeriore nictatione oculi: cœpitque mox cursum ut Equus in stadio, filioque ingem-

mi-

اخاك اخاك ان من لا اخا له

كساع الى الهيجاء بغير سلاح

*Fratrem tuum! fratrem tuum! qui enim fratre caret,
Est ut vadens in prælium sine armis.*

i. e. Fac fratrem, sive amicum, habear. Similiter celeritatem! celeritatem! pro fac celerrime negotium conficias. Item, & reditum, reditum! pro, quanto-
cuius recurras.

١٠٣ سَتَجِدُ sane invenies. Est

fut. i. a وَجَدَ invenit; cum

præp. سَ، ex سَوَفَ pizd,

futurum est. مَطْلَعُ ortus, a

طَلَعَ ascendit, ortus fuit

sol, hic ponitur pro gra-

to reditu, ad spectuoe. أَسْرَعُ

est compar. & superlativa forma

Radici سَرَعَ, celeriore, &

celerrimum signans. Non visi-

tur in Lexicis; ut innumera ta-

lia inde absunt. ارْتَدَادُ redi-

tus, est infin. 8. a رَدَّ redi-

dit; reduxit: unde in 8. لَرْتَدَّ

لَرْتَدَّ طرفهم البهم reversus est

nictus eorum ad eos; in Alcor.

Est circumlocutio moment-

طَرَفُ oculus sic dictus a

طرف نصره compressit visum

suum palpebras inter se commit-

tens. Nictavit.

١٠٤ اِسْتَنْنَ quadrupedavit.

Est præf. 8. a سَنَّ acuit.

Ejus infin. اِسْتَنْنَانُ Notio

ducta, secundum Teblebium, a

جَوَادٌ, via recta. سَنَّ

Equus generosus, velociter cur-

rens, a جَادٌ Bonus, libera-

lis, fuit: Speciatim, egregia

أَسْتَيْنَانِ الْجَوَانِ فِي الْمِضْمَارِ
وَقَالَ لِأَبْنَيْهِ بَدَارِ بَدَارِ وَلَمْ
تُحَلِّ

مِضْمَارِ cursu polluit equus.

proprie est spatium 40 dierum,
quum liberalius alitur equus ut
pinguescat ; & deinde sueto pa-

tulo redditur. Nempe مِضْمَارِ

est gracilis fuit : unde مِضْمَارِ
bene saginatum equum ad graci-
litem reduxit ; ut in stadio de
palma certare possit. Talis equus

مِضْمَارِ cursor ad
gracilitatem reductus vocatur in
Hamasa ; & Hist. Tamerl. p.
50. Est etiam مِضْمَارِ Locus
ubi de palma certatur: Hippodro-
mus. Sic Hist. Tamerl. p. 279.

يَنْحَارِ بَانِ فِي كُلِّ
وَقْتِ فِي مِيدَانِ الْمُنَاقِبِ
لَا حِرَارِ قِصْبِ السَّبْقِ
فَكَانَا كَقَتِي مَبْرَانِ وَفِي
مِضْمَارِهَا فَرَسِي رِهَانِ

Hi duo concertabant omni tem-
pore in stadio virtutum , ad ob-
tinendam Arcem praestantia ; e-

rantque ut geminae lances librae ;
& in Hippodroma earum gemini
equi in quos pignus deponitur.
Grandi cothurno Ispahanenf. in
Vita Salad. ما

لهذا الفتح من جلالة
العظمة ودلالة المكرمة
لكبا جواد قلم البلغ
في مِضْمَارِ البِيبَانِ

Quod si exponendum esset quic-
quid in hac victoria illustris ma-
gnanimitatis , & argumentorum
generositatis , profecto cernuaret
cursor calami facundissimi in
Hippodromo Eloquentiae. Iterum

مِضْمَارِ السَّبْرَاتِ

promicantes ad Hippodromum mu-
nificensiarum. Apud eundem
reperia الانجاء مِضْمَارِ
Hippodromum strenuitatis ; مِضْمَارِ

Hippodromum mortis ,
i. e. aciem praeliorum , & alia.
مِضْمَارِ Non omittendum

pro ipsa celeritate etiam usurpa-
ri.

minare, *propere, propere*. Nos autem non putantes eum fallere, moliri que fugam, moras traximus, *observantes eum prout*

80-

ri. Sic *Isfabanens*. اعجز بما اعجب من سوابق معروفة ولواحقه ما لم يشق احد فيه غباره ولا ملك سابق فيه مضماره

Ad incitas redegit miris praecursoribus munificentia sua, & postcursoribus omnes; sic ut nemo ejus pulverem findere, neque cursor ullus celeritatem ejus consequi valeat. Ceterum rem totam, omniumque usum Originem declarabit Teblebius-

المضمار الطلق التي تجري فيه الخبل وهي مضمارا لان الخبل تضمر فيه وذلك ان العرب كانت تسمي الخبل فتجربها طلقا قدم ما تحتل ثم تزيدها يوما اخر في الجري على ذلك الطلق ثم لا تزال تزيدها كل يوم حتي تجري بها الامهال الكثيره

فيسبل عرق الخبل بذلك الجري ويشند لهما بذلك التضمير والضمير الهزال وخفة اللحم وضمير بالضم قفل

Vox Midmar est solutio cursus, in quem adiguntur equi. Sic dictus est quoniam equi eo ad gracilitatem rediguntur. Nempe Arabes saginant equos; deinde in cursum eos admittunt, quousque ferre valeant. Addunt deinceps altero die aliquid priori cursui: atque ita non cessant omni die superaddere, donec multa millia currere possint. Fluit interim sudor equorum hoc in cursu, eorumque caro adstringitur hac exercitatione, Tadmîr dicta, a Dumr, gracilitas, levitas carnis; cujus radix Damora, arida fuit

cutis. Ultimum بدامر propere, est antiquus Imperat. forma Hebraea, pro أبدى. Sic Pugna نزال assequere. نزال procumbe, affirma. Ad Grammaticam hæc pertinent.

105

دُخِلَ أَنَّهُ غَرَّ وَطَلَبَ الْمَغْرَرُ ٥ فَلَبِثْنَا نَرْقُبُهُ
مَرْقُبَةً أَهْلَةُ الْأَعْيَادِ بِالطَّلَايِعِ وَالشَّرَوَادِ إِيَّيْ أَنْ
هَرَمَ ٧

105 دُخِلَ opinabamur. Est captavit quid collo protenso. Ejus fut. 1. a خَالَ media je, imaginatus fuit; pro دُخِلَ, per Apocopen, ob لم. Radix غرَّ decepit, lactavit inani spe, est Originis profundioris. Eam alias eruemus. مَغْرَرٌ est fuga, sive فرَّ infinitivus verbi مَصْدَرٌ fugit. مَغْرَرٌ locus quo fugitur. مَغْرَرٌ cunctati fumus. Est pret. 1. a كَبِثَ moratus fuit. Substitit. نَرْقُبُ expectabamus, in fut. 1. a رَقِبَ

captavit quid collo protenso. Ejus infin. مَرْقُبَةً, Expectatio, exodoxia. Origo a رَقِبَ inferior & crassior pars cervicis. رَقِبَةُ collum; cervix. Mancipium: inde رَقَابُ المَرْوَادِ colla viaticorum, vel peris portandis nata, pro Barbaris, extraneisque اَعْيَادِ festa, plur. fr. a عَبَدَ, cujus Rad. عَادَ عَادَ rediit. Connixit acies Cl. Golii, quum vocem hanc exponit, Quicquid reducit ad se hominem a mœrore: & pecul. festum. In Gjeubario est والعبيد ما اعتادك من هم وغيبته قال الشاعر

فَالْقَلْبُ يَمْتَنَادُ مِنْ حَبِهَا عَبِيدُ ١٠

والعبيد واحد الاعباد ad te de mœrore, aliisque rebus. Sic Poëta: Appellatur عَادَ in quod recurſat

*observantur festa lumina emissis speculatoribus, procurforibusque;
ulque dum senesceret dies, & crepido ejus jam jam corrueret.*
Quum

At cordi suetus recurabat amor

Etiam פֶּסַח *festum, cum plurali* واشتقت الية فهو عيد كانه
fracto. Clarius adhuc Teblebius عاد الى قلبك بعد نسبانه
ad Conf. 12. كل ما تذكرته قال الشاعر

عاد قلبي من الطويلة عيد
واعتراني من حبها تسهيد

Quicquid cum adfectu recordaris | *deat. cor tuum postquam oblitus*
vocatur עֵיד , *quasi ad quod re-* fueras. Sic Poeta:

Redit in cor meum a Tawila adfectio:
Et invasit me expergefactus ab ea amor.

Apparet festum sic dictum quod | *ma partic. fem. a* ظلع *promi-*
recurset menti, statis temporibus. | *cuit, prominuit.* مَرَوَّك item
Possis etiam derivare a Consuetu- | *plur. fr. a* مَرَايِد *pabulator, cu-*
dine, & recepto more, quatenus | *plur. fr. a* مَرَايِد *med. je, ul-*
عاد iteravit etiam usurpatur | *tro citroque moveri, ورو*
pro consuevit. Sic עֵידָא *Ara-* | *Hebrais. Inde speciatim suc-*
maeis est Festum, a עוּד *consue-* | *crevit, quærere pabulum, pabu-*
vit; unde עֵידָא *consuetudo, ri-* | *latum ire &c. & alia alibi ordi-*
tus. Sequens ظلايع *procur-* | *nanda.*
fatores, est plur. fr. a طلبة ,
anterior pars exercitus &c. for-

هَرِمَ النَّهَارُ وَكَانَ جُرْفُ الْيَوْمِ يَنْهَارُ فَلَمَّا
 طَالَ ٨ أَمَدَ الْإِنْتِظَارِ وَلَاحَتِ الشَّمْسُ فِي
 الْأَطْمَارِ قُلْتُ لِأَصْحَابِي قَدْ تَنَاهَيْنَا
 فِي الْمَهْلَةِ وَتَمَادَيْنَا فِي الرِّحْلَةِ إِلَى أَنْ
 لَمْضَعْنَا ١٠ الزَّيْمَانَ وَبَانَ أَنَّ الرَّجُلَ قَدْ مَانَ
 فَتَنَاهَبُوا ١١

107 هَرِمَ النَّهَارُ senio con-
 fecta fuit lux diurna. De نهاري
 fluxit, & نهاري نهاري, a نهاري, نهاري
 luxit, alibi dictum. Pulchre
 figurata lux senio confecta, de-
 crepita, expirans. Apud Græ-
 cos & Latinos protritrus usus.
 Notum ver novum, adultum, se-
 nescens. &c. Venuste quoque
 virtus dicitur senescere, item-
 que laus, fama, fortuna &c.
 Ausus & Livius L. 5. jamque
 multa edita strage pugna senesce-

bat. Verbum كَانُ Med.
 Waw exponitur parum absfuit
 quin faceret. Nempe semper
 cohæret cum alio verbo, ut
 hic cum يَنْهَارُ corrueret,
 in fut. 7. ab هاري Med. waw

collapsus est. جُرْفُ est margo
 fluvii, aqua fluxu exesa, & ad
 collapsionem inclinata. Hinc pul-
 chra & grandis imago, crepido
 diei jam jam collapsura; ad occa-
 sum pingendum. Præceptum in ves-
 peram dies placuit Latinis, nec
 non Lux caelo præcipitans. Illud
 جُرْفُ etiam notat ipsum flu-
 xum aquæ, omnia verrentem, a
 جُرْفُ جُرْفُ verit, verrendo
 asportavit.

108 طَالَ أَمَدُ الْإِنْتِظَارِ
 Longa fuit meta expectationis-
 انتظارِ expectatio, est Inf. 8. a
 نظري adspexit, intuitus est; ob-
 servavit; أَمَدُ terminus,
 meta.

Quum vero longa fieret meta expectationis; & sol jam appareret in ciliciis, dixi focius, profecto nimii fuimus in morando, & protraximus perfectionem eo, ut tempus perdiderimus. Liquet virum fraudea struxisse: Ita-

meta, quæ & مَدْي, voce Latina ferme consona. Sed fortuita hæc consonantia, quum

Origo sit a مَدْي extendit, unde

مَدْي pro مَدْي extensio, spatium, & præsertim ultimus

spatii terminus. لَاحَتْ apparuit est 3. form. a لاح micuit.

أَطْمَسَ panni; vestes lacera, vel sordida, est plur. fr. a طَمَسَ.

Sublimi figura elatum, sol apparens in tritis pannocitiis, quum jam radians pepulum lucis, quo amictus incedebar, per tenebras ingruentes quasi in pannos laceros & sordidos convertitur. Sic in sacris sol sacco, vel cilicio, indui dicitur, quum obscuratur, atque atris nubibus involuitur.

109 تَنَاهَيْتُنَا nimii fuimus. Est 1. plur. præst. in 6. a نَهَى terminavit; ad terminum pervenit; qui dicitur نَهَايَةً. Hinc

تَنَاهَيْتُنَا ultimum terminum attigit. Similiter تَمَادَيْتُنَا

est 6. conj. a مَدْي in 3. & 4. conj. moram concessit; toleravit; proprie protraxit & protendit spatium. In 6. perseveravit, iterum a spatio protenso. Sed ea notio hic parum quadrat, non enim dicit, perseveravimus in perfectione; sed moras protraximus in perfectionem, vel in perfectione denuo instituenda. Errat Teblebius quum supplet تَرَكَ,

quasi esset, perseveravimus in omissione perfectionis. Si Originem Radicis attendisset, vidisset hic moram tardantis, non autem continuantis.

110 أَضَعْنَا perdidimus. Est

præst. in 1. a ضَاع perit; amissus est. Ab expirando ductum

suspicio, nam تَضَيُّع est idem quod تَضَيُّع odorem expiravit; a ضَاع media Waw, odorem diffudit commota res. Est

فَتَنَاهَبُوا لِلظَّعَنِ وَلَا تَلَوُوا عَلَيَّ خُضْرَاءَ الدِّمَنِ
وَنَهَضْتُ¹²

tenuis tantum conjectura ; cui
hactenus nihil tribui velim.
بان זמן : tempus est : ut
est *distinctus fuit* : *distincte*
patuit. Inde ortum *distincte*,
& *dilucide*, *intelligere*, vel *ex-*
plicare, in formis *בין* & *הבין*.
Sequens *מן* *med. je*, *menti-*
tus est, *falsum dixit*, idem quod
כזב, *aliam tamen ha-*
bere debet Originem. In *Ca-*
muso habes, *מן ימין*,
כזב *קוהו מאין*
ומיבון ומבאן والأرض
شقتها للزراعة *Radix*
מן, *cum fut. ימין* *est menti-*
ri ; unde *mendax triplici forma*
מן, *מין*, & *מין*. Item
מן אל ארץ *est scidit terram*
ad arationem, *fulcavit*. Ad *mar-*
ginem Gjeubarii annotatum,
والمان لا يهمنز السكة
التي يحتر بها
Forma *מן* *non Hamzata, sed*
media quiesc. pro je, est vo-
mer quo aratur. Apparet ef-

se *Synonymum* *פסל* *sculpere*, *fulcare*, *incidere*, *incisio-*
ne effingere, & *figurare*. Vides sic
מן *esse finxit, effugxit*. Hinc
מן *cum פסל* *sculptili de-*
signat imaginem primis lineis
quasi fictam, efformatam, adum-
bratam. Item *מן* *species*. Nem-
pe *מן* & *מין* *uno succo Radi-*
cali gaudent. Apud *Arabes*
מן, *med. waw*, *exponitur*
etiam, suis prospexit de victu,
eosque aluit, & sustentavit : qua-
si dicas, fulcavit, aravit, aran-
do & laborando quaesivit. Sed
hoc inter conjectanea reponi
velim.

III *فَتَنَاهَبُوا* itaque para-
mini, vel, *instruite vos*. Est
imper. in 5. ab *أهب* *paravit*
se ad rem suscipiendam. Apud
Hebraeos *אהב* *amavit usu tan-*
tum, secundario differt. *Prima-*
rium utriusque videtur esse ad-
spiravit, spirando appetiit, quod
Sequens *ظعن* *pro-*
fectio supra illustratum num. 68.
فَتَنَاهَبُوا *respiciatis, curetis, pro-*
prie torqueatis vel flectatis vos.
Est *fut. in-1. a* *لوي* *torfit,*
&

Itaque ad iter accingamini, neque curetis virentem herbam fineto-

& tortus fuit. Ad significatio-
nes diversissimas apud Golium
nostrum rite evolvendas, &
Linguae copiam simul ac pul-
chritudinem percipiendam, te-
neatur 1. contorsit funem. 2. ob-
liquavit caput, & retroflexit.
3. motitavit caudam Camelus,
i. e. intorsit. 4. inficiatus est quod
deberet; i. e. tergiverjatus est,
vel retorsit se, & moras nexuit.
Potest etiam idem hoc manas-
se ex 5. usu, torsit Linguam,
pro inficias ixit. Mendacium di-
xit: cui vicinum & 6. hocce
Torsit a me rem; i. e. dissimula-
vit, celavit. 7. Obtortuit segnis-
que destitit. Iterum est tergiver-
jatus fuit, & retorsit se. Hoc ef-
ficat constructio per *عن* ab: ut
علي super 8. dedit, inclina-
vit se iudex ad alteram partem;
& *jus* pervertit. Alio adpectu, 9.
لوي علي est propensus
fuit super eum, amore, adfe-
ctu. 10. *انتظر* expectavit,
respexit. Plura alias. Hebraeum
לור ejusdem esse Originis, jam
indicare coepi in Comment. ad
Jobum. Inde *לוייתן* Leviatba-
ni nomen inditum, serpenti tor-
tili, docuit Bochartus. Non in-
venustum sequitur Proverbium,
خضراء viridior

berba finetorum, pro homine cu-
jus honestissima species, at indo-
les pessima. Nempe *خضراء*
Viridis, viridior, dat in fam.
خضراء, quod hic abso-
lute signat herbam late viren-
tem. Radix est *خضراء*
viruit, unde & *خضراء*
دمن item virens herba: *دمن*
est plur. fr. a *دمنة*
finetum; quod & masc. forma
دمن & *دمن* finus
accumulatus. Posterior forma in
sacris etiam occurrit: nec non
دمن, pro fineto. Thema
دمن stercoravit agrum. 2. Ma-
levolentia & similitate laboravit
adversus aliquem. 3. Frequens ac
continuus fuit in aliqua re. Ca-
ve dissona credas, quae amicif-
sime consonant, & conspirant:
nam cuncta haecce a fovendo
derivata. Certe fovere agrum,
pro stercorare, nemini ignotum.
Notum quoque fovere quid ad-
versus quem, pro similitate vel
malevolentia affectum esse. De-
nique fovere rem elegantissime
etiam dicitur, qui in ea affi-

١٢ وَهَضْتُ لِأَحْدَجٍ رَأْسِي وَأَتَّعَيْتُ لِرِجْلَيْ
فَوَجَدْتُ أَبَا نَزِيدٍ قَدْ كَتَبَ عَلَيَّ الْكَتَبَ
يَا مَنْ ١٣ غَدَا لِي سَاعِدًا وَمَسَاعِدًا نَوْنُ

الْبَشَرِ

١٤ تَحْسِبَنَّ أَنِّي نَأَيْتُكَ عَنْ مَلَالٍ أَوْ
أَشْمِي

١٥ لَكِنِّي

duus: quin & fovere locum pro frequentare obtinuit.

Sed ne forte quidem illa *primaria*, quippe quæ *Originem* debeat *appactioni*, & *imbastioni*. In præsentī hæc suffecerint. Redeo ad dictum *Proverbiale* quod *Mubammedes* consecravit quasi. In *Traditione* nempe refertur, eum dixisse aliquando, *اياكم وخضراء الدمن*

Caveatis viridem finetorum; rogatumque, quid sibi vellet ista figura, respondisse

الجارية الحسناء من منبت السو

pulchram puellam a malis oriundam. Vides late fundi usum Emblematis, atque jucundos sensus parere. In cons. 12. figu-

استهوتلي, خضرة مننته لمنادته
inescavit me viriditas fineti ejus ad sodalitatem cum eo inessendam: i. e. species ejus honesta, liberalis, extus vernans, & virens, quamvis intus pessimam indolem foveret.

١١٢ *فَهَضْتُ* surrexi. Est *prat. 1. 2 نهض* expandit alas ad volandum, de ave proprie; unde translatio facta ad hominem quem surgit aliquid acturus; itemque ad plantam, quam pullulare incipit.

Sequens *أَحْدَجٍ* onerarem, est *fut. 1. Phatatum* propter *ab*

torum. Tum surrexi ut jumentum meum onerarem, sarcinaeque itineri colligens repperi Abazeydum sellae camelinae inscripsisse.

O qui brachium mihi fuisti & adjutor prae reliquis mortali-
libus

Ne existimes me discessisse a te trada, aut protervia.

Sec.

ab حجاج clitelis oneravit camelum. Is مرحلة vocatur, forma fem. part. praef. a رحل iter fecit. Plena phrasis est ناقة مرحلة Camelus itineri apta: sed, ut fit, Epitheton in jura substantivi sui immisum. حمل sarcinas sustuli: est fut. in 5. ab حمل portavit; unde تحمل castra movit, sub-
latis impedimentis paravit sese ite-
neri. رحلة, est migratio, i-
ter, a رحل.

113 غدا factus est, evasit.

Prima notio est mane venit, vel
extitit. Inde absolute extitit,
evasit; ut راح vespert extitit,
etiam latiore vim ad-
fiscit. Idem in أصبح
matutinus fuit, & امسي
Vespertinus fuit, admissum.

ساعد brachium, proprie
fulciens ساعد; a ساعد,
cujus Originem in fulciendo sitam
ostensum in Clav. Dial. p. 203.
204. Hinc in 3. ساعد
opem tulit alteri, cujus part.
ساعد. Seq. بشي ob metrum,
pro بشي, in genit. a بشي
ساعد caro; mortales; humanum
genus. دون sub hic valet praef.
Nempe citra reliquos, se dat quo-
que pro, plus quam reliqui: re-
liquis omnibus promptius, praesen-
tiu/que.

114 تحسبن putes. Est

fut. paragogicum in 1. conj. ab
حسب computavit, putavit,
cogitavit حش. Latet adhuc
Origo. نأيتك discessi te
pro a te. Est praet. in 1. a
نأي

١٥ لِكَيْتَنِي مَدَّ لَسَمَ أَفْرَلْ مِمَّنْ إِذَا طَعِمَ
إِنْتَشَرَ

قَالَ ١٦ فَأَقْرَأَتْ آلَ جَمَاعَةِ الْقَتَبِ لِبُعْذَرِهِ
مَنْ كَانَ عَتَبَ ١٧ فَأَعْجَبُوا بِخِرَافَتِهِ وَتَعَوَّدُوا
مَنْ

تَبَّي longe remotus fuit; dis-
cessit ab aliquo. مَلَّالٌ tedium, a
مَلَّ pertasus fuit. Proprie
coctus fuit sub cineribus. أَشَرَّ
pro أَشَرَّ ab أَشَرَّ lubentia,
prolubium, letitia exultans. Est
Metaph. a coruscatione fulguris
reciprocato motu exultantis. Ea
iterum notio ab أَشَرَّ crenatim
incidit, & incisus fuit. Cl. Go-
lius confert cum Hebræo אֶשֶׁר,
quod beatitudinem natamque ex
eo letitiam signet. Sed אֶשֶׁר ad
أَشَرَّ reducendum. Hic أَشَرَّ
in malum usurpatur, pro petu-
lantia, protervia, lascivia, ut in
Alcor. بل هو كذاب أَشَرَّ
amo vero est mendax protervus.

115 مَدَّ inde a quo. Effertur &
مَدَّ. Utrumque pro مَدَّ ex
مَدَّ: Hebr. מִדָּ. Potest
quoque resolvi in מִן דּוּ five
מִדָּ ex qua. Etiam Camufus in
medio relinquit, velitne quis
prius, an posterius. Præfer-
rem nunc posterius, quia pro
מִן דּוּ abhinc biduum,
etiam dici potest, מִן זֶה
ab hoc tem-
pore biduum. Sequens אֶفְרַל
non desino, in fut. 1. Sjesmato pro
a זֶה med. waw & je.
Eleganter, inde a quo non desi-
no,

Sed a quo extiti, ex iis sum, qui bene pastus dilabitur.
Prælegique, dixit, inscriptionem hanc catervæ, ut excusaret eum qui inculasset; admiratique ejus astutiam, noxam ejus averruncari petierunt. Deinde iter

no, pro, inde a quo existo.

إِنْتَشَرَ pro إِنْتَشَرَ

dispersus fuit, præt. 8. a نَشَرَ

explicuit. Speciatim venit in Camelis a pastore dilapsis inter pasendum. Allusum monet Teblebius ad Alcorani textum.

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا

Quum autem gustaveritis, statim dilabimini. Extat Surat. 33: vs. 53. ubi fancitur, ut qui ad mensam Mubammedis accederent, non molesti confabulatores residerent, sed finita refectione veracunde recederent. Id venuste huc traductum.

116 أَفْرَأْتُ prælegi; vel potius legendum dedi, legere feci.

Est præt. in 4. a قَرَأَ legit.

عَذَرَ excusaret, est fut. pb-

tatum in 1. a عَذَرَ excusavit.

unde مَعْذَرَةٌ & مَعْذَرَةٌ

excusatio. In 2. conj عَذَرَ

speciatim increbuit pro præ-

xere, excusatione falsa uti: ut

in 8. اعْتَذَرَ veram excusatio-

nem attulit. Origo profundissime addita. Hinc magna notionum sub hoc Themate discrepantia: ut Circumcidere. Fre-nare. Inflammatione adficere. Integra virginitate esse. Vitiis, peccatis, corruptela abundare. Hæc, & alia, aliis in conjugationibus, proprietas Radicis propius inspecta conciliabit.

117 أَعْجَبُوا Admiratione

correpti sunt. Est præt. pass.

conj. 4. a عَجَبَ miratus fuit. Ad

خَرَأَةٌ fabula, sic Teblebius:

حديث خرافة مثل سائر

على السنة الناس

لكل حديث باطل

لا حقيقة له قال ابو

البقا والخرافة الاحاديث

الباطلة المعجبة المضحكة

واصله من خرفت الثمرة

انما قطعنها فكان

تلك الاحاديث مختلفة

مقتطعة

مِنْ أَفْنِهِ ثُمَّ إِنَّا خَلَعْنَا وَلَمْ نَذِرْ مَنْ آعَنَانَا
عَسَى *

مقتطعة وقيل معناها
يطرف بها كما يطرف
بالشمرة وقيل هو من
الخرف وهو فساد العقل
لان الخرف يتحدث بسا
شاء وقيل اصله ان رجلا
يقال له خرافة اخذته
الجن فلما خلاص منهم كان
يحدث باحاديث غريبة

Sermo churapba est Proverbium
pervagatum omnium linguis ,
pro omni sermone futili , in quo
veri nihil. Auctors Abulbeka ,
Churapba signat sermones varios,
admiracionem & risum moventes.
Origo a significatione Tbematis,
quæ est , refecare fructus , tan-
quam si sermones illi diversi ,

refecti. Alii maiunt , eo quod
carpantur , quemadmodum carpi-
tur fructus. Alii dicunt a voce
Cberepb , quæ mentis imminutio-
nem signat , fluxisse , quod deli-
rus narret quæ velit. Denique a-
lii Originem repetunt a Viro cui
Churapba nomen , quem rapuerint
Genii ; a quibus elapsus miras nar-
raverit historias. Habes mala
mixta bonis : neque enim quic-
quid Arabs aliquis dixit , con-
tinuo aurum. Quatuor Etyma.
Horum posterius iocularè , quam-
vis Gjeubar. & Pbiruzab. id se-
quantur. Prius ni ad secundum
redeat , plane ridiculum. Ter-
tium maxime arridet. Nempe
خُرْفَةٌ idem est quod خِرَافَةٌ
captura ; sic enim Camus ,
الخُرْفَةُ بالضم المختص

ter instituiamus, nescii quosnam nobis vicarios substituis-
set.

والله جنى كالحرافة

vox Chorpba per Damma est quic-
quid fructuum decerpitur, & re-
secatur; ut & Churapha. Jam
vero Carptura figuram præbet
fabellarum, omnisque sermonis qui
risum moveat. Præbet & calum-
nie; unde جنى عليه جناية

carpsit super illo carpturam, i. e.
fabulas & calumnias de eo sparfit.
Confer porro, quæ ad Jobi 27:
6. & 29: 4. producta. Sequens

تقوونوا confugerunt ad Deum,

est prat. in 5. conj. a عون
averruncavit, confugit ad Deum
averruncum. Sic Hebræis וי
& ויעין. Infert confugium tan-
quam ad וי robur, aut ויעין
arcem, sub solenni formula
ויעין Arx, vel Robur meum

Deus. Similiter Arabes معان الله

Confugium Dei, & معان وجه

الله Confugium faciei Dei, pro

avertat hoc Deus. آفة noxa,

est a radix أوف & أيف

corrupta fuit seges. calamitatem

passa est. De rad. ظعن

profectus est, supra actum; ut

& de دبري scivit, proprie

discriminavit. إعتاض substi-

tuit, est 8. a عاض med. waw,

commutavit quid cum alio. Sen-

sus est, nesciebamus, quosnam

pro nobis denuo sibi ludendos, &

emungendos, sumfisset.

F I N I S.

الخامسة الكوفية

الْحَارِثُ بْنُ هَاشِمٍ قَالَ ^١ سَمِعْتُ
 بِالنَّكَوْفَةِ فِي لَيْلَةٍ أُدِيمُهَا
 دُونََ لَوْنَيْنِ وَقَمَرُهَا كَتَعْوِيذٍ
 مِنْ لَجَبَيْنِ مَعَ ^٢ رُقُوعِ غَدَا بِكَيْانِ الْبَيَانِ
 وَسَحَبُوا عَلَيَّ سَحَابَانِ ذَيْلِ النَّسْفَانِ
 مَا

lunæ nigredini interlufam. Illi Lunæ, utpote crefcenti, tribuit fimilitudinem amuleti argentei.

Vox تَعْوِيدٌ est *infin.* 2. a عَان

*media Varw, confugit & quidem
speciatim a mala re ad Deum;
ut visum conf. 4. num. 120.*

Hinc **עֹדֶה** fecit confugere ad
Deum, averruncandi mali ergo : &
עֹדֶה עֶזְרָה Amuletum. Ejus de-
scriptionem, simulque compara-
tionis anſam, tradit Tebbehus,
quum

CONSESSUS QUINTUS.

C U F E N S I S.

 Arravit Harith Ibn Hemmam, Cusæ aliquando obi confabulationem vespertinam in nocte versicolori pelle prædita, & cujus luna amuleti instar argentei renitebat; cum sociis qui lacte eloquentiæ erant enutriti; & super ipsum Sehbanum oblivionis syrma trahebant. Non

شكّل من قصة
يستعمل مستندير استندارة
القمر وبعض الدائيرة
فارغ على صورة النعل
التي تنعل بها الفرس ثم
يربط بخيط ويعلق في
عناق الصبيان للحفاظ
وبعضهم ينقش به كتابة

figuram argenteam, cujus fabrica rotunda instar Lunæ, nisi quod pars circuli vacua, ad modum soleæ ferreæ qua calceantur equi. Hac filo adalligatur & appenditur collis puerorum ad averruntationem. Nonnulli scriptura eam insculpunt. Ad لَجَبْنُ argentum teneatur esse formam dimi-

nutivam, a rad. لَجَنَ lento-rem habuit viscosum & ductilem. Poëtas argenteam facere Lunam nemini ignotum.

2 رفقة societas pro sociis
الارتفاق بعضهم
quia innituntur alii aliis.

نُتِرَ nutriti erant, est præ-

pass. in 1. conj. a نَدَا aluit, nutrit, præsertim lacte infantem. Dexterrime ergo locatum

nunc verbum. لَبَانٌ lac idem cum كَبْنٌ, nisi quod
للادميات خاصة
in humanis speciatim, quum pos-

مَا فِيهِمْ إِلَّا مَنْ 3 يَحْفَظُ عَنْهُ وَلَا يُتَحَقِّقُ
 مِنْهُ 4 قَائِمِ الْرَفِيقِ إِلَيْهِ وَلَا يَمِيلُ عَنْهُ
 فَاسْتَهْوَانَا السَّمَرُ إِلَيَّ أَنْ تَحْرَبَ الْقَمَرُ
 7 وَتُحْلَبَ

sterius usurpetur. **الادمبات** in bumants aliisque
 ut Tebl. observat. Radix **لبن**
 inter alia notat propinavit lac &
 lacte abundavit. Origo est a
لبن albus fuit. **فَبَانُ** facundia,
 eloquentia, proprie signat fa-
 cultatem distincte animum suum
 explanandi. Inde in 4. **لبان** est
لبان distincte exposuit, & in-
 telligendum dedit. Hac facul-
 tate nobilitatus **Sebbanus**, qui
 plenius **سحبان** و**ايل**
Sebban-Wajilus **العرب** فصيح
 يضرب فيه المثل في الفصاحة
 Eloquentissimus Arabum, unde
 Proverbium ductum in laudanda
 alicujus facundia. Cum **Parono-**
masia figuratum, **Trabebant Syr-**
ma oblivionis super **Sebbanum**;
 id est, memoriam ejus oblitte-
 rant, & debebant. Pulchrior
 est imago, quam prima fronte
 apparet. **Trabere ذيل** laci-

niam, vestem laciniosam, & ul-
 tra talos promissam, adfert magni-
 ficentiam, & pompam. Sic con-
 fess. 4. num. 5. habebamus, **Tra-**
bere vestes opulentiae. Ad eam
 rationem **Trabere Syrma** Elo-
 quentiae dici potest, qui magni-
 ficus in Oratione incedit. Jam
 vero **Syrma** humi tractum delet
 vestigia. Hinc arreptum, **Tra-**
bere Syrma oblivionis super ali-
 quem; pro **Eum** praese delere.
سحب est **سحب**, traxit humi,
 itemque, vebementer edit, bibit-
 que, q. d. avidè traxit. **ذيل**
 ذيل est a ذال med. je, la-
 xus pendit. Convenit cum
 ذال & ذال med. **ذال**
 praelaxitate pendulus fuit. Hinc
 ذال non fimbriae, sed laciniae
 laxiores: ut in de Defect. & clau.
 Dial. indicatum. **نَسْبَانُ**
 oblivio, a **نسي**, **نسي**, five
نسي, oblitus fuit.

3 **يَحْفَظُ** A quo profici posset
 fut.

Non erat in iis nisi ex quo profici posset, & a quo caveri non necesse esset; atque in quem amici inclinarent, haud sane a quo declinarent.

Et fascinarvit nos confabulatio illa nocturna usque dum-lu-
na

fut. pass. 1. ab حَفِظَ asserva-
vit, memorie mandavit: unde
proprie esset, a quo memorie
mandari & disci, multa possent.

يَسْتَحَفُّ caveretur, est fut.
pass. 5. ejusdem Radicis, cujus

5. conj. تَحَفُّط valet, semet
conservavit, cavit sibi. Nihil
erat in illis vitii, aut mali mo-
ris, unde contagionis aliquid ti-
meri posset.

4. يَرْفُقُ socius; est forma.

يَرْفُقُ a فَرَّقَ juvit, pro-

fuit; proprie, fulcivit. يَمِيلُ

inclinaret, est fut. in 1. a rad.

مَالَ med. jo, cujus diversa
Syntaxis venuste propensionem
& aversionem simul nunc infert.
Nempe inclinari ad, adfert a-
morem; ut ab contra, odium.
Vides quomodo contrarie signi-
ficationes, quas vocant Lexico-
graphi, existant, ut cum رَغِبَ

notare dicitur velle, & nolle.
Qui sine judicio Linguas tra-
stant, turbare solent in tali-

bus, & nescio quæ mostella si-
bi fingere pugnantium notionum,
quum si constructionem attendas
suavissima sit pax & concordia.
Nempe carent Hebraei, Chal-
dæi, Syri, Arabes verbis com-
positis per prepositiones, nec for-
mare possunt inclinare, & de-
clinare, nisi per clinare ad,
& ab. Similis ratio in reli-
quis. Quanta hinc cum copia,
tum diversitas, significatio-
num efflorescere debuerit sub
singulis Radicibus, facile intel-
ligent, qui copiam simul, simul
diversitatem, quam compositio in
Linguam Græcam, Latinam,
vernaculam cujusque, infudit,
attenderit.

5. إِسْتَهْوَى fascinarvit.

Proprie impulit in هَوَى
affectum vehementiorem. Est
præter. 10. a Radice هَوَى

ex alto decidit, deorsum latus
fuit cum impetu. Inde inter a-
lia succrevit, cupere, cupidita-
te ferri in aliquid. Quid com-
mune habeat cum הוה, & הוה,

ad Job. 6: 2. tactum. غَرِبَ

occidit, est עָרַב. De غلب
vicit

وَعَلَبَ السَّهْرَ فَلَمَّا رَوَّفَ ۖ اللَّيْلُ أَلْبَسَهُمْ
وَكَمْ يَبْقَى إِلَّا اتَّوَيْمَ سَمِعْنَا مِنَ الْبَابِ
نَبَأَهُ مُسْتَنْبِحٌ نَمَّ نَلَتْهَا صَكَّةٌ مُسْتَفْتِحٌ
فَقُلْنَا

vicit dictum ad *conf.* 2. p. 116. densiores tenebras expandit nox.

سَهْرٌ *vigilia, insomnia, est* a سَهَرٌ Nempe رَوَّافٌ *velum tentorio*

pervigil fuit ٦٦٥.

6 Elegans figura, qua ver- *præparatum, a Poetis datur No-*

bum رَوَّفٌ *demisit velum, est* | *cti. Sic in Diw. Hud.*

إذا ما الليل ادني رواقه

Quum nox admovit velum suum.

Iterum

وجئ عليك الليل دان رواقه

Et obtexit te nox, cujus impendebat velum.

Dicitur etiam, cepi noctem nocturnis me involvens exii. Sic
روافا *velum, pro tenebris* Poeta

فَجَاءَنِي بِقَمِيصِ اللَّيْلِ مُسْتَنْبِرًا
يَسْتَعْجِلُ الْخَطْوُ مِنْ خَوْفٍ وَمِنْ حَذَرٍ

*Et venit ad me indumento noctis se integens,
Celerans gressum præ metu & timore.*

na occideret, & vinceret vigilandi pertinacia. Cum itaque tenebras veli instar expandisset nox obscurissima, nec quicquam restaret, quam dormituriens nutatio, audivimus ab osio vocem latratum ciensis, quam secuta mox pulsatio aperiri-

Sequens **بِهِمْ** admodum

ingeniose hic locatum, notat enim & nigrum, & unicolorem. Supra induxerat gemino colore præditam noctem, quod sublustis esset, manente Luna. Ea autem remota, nox Unicolor, eademque nigerrima, facta.

يَبْقُ remanebat, est fut. 1.

per Apocopen, ob **يَبْقِي** pro لم
تَهْوِي **بَقِي** mansit. **يَم**

نُتَاتِي, est *infin.* verbi **هَوِي**, quod formatum in 2. conj. ab **حَرَ** **هَامَتِه** caput, q. d. **هَامَتِه**

motitavit caput, nutavit somnolentus.

نَبَأٌ vel **نَبَأٌ** ⁷ vox submissa, murmuratio. Radix

نَبَأٌ submissam vel occultam vocem misit canis. Ille canis conturbat imperitiores, quasi latratum proprie adferret Radix. Atqui canis tantum exempli causa appositus, quod nulum animal murmurat, & sum-

missum illam sonum, qui per **نَبَأٌ** exprimitur, magis frequentet.

Illud **نَبَأٌ** valet quoque **خَبَرٌ** indicavit, annuntiavit; & in 2.

نَبَأٌ prophetavit, **نَبَأٌ**. De Origine alias. **مُسْتَنْبَحٌ**

latratum ciens, ad latrandum provocans, est part. 10. a **نَبَحَ**

نَبَحَ latravit. Morem Arabie pandat Teblebius: **كَانَ**

الرجل اذا ضل بالليل

في البادية حاك بصوته

نباح الكلب فان كان

قريباً من العيران نبح

لنباحه كلاب الحي فيسمع

اصواتها فيقصد الحي

Quum aliquis noctu oberrat in

deserto solet voce sua imitari la-

tratum canis, qui si propinquus

sit locis habitatis relatravit latra-

tui ejus canes vicinitatis. Horum

illo voces audiens, illuc contendit. Adde quæ ad Job. 31: 32.

produxi. **كَلَّتْهَا** secuta est

فَقُلْنَا مَنْ : أَلَمْ يَلَمْ فِي السَّبِيلِ أَلَمْ دَلِّهِمْ قَالِ

يَا

eam, est prat. fœm. in 1. a قلا ult. waw , & je , secutus est ; item legit , meditatus est , quasi persecutus est ; nec non residuus fuit , superfuit. Omnia a חלה suspendit , suffixit , per usum intransitivum , quod qui sequitur tanquam appendet , & adfixus

daret. صَكَ a صَكَ

percussit , hic est ضربة percussio , pulsatio. In Lexico Cl. Gol. exponitur vebementia meridiani æstus. Scilicet Sol , merides , dicuntur percutere. Ita אש צרבת Ignis percutiens

in Proverbiis. מְסִיחָה

hic est طالب فتح الباب

petens aperiri portam , a فتح

פתח aperuit. Quod in Lexico extat , explicari voluit difficiliora Corani loca , hinc ductum , q. d. clau-

sam talium locorum portam sibi aperiri petiit. Observetur , sæpe a Lexicographis notiones simplices , si vulgo satis notæ sint , omitti , ususque secundarios , & figuratos , magis indicari. Hinc multa caligo hominibus nostris offusa. Parum sapit , qui e Lexicis solis sapit.

8 أَلَمْ يَلَمْ adventans , visi-

tans. Est part. 4. a لَمْ collegit , in unum redegit ; item accessit : divertit in hospitium. &c. &c.

Hinc مَلَم absolute teritur ,

pro نازل hospite , & زائر

visitante. Ejus fœm. مَلَمَة

infortunium , casus fortunæ du-

rrior , plane ut نازلة. Plena

phrasis extat in Hamasa

مَا تَعْتَرِينِي مِنْ حُطُوبٍ مَلَمَةٍ

إِلَّا تَشْرِقْنِي وَتُعْظِمُ شَأْنِي *

Non invadit me quicquam ex negotiis visitantibus ,
Quin nobilitet me , & illustret statum meum.

Con.

riri sibi postulantis. Cui nos; quis hoc noctis tam tenebri-
cosæ huc adventans? Et ille,

0

Confimiliter ² حُطِبَ مِلِم

Negotium visitans, absolute ef-

fertur ² مِلِم visitans; idque pro

graviore malo, quod necopinanter obruit, frequentatur. Sic Ispabanens. in Hist. Salad.

مَا عَرِي مِنَ الْمِلِم

وَأَلْحَطِبَ الْمُدْكَهَم

Quod invasit gravioris mali, &

negotii tenebricosi. Et يَكُون

لَهُ هَذَا الْمِلِم غَيْرَ مَوْلِم

Krat ei hoc gravius malum ne-
tquam doloriferum. Hinc per-
cipies, quid sibi velit Glossa

apud Cl. Gol. qua ² مِلِم dicitur

notare شديد, grave, du-

rum. Sequens مَدْكَهَم te-

nebricosus, est part. formæ 4.

Quadriliteræ; 2 دَلْهَم tenebro-

sus; secundum Tauriz. ad Ha-

masa مَدْكَهَم من مَدْكَهَم

اصلين الادام والادهم

فجمع بينهما للمبالغة

كما قالوا للمسارق

قروضاب من القرض

والقضب وهما القطع

Vocabulum derivatum a gemina
radice Dalama & Dabama Ni-
grum signante; compositione facta
ad intensiorem; quemadmodum
Latro dicitur kirdâb, a karada,
& kadaba, quæ scissionem desi-
gnant. Ex Ispabanensi hinc ha-

bebamus modo خطب مدلهَم

Negotium tenebricosum. In Hist.

Tamerl. pag. 236. figurantur.

كتايب مدلهمة

Copiae nigrae, quæ scilicet no-

ctis vel nubis instar densæ, om-

nia opplent, & involvunt. Ple-

nam imaginem subjicit pag. 133.

وكانت عساكرها جمّة

ولبالي كتايبها السود

مدلهمة حتي قبل ان

من جملة عساكرها الثقيل

كان ثمان مائة قبل

Erantque Copiæ ejus abundantis-

simæ, & Noctes turmarum ejus

nigrarum tenebricosissimæ; sic ut

يَا أَهْلَ ۖ ذَا الْمَعْنَى وَقَبِيتُمْ شَرًّا ۖ
 وَلَا ۖ لَقَبِيتُمْ مَا بَقِيتُمْ ضَرًّا ۖ
 قَدْ ۖ دَفَعَ اللَّبْلُ الَّذِي إِكْفَهَرَّا ۖ

إلى

proditum sit e summa gravis illius exercitus fuisse octingentos Elephantos. Nempe denique exercitum cum Nocte comparant poetæ; unde anfa captata, in stilo cothurnato, ad Noctes exercituum tenebrosissimas inducendas. Etiam in Sacris cognita figura, qua de alias.

وَأَهْلُ ۖ *populus, vel potius Domestici, familia, ab أَهْلٌ مَعْنَى, pro مَعْنَى tentorium. مَعْنَى, pro مَعْنَى mansio, speciatim, qua incole contenti sint, & gaudeant. Radix غني sufficiens & contentus fuit. Inde dicunt inter alia, غنيت بالمكان contentus fui loco, pro substiti, ibique sedem fixi. وَقَبِيتُمْ prohibeamini, a malis, est præter. pass. in 1. conj. ا قى custodivit rem vel vestem ab inquinatio- ne, superinducta alia re vel veste.*

Hinc وقاه الله protegat, servet eum Deus. Ejus imperat. ق prima & ultima per quietem suppressis. Hinc Surat. 3: 188. فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ Et

serva nos a pœna ignis. شَرًّا propter metrum, pro شَرًّا a nom. شَرٌّ malum: proprie Scintillatio: ut alibi monstratum.

١٠ لَقَبِيتُمْ *incurratis. In præter. 1. a لَقِيَ obvium habuit, occurrit, incidit in aliquid; vidit. Significatio reprehendendi, quæ apud Golum primo loco comparet, ab occurrendo tracta: dicitur enim لَقَاهُ occurrit ei cum re ingrata i. e. excepit eum cum in-*

O familia domum hanc colens, mala prohibeamini,
Nec noxam, quoad superstites eritis, incurreritis.
Compulit sane hæc nox longe spississima,

Ad

indignatione & ira. Hinc absolute **לָקָא** Excepit eum, occurrit ei, pro reprehendit, castigavit &c. Sequens **בְּקִבְתָּם** superstites fueritis, item præ. i. a **בְּקִי** reliquus fuit, mansit, continuavit. Est potestas secundaria, a **בָּקָא** respexit, observavit; quasi dicas respectus, vel observatus, fuit. **צָרָא** pro **צָרָה** noxa. Radix **צָר** nocuit, læsit, ejusdem Originis cum **צָר** fortius strinxit, preffit ad stridorem usque &c. Hinc **צָרָה** crumena, locus, pecuniæ condendæ; ab adstrictione: Is Hebraice est **צָרָר** unde figuratum Job. 26: 8. **צָרָר מִים בְּעֵינָיו** instingens aquas in nubibus suis. Confule sis, quæ ibi notata. Sub **צָר** regnat speciatim usus obtreclant, & emulandi, contendendi ex

Zelotypia, quæ vocatur **צָרָר** & **צָרָה**. Hinc **צָרָה** est mulier quæ cum alia communem habet maritum. Sic i Sam. 1: 6. Et irritabat eam **צָרָה** æmula ejus. Tale conjugium vocitatum **צָרָה** æmulatio; unde formula, **נִכְחַתְּ עָלַי** **צָרָה** Ducta fuit super æmulatione, i. e. alteri uxori fuit adjuncta. Usus perverfus a Mose adhibitus Lev. 18: 18. Non capias mulierem ad sororem ejus **אִשָּׁה אֶחָתָה** i. e. Unam ad alteram **לְצָרָר** Polygamiam committendo. Hanc explicationem & Res, & Lingua, postulant; nam part.4. conjug. **מִצְרִי** est polygamus; & **מִצְרָה** est mulier quæ polygami torum tenet.

II **דָּעַג** trufit, hic eleganter notat *impulit, compulit*. Ea

إِلَيَّ ١٢ دُرَاكُمْ شِعْنَا مُقْبِرًا

أَخَا

vis cum *prapof.* اِلَيَّ *ad fere*
existit: ut *a* عن *infert de-*
pulsionem. Etiam pro dare, *lar-*
giri, sæpissime venit. Origo
eadem quæ cognati دَفَق
دَفَق, qua de alibi. Verbum
دَفَق, in IV. forma qua-
drilitera, expositore Teblebio, est
تَرَاكُمْ ظِلَامَهُ وَاشْتَدَّ
يُقَالُ اَكْفَهَرُ الرَّجُلَ

اِذَا عَبَسَ وَالسَّحَابُ
اِذَا اسْوَدَّ وَرَكِبَ
بَعْضُهُ بَعْضًا

Compactæ & vebementiores fuere
tenebræ. Usurpatur quoque in
vultu austero; itemque in nubi-
bus, quum nigrescunt, aliæque
super aliis compinguntur. Con-
fer quæ Cl. Gol. in Appendice
exhibet. In Hamasa extat

تَلَقَّاهُ بِوَجْهِهِ مُكْفَهَرٍ

Excepit eum vultu austero

Consimiliter in *Hist. Tamerl. p.*

اَكْفَهَرَتِ الْوُجُوهُ ١١٥.

austeritate contracti sunt vultus.

In *Moallékât* figuratur جَبَل

اَكْفَهَرَتِ الْوُجُوهُ ١١٥.

Mons pro-

minens, inaccessus. Quo adspe-

ctu Epitbeton illud sumi debeat

disceptant Arabum Critici; aliis

ab austeritate accessum abnuente

illud arcessentibus, aliis a com-

pacto, Verticibusque aliis super
aliis aggesto.

١٢ دُرَاكُمْ *septum vestrum.*

Est a دُرَيِّ, pro دُرَيِّ,

cujus Thema دُرَيِّ, ١٦٢, ven-

tilavit, sparsit. Ejus io. اَسْتَذَرِي

Umbram quasivit ab arbore,

præsidium, protectionem ab ho-
mine.

Ad septum vestrum, hominem impexum, & pulverulentum.
Fra-

mine. شَعَتٌ est Adjectivum

verbi شَعَتٌ dispersus fuit ;

speciat: Capite pulverulento, & capillo fuit disjecto. Audi Teblebium

شَعَتِ اِي ثايير الراس

والشَعَتِ تَغْيِبِرِ شعري

الراس لقلة الغسل

والادهمان واصل الشعث

التفرق كما ينتشعث

راس المسواك يقال

السم اللثة شعثك

اي جمع امرك

المنتشر والراس

اذا لم يدهن تفرق

شعره قال صلعم

لعائشة ما لي اراكي شعناء

Vox designat disjecti capitis hominem; nam radix infert capillum capitis disturbancem ex defectu lavandi, ungendique. O-rigo est a dispersione; veluti quum summitas dentisricii spicatum dividitur. Hinc formula: recolligat Deus disturbancem tuam, i. e. restituat res tuas dissipatas. Nem-

pe quum caput non ungitur disturbantur crines. Sic Propbeta b. m. ad Aisjam, Quid mihi, quod videam te disjecto capite?

Vides quid sibi velit شَعَتٌ apud Cl. Golium; pro negotio disperso: itemque pro Tumultu. Ea notio in 2. conjug. crebra,

ubi شَعَتٌ tumultuari, & omnia fusque deque miscere valet. Eleganter etiam Isphab-nensis in vastationem regionis

العسكر شَعَتِ, cultiffimæ,

عسكرتها exercitus distur-

bavit ejus culturam. Ultimum

شَعَتٌ pulverulentus, est part.

conj. 9. a غَبِرَ abiit, prae-

riit, in Origine idem quod غَبِرَ

عَبَر. Ejus derivatum غَبَرٌ

pulvis, qui & كَبِرَ, nec non

غَبِرَ. Hinc in II. غَبِرَ

pulverem excitavit; pulvere in-

quinavit: & in IX. غَبِرَ

pulverulentus fuit. Amat trans-

ferri ad inopiam, sterilitatem, omnemque adeo calamitatem

vite. Ansam usus latissime fuit

أَحْسَا ١٣ سِفَارِي طَالٍ وَأَسْبَطَرًا *

حَتَّى

teneas velim ex Moallekât

أَسَدٌ فِي اللَّقَاءِ دُوَ أَشْبَالٍ
وَمَرْبِيعٌ إِنْ شَنَعَتْ الْعُغْبَرَةُ

Leo in conflictu, succinctus scymnis :

Et vernam pluviam ferens, quum sædus est annus pulverulentus.

Ubi Scholiastes	الغبراء	مطرها ونباتها
السنة الشديدة	سَمِيَتْ غُبْرَاءَ لَقْلَقَةٍ	Pulverulentum absolute intellige, annum sterilitate gravem. Is ita dictus ob paucitatem pluviae & germinis. Plene in Hamasa

أَخُو الْمَشْتَوَةِ الْغُبْرَاءِ وَالزَّمَنِ الْمَحَلِّ

Frater hyemis pulverulentæ, & temporis sterilis.

Ibi Tauriz.	الشتوة الغبراء	فِيهِ رِيحُ الْغُبْرَاءِ
التي تهب فيها	الرياح والأرض يابسة	Hyemis pulverulenta est, in qua flant venti, & terra arefacta excitatur pulvis. In Div. Hud. granditer

إِذَا اغْبَرَّ افقٌ وَهَبَّتْ شَمَالٌ
أَنْتَ الرَّبِيعُ وَأَنْتَ الثَّمَالُ

*Quum pulverulentum stat cælum, & stat Aquilo;
Tu verna pluvia, tu unicum præsidium.*

Fratrem peregrinationis, quæ sane longa & exporrecta est.
Do-

Ibidem iterum

إِذَا مَا أَغْبَرَ اسْمُهُ عَصَابِ

Quum pulverulentus est fuscus & stringens annus.

Hoc est quum sterile sævit tem-
pus. Dicunt quoque أَغْبَرَ

pulverulentus fuit, absolute, pro
inopiam & sterilitatem patitur: &

أَغْبَرَ عَيْشَهُمْ أَي تَكَدَّرَ

Pulverulenta facta est vita eo-
rum, quum turbida redditur &
adversa. Vides, quis hicce

أَغْبَرَ pulverulentus; non
simpliciter, sed figurate nunc ca-
piendus.

13 أَخَا سَقَايَ Frater

itineris. Arabismus, pro in iti-
neribus faciendis perpetuus; nam,
ut Tæbleh. monet, الْعَرَبُ

تَقُولُ لَخَوٍ كَذَا إِذَا

أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا Arabes dicunt

Frater rei, quum ei perpetuo in-

haeret. سَقَايَ est infin. 3.

سَافِرٍ iter fecit cum aliis; a

Rad. سَفَى cujus notiones

valde diversæ, Everrere pul-
verem; abradere; capistrare;
componere litem, scribere librum;
illucere; retere vultum; aper-
to vultu conspici; iter facere; pro-
ficiisci. Omnia hæc a ratione pul-
veris orta, per eam in Harmo-

niam reducenda. اِسْبَطَرَ
exporrectus fuit, ob metrum ad-

scito Eliph ad finem, pro اِسْبَطَرَ
in forma IV. quadrilitera, a

اِسْبَطَرَ exequendo mandato
præfuit; curavit. Hoc secun-

darium, ab exporrecto, ut sic
dicam, impetu, & studio, quo
quis se, viresque suas, super rem

aliquam extendit. Ita اِسْبَطَرَ

Leo se exporrigens ad impetum.

Est proprie Epitheton لَبِثَ

Leoni additum: nam & اِسْبَطَرَ

in Camuso est المَاضِي الشَّهْمِ

omnis strenuus, & animosus;

quasi dicas, exporrectum. At

L جَمَالٌ

حَسْبِيَ ١٤ إِنْتَنِي مُخَقَّقًا مُصْفَرًا *

مِثْل ١٥ هِلَالِ الْأَفْقِ حِينَ أَفْتَرًا *

وَقَدْ

جَالِسٌ مُخَقَّقًا sunt ca-
meli per terram exporrecti & late
procumbentes. Ex سبط
equaliter porrectus fuit, & سطر
lineavit, conflatum videtur.

١٤ إِنْتَنِي reversus est.

Est præ. 7. a ثني plicavit, fle-
xit, duplicavit; ١٢٧٢. Sic ac-
cipit Teblebius, per رجع عاد
rediit, reversus est, explicans.
Mallem tunc, evasit, factus est,
nam verbis redeundi ista vis tri-
bui solet. Mihi tamen hic com-
modius videtur, & nervosius
simul, complicari, inflexo cor-

pore esse. Succum: مُخَقَّقٌ

in unum contractis capite & pe-
dibus curvatus; quod est part.
conj. 12. ab حَقَفَ curvatus
procubuit in arena. Utitur quo-
que Noster conj. 25. تَمَّ إِنَّهُ

وَأَجْرُنْهُمْ مُتَفَقِّيًا

Deinde confedit illo capite & pe-
dibus in unum recurvatis, sequo
contraxit tremulus. مُصْفَرًا

pro مُصْفَرًا, ob metrum,
est part. conj. 9. a صَفَرٍ
sibilavit; vacuus fuit. In 2. fla-
vidum, pallidumve, fecit: in 9.
& 11. valde flavus, vel pallidus

fuit. Inde أَصْفَرٌ flavus, pal-
lidus: & صَفْرَاءُ flava bilis.

صَفْرٌ flavedo, pallor. صَفْرٌ
Morbus ventris quo pallefcit fa-
cies. Item Vermis a quo fame-
lici ventrem pungi putabat A-
rabum vulgus. Vocatur etiam

سَرْپَنَسٌ شَجَاعُ الْجُوعِ
famis. Nempe صَفْرٌ Sefer
proprie est inanitas, vacuitas;
ut in formula proverbiali, صَفْرٌ

الْأَرْبَعُ

Donec evasit pedibus & capite in unum contrahis recur-
vus, & prapallidus,

Ad instar lunæ in horizonte quum primulum emicat.

Is

الإناء inanitas vasis, id est,

interitus pecorum; quum usus
vasorum cessat. Pessima Serpens
enimvero inanitas ventris. Po-
tuit etiam a Pallore faciei sic
dici; & fabella illa de Serpente
famis haud dubie orta a Lum-

bricis intestinorum. Noster مضفر

Prapallidus, significat inedia, in-
opia, miseria omni enectum.

15 مثل instar. Est pro-
prie accusat. a مثل simili-
tudo مثل; a مثل similis
fuit: q. d. ad similitudinem.

صاحب Luna nascens, هلال

ثلاث لبال فما دونها
trium dierum & inferius, ut Te-
blebius monet. Reliquo tempore

هلل vocatur. Radix هل

افترأ splenduit. افترأ ob ka-

fiam pro افترأ micuit; est

prat. 8. a فر fugit. Item

infixit os, ut ex dentibus co-

gnosceret atatem. فرأ talis

inspectio: & locus oris qui inspi-
tur. Inde proverbiali formula

فرأ عينه Oculus ejus

dentis inspectio est: i. e. solo as-
pectu dignoscitur quid intus gerat.

Pulchre Haritius conf. 13. ite-
rum Abazeidum inducens مذ

أفبر العيش الأخضر

وأنور المحبوب الأصفر

أسود يومئ الأبيض

وأبيض فودي الأسود

حتني رقي لي العدن

الأنرق فحبذا الموت

الأحمر وتلوي من

قرون عينه فرأ

قرجمانة أصفرأ

A quo pulverulenta evasit vita

viridis, & avertit se amicus fla-
vus, aurum; niger factus est dies

meus albus; & albuere tempora
capitis nigra, consenui, adeo ut

me comploraverit inimicus castus;
& amabilis mihi sit mors truci-

L. 2

cum.

- وَقَدْ ١٦ عَرَا فِنَاءَكُمْ مَفْتَرًا *
- ١٧ وَأَمَّكُمْ دُونَ الْأَنْسَامِ طَمَرًا *
- ١٨ يَبْغِي قَرِي مِنْكُمْ وَمُسْتَقَرًا *
- ١٩ فَذَوْنَكُمْ

cunda. Pullus autem mihi ad-
heret quem videtis ; oculus ejus
inspectio ejus ; & interpret ejus
pallor ejus. Hinc assumtum in

8. conj. افترّ nudavit dentes
ad inspectionem oris : unde mox
succrevit, reniduit, ore reniden-
ti risu. Illustri figurā Hariri

conf. 27. افترّ ثغر الضوء

Reniduit os apertum aurora. Hac
ansa figuratum البرق افترّ
mācuit fulmen, proprie reniduit
nudato quasi dente. Item افترّ

الهلل Reniduit Luna nas-
cens ; ut hic. Comparatio illa
curvitatē simul & pallorem am-
plectitur. Origo Radicis فر
est fidit. Inde ductum findere
or, pro inspicere dentes : & alio
flexu fugere.

١٥ عرا accessit ; supervenit
beneficii quid captans. Ipsa Ra-

dix, quæ præterea apud Cl.
Golium valet deseruit, destituit

socium : & passiva formā عري

Paroxysmo febrili ejusve tremore
corruptus fuit. Harum notio-

num Origo pendet a عري

فناء nudus fuit, nudavit. فناء

atrium, locus patens ante habita-
cula. Hinc pulchra formula in

Hamasa مهل الفناء

facilis atrii, pro hospitali,
qui neminem ab atrio suo

aspellit. Descendit a فناء
vertit, obvertit faciem quaqu-

aversum, nam, ut Teblēbius notat
فناء الدار ما احاط بها

من الارض وقرب منها فجئته

قال ابو البقا فناء الدار

ما امتد من جوانبها معها

Pbena alicujus domus dicitur
quicquid terræ eam proxime am-

Is sane ad aream vestram accessit omnium indigus:
Vosque præ ceteris petiit in universum omnibus.
Desiderans hospitalem cibum a vobis & hospitium.

Ha-

bit, & defendit. Abubekah ait,
quicquid de lateribus ejus qua-
quaversum extenditur. Cum
Hebræo פנה etiam concinit
قني, quatenus valet eva-
nescere, perire, decrepita ætate
esse. Nempe פנה היום con-
versio dici, est inclinatio ejus ad
occasum. Hinc occidere, eva-
nescere, disparere, disperire.

مغتبر indigus porro, pro
مغتبر, est accusat. a مغتبر,
part. 8. a عر ulcerosus, sca-
biosus fuit: unde in 8. اعتبر
indiguit nec ausus fuit petere. Sic
معتبر mendicum signat ve-
recundiolem, qui aperte petere non
sustinet. In Alcor. Sur. 22: 37.
اطعموا القانع والمعتبر
Cibate parvo contentum, & ve-
recundum mendicum.

17 ائكم petiit vos. Est
ipsa Radix, cum suffixo. Ex-
ponitur per قصد recta te-
tendit; contendit; intendit. I-

dem Hebræis fuit אדם, &
أنام. Sequens الخلق
in Camuso declaratur
والجن والانس او جميع
ما علي وجه الارض
Creatura; & demones domines-
que: aut quicquid super facie
terre. Vocabuli Radix non com-
paret: unde nec de Origine ju-

dicium promptum. طرا pro
طرا universim; a طر se-
cui; cujus derivatum طرة
est ora, extremitas, margo. Hinc
arreptum, ut monet Tebleb.
مسررت بهم طرا
transivi illos extremitatem, pro
من جميع نواحيهم وجوانبهم
ab omnibus oris, & lateribus eo-
rum.

18 يبغي desideras; infus.

I. 2. بغى, proprie bullivit,
astuavit: secundario studiosissi-
me, ac velut cum astu, & inquisi-
tione, quæsit. Est Hebr. בעה

١٩ قَدْوَنَكُمْ ضَبَقًا قُنُوعًا حُرًّا *

٢٠ يَرْضِي بِمَا أَحْكُولًا وَمَا أَمَرًا *

٢١ وَيَنْتَنِي عَنْكُمْ يَنْتُ الْبَرَّا *

قَالَ

ut Tomo primo Originum enu-
cleatum. قَرِيّ hospitalitatem,

per quietem tert. pro قَرِيًّا, a

قَرِيّ pro قَرِيّ, quæ est

actio perbi قَرَا ٢٢٦٦ occurrit;

hospitio exceptit. Possis etiam
cibum ipsum exponere, qui &

ipse قَرِيّ dictus. مُسْتَقَرًّا

hospitium, lege Podia, pro

مُسْتَقَرًّا, مُسْتَقَرًّا

locus ubi manetur: mansio; sedes.

Est forma ex part. pass. conj. ١٠.

descendens, a Rad. قَرَّ

constitit, conquivit, commora-
tus est, stabilitatem nactus est.

Hinc in ١٠. مُسْتَقَرًّا stabilem

mansionem tenuit. Hac anfa

مُسْتَقَرِّ etiam sedem impe-

rii signare cœpit: ut Hist. Sa-
racen. p. 102. & 287. In Alco-
rano Sur. 11: 8. & 6: 98. ele-
ganter transfertur ad locum ubi
fœtus fovetur.

١٩ قَدْوَنَكُمْ Habete ita-

que. Recipite ergo. Elegans for-

mula; qua دُونَكْ sub te!

usurpatur pro cape tibi! In

ضَبَقَّ tuam habeas potestatem.

ضَافَّ hospes, conviva, a ضَافَّ

med. je, divertit in hospitium,

hospitatus est. Alteram notio-

nem apud Golium, quæ est in-

cidit in eum, & occupavit eum
mœror, figuratam, esse perci-
pies ex hîc in Hamasa, de
viro forti

قَرِيّ

Habete itaque vobis hospitem parvo contentum, ingenuum,
Cui placeat tum quod dulce, tum quod amarum est.
A vobisque discedat beneficentiam acceptam celebrans.

Dixit

قَرِي أَلْهَمَ إِذْ خَافَ الرِّمَاعَ *

Excipit mœrorem, quum hospitatur, strenuitate.

Id est, quum ad ipsum quasi hos-
pitio divertit mœror, & sedem
suam in corde ejus figit, strenuus
eum sustinet, & quasi nutrit.

Iterum

إِنِّي لِأَثْرِي أَلْهَمَ حِينَ يَضْبِقُنِي

نَرْمَاعًا إِذَا مَا أَلْهَمَ ضَاكَتْ مَصَادِرِي *

Sane ego excipio mœrorem, quum hospitatur ad me,
Strenuitate; si vel impedibilissimi ejus exitus.

Sequens قُنُوعٌ contentus
modico, gratum habens quicquid
datur; est forma قَوْلٌ

a قَنَعَ humiliter rogavit quid,
contentus fuit eo quod daretur.
Est vis secundaria, a subducto

capite oriunda. حَرًا pro
accus. ab حَرٍ ingenuus, li-
ber, ٦٦٠. Alibi illustratum.

20 رَضِيَ Acquiescit; gra-
tum habet. In fut. 1. a رَضِيَ

٦٦١. Ejus proprietas sita in
firmius adhaerendo: unde com-
placendi sibi, & acquiescendi in

re, ducta potestas. Contra re-
filire a re, est eam aspernari, re-

spuere, odisse. إِحْكُوا valde
dulce fuit, in prat. 12. a حَلَا

dulcis fuit. Origo a trito, po-
lito, laevi, alibi indicata. Au-
gendum Lexicon hac specie duo-
decima, quam Tebleb. expo-
nit per حَلَاوَتِه

أَمْرًا intensior fuit dulcedo ejus.

pro أَمْرٍ est prat. 4. a مَرَّ
Amarum fuit. Eadem vis
in 4. nisi quod proprie fit, a-
marum se fecit. Origo in vi pe-
netrante sita.

21 يَنْتَنِي discedat:

proprie flectatur. Est fut. 7. de
quo

قَالَ الْكَرْبُ بْنُ هَمَامٍ فَلَمَّا ١٢ خَلَبْنَا
بِعَدْوِيَّةٍ نَطَقَتْ وَعَامِنَا مَا وَرَاءَ بَرْقِهِ ١٣ ابْتَدَرْنَا
فَتَنَحَّ الْأَبَابُ وَتَلَقَّيْنَاهُ بِالشَّرْحَابِ وَقَلْنَا
١٤ لِسُلْعَلَامِ

quo redeatur ad num. 12. supra.

يَنْتَبِهُ divulgabit, in fut. 1. a

نَتَبُهُ, cujus proprietas est bu-
more perfluxit. Hinc adscita se-
cundaria vis evulgandi, tum in
bonum, & laudem, tum in ma-
lum, & fraudem. Ita perfluere
dicuntur Latinis, qui rimarum
pleni, quæ sciunt, divulgant;
quemadmodum & emanare pro
innotescere, atque in vulgus exi-
re, protritum. أَبْرًا pieta-

tem, pro أَبْرًا, ob metrum.

Radix يَرٍ pius fuit erga Deum,
homines; in omni officio: Est
Hebr. 777 purus fuit. Alibi
plura.

22 خَلَبَ vulneravit. La-
sit in pericardio. Verbis dece-
pit, & fascinauit. Ad Confess.
2. pag. 55. redeatur. Originem
ibi datam ipse Horatius firmat

فَلَمَّا خَلَبَ كُلَّ خَلَبٍ 35. وقلب اليبه كل قلب

Quumque ferisset omne pericar-
dium, atque attraxisset ad se om-
ne cor. Insignis quoque usus in

formula خَلَبَ التَّيْسَاءِ

Dilectus a mulieribus: proprie
pericardium mulierum. Sublimior
adhuc locutio, notassemus quid

بَرْقِهِ post fulgur ejus:

i. e. quantam vim Eloquentie
possideret, quam imbrium instar
defundere posset, qui tam ve-
nustis nos versiculis compellaf-
set. Nempe Nubes imbribus gra-
vida stilo Emblematico pingit
hominem Eruditione & Doctri-
na omni copiosum, qui alios ir-
rigare, & fecundare, valeat.
Confer pro generali usu Emble-
matis, quæ ad Confess. 2. jam
expromta, pag. 117. 118.

23 ابْتَدَرْنَا properavimus.

Est

Dixit *Harith ibn Hemmam*, quum nos ille illexisset dulcedine sermonis sui, & intellexissemus *quid post fulgur ejus delitesceret*, januam ei properavimus aperire, eumque cum *gratulatione* excepimus; puero inclamantes, *ad-*

Est *prat. 8. a* *بِسْمِي* festinanter notabilis est usus *accurrit; praevertit. In Hamasa*

يَبْتَئِدِرُونَهُ بِأَسْبَابِهِمْ حَتَّى هُوِي وَتَقَطَّرَا *

Prævertebant eum gladiis suis, donec collapsus decideret.

Vides quo jure exponatur etiam in 8. cum celeritate pre-

bendit & obruit. *تَلَقَّيْنَا*

in *prat. 5. a* *لَقِيَ* occurrit,

excepit. *قَرَحَابٌ* gratulatio, est

مصدر قولك مرحب به

بالتشديد وكل مصدر

كان كذلك فهو مفتوح

التاء كالنذكر والنسب

والتحوال الا مصدرين

فانهما جاءا بالكسر وهما

التبيان والتلقاء ومعني

الترحاب ان تقول له

مرحبا مرحبا واصلة

من الرحب وهو السعة

تقول العرب للقدام عليهم

مرحبا واهلا ونصبيها على

المفعول اي اتبت مكانا

مرحبا اي واسعا واتبت

اهلا فاستانس ولا

تستوحش ويقولون

ايضا اهلا وسهلا اي

اتبت اهلا ومكانا سهلا

infinitivus verbi *Rabbaba*, in 2.

gratulatus est ei adventum: nam

omnis infinitivus hinc ductus ha-

bet phatatum *Te*, ut *Tedscdr*,

recordatio: *Tesjár*, profectio: *Tegj-*

wál, gyratio: exceptis duobus qui

veniunt per *kefra*, nempe *Tib-*

ján manifestatio; & *Tilká* occur-

sio. Significatio autem & *Terbáb*

est dicere alicui, latitudinem! la-

titudinem! a *Rabab*, amplitudo.

Arabes namque accedenti dicere

٢٤ لَلْعَلَامِ هَبَّأَ هَبَّأَ وَهَلَمَّ مَا تَهَبَّأَ فُعَالٌ
 ٢٥ اَلْبَضْبُفُ وَالَّذِي أَحَلَّنِي ذِرَاكُم لَا
 تَلَمَّظْتُ

solent amplitudinem, & familiam! in Accusativa patientis; pro accessisti locum latum, amplumve; & accessisti familiam: Itaque familiariter intra, neque alieni quid metuas. Dicunt quoque, Familiam & facilitatem! pro, accessisti familiam & sedem facilem. Exscripsi locum, ut pomœria Grammatices extendi debere liqueat. Nempe vetus Lingua pro

تَقْعِبِل sonabat sæpe

تَفْعَال, ad actionem conj.

2. indicandam. Quod autem duo tantum per *kefra* ad Te efferi putet *Tebblebius*, fallitur: nam plura talia mihi occurrunt; quibus insistere haud necesse.

٢٤ عِلَامٌ puer, servus, عِلَام;

non trahit Originem a عِلَمٌ juvenari; nam & verbum, & notio, palam *secundaria*; sed a عِلَمٌ signatus fuit, unde عِلَمٌ, qui. Syris عِلِمَا adolescent.

Pro eo & عِبْلَم non puella libidinoso, ut est in *Lexico*, sed الفتاة الحسنة او المرأة puella pulchra, aut mulier plenis nubilis annis; ut *Scholias* ad *Diwan Hud.* annotavit. Cum veteribus *Latinis* dicas *signatam virginem, maturam* quidem illam veneri, sed haec *expertem*. Hæc *עלמה* Hebrais, ut alibi de-

monstratum. هَبَّأ Heus! *A-desdum!* est *Interjectio*, quam per عَجَل curre, & عَجَل

festina, exponit *Tebbl.* Cum ad-

fixo effertur هَبَّكَ Heustu!

pro perge! Alterum هَلَمَّ cedo, siste, adfer, dubitatur, habeatne *He Radicale*, an *ser-vile*, a *Rad. لَم* collegit. Copiose de eo *Cl. Gol. in Lex.* qui

adesdum, adesdum, & huc siste quicquid parati est. At hospes, per eum, inquit, qui me ad septum vestram deduxit, non adlambam cibum vestrum, nisi promiseritis mihi, vos nul-

qui recte submonuit esse *Hebr.* הָלֹם *cujus item He vel Radice*

cale ab הָלֵם; vel servile, a deperdito לָמַם. Alibi discutien-

dum. תְּהֵבָּ paratum est; in

præt. 5. pro תְּהֵבָּ, a Radice

הָבָ med. je, & ult. Hamz.

item paratus fuit. Ultima in quietem data, propter Rhyth-

num.

25 אֶחָלֵנִי deduxit me.

Proprie, solvere fecit me, i. e.

descendere. Est præf. 4. ab חָל

חָלל solvit. Inde secundo as-

sumtum, descendit alicubi ex iti-

nere diversaturus: substitit, quie-

vit. חָלָל. Figurata hinc

succrevit חָלָל עֲלֵי incubuit in eum malum quod-

cunque, poena, ira Dei; q. d. descendit, diversata est. Ejus de-

rivatum מַחֲלָ locus ubi quis

diversatur, latissime quoque se

præbet, ut in præf. Camusi

الإنسان محلّ النسيان

Homo diversorium, sedes, obli-

vionis. Consimiliter sedes mis-

eriarum, curarum, &c. &c.

præt. in 5. a كَمَطَ Linguam

per labia circumduxit ad auferen-

das detergendasque cibi reliquias.

Insigni Metaphora Noster Con-

sess: 37. قَلَمَطَ بالسؤال

circumlambere rogitationem; pro

Linguam in mendicatione jugiter

occupatam, & strenue exercitam

babere. Derivatum, قَلَمَطًا

ex hac 5. specie, exponitur,

qui in amore & amicitia incon-

stans, quasi dicas, qui يتَلَمَط

circumlambit amorem;

nec imbibit. Ad genium Ara-

bia teneatur quoque, كَمَطًا

Albedinem in inferiore labio equi,

secundum Originem esse Linctur-

am, vel particulam quæ lambi-

tur. Sic apud nos een slikje,

pro een streepje.

تَلَمَّظْتُ بِقِرَاكُمُ أَوْ²⁶ تَضَمَّنُوا لِي
 أَنْ لَا تَتَّخِذُوا بِي كَلًّا وَلَا تَجْشَمُوا
 لِأَجْلِي أَكَلًا²⁷ فَرَبَّ أَكَلَةٍ هَاضَتْ إِلَّا أَكَلَ
 وَحَرَمْنَهُ مَا أَكَلَ²⁸ وَشَشَّ الْأَضْبَافَ مِنْ
 سَامَ

²⁶ أَوْ تَضَمَّنُوا aut spon-
 debitis , pro nisi sponderitis.

In fut. 1. a ضَمَّنَ cavet ,
 spondit. &c. Est notio secun-
 daria , a recipiendo , & comple-
 tendo tracta. Sic apud Lati-
 nos quoque Recipere pro spon-
 dere invaluit. تَتَّخِذُوا

capietis ; fut. 8. ab اخَذَ

cepit. كَلَّ Onus , mo-

lestia ; defatigatio : a كَلَّ

Defessus fuit eundo. Inde sub-
 natum, obtusus fuit ensis, visus,
 quasi fessus. Item impedita lin-
 gua, velut fessa. Sed & ipsum
 illud defetisci est secundarium,
 a consummando كَلَّلَ, quate-
 nus pro consumendo se dat, o-
 riundum. Nempe consumi dicun-

tur, & absumi, quorum vires de-
 bilitata fatiscunt. كَلَّ & ذَلَّ
 universitas, nimis amice con-
 spirabant, quam ut cetera quo-
 que non suavissime concinerent.

كَلَّلَ Coronavit, in 2. est
 consummavit, consummate orna-
 vit. Confer דלילת יפי apud
 Esecbielem, cap. 27. omni per-
 fectione coronatam. Nulla er-
 go in hisce Dialectorum pugna,
 sed jucundissima Harmonia.

تَتَجَشَّمُوا pro نَجَشَّمُوا

susciptis, vobismet imponatis;

est fut. 5. a جَشَمَ cum gra-
 vitate incubuit. Origo in spissi-
 tudine & densitate; quam &
 جَسَمَ praefert. Hinc גשם
 imbrem nomen invenisse, alias
 ostendetur.

nullum pro me onus sumturos, nec mea causa necessitatem comedendi vobis ipsis imposituros. Sape scilicet efus cruditate adfecit esorem, eique cibis interdixit. Pessimus autem hospitum est, qui injungit molestiam, & no-

27 فَرَبْتُ أَكَلَةً Nam sa-
pe efus. Ex Arabismo esset, nam
multitudinem cibi. Nempe رَبٌّ
forte, nonnunquam, sape, pro-
prie est vox substantiva in ac-
cusativo enunciata, per Regi-
men. Est Hebr. רָב; ut أَكَلَةً

eum أَكَلٌ convenit: & أَكَلٌ
edens, cum أَكَلٌ; & أَكَلٌ
cum أَكَلٌ cibis; cujus plur.

fr. dat مَأْكَلٌ. Verbum
هُاضْتُ cruditate adfecit,
est pret. in 1. ab هَاضَ
med. je, fregit ante consolida-
tum. Ejus derivatum هَبْضَةٌ
signat vomitionem cum dejectione
conjunctam: Choleram. Eam vim
nunc captatam, apparet. A-
eumen quoque, & lcpus, in
altero حَرَمْتُهُ interdicit ei,
facit ei حَرَمٌ sacrum, quod tan-

gere nefas. Radix حَرَمٌ veti-
tus, illicitus fuit; ut חָרָם. Origo
nullis in Lexicis obvia. Alludi-
tur ad Proverbiale illud Arabum
رَبُّ أَكَلَةٍ مَنَعْتُ أَكَلَاتِ
Sape comestio impedit comestio-
nes, quo modum edendi tenere
jubent; ne gula morbos, mor-
temve, trahat.

28 شَرُّ الْأَضْبَافِ
Malus hospitum; ex solenni Ara-
bismo, pro pessimus hospes: contra
خَيْرُ الْأَضْبَافِ Bonus lar-

gentium pro optimus Largitor;
Alcor. Sur. 62: 11. & passim.
Vides quo jure شَرُّ pessimus, &
خَيْرٌ optimus, notare dicantur
a Lexicographis. Apud He-
braeos trita quoque loquendi ra-
tio. שָׁמַעַם שָׁמַעַם imposuit, fre-
quentari amat in injunctioe no-
xae, vel poenae. Hinc formulæ
שָׁמַעַם שָׁמַעַם imposuit ei
injuriam & العَذَابِ

سَامَ التَّكْلِيفَ وَأَدَّى الْمَضِيفَ ١٩ وَحَصَّوَصًا
لَّذِي يَعْتَلِفُ بِالْأَجْسَامِ وَيُقْضِي إِلَى
الْأَسْقَامِ وَمَا قَبْلَ ٢٠ فِي الْمَثَلِ الَّذِي
سَمَى سَائِرَهُ خَيْرَ الْعَشَاءِ سَوَافِرَهُ إِلَّا
لِيَعَجَّلَ ٢١

imposuit ei pessimam pœnam: Al-

cor. v. 46. &c. &c. تَكْلِيفَ

vexatio, est infin. 2. ا كَلَّفَ

imperavit, & subire jussit, quod

difficilius. In 1. conj. كَلَّفَ

*vehementius incubuit rei, eique
deditus fuit cum cura ac labore.
Item, Amore captus & macera-
tus fuit. Sunt notiones secun-
dariæ, quæ a lurida facie mana-*

runt: nam كَلَّفَ est nigredo

mista flavedini, & verbum ipsum

كَلَّفَ in rubro, vel flavo,

*colore venit, quum turbatur,
& ad nigredinem vergere incipit.
Ita pallescere pro curis macerari
apud Latinos. Nempe colores
vultus ad Adfectum animi pin-
gendum aptissimi. Talium om-*

*nibus in Linguis copia. مُضِيفٌ
hospitio excipiens; in part. 4. ا
ضَافَ, quod præcessit.*

*29 حَصَّوَصًا peculiariter:
præsertim. Est particula, cu-*

*jus origo infinitiva, a حَصَّ
peculiare fecit. Proprie valet di-
stinctum; quod اَخَصَّ الذِّكْرُ
distinctius memorari meretur, ut*

recte Teblebius. يَعْتَلِفُ

*quæ pertinet; vel ad propieta-
tem, quæ suspensa, appensa, an-
nexa est: in fut. 8. ا عَلِفَ
descendit. Enotavi jam nonnul-
la de hoc verbo ad Conf. 1. pag.*

25. & conf. 2. p. 44. اجسام

corpora, plur. fr. a جَسَمٌ

nocet excipienti ipsum, præsertim, noxa ad corpus pertinente, & in morbos conjiciente. Neque proverbium ad omnes pervagatum, *optima cena est quæ lucente adhuc die sumitur*, aliam habet mentem, quam festinandam esse refe-

corpus, **ܐܠܚܐ** Chald. Radix **ܐܠܚܐ** جسم

ܐܠܚܐ, densus fuit. **ܐܠܚܐ**

pervenit, est fut. 4. a **ܐܠܚܐ**

amplius, spatiosus fuit; unde derivatum **ܐܠܚܐ** **ܐܠܚܐ**, vel via

patens. In 4. inde, **ܐܠܚܐ**

prodiit in campum; pervenit. I-

tem, perduxit, pervenire fecit.

Utrumque hic aptum; nam recte

struas, præsertim noxa quæ

perveniat ad morbos; recte etiam,

quæ pervenire faciat ad morbos.

Hi **ܐܠܚܐ** vocantur, in plur. fr. a **ܐܠܚܐ**.

Radix **ܐܠܚܐ** male habuit, a-

grotavit. Ea quid in Origine

valuerit, non indicatur a Lexi-

cographis. Apud veteres reperio

ܐܠܚܐ usurpari in **ܐܠܚܐ**

obscuro simul, simul debili; ut

quum lux **ܐܠܚܐ**. Hinc agri-

tudinis & morbi per sane procli-

vis deductio. Necdum tamen in eo

pedem figo; & firmius

quid circumspicio.

30 Notanda phrasis **ܐܠܚܐ**

ܐܠܚܐ vadit vadens ejus; in

Proverbio quod ad omnes pervagatum.

Sic vadens absolute est impetus

vadens, & ad omnes penetrans.

Dicunt quoque **ܐܠܚܐ**

Proverbium vadens,

pro celebratissimo. Extat **ܐܠܚܐ**

pbar. p. 44, **ܐܠܚܐ** est plur.

fr. a **ܐܠܚܐ** aut **ܐܠܚܐ**

nudato vultu conspicua mulier:

part. a **ܐܠܚܐ** retexit vultum.

Reluxit. Extra velum promicuit

facies. Venustissimi dicti vim

pandit **ܐܠܚܐ**.

ܐܠܚܐ **ܐܠܚܐ** **ܐܠܚܐ**

ܐܠܚܐ **ܐܠܚܐ** **ܐܠܚܐ**

ܐܠܚܐ **ܐܠܚܐ** **ܐܠܚܐ**

ܐܠܚܐ **ܐܠܚܐ** **ܐܠܚܐ**

ܐܠܚܐ **ܐܠܚܐ** **ܐܠܚܐ**

ܐܠܚܐ **ܐܠܚܐ** **ܐܠܚܐ**

ܐܠܚܐ **ܐܠܚܐ** **ܐܠܚܐ**

ܐܠܚܐ **ܐܠܚܐ** **ܐܠܚܐ**

لِبُعْجَلٍ تَعْشِيٍّ وَيَجْتَنِبُ أَكْلَ اللَّبْلِ
الَّذِي يُعْشِي ٣٢ أَلَّهُمْ إِلَّا إِنْ تَقَدَّ نَارُ
الْجَنِّ وَتَحُولَ دُونَ الْهَجْوِ قَالُ فَكَأَنَّهُ
أَطْلَعُ ٣٣

وجهها هذا هو الاصل
فكان اللقمة اذا
ابصرتها بضوء عند
اكلها قد سمرت
الظلام عن نفسها
وهي سافرة وتجمع
علي سوافر ولفظ المثل
الذي اشار اليه خبير
الغدا بواكر وخبير
العشا بواصر اي ما
يبصر من الطعام
قبل هجوم الظلام

Significat id quod comeditur lucente adhuc die. Est autem Sawapbir plur. a Saphira, i. e. mulier quæ reteggit velum faciei. Hæc origo locutionis. Nempe Buccella quum vides eam in luce inter edendum, quasi a se removit tenebras, estque tanquam extra velum conspicua virgo, quæ in plur. dat Sawapbir. Proverbium

ipsum ad quod respicitur, sonat; optima prandiorum quæ mature sumuntur; optima cœnarum quæ vident possunt, sive quum cibus conspicitur adhuc ante quam ingruant tenebræ. Habes usus interiores vocum بواكر matura, بواصر videntes, سوافر lucentes, quos Lexica nec dant, nec dare possunt.

لِبُعْجَلٍ ٣١ ut festinetur. Est fut. 2. pass. forma pbatata, ob Lam, a Rad. عجل prope-ravit. Notio secundaria fluxit a rotunda volubilitate: unde عَجَلٌ يَرِي عَجَلٌ vitulus; & عَجَلَةٌ عَجَلٌ rota, plaustrum. Ita Poëta, Cereris volventia plaustra. تَعْشِيٍّ refectio vespertina,

est

fectionem vespertinam, & evitandum cibum qui lascitiosos reddit: rectissime, medius fidius; nisi si flagra-verit ignis esuritionis, impediatque quo minus quiesci queat.
Dixit

est infin. 5. a عَشِي <i>vesperi</i> venit, edit. &c. in 5. تَعَشِي carnavit. Ab eadem <i>Rudice</i> præ- cessit عِشَاء <i>cæna. cibus ves-</i> <i>pertinus. Idem عِشَا</i> notat <i>Myops, Luscitiosus fuit. Illud o-</i> <i>culorum vitium عَشِي</i> dicitur, quum <i>vesperi nil cernitur. Etiam</i> <i>Lusciosum</i> dixere Latini, & <i>Nuf-</i> <i>citiosum</i>: ut <i>Nuscitionem</i>, & <i>Luscitionem</i>, ipsum vitium.	Hinc mox يَعَشِي <i>Luscitio-</i> <i>fos reddit, in fut. 4. يَجْتَنِبُ</i> <i>Evitetur, est fut. pass. in 8. a</i> جَنِب <i>obliquus fuit, obliqua-</i> <i>vit, & latere fuit; declinavit.</i> اجْتَنِب <i>in latus recessit, &</i> <i>declinavit. Argute admodum</i> <i>cæna nimis sero sumpta dicitur</i> <i>Luscitionem creare, quatenus</i> <i>plenus venter soporem offundit;</i> <i>& lucubrationes vespertinas impe-</i> <i>dit. In hunc sensum Ibn Doreid</i> <i>facete</i>
---	---

ولما العشا في العين
أكثر ما يكون من العشاء *

Video enim Luscitionem in oculo

Plerumque existeret post cænam.

32 تَقْد <i>flagret; per phata</i> pro تَقْد, ob أَنَّ ut, quod hic positum pro quum, fi. Est	وقد <i>arbit. fut. 1. a</i> نَارُ الْجُوعِ <i>ignis esuritionis</i> <i>ex genio Arabia. Tamen &</i> <i>Ovid. Metamorph. 8.</i>
---	---

— *Furit ardor edendi*

Perque avidas fauces, immensaue viscera regnat.

N

Idem

« أَطْلَعَ عَلَيَّ أَمْرَاتِنَا فَرَمَي عَنْ قُوسٍ
عَقِبَدَتِنَا لَا 34 جَرَمَ أَنَا أَتَسْنَاهُ بِالتَّزَامِ
الشَّرْطِ وَأَتَنْبِنَا عَلَيَّ حُلِقِهِ السَّبْطِ
وَكَلَّمَا

Idem quoque *flammam gula at-*
lus. **جاء** **جاء** est *propagatus*,
adferens *expirationem præ defec-*
tu virium. Hinc *famis notio*
succrevit. **تَحَوَّلَ** pro **تَحَوَّلَ**

ob eandem influentiam **أَن**,
est *fut. i.* ob **حَالَ** *intercessit*
quid inter duo. Hæc *tertia no-*
tio apud *Ch-Gol.* qui *tredecim*
recenset. Omnes a *vertendo*
propagatae. **لَوْنٌ** *sub, pro inter;*
quatenus *impedimentum quasi*
subintrat, & intercipit. **هَجُوعٌ**
infin. ab **هَجَعَ** *dormivit;* i-
tem, sedata fuit fames. Utraque
vis pulchre nunc captata.

33 **إِطْلَعُ** *imminuisset, im-*
minendo inspexisset. In *prat. 8. a*
طَلَعَ *eminuit, extulit se, ad-*

scendit, exortus est. Item *cum*
علي *super, consideravit co-*
gnovit, quasi dicas imminens ad-
spexit, lustravit. &c. Similiter
in 4. **أَطْلَعُ** *cognoscendum de-*
dit, fecit imminere & inspicere
quasi. In 5. **تُطْلَعُ** *intentus*
fuit in rem eam prospectans, vel
inspectans. In 8. **أَطْلَعَ** *Ex-*
ploravit, introspectavit alterius men-
tem. Item penetravit intimum
negotii. Apposita *translatione*
Alcor. Sur. 104: 7. Ignis Dei
تَطَّلَعَ عَلَى الْأَفْبُدَةِ *succensus,*
superimminet cordibus, in eorum-
que intima se penetrat. **إِمْرَانٌ**
voluntas, desiderium, mens: est
infin. 4. a **رَادَ** *ultro citroque*
moveri. velle. &c. **رَمَى** *jecit,*
jaculatus est, cum رَمَاهُ conve-
nit:

Dixit Harith, erat profecto ac si mentem inspexisset, nostram atque jacularetur ab arcu nostri propositi: facile itaque eum conditione illa recepta nobis conciliavimus, ejusque indolem haud

njt: ut ^{قوس} arcus cum קשת, ejus. Thau haud dubie servile. Radix قاس, curvus fuit.

Hinc قوس arcus: nec non cubitus. A cubito enata, videtur potestas metiendi, mensurandi. Potest quoque קשת deduci a קשה durus fuit; nam

& Arabes sub قوسي habent & Arcus: quod pro قوس

positum, gratis traditur. Ultimam esse radicalem, patet etiam ex قوسي arcuarius.

Hæc laxius spatium poscunt. عقيدة in Lexico exponitur, quod firmiter creditur; fides. Latius funditur, & hic valet, intentio, propositum, ما اعتقدت quod. cum animis destitutum habebamus; ut Tebleb. recte. Ex Origine عقيدة est nexa, nodata, animo fixa persuaso, vel intentio; عقيدة

נצקד necuit, nodavit. Venuste tamen ludit Noster in usu pro vulgato عقيدة, quæ Muhammedanis signat Fidem suam Oribodoxam; atque inde in Hæresicos intorquent, لا يرمي عن قوس العقيدة

Non jaculatur ab Arcu Fidei. Id jam facite detortum, ac si jacularetur ab arcu fidei nostre, & firma intentionis, pro, intinuis nostris sensibus consentiret.

34 لا جرم بaud dubie, prorsus itaque; omnino sane; idem fere quod لا بد

لا محالة, necessario. Est a Radice جرم secuit, reseculit; unde videtur dictum quasi non resectio; prout لا بد est non separatio; & محالة non mutatio. Latinorum necesse est quasi non cesse, unde cedi, recedi, nequit. انشأ conciliavimus; prat. a. Proprie humanum reddidimus, & familiarem; ab انسي humanus & familiaris

وَكَمَا : أَحْضَرَ الْعِلَامَ مَا رَاجَ وَأَذْكَى بَيْنَنَا
السَّيْرَاجَ

ris evasit. Potestas ab اناس

إِلْتِزَام propagata. אִלְטָמ

receptio, susceptio, qua quis se obligat ad faciendum quod petitur. Est infin. 8. a לָרַם firmiter adstrictus fuit. Inde secundario manavit, inseparabiliter adhaesit; necessario consequens fuit. In 4.

الزِم ut necessarium injunxit.

التَزِم sibi injunxit. In se sus-

cepit. שָׁרַט conditio, stipulatio,

lex : Proprie inciso ; a שָׁרַט

stipulatus est, conditionem praefixit. Item fissura incidit. Posterius haud dubie primarium ; conveniens cum שָׁרַט inciso-

nem fecit. אֲתַנְנָא laudavi-

mus, in prat. 4. a תַּנֵּי

flexit, duplicavit, iteravit. תַּנְנָה

Inde אֲתַנֵּי gratias retulit,

laudavit. Item vituperavit. Sic

תַּנָּא Encomium, & Vitupe-

rium. E contrariis ajunt. Inep-

ta. Est duplicatio quasi, quae

sequitur bonam aut malam actio-

nem. خَلَقَ & خُلِفَ

quod a natura insitum. Indoles :

speciatim virtutis ; a خَلَقَ,

quod multa significatione fec-

tum. Eas in prima Conj. sic

proposuit Cl. Golius. 1. quanti-

tate & mensura definivit, & ap-

te commensus est, ut corium an-

tequam secaret. Efformavit. Crea-

vit. 2. finxit, effinxit menda-

cium. 3. Lavigavit, aequabilem

reddidit. Lenivit orationem ;

eave leni usus est. 4. Falso attri-

buit, & effinxit, dictum, car-

men, alicui, qui auctor non es-

set. 5. Med. Damm. Lavis fuit,

& hinc, trita fuit vestis. 6. con-

veniens, aptus, fuit. Item, pul-

cra fuit facie. Omnia hæc a

Glabro ducta ; quod & Hebr.

חִלַק in Origine signat. Prin-

ceps ergo notio est quinta illa

lavis fuit ; cum tertia, lavigavit.

Ei succinit prima, cujus vim

& usum percipies ex Proverbio.

أَبْسَ كُلُّ مَنْ خَلَفَ يَغْرِي

Non omnis qui lavigat, recte se-

cat. Est Metaphora a Coriariis ;

in qua خَلَق absolute posi-

tum.

baud sane crispam dilaudavimus. Quum vero puer adduxisset

tum pro **خَلَقَ** *aladim*
Levigavit corium. Hinc porro
enatum, efformavit, polivit,
concinnavit, finxit, ut figulus,
vasa. Hoc peperit vim crean-
di, etiam ex Nibilo, ob digni-
tatem Artificis, & Operis simul.

Alio flexu **خَلَفَ** *ifka*
finxit perverſitatem, mendacium,
in Alcor. Sur. 29: 16. quasi dicas
expolivit. Sic in octava conjug.

اَخْتَلَقَ *excogitavit menda-*
cium; absolute, ut Sur. 38: 6.
ان هذا الا اختلاق
non aliud hoc, quam expolitio;
vel figmentum, ex vulgari usu.
Superest Lenxvit orationem,
*quod est **החליק** blanditus est.*
Nempe verba glabra sunt blan-
da, & grata, &c. Quod jam

attinet ad **خَلَقَ** *indoles,*
natura, ea vel a creatione flu-
xit, vel ab apta dispositione &
quasi expolitione, qua quis ad
virtutem a natura informatus. In

*Alcor. Sur. 68: 4. **إِنَّكَ لَعَلِي***
***خَلَقَ** sane tu su-*
per indole magna. i. e. Enim-
vero tu ad omnem virtutem præ-

stantissima præditus indole es.
Elegantissime porro figuratura
خَلَقَ *indoles aqua-*
bilis, æquitatis omnis retinentis-
*sima. Radix **سَبَطَ** aquabilis,*
non crispa, in longum porrecta
*fuit res. Vides unde **שׁוֹט** vir-*
ga, baculus, sceptrum, appel-
lationem invenerit. Pulchre

سَبَطَ *porrectus,*
non crispus manuum, pro Libe-
*rati, qui, & **سَبَطَ** البنان*
porrectus digitorum in Hamasa.
*Contra **جَعَدَ** البدين*
*Crispus manuum, & **جَعَدَ***
***الانامل** Crispus digitorum,*
pro Avaro. Loca alibi produ-
centur.

أَخْضَرَ *adduxit; in*
*præf. 4. ab **حَضَرَ** præſens fuit.*
عَلَمَ *puer, est **عَلَمَ**. Hæc*

*alibi jam illustrata. **مَرَجَ** med-*
wau in Lexico est vendibilis ac
distracta fuit res, cursum habuit
nummus: sed latius extendi-
tur, & hic valet expeditum,
*promptum, præſto fuit. Ita **ت-***

السَّراجُ ٣٥ تَأَمَّلْتُهُ فَإِذَا هُوَ أَبُو
نَزِيدٍ فَقُلْتُ لِصَاحِبِي لِبَهْنِكُمْ الضَّيْفُ
الْوَلَدُ

تهبها وتبسر blebius per
paratum & facilem esse exponit,
tum hic, tum alibi, apud No-
strum. Adde ex *conf.* 10. formam

جاء سريعاً in eo qui
citius adest. In Camuso quoque
reperio راجت الريح
اختلطت ولا يبدري

من ايمن تجبي والرواح
الذي يتروح ويلوب حول

de ventis quodque ve-
nit, quum confusi sunt, &
nescitur unde veniant: Raw-
wâgj vocatur etiam, qui buc
illuc fertur sitiens circa aquato-

ria. Vides *conj.* V. تروح

buc illuc circumferri; ultro ci-
troque meare, discurrere. Inde
transitus factus ad mercedem, ad
nummum, quum quasi discur-
rit, & commeat. Ita Ispahanens.

in vita Solad. سلع روايح

merces meantes, i. e. quae cupide

distrahuntur. Iterum; أصف

يحدود الأقاليم ما

منعت حدود

الشبوف وأروح

تقودي عند السلطان

وأمنبه عن الزيف

Enarro acie calamorum quid pa-
trarint acies gladiatorum: & ex-
pendo apud Sultanum nummos
meos probos, praestans quo minus
indigeat adulterinis. Sensus: vere
aurea Eloquentia ejus victorias exe-
quor, sic ut fucata & adulterina il-
la aliorum lubentissime careat. Ele-
gantissime traductum verbum

روح commeare fecit, i. e. ero-
gavit, expendit, fecit in publico
distrahi, perque manus, & ora
volitare. Sequens أدكي

in praet. 4. accendit, lucere fecit, &

دكي

fet id quod in promptu erat , interque nos candelam accen-
dif-

arfit ignis; vel po- clara fuit, vel
tius acrius reluxit, clare micuit, clare micuit flamma. Hanc O-
iginem in oculis defigit illud ve-
teris Poëtæ in *Hamasa*
ذكي. Ita dicunt ذكي

وَمُسْتَنْبِجٌ بَعْدَ الْهَدَوءِ دَعْوَةٌ
بِشَقَرَاءٍ مِثْلَ الْفَجْرِ ذَاكِ وَقُودَهَا *

*Sæpe latratum imitantem viatorem alta jam nocte invitavi
Rubra flamma instar aurora, cujus clarus micabat ardor.*

Quomodo hinc reliquæ notio-
nes emanarint, non difficulter
invenietur. Monendum tamen
eandem tenere Origi-
nem, quamvis in diversos usus
abierit. Nempe & ibi prima-
rium est pure micuit. Unde lu-
xuriavit planta, quasi emicuit:
nec non fortunæ micuerunt, pro-
ducta sunt, excreverunt. At
زكاة Eleemosyna a justitia,
& pietate nomen accepit: nam
زكاة ut زكاة etiam est pu-
ram virtutem exercuit, justus fuit,
piusque. Errant Critici Arabum,
qui a *crescende* eam dictam vo-
lunt, quod per Eleemosynam
reliquæ opes excrecent. Attigit

Cl. Gol. in *Lexico*.

تأملتة 36 consideravi
eum; acie fixa intuitus sum. Est
prat. 5. ab أمل speravit: item
med. Damm. Longa facie fuit.
Hinc sperandi notio lucrevisse
videtur; nec non, alio flexu,
acris intuitio rei, longius proten-
ta. Certe in Camus. قابل
exponitur في الامر للنظر
moram traxit in re ad eam in-
tuendam. لبهنكم proffit
vobis hospes intrans; i. e. gratulor
vobis talem &c. Est fut. i. ab
هنا uli. Hamz. bene cessit,
pro

الْوَلَدُ بِلِ الْمَعْنَمِ الْبَسَارِدُ فَإِنْ يَكُنْ

أَكْلٌ 37

profecit illi cibus. Inde يَهْنُو ,

triplici يَهْنِي & يَهْنَأُ

forma. Posterior ad legem quiescentium 3. je sub Apocopen cadit, quam تخفیف

allevationem vocant Grammatici

Arabum; ut propter في impe-

rantis ex لِبَهْنِي fiat لِبَهْنٍ

profit, bene cedat. Significatio princeps rectissima a Cl. Golio

posita in linire, inungere: ut mōnere cepti ad Confess. 2. p. 113.

114. Inde venulste formatum,

Linivit, هَنَانِي الطَّعَامِ

unxit me cibus; i. e. eum jucundum & salubrem expertus sum.

Ectiam intransitive enunciatur

هَنُو الطَّعَامِ هَنِي

unctus fuit cibus, pro facili, la-

tus, salubris, fuit. Apud La-

tinus quoque unctum pro lauto,

latoque, tum in cibus, tum aliis

in rebus. Notum illud Horatii

Verum ubi quid melius contingit, & unctius.

Similiter unctissima cœna apud

Sidon. 2: 9. & nova tralatione,

uncta patrimonia apud Catull.

cujus quoque est Caput unctius

referre, ad significationem opi-

ni lucris præbendam. Id ex am-

biguo dictum; ut & illud Cice-

ronis Verr. 2. cap. 22. Verum

ita palæstritas defendebat, ut ab

illis ipse unctior discederet. Al-

luditur ad oleum palæstræ. Sic

& Arabes nostri هَنَاتِ الرَّجُلِ

unxi virum, اعطيتنه

i. e. donavi, ditavi eum, ut

Gjaub. annotat, addens,

والاسم الهن وهو العطاء

binc unctionem pro donatione in-

valuiffe. Apud eundem for-

mula extat, هَنَاتِهِ شَهْرًا

unxi eum mensem; pro

alui. Alia adhuc phrasis هَنَيْتِ

المأثمبة اي اصابت

حظًا من البقل من

unctum fuit pe-

cus, pro incidit in portionem ole-

rum

disset, consideravi hominem, & ecce erat *Abuzèidis*, dixi-
que

rum absque ut satiarentur. Qua-
si dicas scilicet, *unctionem* per-
cepere. Apud *Ispahanens.* gran-
diore *Cothurno* reperio الظفر

الهني والنجح السني

victoriam unctissimam, & *felici-
tatem splendidissimam*. Est ea-
dem figura quæ in *præda opi-
ma*. Sequens الولد descendens,

proprie, ut ورد vel ورد, in part. 1. a ورد descendit, in-

travit; speciatim *aquandi* ergo. Ea vis hic quoque attenden-
da; quatenus *aquatium* descende-
re usurpatur pro *Hospitium* bene-
ficiumque querere. Sic pulchrior
adhuc correctio illa, quin præ-
da opima. Proprie المغنم

البارد est *præda frigida*; quæ

in *Proverbium* missa. Unde
fluxerit, disceptant Critici.

Nonnullis بارد *Frigida* in hac
phrasi est ثابت *stabilis*, fir-
ma. Sed rectius *Tebleb.* الذي

ليس بحار والمعاد الهني
الذي اخذ دون قتال
وحرب فكانما المغنم
الحاصل بعد اشتغال

نار الحرب حار سخن

والمغنم الحاصل

بدون ذلك بارد *Præda*

*quæ non sit calida. Significatur
lauta, citra cadem & bellum cap-
ta. Scilicet præda contingens post
accensum Martis ignem Calida
rersetur; ut quæ citra hoc, Frigida.
Utitur Arabsjad. Hist. Tamerl. 107.*

هذا المغنم البارد بين

نصب عينيك تدركه

هنا مرياً بهنك ولينك

*Hæc est præda Frigida inter ocu-
los deposita, quam assequeris un-
ctam, lautam, summo tuo com-
modo.* Iterum 247. لا يسبرك

حرارة حبيته لتسخين عدوه

واحرار المغنم البارد فثرة

*non refrigerabat æstum ardoris e-
jus, ad calefaciendum oculum bo-
stis, & consequendam prædam
Frigidam, ultus languor.* Adde

pag. 326. واستوالي

علي ذلك المغنم

و compos factus est

البارد

*talis præda Frigida, sine Adver-
sario ullo.* Etymon a *Tebleb*

al-

37 أَفَلْ قَمَرَ الشَّعْرِي وَقَدْ طَلَعَ قَمَرُ
الشَّعْرِي أَيْ 38 أَتَسْتَسِرُّ بِدُرِّ النَّثْرِ فَقَدْ
تُبَلَّجَ بِدُرِّ النَّثْرِ 39 فَسَرَتْ حَمِيًّا أَلَمَسَرَّةً
فَبِهِمْ

allatum firmat hocce Veteris Poetæ

وَكَمْ لَنَا غَارٌ عَلَيَّ نَفْسِي
رَجَعْتَ عَنْهُ بِالْمَغْنَمِ الْبَارِدِ *

*Et quot nobis incursationes in boslicum,
Unde reversus sum cum præda Frigida!*

Hoc est, quæ nullo nobis san-
guine, nullo confiterit labore.

37 *Strius*: notum

astrum. Hinc القمر الشعري
Luna Stri, audaciuseule pro
Luna quæ Sirio cognata, qua-
terius utrumque Astrum est coe-
lestis. Ei confert, quin præfert,
قمر الشعري Lunam car-
minis, sive Astrum Poeticum.
Est jucunda imago, quam Pa-
romonasta gratiosorem reddi-
dit.

38 Consimilis lepos in بدري
فَمِنِ النَّثْرِ, & النَّثْرِ
Nempe فَمِنِ vocantur duæ e-

xiguas stellas quæ & Nafus bo-
nis dictas: inque signatura o-
starum domicilium Luna. At

فَمِنِ est oratio soluta; profa

Proprie sparsio, a فَمِنِ sparsit.

فَمِنِ condidit sese; est

prat. 10. فَمِنِ, cujus conj. 4

فَمِنِ cecidit; clam habuit: & 3

فَمِنِ cum 6. فَمِنِ arcana

tractare. Hinc فَمِنِ postrema

nox mensis: quum Luna deit-

descit. Nostrum فَمِنِ de

que sociis, gratulor vobis hospitem hunc ad nos ingressum, vel potius prædam optimam. Quod si astrum cælestē occidit, at exoritur Astrum Poeticum, & si lunæ siderea facies in noctem se-

de eadem absentia Luna proprie; sed improprie de omni usurpatur. **تبّاج** effulgescit; in *prat. 3. a* **تبّاج** nituit, 172: de quo in Originibus.

تبّاج vasti, pervasit; penetravit. Est *prat. fam. 1. a*

سري Liberalis, generosus fuit. Noctis ierit. Subiit, quovis pervasit. Posterius hoc ordine naturæ prius: nam a pervadendo ducta potestas noctu eundem: ut & liberalis ac generosi impetus, animique. Vides unde **سري** valete cæperit principem agit,

principally se gessit. Ita **سري** est generosi animi liberalitas. Eam vim illustrat egregie nostra phrasis, penetravit eos calor **حبّا** ardens impetus, ob re-

gimen pro **حبّا** calor, & prima vini, vel & doloris, com-

motio. Ita Cl. Göl. ex Gfeub.

Consonat Teblebius **حبّا**

الكاس اول سورته

وحبّا الالام سورته وشدته

Homaija pœchli est prima ejus aestuatio; item Homaija doloris, ejusdem æstus & vebementia. Addit,

والحبّا من اساء الخمر

ايضا ويجوز ان تراك هنا

ويكون قوله حبّا المسرة

مسن بلب لخبس المساء

Etiam Homaija est ex nominibus vini, quod forte hic intenditur;

ut Vinum lactis figuratum fuerit, sicut Argentum aquæ. Non

decursisset huc, si Latine æque ac dolori suum æstusam, & fer-

vidum impetum, inesse attenderet. Diminutive hæc effero,

quæ **حبّا** revera est Dim-

nutivum, monente Taurizio ad

Hamasa nobilem hunc Versum

إِذَا خَافَ أَقْوَامٌ تَقَحَّحْتُ غَمْرَةً

يَهَابُ حَمْبَاهَا أَلَا تَلْمِذَاعَسَا

فَبِهِمْ وَطَارَتْ السِّنَةُ عَنْ مَأْقِبِهِمْ ٤٠ وَرَفَضُوا
الْدَّعَةَ الَّتِي كَانُوا نَوَّوْهَا وَتَابُوا إِلَيَّ نَشْرِ
الْفُكَاةِ

*Quum refugiunt omnes, irruo ego in gurgitem mortis,
Cujus fervidiusculam formidat indomitus quoque pugnator.*

حمي الشي
صدمته ويقال فلان
بحي الحبي اذا كان
بحي ما عليه وحمي
مصغر لا مكبر له

Homaija cujusque rei est ejus ve-
hementia; dicitur hinc, fervet
ille *fervidiusculam*; quum defen-
sat se & sua. Est autem *Homaija*
Diminutivum carens suo majore.
Mirum, quam Grammatici om-
nium *Linguarum* in hoc con-
spirarint, ut nobis confinge-
rent pluralia, sine singulari;
aliasque formas a nulla *primige-
nia* oriundas. Quid ergo *pri-*
migenium حبي؟ Haud dubie

حبي vel حبي comparat.
& superlativ. femin. ab احبي
fervidior, ignitior, astuantior.
Unde حمي, & contracte
حمي fervidiuscula, ignitius-

cula, nempe vis cujusque rei;
ejusdemque *astuatiuncula inten-*
fissima. De radice حي
حي ferbuit, ignitus fuit, ali-
bi plura. حسي *letitia* a
حسilaravit, facit in plur. فر.
حسي pro حسي. Sequens
طار in pret. i. ا طار
med. je, volavit, avolavit. Est
ejusdem Originis cum طار
media warw, cujus proprietas in
obeundo, circulandoque, sita.
Nempe *circularare* est *volare*
وسن est *somnus*, a وسن
وسن dormivit, e fonte alibi in-
dicato. مأقي *Hirqui*, ocu-
lorum anguli interiores: in plur.
فر. مؤقي, quod per je ser-
vile

se se condidit, at effulgefcit Luna solutæ Orationis. Tum vero calor lætitiæ eos penetrare, & somnus, qui in hircis, avola-
re;

vile productum a مَوْف, cuius plurale أَمَاف, a مَيْف med. Hamz. singultavit; cum singultu flevit. Hinc Hirquis nominis inditum.

40 مَرَضُوا repudiarunt. Est præter. 1. a مَرَضَ respuit, abdicavit; libere sivit pascere; & intransitive, libere vagati sunt cameli. Item dispersus, separatus fuit: nec non expansa fuit vallis: expandit palmites arbor: effectum dedit opus, idque executus est. Omnia a primaria potestate excutiendi cum divul-

siōne. دَعَا quies, tranquillitas; a ودع posuit, reposuit, sivit &c.

hic somnum signat. نَوَى intendant; in præter. 1. a نَوَى

intendit, proposuit sibi. تَابُوا Redierunt, a تَابَ تاب, quod sæpissime iteratam actionem infert, per denuo exprimendum.

فَكَاهُ Focus, a فَكَاهُ

festivus, urbanus, jocosus fuit. Est potestas secundaria, de cuius Origine alias. Egregie figuratum, Redierunt ad explicandam festivam confabulationem, postquam complicituerant eam. Radiei طوي multa lux adfusa

ad Con.ess. 3. p. 136. & præsertim 143. Ad hanc formulam intelligendam, teneatur بساط stratum, sive tapes, confabulationis tum expansum dici, quum familiarissimi & suavissimi sermones caduntur. In Hist. Tamerl.

p. 9. وارثعت استنام الاسرار وامتد للبسط البساط

Et remota aula arcanorum, expansumque familiaritati stratum. Et p. 256. Tamerlanes die quodam convivium publicum celebravit, & ala hilaritatis demissa tum primi tum infimi ordinis hominibus طوي بساط التهي والامر

ومد بساط الخمير والزمير complicituit stratum vetandi jubendique, & expandit stratum vini & fidium. Consimiliter pag. 197.

ثم طوي بساط الكلام ونشروا بساط الطعام

الْفِكَاهَةُ بَعْدَ مَا طَوَّهَا وَأَبُو نُرَيْدٍ
 « مَكَّبٌ عَلَيَّ إِعْمَالُ يَدَيْهِ حَتَّى إِذَا
 اسْتَرْفَعَ مَا كَدَّيْهِ قُلْنَا لَهُ « أَطَرَفْنَا بِغَرِيبَةٍ
 مِنْ بَحْرَيْنِ أَسْمَارِكَ أَوْ فَجِيبَةٍ مِنْ عَجَائِبِ
 أَسْفَارِكَ فَقَالَ لَقَدْ 43 بَلَوْتُ مِنَ الْعَجَائِبِ
 مَا لَمْ يَسِرْ السَّرَاوُونَ وَلَا مَرَّاهُ السَّرَاوُونَ وَإِنْ مِنْ
 44 أَعْجِبَهَا

Tum complouerunt stratum fer-
 monis, & explicuerunt seriem con-
 uolui. Item pag. 421. طوي

complicuit stratum Humanitatis; pro recessit a
 studiis Humanioribus tradendis.

In Hamasa etiam extat طويبت له ودي والطبي ابقى من

complicuit ei amorem
 namque complicatio expan-
 sione durabilior. Nempe familia-
 ritas parit contentum. Iluc Gno-
 me posterior spectat.

41. مَكَّبٌ incubens. Est

42. 4. a مَكَّبٌ in glomos con-

voluit. Hinc 2. مَكَّبٌ & 4.

مَكَّبٌ semet conuoluit & con-
 glomeravit quasi super re, i. e.
 affixus ei incubuit. Ita Abul-

phar. p. 284. مَكَّبٌ علي الطب

iacumbens in medicinam. A Glo-
 merando descendit etiam مَكَّبٌ

Arctior hominum confluxus. Im-
 petus in cursum, pugna &c. &

مَكَّبٌ agmen equorum, cater-
 va conglomerans sese. Sic glome-
 rato agmina, & glomeratio, glo-
 meramen, pro impetu in cursum,

43. مَكَّبٌ pugnamve. In 2. conj. مَكَّبٌ

etiam

re; repudiaruntque quietem quam intenderant, & confabulationem jucundam, quam complicuerant, denuo explicuerunt. Abuzeidus interim exercendis manibus suis strenue incumberebat, donec omnibus consumptis mensam tolli posse ostenderet. Tum nos, Exhibe nobis novi aliquid ex confabulationibus tuis nocturnis rarissimis; aut mirificum aliquid, ex admirabilibus peregrinationum tuarum. Hic ille, fane expertus sum de mirandis, quæ

etiam exponitur, ex concisis minutim carnibus paravit cibum, q. d. convolvit in glomus. Item, pronus concidit in faciem, vel genua, nempe velut in glomus convolvens sese. Facete porro

elatum **إِعْمَالٌ يَدِيهِ** exercere manus suas, in infin. 4. a **عَمِلَ** opus fecit, laboravit,

إِسْتَرْفَعُ tolli petiit; est pret. 10. a **مَرَفَعٌ** sustulit. Ejus usum signatum indicat Teblebius. **يُقَالُ اسْتَرْفَعُ الْخَوَانَ**

أَنْ فَرَعَ مَا عَلَيْهِ مِنَ الْأَكْلِ **كَأَنَّهُ يَسَالُ**

يَرْفَعُ Dicitur Tolli petiit Mensam, de eo qui consumpsit quicquid ciborum appositum.

42 **أَطْرَفْنَا** Narra novi quid nobis. Est imper. 4. cum adf. a **طَرَفٌ** corpus extremities,

טרה. Inde **طَرَفَةٌ** res nova, primum nata ac visa, ut primi flores, fructusve: q. d. Carpura. Hinc subsumtum in 4.

أَطْرَفَ Apportavit rem novam:

&c. **غَرَائِبٌ** rara historia, est plur. fr. a **طَرَفٌ** **غَرِبَةٌ**

peregrina res; cujus Thema **غَرِبَ**

أَبْضُ absuit longius. Similiter

عَجَائِبٌ Mirabilia, a **طَرَفٌ**

عَجَبَةٌ res miranda.

43 **بَكُوتٌ** expertus sum. In

prat. 1. a **بَلَ** ult. **بَكَتُ**;

cujus Origo in Terendo. **يَرَى**

vidit illud, est fut. 1. cum adf. a

رَأَى per Apocopen propter **لَمْ**

Inde & in par. **رَأَى** pro

رَأَى videtur. Sequens **رَأَى**

أَعْجَبَهَا مَا عَايَنَتْهُ اللَّيْلَةُ قَبِيلُ 44
 إِنْ تَبَابَكُمْ وَمَصِيرِي إِلَى بَابِكُمْ
 فَاسْتَحْبَرْنَاهُ عَنْ طَرَفَةِ مَرَأَةٍ فِي مَسْرَحِ 45
 مَسْرَاهُ فَقَالَ إِنَّ 46 مَرَامِي الْعُجْرَةَ لَفُظْتُي
 إِلَى

narrantes, item part. cum waw
Radicali, a روي rigavit;
 & *secundario, narravit, nar-*
rando recreavit.

44 *أَعْجَبَ maxime mirabile.*

Est compar. & superlat. a عجب
miratus fuit. Formula in Golio

enotata بِرَأْيِهِ مَا أَعْجَبَهُ بِرَأْيِهِ

quam placet sibi sua in opinione?
exerit vim admirantissimi, qua-

tenus أَعْجَبَ etiam designat
qui maxime sibi placet, semet mi-

rans. عَايَنَتْ oculis usurpa-
vi; in præf. 3. a عان med. je,

manavit, fluxit aqua, pervenit
fodiendo ad aque scaturiginem.
Petivit oculo maligno. Læsit ocu-
lum. Amplos habuit oculos. Fa-

ctus fuit explorator, custos, &
tanquam Oculus. 'Ophthalmo.

Apparet notiones omnes esse se-
cundarias, ab Oculo adscitas;
nisi quod ambigi posset de pri-
ma illa manandi, sitne ex 'Ophthalmo

Oculus, & fons derivan-
da, an contra fons & Oculus a
fluendo venerint. Res alibi dif-

cutienda. قَبِيلُ Paulo ante,

est diminutivum a قَبْل. Radix

إِنْ تَبَابَ antevenit. كَدَلٌ قبل

accessus, est inf. 8. a نَاب

med. waw, vicem subiit; unde
انتاب valet iteratis vicibus

accessit. Monet Tableb. repre-
hendi Haririum, quasi verbo
minus appposito usus esset in eo
qui nunc prima tantum vice ac-
cedebat: sed quis nescit talia ex-
perimentis latius permitti, quam
 Ori-

quæ nec viderunt spectatores nec narrarunt novitatum narra-
tores : sed mirabilissimum omnium , quod hoc ipsa nocte
oculis usurpavi , paulo ante quam vos adirem , & ad fores
vestras devenirem. Ibi petere nos omnes ut hanc invi-
sitatam etiain sibi novitatem denarraret , quam vagatio
nocturni itineris ei obtulerat. Tum ille , Expulerunt me
ja-

Origo adfert. Lectissime tamen
positum verbum in mendican-
te vagabundo , nunc ad hos ,
nunc ad illos , delato. Inter
usus exquisitiores hujus Thema-
tis est , quod dicant ناب
الخبر per vices accessit bo-
num , pro copiosum fuit. Inde
خير نايب bonum copio-

sum , per vices recurrens & in-
crescens. Sic Ps. 62: 11. חיל
די יונד opes quum per vices in-
crescunt. Huc pertinet Camusi

Glossa , qua נובה נובה ex-
ponitur الدولة Felicitas , o-
pulentia , potentia. Alibi plura.

مصبى adventus , est infin. i. a

صلى med. je , ivit , pervenit ,
vergit , &c. Proprie Torfit ;
torquendo flexit : idem cum صلى
med. waw , inclinavit ut propen-
deret , convertit. &c.

45 استخبرنا petivimus
ut narraret. In prat. 10. a خبر

scivit , rescivit. Est ergo proprie

طرفه استخبر petivit rescire.

Elegans historia ; ex Origine
captura ; ut paulo ante. مرآي

pro مرآي locus visionis , & vi-
sio ipsa , a مرآي ut مرآه a

Sequens مسرح Locum
quo pastum educimus ; pascuum ;
campus ; a سرح pastum dimisit.

Redi ad Conf. i. p. 6. Figurata
campus nocturnæ vagationis , pro
occasionibus quas nocturna vagatio
obtulerat.

46 مرامى jactationes. In

plur. fr. a مرما pro مرماي ,

a مرما jecit , رمه. Apud Cl.
Gol. exponitur , Sagitta parva
&c. ungula bifida : & in fam.

مرمى pro مرمية Scopus
Sagittariorum. Omnia a jaci-
do. Habet adhuc plures signi-
fica-

إلي هذه التربة وأنا ذو 47 مجاعة وبؤسي
وجراب ككرواد أم موسى فنهضت حين سجي
الدجي 48

fications ; & primo quidem
expulſoria vel مَرْمِي est ipſa
actio jaciendi ; ut hic : vel & in-
ſtrumentum jaciendi , ut mavult

Tebl. quod & مَرْمِي Inde

Expulſoria مرامي الغربة
peregrinationis uſurpantur pro
locis diſſitis in Confeſſ. 7. ubi
habebimus مع سبرك
في المعامي وايغالك

Cum itinere tuo
per caca deſerta , & pervafione
tua per expulſoria , i. e. loca pe-
riculoſa. Eleganter Confeſſ. 42.

ترامت في مرامي النوي
ومساري الهوي الى ان
صرت ابن كل تربة
واخا كل غربة

Ejecerunt me expulſoria abſen-
tia , & vagationes cupiditatis ,
ita ut factus ſim omnis terre Fi-
lius , & Frater omnis peregrina-
tionis. In Hiſt. Tamerl. مرامي

funt ſummitates arcium , quaſi
expulſoria ; ut pag. 237. ونصبوا

وتسلقوا بناصبة
مرامبها تعلقوا

Et admovent ſcalas , adſcende-
runtque : atque ex antiis ſummi-
tatum ejus arcis ſuſpenderunt ſeſe.

ومن متعلق
بأذان مرامبها ومتسلق
بأذيال نواصبها

Eratque qui ſuſpenderet ſe ab au-
ribus ſummitatum ejus Arcis ,
quique adſcenderet per propenſu-
las ejus Antias. Item pag. 409.

يلغ الى قلعة شاهقة
أفراط الدراري بأذان
مرامبها عالقة ورجوم
النجوم الصايبة تتعلم
للاصابعة عن مرشافة
سها مهابها الراشقة

pervenit ad Arcem celſiſſimam , e-
capus ſummitatum auribus depen-
debant inaures ſtellarum ; & ja-
cu-

jaſtationes peregrinationis ad hanc terram, auctum efuritione, & afflictione, marſupioque cor genitricis Moſis referente. Excitatus autem

culantia aſtrorum ferientium ad-
diſcebant artem ferendi a vibra-
tione telorum ejus recta ferientium.
Eſt inflator deſcriptio Ceſſitu-
dinis ad aſtra velut eductæ. Spe-
clmina hæc oſtendunt, quan-
tum in ſinu Lingue contineat-
ur, quod nulla Lexica com-
plecti, aut exequi queant.

47 ذو مجاعة Dominus,
vel poſſeſſor inedia; ex Arabiſ-
mo alibi indicato. Radix جاع

expiravit. بؤس miseria,
proprie ſors miſerior, eſt ſcem.

comp. & ſuperl. ab بؤس
quod eſt بؤس verbi بؤس

miſer fuit, بؤس. Mirifica por-
ro phraſis, Marſupium ut cor
matris Moſis: i. e. penitus va-
cuum, & exhauſtum. Alluditur
ad Proverbum, cui anſam præ-
buit Alcorani locus Sur. 28: 9.

واضح فواد لم موسى فارغا
Et factum eſt cor Matris Moſis
vacuum. Diſceptant commen-
tatores de ſenſu: aliis in bonum
interpretantibus, ut ſit, cor cu-
ris vacuum; aliis in malum, ut
ſit cor vacuefactum quaſi, & va-

ſtum redditum, præ metu & ſtu-
pore. Hinc arreptum adagialiter

افزع من قلب ام موسى

Magis vacuus quam cor matris
Moſis, biſariam veniens: pri-
mo ad vacuitatem curarum indi-
candam: ſecundo ad anxietatem
cum deſperatione conjunctam.
Veniſte ab Haririæ noſtro tra-
ductum ad peram vacuum, &
vaſtam veluti, in cujus fundo
nil niſi deſperatio relicta. Ut ſi-
gura audacia, & virtus, me-
lius adhuc ſentiat, tenenda

adfinis uſurpationis Vocabuli هواء

vacuum, Alcor. Sur. 14: 44. ubi
de impiis, ultimo die ad deſpera-

tionem redeſtis, dicitur وابدتهم
و هواء و corda eorum vacuum.

Hac Commentatores iterum va-
rie explicant; aliis enim هواء
eſt pavidus, animi expers; aliis
ventres ſine mente; ut apud Cl.
Gol. enotatum. Atqui Vacuum
hic nihil aliud quam vaſtitas me-
ra, in ſtuporem, & deſperatio-
nem mergens, ut quo ſe vertant,
neſciant, haud ſecus ac ſi quis
in vacuo, ſive vaſto inani irre-
quietus jaſtaretur.

فَالدَّجِي عَلَى مَا بِي مِنْ الْوَجِي
49 لَأَرْنَادَ

حِينَ سَجَى الدَّجِي 48

Quum fluisset obscuritas noctis.

دَجِي دَجَا vel دَجِي

vel دَجُو est obscuritas noctis,

a Rad. دَجَا ult. waw, & je,

Tenebrosa fuit nox, operuit & involvit totum corpus vestis; perplexus & copiosus fuit crinis. Hinc formula elegans

مَنْذَجِي الْإِسْلَامِ

a quo *Islamismus* operuit: id est terras omnes occupavit; sive ut

Gjeub. explicat. قوي والبس

invaluit, atque

cooperuit omnia. Apparet, primigeniam vim non esse obscuritatis, vel tenebrarum, sed copiae omnia undique involventis ac cooperientis quasi, ita Teblebius

قال الاصمعي دجا

السبل ابما هو في

الاصل البس كل شي

ولبس من الظلمة ومنه

قوالهم دجا الاسلام اي

قوي والبس كل شي

قال الشاعر

وابل كموج البحر لرخي سدوله

على بانواع الهموم لببتلى *

Dixit Asmæus, דגה de nocte in Origine nil aliud designat quam cooperuit omnia; non autem ab obscuritate derivatur.

Hinc phrasis, cooperuit omnia Islamismus, pro invaluit & omnia obtexit. Sic Poëta

Et nox tanquam fluctus maris demisit suas lacinias

Super me variis cum curis, ut experimentum caperet mei.

Hinc

tem fum, nocte jam altum silente, quantumvis pede attrito labora-
tem,

Hinc jam percipere dabitur
quid valeat verbum רגה Gen.
48: 16. וידנו בקרב הארץ &
multiplicabuntur in medio terra.
Rectissime quoad sensum: sed
figura sistit copiam cuncta coope-
rientem, & involventem. Sum-
mus Boch. in Hieroz. part. 1.
pag. 36. censet, cum aliis, hoc
רגה propagatum a דג piscis,
quasi dicas piscium instar sobolesce-
re. Atqui דגה דים ex nostra O-
rigine sonat, foetura copiosissima
maris, omnia cooperiens, & tan-
quam veste involvens; genus pis-
cium: ut דגה דג operuit, pro-
fluxerit. De Verbo سجي
قال الله Teblebius
تع والليل اذا سجي اي
سكن وركدظلامه وقبل ليله
ساجبة اي ساكنة
الريح وقبل معناه
سكون الناس والاصوات
فبسة وسجا البحر
سكن امواجه وطرف
ساج اي ساكن فاتي

In Alcorano dicitur, quum nox
סגה, hoc est, Auctore Abulbe-
ka, quum quiescit, & obscuritas
ejus constat. Alii noctem quies-
centem exponunt, quæ ventis ca-
reat. Alii significari putant quie-
tem hominum vocumque in ea.
Usurpatur etiam de Mari, cujus
fluctus conquiescere; nec non de O-
culo sedato & remisso. Liquef-
gurate positum الدجي
quievit obscuritas, ad altissimum
silentium noctis indicandum. Se-
quens علي super, hic exerit
usum illum signatiorem, quem
ad Job. Cap. 10: 7. attigi. Ad
verbum; super quod in me de at-
tritione pedis. وَجِي est actio verbi
وَجِي Laboravit ex ungula,
eamque tritam habuit equus. Ca-
ve Equo proprium putes.
exempli causa additus. Teble-
bius declarat باطن الحفا
dolorem plantarum in pedibus ex
incessu sine calceis. Redi ad conf.
3. p. 140. ubi יגה & יגה hinc
lucem foenerari submonui.

49 لَأَرْتَادَ مُضْبِقًا أَوْ أَقْتَادَ مَرْغَبًا وَسَائِي ٥٠
 ٥٠ حَادِي السَّعْبِ وَالْقَضَاءِ أَلَمْ كُنِّي أَبَا
 الْعَجَبِ إِلَيَّ أَنْ وَقَعْتُ عَلَى بَابِ دَارٍ فَقُلْتُ
 ٥١ حَبِيبَتُمْ يَا أَهْلَ هَذَا الْمَنْزِلِ ٥٢
 وَعِشْتُمْ ٥٣ فِي حَقِّ عَيْشٍ خَصِلِ ٥٤

مَا

49 أَرْتَادَ *Querere* pabula-
 turus. Est fut. 8. a رَادَ ultro
 citroque ire, moveri. Inde pa-
 bulum aquatunroe ire: discus-
 sere ad comestum querendum.
 Pulchre ergo enunciatur,
 Querere pabulaturus hospitem,
 ضَافَ in part. 4. a مُضْبِقًا
 Hospes aut conviva fuit. Ejus 2.
 اضَافَ 4. & ضَافَ
 Hospitio aut convivio except. أَقْتَادَ
 compararem, in fut. 8. a قَادَ
 med. war, Duxit, rexit instar
 jument, quod manu ducitur.
 Facce hinc dictum, ductilem
 mihi haberem vel ob'equentem fa-
 cerem panem. Docte *ibblebius*
 المراد هنا اجتناب واحصل

Ducere hic valet compararem &
 acquirerem. مَرْغَبٌ Libum,
 panis rotunda ac depresso-
 re forma. Convenit eum قَحْلًا
 Syrorum. Radix مَرْغِي colle-
 ctam offam, massam, formavit
 in buccellas, orbiculosve.
 50 Figuratissime positum,
 impulit me agaso fanis. Nempe
 حَادٍ est part. pres. ab حَادَ
 cantu impulit camelos: unde in
 Lexico vertitur, prætor camel-
 lorum. Agaso. Ejus plur. fr.
 حَادًا quo Noster usus conf. 12.
 تم سرنا نزجي الحمولات
 بالدعوات لا بالحداء
 Tunc profecti impulimus camelos
 pre-

rem, ut hospitem mihi de pabulo prospecturum nanciscerer, aut panem alicubi mihi compararem. Circumegit autem me agasofamis, & parens mirabilium merito cognominatum fatum, usque dum ad domus alicujus ostium restitit, dixique:

Regno donemini, O ædium harum incolæ.

Et vivatis in sinu vitæ molliter virentis.

Quia

precationibus, non præcentoribus.

سَقَبٌ famēs, a سَقَبٌ

Esurivit. Origo latet. قَضَا

decretum, Fatum; a قَضَا decre-

vit, prædestinavit. &c. Est e-

jusdem Originis cum قَصِي

قَصِي secuit. مَكْنِي cognomi-

natum; est part. pass. 2. a

كَنِي دَنَا circumlocutus est;

figurato nomine adfecit. Suspi-

cor a tegendo & velando vim,

haud dubie secundariam, pro-

fluxisse. Illas circumlocutiones

amant Arabes per Pater, Ma-

ter, Filius, Filia, Frater, So-

ror, aliaque, efferre. Hoc co-

lore ergo العَجَبُ

Pater Miraculi vocitatum Fa-

tum; quippe quod admirandis

eventibus soleat ludere.

51 حَبِيبَتِمُ Regno ouga-

mini. Proprie, salutemini so-

lenni acclamatione, Vivat. Est

prat. pass. 2. ab vel حَيٍّ,

vel حَيٍّ virit. Si حَيٍّ

obtineat, est defectus mediæ. Si

حَيٍّ est quies tertiæ. Idem

in חַיָּ & חַיָּ Hebræo usui ve-

nisse, in institut. nostris Hebr.

indicatum. In 2. حَبِيبَا

exponitur creavit Regem, &

حَبِيبَا اللّٰه regno te beat

Deus. Item نَحْبَةَ pro

نَحْبَةَ infin. fam. Regnum.

nec non Benedictio, salutatio so-

lemnis. Omnia eodem e fonte.

52 Admirabiliter figuratum,

vivatis in custodia vitæ florentif-

simæ. حَفَظَ custodia est actio

verbi حَفَظَ conservavit, ob-

servavit, custodem egit, oculos

intendit. عَاشَ vita, & عَاشَ

med. je, vitam duxit, unde præ-

cef-

مَا عِنْدَكُمْ لِابْنِ سَبِيلٍ مُرْمِلٍ *

نَضُّو ٥٤ سُرِّي حَابِطٍ لَبِيلِ الْبَلِ *

٥٥ جَوِي

cessit عَشْتَمَ. Ortam suspicor

notionem a عَرَجَ circare; unde عَرَجَ circator. Ita degere, agere, ab-

solute. خَضَلٌ signat recentem,

mollem, teneram plantam a خَضَلٌ

maduit; copioso succo, viruit. Hinc

jucunda tralatione عَشَّشَ خَضَلٌ

vita molli & recenti semper a-

muenitate virens quasi ac vi-

gens. Habuimus jam ad conf. 4.

٥٥ FILIUS ٥٥

tinis: בן שביל. Est circum-

locutio viatoris & Peregrini. An-

sam phraeos tene ex Tebleh.

سمي الغريب ابن سبيل

لانه اذا ظهر علي قوم

لم يكونوا يعرفونه ولم

يعرف له نسب الا السبيل

Vocatur peregrinus Filius itine-

ris, quia quum apparet homini-

bus, eum ignorant, neque aliam

ejus sciunt cognationem quam it-

neris. Simile in Terra filius a-

pud Latinos obtinuit. Non in-

venustum Aenigma his versicu-

lis inclusum.

ومنسوب الى من لم يلد

كذاك الله انزل في الكتاب *

واحباننا يكون كبير سن

واحباننا يكون من الشباب *

Est qui genus referat ad eum qui non gignit,

Sic Deus ipse revelavit in Libro.

Isque nonnunquam grandis est natu,

Nonnunquam vero ex adolescentibus est.

Nem-

Quid penes vos est pro filio itineris ad arenam redacto?
Attenuato nocturnis erroribus, & terram pulsante in nocte
horridissima.

Ar-

Nempe in Alcorano quoque for-

mula sæpius adhibita. **مَرْمَل**

ad arenam redactus. Est part.

4. ab **ارمِل** commeatu caruit,

egenus fuit. Notio tracta a

رَمَل arena: unde proprie so-

nat, ad arenam recidit, pe-

ra penitus exhausta. Hinc &

أَرْمَلَة vidua **أَرْمَلَان** in

Dial. Aram. cujus Aleph male

pro Radicali vulgo habetur.

Tbleb. ad Conf. 13. قال ابو

البقا الارامل في الرجال

والنساء واصل ذلك

من ارمِل القوم اذا فني

نرادهم ويقال للرجل

الذي لا امرأة له ارمِل

والمرأة التي فقدت

نزوجها ارملة لان امرها

يؤول الى الحاجة

Abulbeka ait Aramil cadere in

viros & foeminas: a significatio-

ne & Armala in iis quorum come-

meatus consumitur. Hinc vir ux-

re privatus Armal, femina qua
virum amisit Armalat dicta,
quippe cui res redierit ad egesta-
tem.

54 **نَضَوُ سَرِي** Attenua-

tus nocturni itineris. Radix

نَضَا exuit vestem: detraxit

spolium: strinxit gladium. &c.

dat derivatum **نَضَوُ** Camelus

macer, & attenuatus multo in-

cessu, vel labore. Item Trita

vestis. Hoc ordine prius: nam a

نَضَوُ tralatio facta ad

corpus tritum. Pulcherrime nunc

Abuzeidus semet vocat **نَضَوُ**

nocturnis erroribus consum-

tum. Origo Thematis eadem,

quæ **نَضَا** vulsit, vel

lendo carpsit, laceravit &c. Non

minus Emphatice structum

خَابِطُ كَيْل pulsator noctis,

i. e. qui de nocte terram pede pul-

sat. Verbum **خَبِطَ**

habuimus jam ad Conf. 2. p. 48.

Generatim notat quaterere; unde

speciatim terram quaterere pede,

in camelo; præsertim errabundo

جَوِي الْحَشَى عَلَى الطَّوْبِ مُشْتَبِلٌ *

مَا زَاقَ ٥٠ مَذَّ يَوْمَانِ طَعْمَ مَأْكَلٍ *

وَلَا لَكَ فِي تَرْضَاكُمْ مَسْرَ ٥٦ مَسْقِيلُهُ *

وَقَدْ

propter caritatem. Inde Prover-

٥٥ خَبَطَ عَشْوَاءَ

prout terram pulsat luscitiosa ca-
melus; ad vagabundum errorem
designandum. Huc allusum,

at observat Tabl. هو مثل

قولهم مضبط ضبط

عشواء وهي الناقة

التي لا تبصر بالليل

فهي تضبط ببديها

الارضى اي تضطرب ولا

تهتدي الى الطريق فتارة

تهتدي في الطريق وتارة

تتبعه ٥٥ simile illi

dicto, pulsus pulsationem Lus-

citiose. Intelligitur Camelus que

visi diffinit nocte. Ea monitus

(i. e. anterioribus pedibus)

terram quatit, & verberat, re-

ctam viam bene tenens, sed nunc

in ea, nunc extra eam tens. Est

etiam Speciatum fuisse

injecto decussit folia, fructus. In-

de nata secunda apud Galienum

significatio, Beneficio adfecti in-

cognitum; quasi dicas, Accussit

ei de amore. Figura alibi illu-

stranda. البَل forma comp.

& superl. a لَبَل، Nocte ipsa

conformatum, ad cuius horro-

rem extremam pingendum nihil

gravius diriusque visum, quam

adjectivum ex substantivo ipso

conformatum. Noctissima

Nox. Eiusdem figurationis est,

qua illud Apostoli ad Rom. 7: ٢٣.

٥٦ peccatum peccantissimum.

٥٥ جَوِي ardens interiore

astu, ex جَوِي pro جَوِي,

جَوِي, فَمَلٌ

nebrosi ardore intus affectus

fuit. Notiones dissimilantes ver-

bi hujus concillavimus ad cons.

*Ardent cui viscera, super inediam complicata.
Quæ totum fuit bibeum tibi digestas pabuli,
Nec in terra hac vestra quid invenit refugii,*

Ca.

3. p. 142. Inde etiam repeti poterit signatur illa vis, quæ in estu & ardore famis nunc venit.

طوي Plicatio quomodo ad inediam transierit, ostensum conf. 1. p. 4 & conf. 3. p. 137.

142. 143. *مستعمل* convolv.

constr. semet. Esti para. 8. *مستعمل* comprehendit, complexus est, universum involvit. Hinc *ממלא*

amiculum, *מסתכל* non non.

מסתכל sinistra manus; quod involuta fere maneat in sinu. Item Boreas, a situ.

56 Insignite structum *דאף*

טעם מאכל gustavit saporem cibi. Nempe notio gustandi in *דאף* & *דאף* a tenuitate vel subtilitate descendit, quam Radix *דאף* obtinet apud *מסתכל*: ut & *דאף* *דאף*. Hinc *דאף* Harmonia pro signi-

ficationibus dissonantissimis sub *דאף* desipuit, demens fuit.

Macie extenuatum fuit pecus. Pabuli inappetentia laboravit. Gustavit. Omnia a tenuando ducta. Tenuis mente; Tenuis corpore, &c. Tenuavit in ore, i. e. gustavit. Apud Chald. *דאף* est de-

niter committit proprie: improprie, exacte consideravit; exploravit, expendit; subtilissimo inspecta. Consimiliter Syri traduxerunt.

Arabibus *داف* gustui unico dictum. Inde & explorandi vis succrevit, quasi dicas gustavit aliquem. Hæbet etiam apud Cl. Col. Attracto nervo expertus fuit arcum; quasi dicas, Gustavit arcum. Ita *דאף* *דאף* *דאף* Gustare jamum, apud Aristophan. & alia alibi promenda.

57 *מנוח* refugium, asy-

lum: pro *מנוח*. Eius Radix *מנוח* confugit. Pituitas: peristitas, eadem, quæ in *מנוח* quod est verti cum flexione. Hinc etiam Hebræum *מנוח* deditur.

وَقَدْ دَجَا ٥٨ جُنْحَ الظَّلَامِ الْمَسْبِلِ *

وَهُوَ مِنْ ٥٩ الْحَبْرَةِ فِي تَمْلِيلِ *

فَهَلْ بِهِذَا ٦٠ الرَّيِّعِ عَذِيبِ الْمَنْهَلِ *

يَقُولُ

cendum. Emphasis magna in
مَنْ de refugio, pro
ullum refugium. Redeatur ad
Conf. 3. pag. 165.

58 Recurrit hic usus eleganti-
ssimus verbi دَجَا in tenebris
omnia operientibus, & involven-
tibus. Isti verbo respondet

جُنْح inclinatio qualis est ala
propendentis ac demissa ad regen-

dum. Hinc intelliges quæ apud
Cl. Golium prostant: pars seu
vigilia noctis; latus via; tra-
ctus ubi confident & conquiescunt
homines. Asylum; praesidium.
Omnia, ut vides, ab ala usu,
& effectu. In Hamasa reperio

جُنْح الظلام inclinationem
ala Caliginis pro vespera ingruen-
te. Nil mirum; nam Nocti Alas.
attribuunt Poetæ: ut in Ha-
masa:

لَيْلٌ سَخَامِي الْجَنَاحَيْنِ أَدْهَمُ *

Nox plumosa ambabus alis, nigerrima.

Respondet imagini & مَسْبِلِ
laxatus, promissus, demissus; in
part. 4. pass. a سَبَلَ,
quatenus venit in laxando di-
mittendoque operimento, unde
transfertur ad nubes, pluvias,

tenebras celo demissas.
59 Constructio proprie sic
habet. Et ipse præ externatione
in excoriatione est. حَبْرَةٍ
astonitæ mentis super; oculorumve
praestrictio, ab حَامِي med. je;

At-

*Caliginis interim demissa ala terras operit.
Atque ipse externatus excoquitur sub cineribus.
Esne jam in hac sede aquatione dulci gaudens, quis?*

Qui

Attonitus fuit. Obstupuit. Pre-
strictus fuit visus. &c. Item,
in vorticem versa fuit aqua. Hæc
significatio peperit superiores
illas, quasi dicas, Vertiginem

passus fuit. Ergo حار

med. je & warw non differunt

Origine, nam & sub حار حورا

a vertendo omnes usus effluxere.

تململ versatio irrequieta

ægotantis; est infid. 2. Verbi

quadriliteri ململ a Rad.

مل cineribus calidis supposuit

coquendum panem. Hinc تململ

taliter excoctus fuit: unde per

Metaphoram affutnem, de late-

re in latus se revolvit quiescere nes-

ciens. Eadem vis & in simplici

مل calore febrili correptus fuit.

Se versavit in lecto irrequietus.

60 Vocula مع honestissi-

me hic ponitur, secundum for-

mulam من اوسع ربهم

quam laxa habitatio eorum. Est

proprie cubatio: dein mansio,

& spectatum verna. Venusta

formula adjectum, Dulci aqua-

tione præditus, quam sic enar-

rat Teblebius المنهل المورد

والمنهل اسم مسكان

المنهل اي الشرب يقول

فهل في المنهل رجل

سخي كريم صاحب

منهل عذب يقصده

الواردون اليه وكي

بعذب المنهل عن كونه

منهل العطاء Vox מנהל

est aquatorium, sive locus מנהל

bibitionis. Sensus est: Antia de-

mo hac est vir liberalis, munifi-

cus, dulci aquatione præditus, ad

quem accedant aquam: quærentes.

Dulcem aquationis autem figura-

vit, ad liberalem in donando signan-

dim. Vides qua anfa מנהל

nostrum in Camuso exponatur

quoque magna munificencia, vel

الغاية في السخاء

proxitas in largiendo: quum

scilicet tanquam communi aqua-

torio omnium necessitatibus sub-

venitur.

يَقُولُ إِلَيَّ ۝ أَلَيْسَ عَصَاكَ وَأَنْتَ خَلٍ *
وَأَبَشِرْ ۝ بِبِشْرِي وَقَرِّي مُتَّجِلٍ *
قَالَ فَبَشِّرْهُ إِلَيَّ ۝ فَبَشِّرْهُ عَصَاكَ ۝ فَبَشِّرْهُ
قَالَ

وَوَحْرَمَةٍ ۝

بِالْمَكَانِ وَالْمَكَانِ ۝ *proficor Est imper.* واجتمع له امره قد
4. a. a. كَقِي ۝ *occurrit. Prover-* *Adhibetur fr-*
bialiter dictum, proficere bacu- *gura bac, quum sistitur, & o-*
lum. Id. ita declarat Tibullus *mittitur iter. Dicitur namque de*
هَذَا كَكْنِيَاةٍ عَصَا ۝ *eo qui alicubi loci consistit, con-*
الْإِقْنَامَةِ وَتَرْكِي السَّغْفَرِ ۝ *sistitur, & cuius res jam compe-*
فَبَشِّرْهُ لِمَنْ لَمْ يَلْقَ ۝ *sita, projecit ille baculum suum.*
In Moallakti extat

وَضَعُوا عَصَاهُ الْخَصَافِي الْمُنْتَخِيَمِ *

Refertur baculus adstantis tantorum signa.

A. Baculo viantis figura ducta. tionis الضعيف العصى
Alterius Originis, ۝ كَبِيٍّ لِلْعَصَا ۝ *debilis baculo, pro*
quod Q. Gol. exponit, *benigne* *pastore tenera cura amicus imper-*
administrans justitiam. Proprie *tientia. Contrarium est*
sonat. Lenis baculo; estque Mo- *العصى Dusus baculo, in*
allakti. a. Pastore, qui leniter agit *Ractore rigido; vel Tyrannico:*
gregem. Ejuodem est figura.

Qui dicat baculum projice, & introgrediter:

Latusque fit ob solationem viduas, & hospitalitatem paradissimam.

Narrabat: ibi tam ~~convenit~~ ad eum juvenculus velamento lineo coopertus; dixitque.

Per

ut Tauriz. ad Hamasa annotavit. Ad formulam انشقاق العصا pro discordia, tenetur, & cum a re discordia	defunctam videri, ut disruptio baculi designet abjectionem curae; indeque omnem discordiam cum discidio. Sic in Hamasa
---	--

لَمْ نَشَقِّ عَصَا الْيَمِينِ *

Nequaquam frangemus Baculum religionis.

Hoc est: non desicimus a una religione. Adducit ibi Taurizius phrasia عَصَا الْيَمِينِ fregit baculum Moslemiorum, pro discidium, & divorcium coniugis fecit.	Lati quid. Hinc etiam sequens frequentari coepit pro soluto & hilari vultu, qualis est lata nuntiantis. Confer quae ad Conf. 3. p. 126. notata. Addatur ex Tehebia versiculus, qui
---	--

62 أَبَشَرَ Latus esto. In Imperat. 4. 2 أَبَشَرَ nuntiavit	e nullo Exemplari excidit.
---	----------------------------

مِنْ ذِي مَنَاجٍ لِّلْمُنَادِ مُؤَمِّلِ *

A munifico ab munificentiam sperato.

Radix مَنَاجٍ beneficus, liberalis, facilis fuit; in Origine, ut	Vile ad Conf. 3. p. 129. مؤَمِّلٌ speratus: in part. 2. pass. ab اصل, de quo supra num.
٦٤٢, valet snatus fuit. مُنَادٍ munificentia, proprie est mader.	جوانِجُ juvenculus. Proprie

٦٤ وَحَرَمَةُ الشَّبِيحِ الَّذِي سَنَّ الْقِرَاءَ *
 ٦٥ وَأَسَسَ الْمَحْجُوجَ فِي أُمِّ الْقِرَاءِ *
 مَا عِنْدَنَا ٦٦ لِيَطَارِقَ إِذَا عَرَا *
 ٦٧ سَوِي

prie pullus , πωλο. Ita Tebleb.
 اصل الجوزي ولد
 للفسران وفي الصباح
 هو ولد البقرة الوحشية
 Origo hujus vocabuli in pullo cervi.

Apud Gjeubarium designat pullum
 vaccae Sylvestris. Scribitur &
 جَاءَ أَذَرٌ. In plurali dat. جَبْدَرٌ
 ut in illo Poetæ.

يَا مَنْ يَدْخُلُ الْكَنْبَسَةَ يَوْمًا
 يَلْقَى فِيهَا جَالِدًا وَظَبَاءَ *

O qui ingreditur cubile aliquando
 In quo obvios habet binnulos & Dorcades.

Alterum شَوْدَرٌ ; e Perfico
 جَادَرٌ conformatum, Lin-
 teum velamen adfert, quo mu-
 lieres, & pueri utuntur.
 ٦٤ حَرَمَةُ Reverentia; Sa-
 ٦٥ حَرَمٌ crofanda dignitas, a
 sacer fuit. Ita in Hist. Sar. p.
 ٢٨٠ قامَت حَرَمَتُهُ

Stabilita est ejus auctoritas. In-
 telligitur per Senem hunc ve-
 nerandum Abrahamus. سَنَّ
 instituit, ابتَدَأَ condidit,
 & quidem ut esset سُنَّةٌ
 Sunna, Lex, norma, Secta vi-
 vendi. Inter Mahammedis dicta:
 مِنْ سَنِّ سَنَةِ حَسَنَةٍ
 فَلَهُ أَجْرُهَا وَأَجْرُ مَنْ
 عَمِلَ

*Per reverentiam Senis qui hospitalitatem condidit :
Et in Metropoli orbis visitandam sacram ædem fundavit :
Non est penes nos viatori nocturno , quum supervenerit ,*

Quic-

عمل بها السي
يوم القيامة
ومن سن سنة
سببة فله ونزرها
وقنر من عمل بها
الي يوم القيامة

*Qui instituit sectam bonam , ei
erit merces tum sua , tum om-
nium qui eam observant ; usque ad
diem Resurrectionis : qui autem
condit sectam malam , ei erit cri-
men tum suum , tum eorum om-
nium , qui eam secuti erunt , us-
que ad diem Resurrectionis. Pri-
maria vis Radicis eadem est quæ
in 𐤒𐤍𐤔 , polivit , expolivit , acuit
poliendo , fricandoque. Hinc 𐤒𐤍𐤔*

*𐤒𐤍𐤔 Dens ; item atas , quæ
dentibus dignoscitur.*

*𐤒𐤍𐤔 Fundavit. In
prat. 2. ab 𐤒𐤍𐤔 , unde 𐤒𐤍𐤔 &*

*𐤒𐤍𐤔 fundamentum : de quo
supra. 𐤒𐤍𐤔 festivita-*

*te Celebrata , nempe Meccana Æ-
des , quæ البيت الحرام
Domus Sacrosancta alias. Est
part. pass. I. ab حج حج Fe-*

*stum celebravit : unde حج
حج peregrinatio Meccana , & حاج*

*qui solennia illius peregrinationis
obivit. Hinc titulus Hadgi ,
quo distingui amant Religiosio-
res. Mater Urbium est Mec-
ca. De hac Arabum traditio-
ne , qua Ædis Meccana confe-
cratio ad Abrahamum refertur ,
adeatur Cl. Reland. de Relig.
Mubamm.*

𐤒𐤍𐤔 nocturnus viator.

*Est part. pres. I. a طرف Noctus
venit. Hinc eleganter in Ha-
masa 𐤒𐤍𐤔 طارقات*

sollicitudines de nocte infestantes.

Item طارقة infortunium ;

q. d. malum de nocte obruens.

R

In-

٦٧ سَوِيَّ الْحَدِيثِ وَالْمَنَاحِ فِي الدَّرَا *
 وَكَيْفَ ٦٨ يَقْرِي مَنْ نَعَا عَنْهُ الْكِرَا *
 ٦٩ طَوِيَّ بَرِيَّ أَعْظَمَهُ حَتَّى أَنْبَرَا *

فَمَا

Insignite figuratum hinc in *Hamasa*

وَأَقْرِي آلَهُمْ آلَ الطَّارِقَاتِ حَرَامَةً
 إِذَا كَثُرَتْ لِلطَّارِقَاتِ الْوَسَاوِسُ *

*Ciboque sollicitudines, noctu viantes, constantiam,
 Quum multiplicantur nocturnis illis viatricibus suggestiones.*

Hoc est: Quicquid mærorum in
 me ingruit, forti pectore excipio,
 atque constantia mea vel mor-
 dentissimas cogitationes quasi Hos-
 pes liberalis pasco, sustineo, a-
 pud me stabulari patior.

٦٧ سَوِيَّ præter; in constr. a
 سَوِيَّ; cujus Origo in aqua-
 tione: a سَوِيَّ aquas, rectus
 fuit: aquavit سَوِيَّ. حَدِيثٌ
 حَدَّثَ قَعِيلٌ ab

שׁוּיָא novus fuit, est proprie
 vis novi quid: Fabula. مَنَاحٌ
 stabulum: locus ubi procumbitur
 a camelis. Est part. pass. in 4. a
 نَاحٍ in genua decubuit:
 quievit. Pro Castris usurpatur
 Hist. Tamerl. 385. Nempe ut
 Tehl. monet, استعبر
 لكل موضع للنزول
 Transfertur ad omnem locum in
 quem descenditur. Sublimiore
 figura, in *Hamasa* مَنَاحٌ نَازِلَةٌ
 est Campus prælii, sic dictus,
 quasi

*Quicquam, præter confabulationem, & stabulum in septo.
Quomodo enim cibo exciperet, a quo repulsus longe somnus est?
Ob inediam quæ ossa dolat, ita ut excisus sit.*

Quid

quasi procubitorium Cladis. Sed versiculus ipse apponendus:

وَمَنَاخٍ نَّارِكَةٍ كَفَبْتُ وَفَارِسٍ
نَهَلْتُ قُنَاتِي مِنْ مَطَاءٍ وَعَلَّتْ *

*Sæpe procubitorium cladis subisti, & sæpe Equitem;
Cujus e dorso hasta mea repetitis bibit haustibus.*

Item hacce

أَبْرَكَهُمْ فِي مَنَاخٍ جَجَجِعَ يَنْقُبُ
فِيهِ الْأَطْلُ

*Procumbere eos fecit in procubitorio aspero, in quo perforatur
ima ungula.*

*Pro, eos ad extremam miseriam
rellegit.*

68 يَغْرِىٰ cibo, vel hosi-
pio, exciperet. In fut. 1. a

قَرَىٰ, cujus Origo est

occurrere. كَرَىٰ vel كَرَىٰ

propensio in somnum, pro

كَرَىٰ, a كَرَىٰ fodit:

item med. kefrata كَرَىٰ

dormitavit, propensus fuit in som-
num. Est notio secundaria, a
fodicando tracta.

69 طَوَّىٰ complicatio. visce-

rum: inedia: ut supra demon-
stratum. Constructio Elliptica,

pro ob inediam. طَرَىٰ Præci-

dit, præsecando asciavit, dola-
vit,

فَمَا ٧٠ تَرِي فِيْمَا ذَكَرْتُ مَا تَرَا *
فَقُلْتُ مَا أَصْنَعُ بِمَنْزِلِ ٧١ قُفْرِ وَمَنْزِلِ
حِلْفِ قُفْرِ وَلَكِنْ يَا فَتَى مَا سَمَكَ وَقَدْ
قَتَنَنِي

vit, aptavit, lignum, arcum, &c. &c. Inde Proverbialis formula اعطبت القوس

اعطبت القوس Arcum suo exascia-
tori donavi, i. e. justo possessori
rem restitui. Ad Confess. 6. plura,
huic quidem usui illustrando.

عَظْمٌ ossa, est plur. fr. a عَظَمَ
os. Grandi figura ossa as-
ciari, dolari, dicuntur, quæ fa-

me tenuantur. Huc pertinet,
quod in Lexico enotatum, ex-
tenuavit, defatigavit eum labor,
cursus &c. quasi dicas dolavit,
asciavit. Sic Noster confess. 17.

شَبِخَ بَرَّتَهُ الْهُدُومُ

وَلَوَّحَتَهُ السَّمُومُ

senex, quem dolaverant cura ta-
befacientes, & decoloraverant ven-
ti urentes. Vicinum hocce in
Diro. Fud.

أَنَاسٌ بَرَّتْنَا أَلْحَرْبُ حِذَالُ حِكَايَ *

Homines sumus quos dolavit bellum : stipites confricationis.

Item

بَرَّتِ الْكَوَادِثُ وَالْآيَامُ وَفَرَّتْهُ

وَلَا تَرَكْنَ لَهُ مِنْ مَرِيَشٍ أَسْبَادَ *

*Dolarunt infortunia & Dies Casariam ejus; i. e. fortunas copiosas.
Neque reliquerunt ei quicquam de plurimis compactionibus.*

Quid ergo vides circa id quod memoro, quid dispicis?
 Tum ego, Quid faciam in domicilio deserto, & cum ho-
 spite *paupertatis* socio? sed tamen, o puer, quod nomen
 tibi,

Affectate *Ispabanensis* in vita

Salad. بَارَتْهُمْ الرِّمَاءُ

وَبَرَتْهُمْ بِالْمَنْبَرِيَّاتِ

oppugnarunt eos sagittarii, & de-
dolarunt eos suis dolatis: id est,
sagittis. Vides jam quid Ezech.
23: 47. sit בָּרָא בַחֲרִיבִית dedo-

lare gladiis. Sequens اَنْبَرَا
in prat. 7. ejusdem Radicis, si
retineatur حتي, non ad-
mittit aliud, quam vel attenua-
ri, vel conscindi; consecari: ut
reddat passivum primæ; valeat-
que nunc penitus confici. Na-
turam Linguae hoc pati, non est
quod dubitemus. Teblebius pro

لَمَنْ legi حتي; ut obti-
 neat vulgatio ille usus, quo
 اَنْبَرَا valet occurrere, obviam
 ire: sensusque sit, ob inediā
 quæ ossa dolat, cui occurrerit. Id
 non e limpido fluit: ut nec al-

لَمَّا اَنْبَرَا
 quum occurrerit, vel obversatus
 fuerit; quod verius esse mone-
 tur in *Apograpbo*, quo utor.

Vel sic sane sententia claudicat;
 quæ recto talo stat, si teneas
 quod origo dat, in 7. *secari*: nam
 & notio illa *occurrendi* a *secando*
 profluxit; quatenus *secari* di-
 cuntur, in quæ transversim in-
 ciditur.

70 Non placet *Teblebius*, qui
 قَرِي vides utrumque refert
 ad *consilium*, ut repetitio tan-
 tum sit للتوكيد ad *Em-*
phasin. Mihi prius vides, est ju-
 dicantis: posterius, *dispicientis*,
 & *consulentis*.

71 قَفْرٌ desertum aqua &
 herba carens, hic eleganter
 transfertur ad domum cibo &
 potu destitutam. Radix قَفْرٌ
 exponitur paucae fuere opes,
 pauca carne fuit. In 4. اَقْفَرٌ

reperit desertam urbem: in de-
 sertum iuit, vel venit. Caruit ob-
 sonio. *Esurio*it. Secundaria sunt
 omnia. Origo necdum mihi
 perspecta. حَلْفٌ socius;

proprie qui juravit in fœdus:
 fœderatus. Hinc illustri figura,
 fœderatus egestatis, pro adducto
 quasi

فَتَنَنِي فُهُمَكَ فَقَالَ تَسْمِي نَزِيدٌ 72 وَمَنْشَايُ
 فَبَدَّ 73 وَوَرَدَتْ إِلَيَّ هَذِهِ آلَمَدْرَةُ أَمْسِ مَعَ
 أَخِي وَالِي مِنْ بَنِي عَبَّاسٍ فَقُلْتُ لَهُ نَزِيدِي
 74 إِيضًا عَشْتُ وَنَعِشْتُ فَقَالَ أَخْبَرْتَنِي
 أُمِّي بِرَّةٍ وَهِيَ كَاتِمُهَا 75 بِرَّةٌ أَتَاهَا
 نَكَحَتْ 76

quasi ad perpetuam egestatem.

Radix حلف juravit. فَقَرُّ

egestas, a فقر fregit vertebrae
 dorsi : ut observatum ad Conf.
 3. pag. 140. 148. In conf. 40. fi-

guratur حلفٌ شَجْوٍ وَشَجْبِي

Fiederatus mæroris & præfoca-
 tionis. Iterum, alia forma,

حَلِيفٌ إِفْلَاسٍ fœderatus

extremæ egestatis, in Conf. 15.

72 مَنْشَايُ patria mea.

A rad. نشأ elatus fuit ; or-
 tus est : excrevit : speciatim, a-
 dolevit, descendit مَنْشَأٌ pro
 موضع الذي نشأت فيه

locus in quo adolevi : Natale solum.
 In Lexico Golii omissa forma.

فَاشِبَةٌ & فَاشِيٌ adolescens,

adolescens : sunt participia hu-
 jus Radicis, cum eodem usu
 signatiore. Hebrais נָשַׁן effer-
 re, venit in plantis, & germi-
 nibus nonnunquam. Hac ansa
 efferri pro adolescere invaluit.

فَبَدَّ Pbeida est oppidum in-
 ter Meccam & Bagdadum.

73 وَرَدْتُ descendendi ; pote-
 state illa latiore, qua & 77

Hebreum pollet. مَدْرَةٌ proprie
 gleba ; hic terram, regionem con-
 signat. Sic Latini suam glebam
 ad agros permisere.

74 نَزِيدِي ايضاحا
 Auge me evidentiam : i. e. Copto-
 sius

tibi, ingenium namque tuum *fascinavit me*. Ille vero, nomen mihi *Zeido*, & *Pheida* mihi patria est. In hanc autem terram descendi nuper admodum cum avunculis meis ex *Ebsidis*. Hic ego, copiosius me hæc edoceas, ita *Vivas*, atque *restaureris*. Ille iterum; retulit mihi mater mea *Berra*, nomen & omen pietatis habens, se anno quo im-

pres-

fus & evidentius me doceas. *زاد* med. je est auctus fuit; & auxit.

Ejus imper. I. *زاد*. Proprietas

est in tumore aquarum excresec-

tium. *Abulfeda* ad Annum 720.

ووصلوا الى نهر جبزون

وكان زايذا فاقنحوا

ففرق جماعة

Et pervenerunt ad flumen Gicbon, eratque tunc tumidus. Quumque insiluissent mersi sunt bene multi. Sic *המים הזרנים* *Aqua tumida* apud *Psaltem*. Vides unde *superbia* apud *Hebraeos* accre-

rit huic Radici. *ايضا* evidens demonstratio, & in infin.

4. a *وضح* clarus, evidens,

manifestus fuit. Proprie, *Al-*

bicavit; idem cum *اوجح*

quod ad *Originem* & *הוכיח* evi-

denter arguere viam mihi aperuit.

عشت vivas, in *pres.* I. a

عاش vitam duxit; quasi di-

cas circavit, ut supra innui.

نعشت instaureris; est *prat.*

pass. I. a *نعش* extulit in

altum, excitavit: speciatim a

lapsu. Inde secundarium illud,

restauravit a paupertate; q. d.

collapsum excitavit. Solemni for-

mula hinc percubuit *نعشك*

refuscitet te Deus, pro

رفعك من عثرتك

erigat te e lapsatione, sive rebus

collapsis. Ad Linguae genium in-

timum *Ispahanensis* in *Hist. Salad.*

وجبرهم ونعشهم

وقد اندلسروا وعثروا

Et consolidavit eos, excitavit-

que, quum jam fracti, collapsi-

que, essent. Iterum; *Laus Deo*

الذي نعش عثاري النغر

qui excitavit res collapsas urbis

praesidiariae.

75 *برة* *Berra*. Nomen pro-

prium *Piam* resonans. Venuste

ergo enunciatum; *Mater mea*

Pia,

٧٦ نَكَحَتْ عَامَ الْغَلَاةِ بِمَآوَنَ رَجُلًا مِّنْ
 سَرَاحٍ سَرُوحٍ وَغَمَّسَانَ فَلَمَّا أَتَسَ مِنْهَا
 ٧٧ أَلَا تَقَالَ وَكَانَ بَاقِعَةً عَلَيَّ مَا يُقَالُ
 ظَعْنٌ

Pia, quæ ut nomen ejus fert e-
 rat *Pia*. Radix **بر** *pur-*
rus fuit.

٧٦ نَكَحَتْ *nupsit*. In
prat. 1. a **نكح**, quod de co-
 pulatione frequentatur, atque
 de viris valet duxit, de fæmi-
 nis, *nupsit*. Notio primaria non
 comparct. Suspiciabar olim,
Hebræum **נכח** e regione; coram,
 ansam præbuisse ufui verecun-
 do: nec poenitet conjecturæ ad
Gen. 3: expositæ. Inquirendum
 camen, unde **נכח** *fitus adversi*
 vim induerit, antequam certi
 quid constitui queat. Sciatur
 itaque **נכח** in *Camuso* red-
 di per **נחז** *feriit*, *pepulit*,
impulit; unde quo modo ad O-
 riginem perveniri queat, ali-
 bi disquirendum. Ad **ماون**
 annotatum a *Teb.* هو موضع
 بطريق مكة وقبل بلد

هناك est locus in via Mec-
 ca: alii dicunt esse oppidum.

٧٧ أَلَا تَقَالَ *gravidam esse in*
infin. 4. a **ثقل** *pondere-*
ravit: unde **انقل** *onere preffit*
انقلت المرأة & *uterum tulit fæmina*: præsertim
 التي ثقل حملها في بطنها
cujus sarcina gravior jam facta.

بقع est *part.* 1. *fæm.* a **بقع**
abivit in vallem Turpibus dictis
impetiit. Nigro alboque varte-
gata fuit cornix. &c. In *Golio*
hæc forma exponitur, infor-
tunium. Item, subtilis, versu-
tus &c. nec non, volucris non
audens adire aquam bibendi cau-
sa, quia metuit capi. Ad Har-
moniam prælucebit Teblebius:
باقعة اي داهية
محتال خداع يقال
باقعة

pressionem hostilem passa est Mawana, nupsisse viro ex primariis Serusji & Gassani. At illum, quum gravidam eam animadvertisset, ut vagatorem eum ferebat fama, ab ea clau-

باقعة من البواقع اي
داهية من الدواهي
وقبل الباقعة الذي
جال بقاع الارض وعرف
خبرها وشرها قال ابن
الانباري فلان باقعة
داهية اي حذر محتال
حاذق والباقعة عند
العرب الطائر الحذر
المحتال الذي يشرب
الماء من المياح لا يرد
للمشارع والمياه المحصورة
خوفا من ان يحتال
عليه فيصطاد ثم شبه
كل حذر محتال
قال الميبداني واصلي
من البقع يقال غراب
ابقع وسنة بقعاء اذا
كان فيها خصب
وجذب والباقعة الداهية
نفسها Vox Bakia signat

astutum, versutum, deceptorem:
unde dicitur est Bakia e Barwa-
ki, pro unus ex astutis. Dicitur,
Bakia proprie designat eum
qui tractus terrarum pervagatur,
bona & mala earum experiens.
Anbarides ait, Bakia Dab-
bia vocatur cautus, versutus,
solers. Est autem Bakia apud
Arabes Avis cauta, versuta, quæ
aquam bibit e locis stagnantibus;
non descendens in loca publica a-
quationis, & aquarum; metuens
ne insidiis structis capiatur. In-
de per similitudinem sic dictus
omnis cautus, versutus. Meidan-
nus auctor est, originem sitam
esse in variegatione coloris; quod
dicatur عرب اבקع cornix va-
riegatus: & שנה בקעה An-
nus variegatus; quum in ea fer-
tilitas simul & sterilitas existit.
Etiam Bakia absolute pro Dabia
venit. Ex his colligere est,
Criticos Arabum inter se diffide-
re: & aliis Bakia esse vagan-
tem in genere: aliis Cornicem,
vel a vagatione sic dictum, vel
a colore variegato. Ad Harmon-
niam cum Hebræo בקע fidit,
& بُقْعَةٌ nos ducit derivatum
بِقْعَةٍ, בקעה vallis, plani-

ظَلَعَن عَنْهَا سِرًّا 78 وَهَلَمَّ جَرًّا فَمَا يُعْرِفُ
أَحْيَى هُوَ 79 فَيَتَوَقَّعُ أَمْ لَوَدِعَ أَلَلَّحْدُ أَلْبَلَقَعُ
قَالَ

ties inter montes ; terræ tractus depressior : speciatim in quo restagnat aqua. A fissura appellatio ducta. Inde بَقَعَ

abivit per terras, omnes vales lustrans. Sic jam impostori, omnique adeo versuto, multorum mores qui vidit & urbes, nomen inditum, non abhorret. Valde tamen adblanditur imago Cornicis, translata ad eundem : nam & aliis in Linguis idem factum. Usurpatur in Hist. Tamerl. pag. 46. ubi Timurus ipse vocatur Bakia ; quod omnes terras percurreret, & infestaret.

78 هَلَمَّ جَرًّا *usque buc ;*

ad hoc usque tempus. Est formula tam ad locum, quam ad

tempus se præbens. De هَلَمَّ

supra dictum. جَرًّا descendit a

جَرٍّ traxit ; quasi buc tractim.

Nonnunquam adhibetur pro formula bortandi, valetque firmo gradu perge, vel & pergite.

79 فَيَتَوَقَّعُ *ut expectetur ; ut proinde expectari debeat. Est fut. pass. in 5. figuratum per pbata, pro*

وقع, a يَتَوَقَّعُ cecidit, concidit, procubuit, &c. Convenit Hebræum יָקַע luxari ; cum luxatione & fragore decidere e loco. Inde in gravi lapsu, & ruina cum fragore, proprie veniens, late usum permittit, notatque, rueret ex alto, prorueret, ingruere, incumbere, accidere, obruere, obterere, & alia, quæ hinc facile in ordinem redigentur. Expectandi

potestas adscita sub تَوَقَّعُ

quasi spectavit quid caderet. Sic Hist. Tamerl. 315. كَانَ

مَتَوَقِّعًا مِّنْ تَيْمُورِ

أَضْعَافَ هَذِهِ الشَّرِّيرِ

Expectans erat a Timuro duplum horundem malorum. Sæpe infinuo, nulla Lexica Linguae copiam omnem præstare : veluti hac sub Radice locutionum satis ampla seges extat, quam fru-

clauiculum discessisse. *Ad hoc temporis autem ignoratur vivusne sit, & adhuc expectandus; an in cavum depositus* so-

frustra ibi quæras. *Hist. Sar.*

224. وقع ومات *agrotavit, & mortuus est.* Sic cubuit absolute; & decubuit. Et p. 126.

وقع بينهم *discordiam inter eos sparsit: Proprie iniecit inter eos: ab usu i. conj.* وقع

وقع بينهم *cecidit inter eos; pro diffidium ortum est; quod reperies Abulphar. pag. 271.*

Plena phrasis est وقع بينهم *cecidit inter eos sermo, pro contentio orta est, ut Tauriz. ad Hamasa notavit. Elegans quoque illud Abulphar. p. 208.*

وقع الكلام في قلبه

Cecidit sermo in cor ejus, pro adfecit eum; eique quasi impressus est. Hinc intelliges Hist.

فمجب *Tamerl. p. 105.*

تيمور هذا الكلام ووقع من قلبه بمكان ومقام

Admiratusque est Timurus bunc sermonem, isque in ejus corda gradum locumque occupavit. Proprie, cecidit in gradum & locum de corde ejus. Ejusdem est virtutis, quod apud Algaza-

lium crebro occurrit, وقع

وقع الرضاء *cecidit in locum complacentiae: hoc est benigne auditus & exceptus fuit sermo. Insignis structura Mac-*

cab. Cap. 56. لا طاعة اعظم قدرا ولا اجل موقعا

non est obedientia majoris pretii, quæque magis placeat. Proprie insignior quoad locum in quem cadat. i. e. quæ cumulator accidat. Qui talia e Lexicis haurire cupit, idem fluminis copiam expectet e canali. Sequens

أودع *depositus sit, est prat.*

pass. 4. a ودع *posuit. Inde di-*

اودعه الشيء *cum gemi-*

no accusativo: pro deposuit apud eum rem. Ad hanc normam an depositus sit sepulcrum, pro in sepulcro, apud sepulorum, quasi

in custodia ejus. لحدّ *flexura,*

في *cavitas in latere australi*

قبلة القبور *in kibla, se-*

pulcri. Verbum لحدّ *hinc*

valet, *excavavit in latere sepul-*

cri conditortum. Proprietas in

قَالَ أَبُو نَزِيدٍ فَعَلِمْتُ ٣٥ بِصِحَّةِ الْعَلَامَاتِ
أَنَّهُ

flexu sive obliquatione, unde
Harmoniam reliquarum notio-
num sibi facile præstabit quif-

que. بَلْعُعٌ terra inculta, in-
habitata, vacua, vel per appo-
sitionem venit, ut *sepulcrum* di-
recte vocetur regio inhabitata:
vel ut *Epitheton* adjungitur se-

pulcro, quatenus بَلْعُعٌ
in *Origine* est *Adjectivum*. Sic
directa structura existeret *se-
pulcrum desertum, incultum* & *se-
pulcrum*. Reperio etiam بَلْعُعٌ & *se-
min.* بلقعة absolute pro
sepulcro usurpari apud Poëtas.
Sic in *Hamafa*.

أَضْحَى أَبُو الْقَاسِمِ الثَّأِي بِبَلْقَعَةٍ
تَسْفِي الرِّيحَ عُلْبَةً مِنْ سَوَافِهَا *

*Eo rediit Abulkasimus, habitans in deserto,
Ut converrant venti super eum de pulvere quem radere
solent.*

Iterum:

أَضْحَى قِرِّي لِمَمْنَايَا رَهْنِ بَلْقَعَةٍ
وَقَدْ يَكُونُ غَدَاةَ الرِّقَاعِ يَقْرِئُهَا *

*Evastit pabulum Mortibus, Pignus deserti, i. e. sepulcri:
Quum tamen tempore pralii Eas ipse pabulo excipere soleret.*

Hoc est, evastit esca Mortis, qui | mus praliator. In plurali بَلَاغُ;
Mortem ipse cibare solebat fortissi- | quo

solitarium? Agnoscebam, adjecit Abuzeydus, signorum e-
vi-

quo usus Mubammedes; cujus
hocce dictum refertur البمين
الفاجرة تذر الديار بلاقع
Fusjurandum mendax relinquit
sedes deserta: i. e. eas in deserta

borrida convertit. Etiam بلقعة
in Camuso significare dicitur
المراة الخالصة من كل

mulierem vacuum omni
bono. Est figurata locutio, qua
desertum pro tali muliere inva-
luit. Additur ibidem, وسهم
او سنان بلقعي صافي النصل

Item sagitta, aut cuspis Belkayi,
cujus nitet acies. Mirum cum
deserto una in sede consistere
nitorem. Idem tamen in Radi-
ce ipsa quadrilitera quoque ob-
servare est; nam in Camuso ea
sic declaratur بلقع البلد

اقفر وابلقع الكرب
انفرج والصبح اضاء

Verbum Belkaa in 1. specie de re-
gione dicitur qua deserta est: in
3. de morore quum discutitur; &
de aurora quum enitescit. Hinc
conjectare licet, primariam vim
esse in nitenti splendore: inde-
que transitum factum ad loca

fabulo perpetuo nitentia, qualia
sunt deserta Arabia. Firmat
conjecturam, quod in Camu-
so subnectitur ويقال
للمطريق صلتقع بلنتقع

Vocatur etiam via publica, Sa-
lenkao Balenkao. Prius sonat ra-
sum vel rasile; posterius, ut vi-
detur, nitens quid; præ durit.
calcata videlicet.

80 صحة veritas, integri-
tas, sanitas. Proprie nitens cla-
ritas; a صحح sanus, integer,
vitii expers, verus fuit: item,
convaleuit a morbo. Omnia a
nitida claritate, quam sub צהח
servarunt Hebræi; quin & A-

rabes ipsi: nam صحصح
evidens fuit, hinc aperte du-
ctum; & صح Lux solis, quin

& sol ipse, ex hoc fonte: una
cum صحصح manifesta &
evidens fuit res; buc illuc agi-
tata fuit: apparet procul aqua;
q. d. renituit, remittit, resplen-
dit. In Psalmis צהחה splen-
dens, nitens, pro deserto arido
& siticulis venit, quasi dicas
S 3 soli

أَنَّهُ وَلَدِي وَصَدَقَنِي عَنْ ٨: التَّعَرَّفِ الْبَيْتِ
صَفَرُ

foli expositam & nitentem planitiem. Similiter ضَحَّ campus terra amplius foli expositus. Hæc pro Origine & Harmonia nunc suffecerint. عَلَامَاتُ signa, in plur. fr. a علامة nota impressa; cujus Radix علم signavit incisione vel fissura facta. Idem valuisse עלם, indeque دعلم esse signari, obsignari, in opusc. de Defect. adstructum. Sciendi significationem, quæ præcessit, etiam a signatione fluxisse, ibidem demonstratum.

٨١ تَعَرَّفَ notum facere :
indicare. Est infin. 5. a عرف

cognovit; intime penetravit; rimatus est viscera: ut fit in Anatomia. Dictum in Clavi Dial.

p. 273. صَفَرُ يَدِ vacuitas

manus, pro inopia. Supra num.

١٤. jam dedi آلَاءُ صَفَرُ
vacuitas vasis, pro interitione pecorum, & inopia omnium rerum. Oculis ibi subjeci notiones præcipuas Thematis صَفَرُ

1. Sibilavit, fistulavit. 2. vacua, inanis fuit, res; ut supellectile domus. 3. Palluit e ventris morbo: inedia, puta, sive vacuitate ventris, ut visum, num.

١٤. Posterius hoc a secundo ortum, cuius cernere est: sed non adeo prompta concordia inter secundum & primum. Ut ea inveniatur, tenendus usus signatus, quo dicitur صَفَرُ الْمَنْزِلِ

Domus من المتاع اذا خلا

١٥٧٢ a supellectile, quum ea penitus vacua est. Sentire incipis, qui in Linguis calles, esse usum figuratiorem. Ejus Originem & ansam porrigit illud Poëtæ in Hamasa

سَكَبَتْ عِظَامِي لَحْمَهَا فَتَرَكْتَهَا
مَجْرَّةً تَضْحَكِي إِلَيْكَ وَتُخَضِّرُ *
فَأَخْلَبَتْهَا

videntia, esse hunc meum Filium, sed *Vacuitas manus meae*
me

فَأَخْلَبَتْهَا مِنْ مَخِّهَا فَتَرَكْتَهَا
أَنَابِبَ فِي أَجْوَاهَا الرِّيحُ تَضْفِرُ *

Spoliasti ossa mea carne sua, eaque liquisti
Nudata, solem a te patientia, & frigus.
Et exinanivisti ea medullis, eaque reliquisti
Fistulas, quarum in cavis ventus sibilat.

Est phantasia amatoria. Sermo ad Amicam directus : quo medullis evacuata ossa sibi perslabilia facta dicit instar fistularum. Vides, quomodo خلا evacuatus fuit, & صغرى sibilavit unam sedem intrare queant.	Figura bifariam sese dat. Dicitur nempe venti sibilant per cava domus, ad pingendam domum inaniis & araneis oppletam : & ipsa domus sibilat, hoc est, ad inanitatem extremam redacta est. Eadem granditate figuratur in Diwan Hudeil :
---	---

بَطْنٌ جَائِعٌ صَغِرَ

Venter famelicus, sibilans vacuitate.

Addantur hæc iis, quæ conf. 3. pag. 133. verbulo indicata; ubi habuimus صغرت الراحة sibilans vola, pro facta est ina-	nis. Sed unde jam sibilandi ducta potestas ? Id non jucundæ solum, sed & necessariæ disquisitionis, alibi exprometur.
--	--

صَغَرُ يَدَي فَعَصَلْتُ عَنْهُ ٨٢ بِكَبِدٍ مَرْضُوضَةٍ
وَلَمَّعٍ.

82 فَصَلْتُ *diremtus sum.*

In præf. 1. a فصل *diremit*,
disjunctit, *discrevit*. Apud He-
bræos כָּבַד occurrit pro *diremen-*
tione corticis. Vides, *secunda-*
rium esse à *digressus est*, *seces-*
fit e loco, q. d. *diremtus est*

inde. כֶּבֶד *Hepar*, כֶּבֶד ,

a *gravitate*, quæ in Radice כָּבַד.

Apud Arabes كَبِدٌ *laesit in*
bepate, est *secundarii usus*. In 2.

كَبِدٌ *exponitur medium sum-*
munque cælum tenuit sol, stel-
la. Id longius abire videtur.
Ab *Hepate* deducit *Gjeubarius*,
notioni *Hepatis* subjungens mox

وَكَبِدُ السَّمَاءِ وَسَطُهَا

يُقَالُ كَبِدُ السَّجَمِ

السَّمَاءِ أَيُّ تَوَسَّطُهَا

وَتَكَبَّدَتِ الشَّمْسُ أَيُّ

صَارَتْ فِي كَبِدِ السَّمَاءِ

وَكَبِيدَاتِ السَّمَاءِ

كَأَنَّهُمْ صَغَّرُوهَا

كَبِيدَةٌ ثُمَّ جَمَعُوا

وَكَبِدُ الْقَوْسِ مَقْبُضُهَا

يُقَالُ صَعِ السَّهْمِ عَلَيَّ

كَبِدُ الْقَوْسِ وَهِيَ مَا

بَيْنَ طَرَفَيْ مَقْبُضِهَا

وَمَجْرِي السَّهْمِ مِنْهَا

Et Hepar cæli est Medium ejus.
Dicitur, in 2. *stella jecur cæli*
tetigit, pro *ad medium pervenit*
cælum: *Itemque in 5. sol jecur*
attigit, pro *tenuit medium cæli*.
Et jecuscula cæli figurantur, *ad-*
scito quasi diminutivo Cobeida;
indeque pluraliter Cobeidât. *E-*
tiam jecur arcus, est *spatium quo*
retinetur: *diciturque*, *pone sagit-*
tam super jecur arcus: *boc est*,
medium illud inter extremitates
spatii, *quod tenetur manu*, و
unde

me deterruit, quo minus me ipsi præberem cognoscendum:

ab

unde emittitur sagitta. Copio-
fior in notionibus hisce pro-
mendis Camus: والكبد

الجوف ووسط الشئ

ومعظمه ومن القوس

ما بين طرفي علاقتها

او قدر ذراع من مقبضها

وبالتحريك عظم البطن

والهواء والشدّة والمشقة

ووسط الرمل ووسط

السما كالكبدة

والكبدة والكبدات

والكبد وتكبدت

الشمس السماء صارت

في كبدة أيها

ككبدت تكبدا

Etiam Cabid Hepar dicitur ven-

ter, & Medium cujusque rei,

ac præcipua pars ejus: nec non in

Arcu, quod inter duas oras spa-
tii unde suspendi solet, aut spa-
tium cubiti de capulo ejus. At
Cabid cum gemino pbata, est
magnitudo ventris, & spatium
inter cælum & terram; & vehe-
mentia; & molestia; & medium
arenosi soli; & medium cæli; ut
& Cobeidao; & Cobeidat; &
Cabdao; & Cabd; indeque in 5.
de Chabrat אלשמה
in cæli Cobeida versatur: quod &
in 2. Chabrat cum infin.
Chabrid. Ad hunc calculum non a jecore
fluxerit hic usus, sed a gravi-

tate. Nempe كبد

est jecur, in forma particip.
quasi dicas gravans, sive grave vis-

cus: sed كبد vel كبد

substantivam formam habet,
quæ gravitatem configet. Ita

Haririus conf. 15. كبد حر

gravitatem caloris extulit. Apud

Golium in femin. كبد

vebementia, adversitas: proprie
gravitas, vis gravior. Inde dimi-

nutiva forma processit كبد

unde كبدات السماء

وَدَمَوِعٍ مَقْضُوصَةٍ فَهَلْ سَمِعْتُمْ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ بِأَعْجَبٍ مِنْ هَذَا الْعَجَابِ فَقُلْنَا
لَهُ لَا وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمٌ ۖ أَلِكِتَابِ فَقَالَ
أَنْبِئُونَاهَا

*sublimiores partes cœli, forte di-
ctæ, a vehementia caloris; quia
quum sol in iis versatur, exiit*

gravitas æ-

stus. Ejusdem est diminutionis

graviuscula, a

quod est fam. ab

gravior, cor-

*pulentus; ut graviuscula cœli ap-
pellata fuerit pars ejus sublimior
& media: & sol graviusculam te-
nere dicatur, quum mediam
cœli partem permetitur. Sic
voluisse videtur Auctor Camu-
fi. Quicquid sit, meridie cla-*

sius elucet, apud

Arabes æque ac Hebræos desi-

*gnare gravitatem; & nullum hic
esse dissensum. A gravitate e-*

iam ductum in 3. كابد

dura suscepit, vel toleravit:

ut in Hist. Tameri. p. 13.

وكابدوا احوال الموت

وتشاهدوا احوال الفوت

*præsentissimam mortem substi-
terunt; terrore/que exitii coram
adspexerunt. Reperio etiam*

مكابد plur. fr. a مكبدة,

pro locis ubi gravia pericula ad-

eunda. Ceterum كبد

*Hepar commemorari solet ab
Orientalibus, ubi gravis do-
lor exprimendus. Sic & Græcis
Proverbiale fere, ἡ πικρὸς ἡπα-
ρ & ἡ πικρὸς ἡπαρ; Ælian. V. H. 8. 9. &
ἡ πικρὸς ἡπαρ apud Æsch. A-
gam. 442. Sentis quantam vim*

exerat Hepar contusum. مرقوضه

*partic. pass. a مرقض contu-
dit, tundendo contrivit: spec.*

in partes grossiores. دَمَوِع

la

ab eoque revulsus sum, jecore contuso, & lacrimis ubertim profusus. Num vero audivistis, o Cordati, hocce mirando quidquam admirabilius? Hic nos, non fane, per il-

lacryma, a دَمَع دَمَع; cu-

jus fem. دَمْعَة دَمْعَة, a دَمَع

مَفْضُوزَة lacrymatus est.

profusa; proprie dispersa, sparsim procedentes: in part. pass. a

فَض fregit cum divulsione; dis-

persit; فَلَاح: ut Tom. I. Origin.

indicavi. Verbum hoc ad a-

quas profusas transfertur, sed

eas potissimum, quæ per at-

tem cum oratione sparguntur:

veluti quum per Sipbonem ex-

pressa radiatio sese dissipant. Nil

aptius, grandiusque, ad lacry-

marum impetum consignandum.

83 أَلْكِتَابُ Liber, nar-

hic est vel Alcoranus; vel

الْبُيُوتُ الحَفُوزُ

Tabula asservata decretorum Dei.

أَتَبَيَّنُوا inserite; in imper. 4.

a Rad. ثَبَّت Firmus, fixus, fuit.

عَجَائِبُ admiranda est plur.

fr. a عَجَبَة Absolute

frequentari amat pro eventis

graviortibus. In Hamasa

وَهَذَا السَّعْدُ جَمْعُ عَجَائِبٍ

Quod ad seculum hoc, mirandi ejus casus abundant.

إِتِّفَاقٌ eventus, casus, est

infin. 3. a وَفَق conventionit,

congruit. Suspicio allusum ad

Titulum Libri, qui inscribitur,

Admirabilia eventus.

أَتَبَيَّنُوهَا فِي عَجَائِبِ الْإِتِّفَاقِ ٨٤ وَخَلَّدُوهَا
بِبَطْنِ الْأَوْرَاقِ فَمَا سَبَّرَ مِثْلَهَا فِي
الْإِتِّفَاقِ وَأَخْضَرْنَا ٨٥ الدَّوْلَةَ وَأَسَاوَدَهَا وَرَقَّشْنَا
الْحِكَايَةَ عَلَيَّ مَا سَرَّهَا ثُمَّ ٨٦ أَتَنَبَّطْنَا
عَنْ

84 خَلَّدُوا	<i>perennare facite.</i>	<i>rumve , paginis. folium ,</i>
Est imper. 2. a خَلَّدَ	<i>perenna-</i>	<i>& frons , a وَرَقَ viridis</i>
<i>vit ; vegeta viridique senecta fuit.</i>	<i>fuit. Utrumque usum pulchre</i>	
Convenit cum ٧٧٢. <i>Ventres</i>	<i>foliorum , pro Librorum , charta-</i>	<i>complectitur Navvabig.</i>

ما الثمر البانع فحبت خضرة الورق *
باحسن من الخط الرابع في دياض الورق *

*Non est fructus maturescens sub viriditate folii
Pulchrior , quam filius jucundus in albedine eborae.*

85 قَوْلُهُ	<i>Atramentarium ; quod</i>	<i>restatis. أَسَاوَدَ Instrumenta :</i>
alias مَخْبِرَةٌ	<i>ab حَبْرٍ</i>	<i>est plur. fr. a سَوَادٌ nigredo ;</i>
<i>atramentum. Id Hebraeis ٧١١ ,</i>		<i>indeque omne corpus procul ap-</i>
<i>a Rad. ٧١١ , quæ cum ٧١١ ,</i>		<i>parens , in oculosque incurrens ,</i>
<i>٧١١ , ejusdem Originis , & po-</i>		<i>cie subobscura : شَخْصٌ</i>

Hinc

illum qui scientiam possidet Libri factorum. Et illi, hoc ergo Admirabilibus eventuum infertate, & in ventribus foliorum perenni memorie commendate, neque enim quicquam simile uspiam terrarum divulgatum est. Atramentario itaque & reliquo instrumento admoveri iussis, exaravimus narrationem illam prout eam nobis contextam dederat. Deinde interroga-

vi-

Hinc porro namentus multus, apparatus, instrumentum; impedimenta castrorum; supellex ædium. Pagi villaque agrorum. &c. &c. &c. Non placet quod Scholiastes velit esse plur. ab

أسود Niger, Æthiops; ut calami scriptorii figurate vocentur

Nigrita. رُقْشْنَا exaravimus:

in prat. 1. a رُقْش figuris ornavit, pinxit, punctis albis nigrisque variegavit. حكاية

narratio, ab حكي narra-

vit, retulit; a significatione primigenia nectendi, quam attigi ad Jobi Cap. 3. Aptissime ergo hic locatum quoque سَرَك

conseruit, contextuit; contexta oratione denarravit.

86 استنبطنا Elicuimus interrogando. Est prat. 10. a

فبط scaturivit; emanavit a qua. Inde conj. 10. proprie elicuit aquam: quod pulcre traplatum ad interrogationes quibus scientia alicujus evocatur quasi e fonte. مَرْثَاء Sententia ejus.

Est part. pass. 8. مَرْثَاء pro-

مَرْثَاء id quod videtur alicui; quod deliberatum habet, propositum. Radix راي

vidit. اِسْتَضْمَامٌ assumptio:

in infin. 10. a ضَمَّ contra-

xit in se, attraxit, aggregavit. Proprietas in constrin-

gendo, adstringendove sita, ut tetigi ad conj. 1. p. 19. Hinc adscitum, ضَمَّ اليه

recepit eos ad se, vel in clientelam, finum, suscepit. In Hamasa vetus Poeta

هَن مَرَّتَاهُ فِي اسْتِغْصَامٍ فُتَاهُ فَقَالَ إِذَا
 ثَقُلَ ٨٧ رُدْنِي حَقَّ عَلَيَّ أَنْ أَكْفَلَ ابْنِي
 فَقُلْنَا إِنْ كَانَ ٨٨ يَكْفِيكَ نَصَابٌ مِنْ
 أَلْمَالِ أَلْقِنَاهُ لَكَ فِي الْحَالِ فَقَالَ وَكَيْفَ
 لَا

satis jucunde :

ضَمَمْنَاكُمْ مِنْ غَيْرِ فَقَرِ إِلَيْنَا
 كَمَا ضَمَّنَ السَّلَفُ الْكُسْبَى الْجَبَابِرَ

*Suscipimus vos, absque ulla vestrum indigentia ;
 Prout suscipiunt crus fractum fascia.*

Hinc in 10. اسْتِغْصَامٍ
 valet, ad se recipere cupivit.
 Augendum hac forma Lexi-
 con.

87 Venuste elatum, Quum
 gravata erit ثَقُلَ رُدْنِي
 manica mea ; pro Dives factus
 fuero ; vel nummos corrasero in
 manicam abdidendo. Crebra apud
 Arabes mentio manicæ in opibus
 undique corrogatis, vel compila-
 tis. Instar omnium erit illud

وحسن ملا 213. تامل
 جواب طلعه من نفايس

الاموال رُدْنِي واستدري
 خليفانها شباه فشباء
 مصافها ورنقا حتي
 مصافها بقطنه

Quumque vagator cupiditate
 jus replevisset de pretiosissimis o-
 pibus Manicam suam : ~~ad se~~
 mulsisset ubera eorum, ~~et~~ ^{super} aliam, ~~limpidam~~ ^{limpidam} ~~simul~~, si-
 mul turbidam ; donec eas exter-
 fissset spongia ~~qua~~ ^{Antitibetis} Pulchra
 Antitibetis, ~~qua~~ ^{qua} Gravem mani-
 cam trahenti, Levis futura di-
 ci

vimus ipsum, quid mentis ipsi federet circa pueri sui assumptionem. Ille vero, ubi *manica mea gravior erit, levius mihi erit filii mei tutelam suscipere.* Nos iterum, si tibi iusta quædam portio nummorum suffecerit, extemplo eam tibi colligemus. At ille, Mihine non sufficeret talis portio? quum

citur educatio filii. **خَفَّ عَلَيَّ**

leve fuerit super me, plenius ef-

fertur, **خَفَّ عَلَيَّ ظَهْرِي**

Leve fuerit super dorso meo.

فَتُ ut educem. Est

fut. phatatum in 1. a **كَفَلَ**

præs sponse fuit pro alio: præstitit se fideiussorem. Hinc

tubnata potestas educationis, & tutela, ut recte monet Tehleb.

Sed & prædis, sponsoris, fideiussoris notio secundaria, a **كَفَّلَ**

duplicavit. Hanc proprietatem

eum alia servant, tum **كَفَّلَ**,

quod est **ضَعَّفَ** par, simile,

tantundem, proprie duplum, **كَفَّلَ**. Omitti hic nequeunt for-

mulæ elegantes **ثَقِيلَ الظَّهْرَ**

Gravis dorsum, pro oneratus numerosa familia: & **خَفِيفَ الظَّهْرَ**

Levis dorsum, pro paucos ba-

bens domesticos. Jam vero om-

nis inops fit **ثَقِيلَ الظَّهْرَ**

gravis dorso, etiamsi unum modo habeat alendum: & contra

omnis opulentus **خَفِيفَ الظَّهْرَ**

Levis dorso appellari potest, quod sumtus ei vel ad numerosissimam turbam sustinendam

suppeditent.

يُسْكِنِي suffecerit.

Est fut. 1. a **كَفَى** satis fuit.

explevit vicem: pensavit. Hæc est prima notio: quæ & in

كَفَا ult. Hamz. obtinet.

نَصَابٌ portio certa pecudum,

vel nummorum; unde *Elemosyna* pendendi debeat, secundum legem. Sic dicta ea, quasi sub-

stantia, firmitas, radix, a **نَصَبَ**

نَصَبَ constitit, erectus fuit. Varie ea summa definitur.

نَصَبَ constitit, erectus fuit. Varie ea summa definitur.

لَا ٨٩ يُقْدَعِي نِصَابٌ وَهَلْ يَحْتَقِرُ قَدْرَهُ إِلَّا
مُصَابٌ قَالَ الرَّأْيِي ٩٠ فَأَتْنَزَمُ مِنْهُ كُلُّ مَثَا
قِسْطًا وَكَتَبَ كَهُ بِهِ قِسْطًا فَشَكَرَ عِنْدَ
ذَلِكَ الصَّنْعِ ٩١ وَاسْتَنْفَدَ فِي الشَّيْءِ الْوُسْعَ
حَتَّى

٨٩ يُقْبِعُ *sufficeret*; vel
potius *contentum efficeret*. In
fut. 4. a قنع *contentus fuit*;
de quo supra. يَحْتَقِرُ
spreverit; in fut. 8. ab حقير
contemnit. Ea *secundaria vis*.
Primaria *latitat*. مُصَابٌ
insanus: furiosus. Proprie, *per-*
cussus. Est *part. pass.* 4. a صاب
feriit scopum sagitta. Hinc in 4.
أَصِيبُ *percussus est*; ad om-
ne quidem *malum* pertinet, *spe-*
ciatim tamen, & *absolute*, *in-*
saniam signat. Ex Gjeub. ad-
duxit Table. رجل مصاب
أي فيه طرف جنون

Vir percussus dicitur, in quo ic-
tus furoris.

٩٠ اِتْنَزَمَ *in se suscepit*. Est
præt. in 8. a لزم *firmiter pres-*
fit; *necessarius fuit*. قِسْطٌ
trutina, statera, portio appensa;
mensura; justitia; etiam injusti-
tia: ut قِسْطٌ in 1. iniquus
fuit. In 4. اَقْسَطَ *justus* &
equus fuit. Concordiam præ-
stabit Origo, quam dat قِسْطٌ
rigida constitutio pedum posterio-
rum in equo: item ficitas ri-
gorque colli. Est ergo *proprie*
rigidus fuit. Jam vero *rigidus*
pro *iniquiore* vel ex *Latino* usu
se probat: ut & *justus equus-*
que inde semet commendat.
Apud *Hebreos* קָשָׁט est *veritas*
recto & *rigido stans talo*. Alibi
la-

ghum ne ea quidem minorem spreverit nisi infans ? Quilibet igitur nostrum portiunculam ei dissolvendam in se suscipere , & eo nomine chirographum dare. Tum vero beneficentiam illam celebrare cepit, in laudibusque amplissimam

latius. ^عقط in Lexico notans *Libellum* ; & *sententiam judicis*, nunc venit pro *Chirographo*, vel *instrumento donationis*. Quæ *Tæbleb*, hic habet, promississe juvavit. القط الكتاب بالمجايزة ومنه قوله تعالى قالوا ربنا عجل لنا قطنا قبل يوم الحساب قال صاحب الكشف القط القسط من الشيء لانه قطعه منه من قطه اي قطعه ويقال لصحيفة المجايزة قط لانه قطعة من القسط اس انتهي والمعني عجل لنا قطنا صحايف اعمالنا ننظر فيها قبل يوم الحساب او عجل لنا قطنا نصيبا من العذاب او نصيبا من

الجنة وذلك علي طريق التهنئة
Vox Kit signat Libellum donationis; atque inde in Alcorano: Dicunt improbi, Domine noster expedi nobis nostrum Kit ante diem judicii. Auctor Kesbafi ait, Kit est portio alicujus rei, quam inde quis resecurit; nam Radix كطت valet. idem quod كطع, jecuit. Etiam schedula donationis dicitur Kit; quia de charta præsecatur. Hactenus ille. Sensus dicti, Expedi nobis nostrum Kit, est, operum nostrorum Libros, ut eos inspiciamus ante diem judicii. Vel, Expedi nobis nostrum Kit, valet, portionem pœne, aut portionem paradisi. Atque hoc quidem per viam Sarcaſmi. Locus Alcorani, ad quem ita fluctuant Commentatores, extat Sur. 38. 15. ubi intendi videtur sententia judicis scripto expressa, & signata, quæ & صك. Hic schedulam signatam denotat, qua alicui donatio confertur.

91 استنفذ consumsit, exhaufit. Est pret. 10. a نفد

جَنِّي إِنَّمَا ٩٢ تَسْتَطَلُّنَا الْقَوْلَ وَتَسْتَقْلِبُنَا
الطَّوْلَ

vacuatus fuit aqua puteus. E-
vacuata sunt opes. Evanuit res.
In io existit, cupioit evacuare;

exbaurire; absumere. وَسَعٍ

proprie laxitas; hic valet co-
piam, & facultatem amplissimam
dicendi. Fundus mihi Tebleb.

وسع الرجل قدر ما

يجد من مال او كلام

او غير لك من السعة

يريد اثني على غاية

ما يمكنه من الثناء

Laxitas viri dicitur quicquid po-
test polletque in opibus, in Ora-
tione, & similibus copiis. Sen-
sus est; Eum omnem vim lauda-
tionis, cujus capax erat, impen-
diffe. Ad verbum ergo: cupi-
vilque evacuare in collaudando
laxitatem, amplitudinem, capa-
citatem qua præpollebat.

٩٢ إِنَّمَا تَسْتَطَلُّنَا prolixum

cenfuimus. In præ. io. ٢ طال

longus, in longum porrectus
fuit. Apud Cl. Gol. hæc conjug.
io. exponitur, extulit se super-
bia, dominatu: item, prævaluit

hosti, plures illius cædens, quam
de suis amittens. Hæc a longi-
tudine orta, quasi dicas longio-
rem sese fecit &c. Hic simplici-
ter valet وجدناه طويلا

invenimus
وإستكثرناه
eum longiorem, & nimis multum
judicavimus; ut Tebleb. notat.

إسْتَقْلَبْنَا

præ. io. ٣ قلّ levis,

وجدناه, hic est

invenimus paucum; levi

judicavimus. طَوْلٌ longitudo,

eleganter posita pro donatione
prolixiore; ab eodem Themate

طال, quatenus significat be-

nesecit, favit: plane ut prolixa
voluntas, in favore frequentatur.

Enucleatius adhuc: præeunte

Teblebo. الطول اي الفضل

والانعام قال تعالى

ومن لم يستطع منكم

طولا قال صاحب الكشف

اي

nam absumere orationem, sic ut prolixum nimis judicaremus
ejus sermonem, & parvam censeremus prolixitatem dona-
tio-

اي زياده في المال
يقال لفلان علي فلان
طول اي زياده وفضل
وقد طاله طولاً ومنه
الطول في الجسم لانه
زياده فيه كما ان القصير
قصير فيه ونقصان

Vox ٧٧ prolixitas notat benefi-
centiam & favorem. Sic in Al-
corano, Quique non in potestate
habeat e vobis prolixitatem. Au-
ctor Kerjâfi significari putat co-
piam divitiarum. Dicitur nem-
pe, huic supra illum prolixitas
est: i. e. prapollentia & præstan-
tia: item, prolixitate superavit
alterum. Hinc prolixitas in cor-
pore adscita, quæ est tanquam
præcellentia, quemadmodum bre-
vitas ejusdem dicta a truncatione
& defectu. Cernis prolixitatem
bifariam venire, partim pro co-
piis, & facultatibus prolixis; par-
tim pro beneficentia prolixiore.
Prior potestas, clara Alcor. Sur.

9: 87. ubi اولو الطول
præditi prolixitate, sunt divites,
potentiores; citra largitionem:
quæ in illo loco nulla attendi-
tur. At Sur. 40: 3. Deus vocatur
اولو الطول ذو præditus proli-

xitate, ad potentiam & liberalita-
tem prolixam simul indicandam.
Easdem hæc notiones cele-

brant sub forma part. præf. طَائِلٌ
& طَائِلَةٌ Commoditas vitæ:

potentia: beneficium. Dicitur e-
ciam لا طائيل فيه

Nihil in eo prolixi. i. e. boni,
utilis. Sic Hist. Tamerl. 354.
فاجابوه بما لا طائيل

فيه سوي ما تمجّه
اذن مستمعينه

Et responderunt ei aliquid, in
quo nihil boni: quin quod respue-
rent aures audientium. Ex Gjeub.

etiam adduxit Cl. Gol. لم
يُخَلْ منه طائيل

Parum boni ab eo tulit: a Rad.
حالي in fut. i. pass. q. d.

non ornatus fuit ab eo re prolixa.
Alterius est originis & naturæ,
quod idem Gjeubar. apposuit

بينهم طائيلة اي عداوة
وتر inter eos est prolixum quid,

i. e. inimicitia & vindictæ cupi-
do.

الطَّوْلُ ثُمَّ إِنَّهُ نَشَرَ مِنْ 93 وَشِي السَّمِيرِ
مَا أَتْرَمِي بِالْحَبِيرِ إِي أَن أَظَلَّ 94 التَّنْوِيرِ
وَجَشَرَ

do. Videtur esse longum durans
odium: *peñis*.

93 Pulchre dictum, explicuit
de veste picturata confabulationis
sue nocturnæ, quod vestes varie-
gatas femanensium viles redderet:
i. c. longissime exsuperaret. De

voce *وشى* picturata vestis, &
figurate Oratio floribus consper-
sa, vide quæ libata ad *conf* 3.

p. 176. *حبر* est plur. fr. ab

vestis striata femanica.

Est proprie virgatio, ut apud
Hebr. *חכר*, quum quid notis,
& striis longioribus insignitur.
Hinc *חכרה* & *חכורה* vir-
gatio cutis maculose. Apud A-

rabes mansit *احبر* notavit,
signavit, lineis distinxit: &

حبر nota impressæ: lineæ:

lineamenta; striæ. Ansam & vim
comparationis teneas ex Tebleb.

الحبر ثياب فيها

خطوط وبقوم مختلفة

تصنع باليمن شبه

حسن كلامه وما

اشتمل عليه من

الاساليب المختلفة

وتلون المعنى بالعبارات

المستمدحة وافراغ المعنى

في قوالب الالفاظ

المستحسنة بشباب

الوشى حين تنشر

وهي مألوفة بالوان

مختلفة مستحسنة

وان حسن كلامه قصر

بالحبر لحسن فنونه

Vox Hiber designat vestes striis

& notis variegatas; quæ paran-
tur in femana. Comparat autem

pulchritudinem sermonis ejus, in
eoque comprehensas varias vias,

picturationesque sensuum per me-
taphoras lepidas, & splendida
orationis lumina, cum talibus ve-
stibus picturatis, quum explican-
tur, cum omni colorum suorum
variegatione, & gratia: innuit-
que,

tionis. Deinde explicuit ex confabulationis suæ copia picturata, quod vestes variegatas femanicas in contemptum adduceret: donec appropinquaret ortus, & aurora candicans enitesceret: no-

que, pulchritudinem sermonis ipsius minuere quasi illas vestes, per splendorem variegationis suæ.

Hinc porro ^وحبر ipsam quodque picturatam Orationem consignat: ut *conf.* 9. habebimus

مَا نَبَشِّرُ مِنْ حَيْرَةٍ quod explicuit de veste sua picturata, i. c. facundis sermonibus.

أَنْزَرِي vilipendit, contemnit, in *præt.* 4. a نَزَرِي succensuit, infamavit, hic exquisitè positum,

quatenus res præstantissima dicitur contemnere præ se ea, quæ longissime exsuperat. Flosculo.

hoc sæpissime usus Noster: ut *conf.* 24. Applicui me ad sodales quorum vultus nitidiores floribus, & sermones teneriores aura matutina, nubi fruendum darent

مَا يَنْزَرِي عَلَيَّ الرَّبِيعَ quod contemptum reddet vel florentissimum ver.

Occasionem usus signatissimi percipias ex hocce versiculo, in *conf.* 38.

وَمَا تَنْشَقُّ نَشْرَ الشَّكْرِ ذَوْكَرِي
إِلَّا وَأَنْزَرِي بِنَشْرِ الْمِسْكِ مَغْتَوْتَا *

Et non odoratus est auram gratiarum actionis nobilitate præditus;
Quin contemnat auram Musci, vel minute contriti.

94 أَظَلَّ appropinquavit; accessit. Est *præt.* 4. a ظَلَّ umbra, q. d. tam prope accessit ut obumbraret veluti. Ita *Tèbleb.* يقال اظلك فلان

إذا دنا منك كانه
القي عليك ظله ثم
قبل اظلك امر واطلك
شهر كذا لي دنا منك

وَجَشَرَ الصَّبَحَ الْمُنِيرَ ٩٥ فَعَضَّهَا
لُبَّةً

Dicitur inumbravit te aliquis, quum proxime accessit; tanquam si umbram suam super te projecisset. Dein dici cepit inumbrat te res, inumbrat mensis, confimiliter, pro imminet & appropin-

quat. Eadem anfa ظَلَّ
umbravit, umbrosus fuit, usur-
pari ceptum, pro continuavit,
non defuit facere: quasi imminuit
widelicet, vel inbasit perseve-
ranter. Ita conf. 21. وظل

القوم بين عبدة يذرونها
وقودة يظهرونها حتي
كادت الشمس تزلزل

Et continuavit concio inter lacry-
mas, quas spargebat, & pœni-
tentiam, quam ostendebat, usque
dum sol occideret. In Alcorano
Sur. 20: 97. Respice idolum tuum.

الذي ظَلَّتْ عاكفا عليه
cui continuasti adfixus hærere.

Est pro ظَلَّكْتَ, forma A-

ramæa: nisi malis ظَال med. je,

eadem potestate. Notandum
insuper, ex Tauriz. ad Hamasa

يقال ظل يفعل كذا
إذا فعله نهاما ثم توسعوا
فيه ويجري مجري
صار يفعل كذا

Dicitur, umbrat, i. e. imminet
facere quid; quum de die id fa-
cit. Dein usus amplificatus, ad-
bibitumque latius, pro suscepit
facere quodcunque, quandocun-
que. Sequens تَنَوَّيِرَ

ناري 2. illuminatio, 2
luxit, hic ponitur pro crepus-
culo, & aurora primis radiis.
Pleniorum ortum infert Auro-
ra splendens, مَنِير, in part.

4. ejusdem Radicis ناري 2.

Verbum جَشَرَ perripit eni-
tuitque aurora: Item, pastum
eduxit jumenta, non reditura
vesperi. In Camujo posterius
hocce principe loco ponitur.

الجَشَرُ اخراج الدواب
للمرعي كالتجشيش
وان تنزو خيلك فترعها
امام

nocturneque nos illam exegimus malis misturis vacuam, usque
dura

امام بهشتك وبالتحصيريك
السمال الذي يسري في
مكانه كما يرجع الى اهله
بالليل والقوم يهيمون
مع الابل وان يخشون
طبن الساجل ويهيمون
صكالجهم وخشونة في
لصدم وفيلظ في الصوت
وقد جش جش وجش فهو
اجش وهي جشراء
وبعير مجشور به سعال
جاق وجش للصبح
&c. &c. جشورا طالع

Forma Gjaschr notat educationem
pecudum ad pastum; ut & Tagj-
schtr, in 2. Usurpatur etiam in
equis post admissuram pascentibus
ante domum tuam. Gjaschr per
duplex pbata designat gregem qui
pascitur in loco, absque ut redeat
de nocte ad suos; nec non pasto-
res qui cum camelis pernoctant.
Item Gjaschr usurpatur pro in-
duratione luti in litore, quum sic-
cescit instar lapidis: nec non aspi-
peritate in pectore; ut & crassi-
tie vocis. Similiter verbum for-
ma Activa & passiva; cum com-

parative Agjsharo, & Gja-
schrao. Dicitur & jumentum
Magjschour, quod tussi sicca la-
borat. Verbum Gjaschbara cum
infin. Gjofschur de Aurora est exo-
riri. Elucet satis, potestatem
exoriendi, in Aurora, esse se-
cundariam. Eam suspicor du-
ctam ab educatione in pastum, ut
Aurora concipiatur Lucem diur-
nam quasi e cubili, vel stabu-
lo, emittere in libera spatia. Ul-
tra conjecturam hoc valere no-
lim.

قَضَبْنَا exegimus; fi-
nivitimus; absolvimus. Est præf.

I. a قضى, cujus Origo adfert
Sectionem, præcisionemque, ut
קצה. Hinc finire, præfinire,
& alia bene multa, sponte de-

currerunt. غَابَتْ aberat pro
aberrant, ex perpetuo Arabif-
mo: in 3. fam. præf. I. a هَاب
med. je, absuit, latuit; occidit:
&c. Unde hic exquisitè, Abe-
rant res miscentes, turbantes, ejus

شَوَّابِ mala mistura. Est

pl. fr. a شَايِبَةً part. fam. F

شَابَ med. waru; miscuit, com-

لَيْكَةَ غَابَتْ شَوَائِبُهَا إِلَى أَنْ شَابَتْ
 دَوَائِبُهَا وَكَمَلَتْ ٩٥ سَعُودُهَا إِلَى أَنْ انْقَطَرَ
 عَمُودُهَا

commiscuit. Redi ad Conf. 2. pag. 115. 116. ubi usus hicce jam expositus, una cum potestate canorum crinium, sub

شَابَ شَابَ med. je. Inde au-

dacior figura usque dum شَابَتْ شَابَتْ canesceret, pro canescerent,

دَوَائِبُهَا nigra comæ ejus, h.

e. tenebræ noctis extremitates inalbescerent; atque dies alluce-

ret. Est plur. fr. a دَوَائِبُ crinis propendulus in fronte, vel

locus unde antiæ, & capro-

næ, exoriuntur. Radix ذَاب

med. Hamz. antiæ capronis ornavit frontem pueri. Quid ansam translationi huic dederit, ex Teblebio percipere dabitur

الذوابة الشعر الطويل

الاسود واراد بذوايب

الليل ظلامه وجعل

فيه بياض الصبح

بمنزلة الشيب في سواد

الشعر قال ابن دريد

اما تهري راسي حاكى لونه

طيرة صبح تحت اذيال الدجا ❖

Vox Dsuwaba notat crinem longiorem & nigrum. Intelligit autem per crines illos noctis, ejus tenebras. In his albedinem Au-

roræ eo locat gradu, quo canitiem in nigro capillo. Ita Ibn Doreid.

An non cernis Caput meum, quod referat color ejus
 Propendulum crinem auroræ sub laciniis tenebrarum.

dum nigra ejus Comæ Canescerent, cujus consummata dor-
ravit felicitas, usque dum Columna diluculi prorupisset. Post-
quam

Hoc est : me jam canis spargi, rem, quæ & Latinis Coma. Div.
atque ἀσκήσειν inalbescere comis. Hud.
Transfertur ad frondem lætio-

فروع مرسنة الذوايب

Rami laxæ propenduli comis

Placuit etiam ذوايبة الناس
crinis propendulus ignis, qui Æ-
schylo Prom. V. 1042.

Πυρὸς ἀμφότερος πρότερος.

Ignis anceps capillitium.

Extat plus vice simplici in Hi-
stor. Salad. qua occasione aufus

Ἰσπαβανέσις ذوايب الذوايل

Crinem pendulum lancearum,
pro acie flammea. Alia figura

ذوايبة القوم Propendulus Cri-

nis populi signat proceres, sive

nobiliores & eminentiores in po-
pulo, qui & ناصبة

coma frontis eadem imagine.
Utrumque plenius perspicies
ex hocce Tehrizii ad Hamasa.

نواصي الناس اشرافهم

المتقدمين منهم وهذا

كما وصفوا بالذوايب

يقال فلان ذوايبة قومه

وناصبة عيشيرته

Comæ propendula gentis sunt e-

jus Nobiles, & eminentes in iis.

Eadem ratione etiam Antiarum

nomine veniunt; dicitur enim quis

gentis suæ Antia, & familia

sua Crinis propendulus. Sic ve-
tus Poëta in Hamasa.

ثمانية كانوا ذوايبة قومهم *

Octo fratres, Coma gentis suæ prominula.

In Camuso etiam reperio ذوايبة

العز والشرف prominulus

crinis potentia & nobilitatis, pro

إله fastigium ejus. Hanc

Glossam Cl. Gol. in Lex. indicavit.

سعوى felicitas. Est

inf. 1. a' سعد faustus fuit

X dies:

كَمْ وَدَّهَا وَلَمَّا دَرَّ ٢٧ قَرْنُ الْغَزَالَةِ طَمَرَ طُمُورُ
الْغَزَالَةِ وَقَالَ آتَهُضُ بِنَا ٢٨ لِنَقْبِضَ الصِّلَاتِ
وَنَسْتَنْصِصَ

dies: *beneficum* sidus. Proprie
fulcivit; ut סעד Hebræum; unde
סוער סוער brachium, quasi
fulcor. Vide *Clav. Dial.* p. 203.

204. Verbum كَمَلْ
etiam per *Damna & Kesra* ad
mediam effertur. Signat perfe-
ctionem omnibus numeris comple-
tam. Proprietas latet. Sequens

انفطر انفطر fissus fuit, cum fissio-
ne erupit, est præter. 7. a فطر
fidit. Hoc ad germina transla-
tum peperit notionem, e fisso
certice prodeundi, emicandive.
Pulcherrime hinc figuratum in 7.

انفطر عمود الصبح
cum fissione emicuit, sive prorupit
columna auroræ. Apposite *Tebkeb.*

يقال انفطر القضب
إذا بدا نبات ورقه

Dicitur, fissus fuit ramus quum
prodit germen folii ejus. Habes
lucem ad פטורי פטורי eruptiones
florum 1 Reg. 6. 18. & פטר

פטר eruptionem uteri, sive pri-
mum germen, quod uterum findit.
Hoc etiam absolute פטר. Inf-

gnitus honos dictionis *Pf.* 22. 8.

יפטר דשפה. Describitur
Sannæ species, quum *Lingua*
inter labia sese exerens imitatur
flore calyce fissæ emicantem. Pro-
prie, faciunt erumpere velut

florem in labia. פטר

עמוד עמוד a Columna

stetit, figurate usurpatur in die
surgente, quæ עמוד الصبح
columna auroræ vocatur.

דָּרַךְ קָרְנֵי אֶלְגַּזְלָה 79

sparsit se cornu binnuli. Id est
radii solis emicantis sparsi sunt.

דָּרַךְ זָרַךְ sparsit, & sparsus fuit.

Inde זָרַךְ stermutavit ortum pu-
tem. Frequentatur in sole O-
riente, quum radios quaquaver-

sum spargit. קָרְנֵי Cornu pro
ra-

quam vero cornu sese sparsisset hinnuli solaris, ipse quoque
dorcadis in morem exilivit, dicens, surge nobiscum, ut col-
li-

radiante luce nemini ignotum.

عُرَالَة est femin. a عُرَال

Hinnulus, cui Arabes compara-
re solent solem, quia ut per
cacumina celsiora emicant Dor-

cales candore insignes, ita sol
per coelum decurrit. Tebleb.

العُرَالَة من اسماء
الشمس واسماؤها
كثيرة قال الشاعر

يُثْبِتُهُ تَنْزِيْرُ الْعُرَالَةِ فِي الضَّحَى

إِذَا بَرَزَتْ لَمْ يَبْقَ يَوْمًا بِهَا بِهَا *

Dorcas est inter nomina solis,
prout nomina ejus compluscula.

Sic Poeta

Botseina vincit Dorcadem illustri jam die;
Quum emicat non restat, cui splendor sit, dies.

In Clav. Dialect. p. 265. reperies
عَطَسَ لِي أَنْفَ الْعُرَالَةِ
sternutavit mihi nasus Dorcadis;
pro adfulsit mihi aurora. Exor-
tus est sol. Hinc illustrari posse
videtur inscriptio מִלֵּךְ הַשָּׁחַר
Cervæ Matutinae, Pf. 22. Ad
Cant. 8. vs. ult. jucunda quo-
quæ lux ex usu hocce signatifi-
cimo Orientis accedit. Prior
Dorcas est figurata, posterior ex-
tra figuram. Observes عُرَالَة
عُرَالَة & عُرَالَة five עַרְבִי alter-
nari. Proverbiale autem quid

طَامَرَ طَمُورَ الْعُرَالَةِ olet

saltavit saltationem Dorcadis,
pro perniciosissime profiluit: quod
ad Cant. 8. vs. ult. item con-
ferri meretur.

98 انهض surge. Est Im-
per. in i. a نهض alas ex-
pandit. انهض. Supra indica-

tum. قَبَضَ fut. i. a قبض
contraxit, contrabendo col-
legit. صِلَات plur. san. a صِلَة

وَنَسْتَبِضُّ الْأَحَالَاتِ فَقَدْ ۞ اسْتَطَارَتْ صُدُوعُ
كَبِدِي

denunt, donatio; infin. fœm. & junxit. Item dedit, donavit; nec non, pervenit. Ab hocce postremo Etymon arcefit Teblebius sic dictam statuens donationem, لأن المعطي يصل

بها الي ثوب او ثناء quod donator per eam perveniat ad remunerationem vel laudem. Rem acu non tetigit. A conjungendo ducta est notio, quod donatio conjungat, ac conciliet

animos. نَسْتَبِضُّ repræsen-

tari petamus: in fut. 10. a نَض, leniter fluxit aqua: sudando emanavit & emicuit. Inde pulchra tralatione, baud difficulter contigit hoc vel illud æris alieni, quod debebatur: quasi dicas, leniter fluxit. Eadem Metaphora

نَاض part. pres. usurpatur pro negotio parabili, quod facile confiat: itemque pro præsentiibus pecuniis, quæ ex meritis confi-

ciuntur. Similiter نَبَضْصُ exegit pecunias debitas; præsertim, leniter & facile. Eadem

potestas conj. 10. quæ & per exponitur, collegit jtillatim. Rectissime ergo Teblebius. نَسْتَبِضُّ اي نستخرج ونجعلها ناضة والناض المال الحاضر وهو يستبضض ماله من فلان اي يستخرج ويأخذ منه الشيء بعد الشيء

Fecimus fluere leniter, valet eliciimus, & fecimus repræsentari. Nempe sudans, vel leniter fluens, vocatur præsens pecunia: & aliquis dicitur ab aliquo petere ut sudent pecuniæ ejus, quum eas ab eo lenim, paulatimque, exigat. Radicis Origo sita in Micatione; Unde tum ad has, tum ad reliquas, significationes multum lucis, & gratiæ, accedere sibi sentiet, qui ad hæc non rudis.

إِحَالَاتٌ summa promissæ: est.

إِحَالَةٌ plur. san. fœm. a sing. حال Med. infin. 4. verbi

Waw, cujus أَحَالٌ misit ad debitum exigendum, cum manda-

ligamus munera, & summas nobis promissas repræsentari curemus: nam profecto fissiones jecoris mei volitant præ desiderio stri-

to executionis. Noster hac forma nunc utitur ad designandum summam promissam, in quam paratæ executionis jus datur.

99 اسْتَطَارَتْ volitas, pro volitant. Est 3. fem. præter. in 10. a طابى med. je, volavit. Inde استطامى proprie, voluit volare, in volatum se dedit. Hoc secundo frequenter pro dispergi, expandi, dissipari quaquaversum. Ita Tebleb.

استطارت اي انتشرت
وتوسعت: قال تعالى
ويخافون يوما كان
شره مستطيرا قال
صاحب الكشف
مستطيرا فاشبا منتشرا
بالغا اقصى البلاغ من
استطار الحريق
واستطامى الفجر

Volitant tantundem nunc est ac dissipantur & expanduntur. Sic in Alcorano; & metuent diem, cujus malum volitans erit. Ibi Auditor Kesjafi, volitans est diffusum, diffusum, quam latissi-

me extensum; ab usu quo volitat incendium dicitur, & volitat aurora. Hic venustissime locatur in corde præ vehementia amoris distracto, & sui non compote. Ita Theocr. 11: 72.

Ἡ τὰς φέβας ἐκπινύσκει.

Et Aristoph. Avib. 1445. τὴν τὰς φέβας. Hanc vehementissimam affectionem signant quoque fissiones jecoris. Nempe صدع est plur. fr. a صدع

fissio, præsertim quæ fit cum sono & fragore. Radix صدع fidit cum fragore; idem quod ἰσχυρῶς. Ut autem Græci πῆμα φωνῆ & absolute πῆμα: Itemque Latini, rumpere vocem; & erumpere, prorumpere; sic Arabes suum findere cum fragore ad vocem claram, sonoram, cum fragore quasi editam, transferre amant. Sic capias Glossas illas in Lexico Goliano, manifestavit, clare exposuit, palam dixit, professus est. Gravi etiam figura findere corda, est vehementi vel amore, vel terrore, adficere.

Utroque in affectu كبد jecur quoque frequentari solet; ut כבד apud Hebræos, & 'Hπαγε.

كَبِدِي مِنْ الْخَنِينِ إِيَّيْ وَلَدِي فَوَصَلْتُ
 ١٠٠ جَنَاحَهُ حَتَّى سَنَبْتُ نَجَاحَهُ فَحَبْنُ ١٠١ أَخْرَجَ
 الْعَيْنَ فِي صُرْتِهِ بَرَقَتْ أَسَارِيرُ مَسْرُتِهِ وَقَالَ
 لِي ١٠٢ جَزِيفَ خَيْرًا عَنْ خَطَا قَدَمَيْكَ
 وَآلِهَ

Apparet, fissiones jecoris admirabiliter figuratas. خَنِينٌ

terribilissima adfectio amoris, شَوْقٌ defiderium, misericordia, proprie sonum argutiorum quem e gutture reddit mater pulli, consignat. Radix حنن

وَصَلْتُ جَنَاحَهُ ١٠٠

junxi latus ejus. Ad verbum, junxi alam ejus. Vim phraeos recludit Tebleb. معي مشيت معه

وَيَدِي فِي يَدِهِ وَجَنَاحَ
 الرَّجُلِ يَدُهُ فَإِذَا جَعَلْتُ
 يَدَكَ فِي يَدِهِ فَقَدْ
 وَصَلْتُ جَنَاحَهُ

i. e. cum eo iovi manu mea in manum ejus inserta: namque Ala allicujus est manus ejus. Quum

itaque manum tuam illius manus inseris, tum jungis alam ejus. Erudite etiam explicat idem Scholiastes alteram formulam

سَنَبْتُ نَجَاحَهُ إِيَّيْ
 سَهَلْتُ يَقَالُ سَنَبْتُ
 الْعَقْدَةَ إِذَا فَتَحْتَهَا
 كَذَا فِي الصَّحَاحِ

Expedivi negotium ejus, est facile reddidi, ab usu 2. Conj. in solvendo nodo; ut Gjaubarius annotat.

١٠١ أَخْرَجَ condidit: collegit: asseravit. In pret. ab

custodivit. Item firmus, munitusque fuit. Omnia secundaria, a primaria potestate conferendi baccas foratas; quales linea

عَيْنُ Hebraeis. حَرَامِ
 oculus, hic venit pro numerata
 pe-

stridulo erga meum filium. Junxi itaque latus ejus, usque dum negotium ejus expectatum dedissem. Quin autem jam aurum in oculos suos condidisset, rugæ frontis exporrectæ resulserunt, & Remunereris, inquit, bonis ob gressus pedum

•pecunia. صرة Crumena a صرة

צרר *strinxit cum stridore* ; in-

strinxit. بَسْرَقَتْ *fulguravit*,

præt. fœm. in 1. conj. pro fulgu-

rarunt, a ברק ברק fulsit,

splenduit gladius, fulguravit nu-

bes. Non injucunda nunc tran-

Ratio facta ad frontem capera-
tam & nubilam quasi quæ re-

nam, & nubem quasi, quæ re-
niduerit, ac tanquam fulguroverit

[Faint handwritten notes]

præ lætitiâ gestiente. اسماييس

lineæ in fronte , est plur. fract.

Secundum a primo

jecunatum, a primo استسرى

quod a lineæ in fronte,

... ..

ant vola. Sequens

letitia, *lubentia*, ab eadem

Dedica *in* *quatuor* *partibus* *re-*

Radice , quatenus valet
bilanem letumens reddidit. E-

bilarem latumque reddidit. Ex Traditione citat Teblebius

فانكس

فخرج من السور السابعة

Addit idem, والرجل عند

السهم يتطلق

وہو "خاتمہ خط بنا

وجهه منظره خطوط

جبهه‌ای که لهذا یکنواخت

بها عن السري

Quum autem quis bilaris reddi-

tur, exporrigitur vultus ejus,

Et apparent striæ frontis ejus:
atque propterea per eas circum-

alique propterea per eas circum-
scribitur lætitia. Ipsam quoque

bilaritatem quam exprimit vox

Frictione ductam

اكتسابه ، a jectatione ductam

esse, suspicor: nam & حشوي

pro letitia similem fere Origi-

nem agnoscit.

102 حَزَبٌ remunereris.

102 —————

Est pret. pass. in t. a. حَضَرَ

En præf. pag. III 1. a **بيري**
 pensavit. retribuit. Origo in se-

pendio, vetitio. **ORIGINE** in se-
cundo, unde *partitio*, *dispertitio*.

١٢٣٤٥٦٧٨٩١٠١١١٢١٣١٤١٥١٦١٧١٨١٩٢٠٢١٢٢٢٣٢٤٢٥٢٦٢٧٢٨٢٩٣٠٣١٣٢٣٣٣٤٣٥٣٦٣٧٣٨٣٩٤٠٤١٤٢٤٣٤٤٤٥٤٦٤٧٤٨٤٩٥٠٥١٥٢٥٣٥٤٥٥٥٦٥٧٥٨٥٩٦٠٦١٦٢٦٣٦٤٦٥٦٦٦٧٦٨٦٩٧٠٧١٧٢٧٣٧٤٧٥٧٦٧٧٧٨٧٩٨٠٨١٨٢٨٣٨٤٨٥٨٦٨٧٨٨٨٩٩٠٩١٩٢٩٣٩٤٩٥٩٦٩٧٩٨٩٩١٠١١١٢١٣١٤١٥١٦١٧١٨١٩٢٠٢١٢٢٢٣٢٤٢٥٢٦٢٧٢٨٢٩٣٠٣١٣٢٣٣٣٤٣٥٣٦٣٧٣٨٣٩٤٠٤١٤٢٤٣٤٤٤٥٤٦٤٧٤٨٤٩٥٠٥١٥٢٥٣٥٤٥٥٥٦٥٧٥٨٥٩٦٠٦١٦٢٦٣٦٤٦٥٦٦٦٧٦٨٦٩٧٠٧١٧٢٧٣٧٤٧٥٧٦٧٧٧٨٧٩٨٠٨١٨٢٨٣٨٤٨٥٨٦٨٧٨٨٨٩٩٠٩١٩٢٩٣٩٤٩٥٩٦٩٧٩٨٩٩

pensatio &c. خطي vel خطا

وَاللَّهُ خَلِيفَتِي ذَلِكْ فَقُلْتُ أَرِيدُ أَنْ
 أَتَّبِعُكَ ^{١٥٣} أَشْهَدُ وَلَكَ اللَّهُ جَبَبُ
 وَأَنَا فَنَّهُ لَكَ يَجِبُ فَنَظَرُ إِلَيَّ نَظَرَةً
 أَتَحَادِعُ ^{١٥٤} إِلَيَّ الْمَحْدُوعِ وَضَحِكَ جَنِّي تَغَرَّرْتُ
 عَيْنَاهُ بِالْأَدْمُوعِ ثُمَّ أُنْشَدَ

يَا ^{١٥٥}

demto adf. redit قَدَمَيْنِ

gen. Dual. a قَدَمٍ per; cujus
 radix قدم קדם præcessit. Ex-

quisita illa formula, لَهُ قَدَمٌ

quam Gol. صَدَقَ عِنْدَهُ

nofter eleganter exposuit, me-
 rito ingenue virtutis multum va-
 luit apud illum, ad verbum sonat,
 ei est per rectitudinis apud illum.

Ita dicunt قَدَمًا فِي

firmiffimus pede in aliqua re; pro
 valde peritus: nec non, firmiffi-
 mus pede apud aliquem; i. c. vetus

amicitia, & gratia. خَلِيفَةُ

Chalipha, est Vicarius, succes-
 for. Hinc solennis comprecat-

جان الله tio consolantis

خَلِيفَةُ وَالِدِكَ fit Deus
 Vicarius genitoris tui; vel alte-
 rius personæ, cujuscumque.
 Hoc egregie nunc immuta-
 tum, fit Deus Vicarius meus su-
 per te: i. e. quod tibi nunquam
 persolvere possum ipso, persolvat
 Numen.

^{١٥٣} أَشْهَدُ præsens conspi-

cer. Est fut. pbatatum in 3. prop-
 ter præfixum. Radix est شهد
 præsens adfuit. Itemque testimo-

nium oculatum tulit تَجَبَّبَ

præstans, nobilis, generosus;

in forma Pabil; a تَجَبَّبَ

egregius, nobilis fuit. Est po-
 testas

tuorum, ac pro me id tibi præstet ipse Deus. Tum ego, discipulo equidem, ut te consequar, filiumque illum tuum præstantissimum præsens conspicer, ac sermonem cum eo conferam. Ille autem me contuitus ut solet deceptum deceptor, & cachinnans sic ut oculi ejus lacrimis opplerentur, cecinit.

O tu

testas secundaria, a decortico ducta: ea metaphora, qua delibratum multi viri docti Latinis, usitatum fuisse autu-

mant, pro lectissimo. أَنْفَاتٍ

alloquar, sermonem conferam: item fut. phat. in 3. a نَفَتٍ flavit; cum flatu ejecit, ex ore edidit &c. Conjugatio 3. نَافَتٍ

apud Haririum crebra in Colloquiis. Ea Lexico accrescat.

كَي ut, respondet دَيّ

ut mihi. Præmissum ل

dat لَكَيّ ad ut, eum in finem ut.

يَجِبُ respondeat; est fut.

phat. in 4. a جَابٍ med. waw, secuit; item pervasit, trajecit.

Inde أَجَابَ respondit; annuit; concessit; morem gessit: q. d. fecit transire; non respuit, non repulit, sed recepit, responditque.

104 خَادَعٌ deceptor. Est part.

præs. ut مَخْدُوعٌ part. pass.

in 1. a خَدَعٌ decepit, fefel-

lit, dolo circumvenit. Est secundarium; a subducendo sese, ut videtur, ductum; nam خَدَعٌ

etiam exponitur, subduxit se in latibulum lacerta. ضَحَكٌ

risit, est ضَاكٌ: proprie reniduit, resplenduit. De mutatione Elementi consule Clav. Dial.

p. 296. قَفَرُغَرْتُ oppleti sunt oculi ejus lacrymis. Proprie gargarizavit uterque oculus. Nempe liquor venuste dicitur gargarizare; quum sonum reddat gargarizantis. Verbum quadrilit.

غَرُغِرَ reciprocavit in gutture liquorem, vocem, spiritum, moribundi instar; haud dubie ὑπομαρμαριζω; ut & γαργαρίζω, atque γαργαρίω gurgulio. Minus com-

١٥٦ يَا مَهْنُ تَطْمَأَنَّ الشَّرَابَ مَاءً لَمَّا رَوَيْتُ

الَّذِي رَوَيْتُ *

١٥٧ مَا خَلَّتْ أَنْ يَسْتَسِرَّ مَكْرِي وَأَنْ

يُخْبِلَ الَّذِي عَنَيْتُ *

١٥٨ وَاللَّهِ مَا بَرَّةَ بَعْرَسِي وَلَا لِي آبُ

بِهِ أَكْتَنَيْتُ *

١٥٩ فَأَتَمَّا

commode Tegargerat nunc est

اي امتلات واصله من

غمر الطائر فرخه اذا نرقه

Tegargerat nunc est oppleti sunt ;
a Radice Garr , de Ave rostrum
rostro pulli insertante. Noster

nunc respexit usum غمر غمر

in sono olla bullientis , qui gar-
garismum imitatur. Ad eam
rationem Oculi lacrymulis ex-
astuantibus pleni dicuntur gar-
garismum reddere.

١٥٥ opinarus est. In

pret. s. pro تظنن Sic دُعِي

delapsus ex alto irrui accipiter ,

pro تَقْضَضُ enotatur a

Tebieb. Volunt ad concursum
trium similitum literarum evitan-
dum mutationem inductam. Id
si verum esset , omnia quibus
secunda & tertia eadem , sic im-
mutari possent in 2. & 5. con-
jugatione : quod tamen neuti-
quam permittum. Ratio ergo
aliunde derivanda. De ea alias.

سَرَبَ Species aqua meridianis
boris apparet in campis arenosis.
٢٣٦. Etymon indicat Tebieb.

قال صاحب الشاف

هو ماء يري في الغلابة

من

O tu qui evanidam lymphæ speciem putasti aquam, quum
narratunculam tibi meam propinavi

Haud imaginabar occultum fore dolum meum, aut dubium
quod producebam.

Per Deum, nulla mihi Berra uxor, & nullus a quo cogno-
miner filius.

Sed

من ضوء الشمس وقته

الظهيرة يسرب علي وجه

الارض كأنه ماء يجري

Auctor kesjafi ait, Sorab esse spe-
ciem aquæ, quæ in deserto apparens
ad splendorem solis tempore meri-
diano, fluat liberius in superficie
terra, baud setus ac aqua fluens.
Confer Adagia Golii p. 92. 93.
& Nawabig. IX. Egregie hic

locatum رُفِيتُ narravi, pro-
prie rigavi. Verbum Allegoria
unice subserviens.

106 خلتُ imaginabar. Est

in præt. I. a خال med. je

يُسْتَسِرُّ occuleret se: in fut.

10. a سِرَّ; de quo supra.

يُخْبِلُ dubium esset: in fut.

4. iterum a خال imaginatus
est: quasi dicas opinionem du-
biam movit. عُنَيْتُ signi-
ficabam, intendebar, produce-
bam: a عَنِى respondit.

107 بَعْرَسِي in uxore mea
nulla Berra. Sic Arabismus fert
solemnis, quo præp. ب in si-
gnat interiorem conditionem,
habitum, naturam rei. Solens
fallit, falliturque, natio Gram-
maticorum, quum hæc Berr
appellant Nominativi: &

الله بقدير Deus in po-
tente nihil aliud sonare vo-
lunt, quam, Deus est potens.

اِكتَنَبْتُ cognominem
me, in præt. 8. a كَنِى
circumscripsit alio nomine, كَنَّا.
Origo in obtegendò, sita; ut ad
Fobum submonui.

١٠٨ فَأْتَمَّا لِي قُنُونٌ سَحَرٍ أَبْدَعْتَ فِيهَا
وَمَا أَتَدَيْتَ *

١٠٩ لَمْ يَحْكِكْهَا إِلَّا ضَمَعِي فِيهَا حَكِي
وَلَا حَاكَهَا إِلَّا كَمَيْتٌ *

١١٠ تَحَدَّثَهَا وَضَلَّةٌ إِلَيَّ مَا تَجَنَّبُهُ كَتَيَّ
مَتَيَّ أَشْتَهَبْتُ *

١١١ وَلَوْ تَعَاظَيْتَهَا لَكَاثٌ حَالِي وَلَمْ
أَحْيَ مَا حَوَيْتُ *

١١٢ فَمَهْدٌ

108 فَأْتَمَّا Namque. Nunc simpliciter positum pro	præt. 4. a بدع produxit no- vum quid. إقْتَدَيْتَ imita- tus sum : in præf. 8. a قَدَيَّ
At utique : ex ٩ & ١٠ Tritus pleonasmus voculæ مَا	celeriter incessit : proprie se- cui. q. d. secuit iter.
Si tamen Originem spectes, ad Verbum erit, at utique quod.	109 يَحْكِكُهَا complexus
قُنُونٌ Varia species; est plur.	est; enarravit eas. Est fut. in I. per Apocopen ultimæ, pro
fr. a ٩ modus, species rei. &c.	لَمْ يَحْكِكِي ob præcedens
أَبْدَعْتُ excogitavi primus : in	minime, neutiquam. Est secun- daria

Sed præstigiarum mihi variae technæ, quas novas plane confingo, neutiquam imitans.

Quales nec Asinaeus in narrationibus suis complexus est, nec pertexit Cumeithus.

Quas teneo conciliatrices prædæ quam manus meæ decerpit quandocunque lubuerit.

Has si defererem, status meus immutaretur; nec possiderem quæ possideo.

Ex.

deria vis, orta a *constringendo*, & *contextendo*. Ejuldem ergo

Originis sunt *حَكَا*

ult. *warw* vel *je*, & *حَاك*

media *warw* vel *je*: nam *حَاك*

pro *حَوَك* est texuit: Sed

حَاك pro *حَاك* valet *disvaricatis* *cruribus*, & *jaçtato corpore inçessit*. A *texendo* significatio ducta. *Asinaeus* & hæc *Cumeithus* nobiles *prosa* & *versa* *Oratione Viri*.

110 *تَخَذْتُهَا* *sumfi* illas.

Est *prat.* in 1. a *تَخَذَ* vel

تَخَذَ accepit. Hoc propaga-

tum ab *اتَّخَذَ* 8. conj. ab

اخذ *sumfi*. Talia multa in

Clavi Dialect. indicata. *وَصَلَتْ*

conjunctio, *commiffura*: omne id, quo ad aliquid pervenitur. *تَجَنَّبِي*

carpat: in *fut.* 1. a *جَنَّبِي*

carpsit; quod figurate nunc po-

situm, pro *fructum*, *lucrum*,

commodum percepit. *اِشْتَهَيْتُ*

concupivi: in *prat.* 8. a *شَهِيَ*

voluit; appetivit.

III *تَعَاْفَيْتُهَا* *defererem*

eas. Proprie *refugerem* *eas*, me-

que *immunem intactumve* ab iis

servarem. Est *prat.* 6. a *عَفِيَ*

pura, *sincera* fuit *res*. Inde in 3.

عَافِي *incolumem innoxium*,

servavit *Deus*. Omissum in

Lexicis *تَعَاْفِي* *semet purum*,

sincrum, *intactum* *servavit*.

لَحَاكْتَ *sane verteretur*. Est

prat. 1. cum *ل* *Emphas.* ab

۱۱۲ فَمَهْدُ الْقَدَرِ أَوْ فَسَامِحْ إِنْ كُنْتُ

أَجْرَمْتُ أَوْ جَنْبْتُ ❖

ثُمَّ إِنَّهُ ۱۱۳ وَدَعْنِي وَمُضِي وَوَدَعَ قَلْبِي جَمْرَ
الْقَضَا

حال *versus* fuit ; unde &

حال *status* , id in quo res

vertitur. أَحْوَى pro أَحْوَى

possiderem : in fut. Apocopen

paffo ab أَحْوَى complexus est.

۱۱۲ مَهْدٌ admitte. Proprie

sternere , tanquam in cunis. Est

Imper. in 2. a مَهْدٌ stravis
aquabiliter lectulum. Venustissi-
ma phrasis sternere excusationem.

سَامِحْ condona in imper. 3. a

سَمِحٌ facilis , indulgens fuit.

Proprie enodis extitit pre molli-
tie. Adibi. jam illustratum.

أَجْرَمْتُ crimen commisi. In

F I N I S.

Excusationem vero admittas, vel etiam condones, si quicquam criminis aut culpæ contraxero.

Deinde vale mihi dixit, relinquens cordi meo prunas vivacissimas.

prat. 4. a جَرَمٍ secuit, refecuit; unde secundo ortum, patrare quid criminis. Simile obferves in جَنَى carpsit pro deliquit, & mali quid commisit.

113 وَدَعَ valedixit: a وَدَعَ posuit, deposuit. Inde etiam sequens. اَوَدَعَ in prat. 4. reliquit; Proprie depositum veluti

tradidit, ac commendavit. جَمْرٌ

plur. fr. a جَمْرَةٍ pruna.

غَضَبٌ pro غَضَبٍ est nomen

arboris, cujus Lignum prunam vivacissimam præbet. Hinc ansa porrecta formulæ Proverbiali, Commendavit cordi meo prunas Elgada: pro vivacissimas mihi curas in longum tempus reliquit.

F I N I S.

CON-

المقامة

السادسة : المرافعة وتعرف

بالخيفاء

أَلْحَرِي بْنُ هَمَامٍ قَالَ خَضِرْتُ
 مَرُوي دِيَوَانَ النَّظْرِ بِالْمَرَاغَةِ وَقَدْ جَرِي
 بِهِ ذِكْرُ الْبَلَاغَةِ فَأَجْمَعَ مَنْ
 خَضَرَ مِنْ فَرَسَانَ الْبَرَاغَةِ وَأَرْيَابِ الْبَرَاغَةِ عَلَي
 أَنَّهُ لَمْ يَبْقَ مَنْ يَنْقُحُ الْإِنْشَاءَ وَيَنْصَرِّقُ
 فِيهِ

• *Maragensis* inscribitur Con-
 fessus hicce, a مراغة *Maraga*,
 من بلاد العجم من
 كور اندر بيجان
 quæ ex urbibus Persiæ est in Pro-
 vincia Adserbigiaka. Vide Ju-
 dicem *Salad*. Alter titulus
 أَلْخَيْفَاءُ *Variegato colore*
oculorum inditus a præcipua hu-
 jus dissertationis materia ; sive
Epistolio ita *Variegato* omnibus
Vocabulis, suis, ut alterum li-

teras habeat punctis carentes,
 alterum iisdem insignitas. Est
 fam. ab أَخْبَفَ quæ est
 form. compar. a خَبَفَ
Oculorum variegatio, ita ut ca-
 sius, alter niger sit.

1 دِيَوَانٌ *Diwan*. Proprie
Rationarium judicis, aut præfe-
 cti ; quasi دَوَانٌ, a دان
 ۶۶ ; cujus 2. conj. exponitur
 in

CONSESSUS SEXTUS.

Ab oculorum Variegato Colore dictus

MARAGENSIS.

Arravit *Harith Ibn Hemmam*, dicens. *Maragæ* aliquando interfui *eruditionis Concilio*, in quo de eloquentia dissertabatur. Consentiebant autem qui præsentés aderant *ex equitibus Calami*, & principibus *elegantia*, haud superesse ultra qui *carmen* ex tempore de-

in tabulas publicas retulit, scripsit in albo. Hinc accrevit significatio multiplex, ut *syntagmatis carminum*, tractatuumve: item *Loci* ubi *confessus* habetur *judicialis*. Hinc translatio nunc facta ad *confessum Eruditorum*, qui insignite vocatur

ديوان النظم *Diwan contemplationis*, i. e. *Disputationis*.

جري به ذكر البلاغة ad verbum est, currebat in eo memoratio *facundia*.

قُرْسَانُ الْبَرَاغَةِ 2

Equites calami; venusta figura; pro iis qui scribendi facultate præpollent; *Oratores*, *Poeta* &c.

• Nota translatio, qua etiam *Græci* & *Latini* delectati. Idem

أَمْرَبَابُ الْبَرَاغَةِ Domini excellentiæ mox appellantur.

أَمْرَبَابُ est plur. fr. a رَبِّ princeps, magister, Dominus &c. De altero sic Tebl.

البراعة اي الاصاله في الرأي والبارع الاصمى الجيد الرأي والبراعة هنا البلاغة الفايقة

Vox hac designat firmitatem mentis, ut participialis forma notat firmum & præstante mente præditum. Hic ponitur pro *facundia* *excellente*.

يَنْقُحُ الْأَنْشَاءَ 3

deproperaret carmen purum. Proprie, Emedullaret carmen facere.

Z Prius

فَبِهْ كُتِبَ شَاءَ وَلَا خَلْفَ ٤ بَعْدَ
السَّكْفِ مَنْ يَبْتَدِعُ طَرِيقَةً غَرَاءَ أَوْ
يَغْتَرِعُ ٦

Prius est in fut. 2. a نَفَخَ
exinanivit os medulla. Alterum

in infin. 4. a نَشَأَ نَشَأَ tol-

li in altum : Inde أَنْشَأَ

produxit, construxit; speciatim,
aliquid grāde, ut Epistolam
Rhythmicam, carmen &c. Con-
venit cum usu Hebræo نَشَأَ
fustulit parabolam. Sequens

يَتَصَرَّفُ versaretur pro ar-

bitrio, est fut. in 5. a صَرَفَ
vertit, invertit &c.

خَلْفَ بَعْدَ السَّكْفِ ٤

succesit post eum qui deceffit. Sic
imitor paronomastiam, quæ in

Arabico jucundior. سَكْفَ

majores, decessores, est actio verbi

سَكْفَ præterit, præcessit :

ut præcessio grata Euphemia de-
signet majores, qui jam decesse-
re. Proprietas Radicis sita in
lævi & lubrico. Inde notiones

omnes effluxere. 1. *aquavit*,
complanavit terram. *Illevit* : o-
blevit : occavit : a *levigando* cun-
cta. 2. *præterit*, *præcessit* : a *lap-
su lubrico*, q. d. *prælapsus* est.
Reliqua inde ex facili succe-
dent non imperito horum tra-
ctatori. Est Hebræum סָלַף

يَبْتَدِعُ طَرِيقَةً غَرَاءَ ٥

Ad verbum, excogitaret viam
candida nota insignitam : ad e-
xemplum illius nempe, qui di-
cere ausus,

*Avia Pieridum peragro loca, nul-
lius ante*

Tacta solo : juvat integròs acce-
dere fontes.

بَدَعَ est fut. 8. a يَبْتَدِعُ

noviter produxit. Origo in *La-*

xico haud comparet. طَرِيقَةً

طَرِيقٌ via, semita, regula; &

item via, sed *proprie* potius ve-
nire amans. Sunt formæ partici-
pia.

deproperaret purum, in eoque pro arbitratu versaretur, neque successisse doctis majoribus, qui intactam viam aperire, aut dissertationem Virginem posset conscendere. Scilicet

piales Hebraea, Pabil, a طرق quod tactum, ad Conf. 3. pag. noctu venit; adivit, inivit; concussit, verberavit; jecit filices 152. Verbum est, كَسْرَ Alba fuit facies, macula canduit frons &c. Omnia secundaria. غَرَّ equi. Istud كَسْرَ alba macula notata in fronte; cum مَحْجَلَّ albis pedibus insignis equus; mirifice transfertur, & ob amorem, quo gens in equos tantum non insanit, permittitur. In Hama/sa extat, &c. Id productum a غَسْرَة candicans comp. fem. ab أَغْرَّ candicans &c. Id productum a غَسْرَة candicans macula in fronte equi:

كَانَ يَوْمَ أَغْرَّ مَحْجَلَّ *

Dies candida nota in fronte, in pedibus, insignis factus est.

Plenius Samuel Ibn Adia, Poëta vetus, Ibid.

وَأَيَّامَنَا مَشْهُورَةٌ فِي عَدُوِّنَا
لَهَا غُرَّرٌ مَعْلُومَةٌ وَحُجُولٌ *

Et dies nostri nobilitati in inimico nostro,
Quippe candidis frontium, candidis pedum, notis insigniti.

Breviter & solide Tauriz. Qui inter dies emineant ut inter Equos illi qui nota candida frontis, & pedum insignes. Utitur Harirtus Conf. 30. هذا العقد
العقد

يَفْتَرِغُ مِرْسَالَةً عَذْرَاءَ وَأَنَّ الْمُفْلِقَ مِنْ
كِتَابِ هَذَا الْأَوَانِ الْمُتَمَكِّنُ مِنْ أَنْزَمَةِ الْبَبَانِ
كَالْعَبَالِ

العقد المجل في هذا
اليوم الاغر المحجل

Nexuit vinculum bocce venerabile connubii, in die candicante frontem, candicante pedem. Ad homines quoque applicitum ;

indeque اغر passim illustrem,

& virtutibus insignitum exprimit. *ف* فideles hoc titulo ornatos voluit Mubammedes. Ita Alkazwin. in *Præfat. ad Vit.*

القبايد الغر

المجلبين الي جنات

Qui manuducit can-

dida frontis, candida pedum, nota insignes ad Hortum amœnitatis. Hinc clarius intelliges quomodo

sanctos in cœlis notare queat, ut est in Lex. Gol. & quid sibi velit illud in

Hist. Tim. pag. 3. غسل

بسيوف الظغبان كل

Lavit gladio Tyrannidis omnem candida frontis & pedum nota insignem: i. e. fidelem Mubammedanum. Vides quanta gratia sit phraeseos

candida frontis nota insignis via Eloquentiæ.

يَفْتَرِغُ مِرْسَالَةً عَذْرَاءَ

conscenderet dissertationem Virginem. Est audacissima Metaphora, quam tamen frequens usus emollivit, qua Virgo hic signat materiam aliquam nobilem, & intactam, cujus novitas, & dignitas necdum præflorata quasi ab ullo Scriptore. Illustrata jam formula, Proverbialis quodammodo, in notis ad Ispahanensem pag. 14. Satis apposite Tebleh.

ومعني يفتريغ رسالة

عذراء ان ياتي رسالة

قد تصعب طريقها

سفسس بفسس *Sensus bujus phra-*

licet ex hujus ævi Scriptoribus mirificentissimos, qui eloquentiæ habenas moderari crederentur, clientum instar ha-

pbraſeos eſt, ut adſerret diſſerta-
tionem, cujus præpedita eſſet aliis

via. عَذْرَ Virgo, ex Origine

videtur ſubſtrictam, vel ſubſtri-

ctiorem denotare; ut عَذْرَ

& عَذْرَ Virginitas, a ſubſtri-

ctione Hymenis dicta. Non mi-
rabere jam, qui factum, ut

عَذْرَ etiam ſignare queat in-
ſtrumentum ferreum quo extor-

quetur veritas. يَفْتَرِعُ fut. 8. a

فَرَع verticem tenuit: Item,

verticem fregit. Hinc gemina
anſa uſui 8. conjugationis, quo

اَقْتَضَ valet افترع
deſloravit Virginem.

7 مَقْلَقٌ Mirificus. Eſt

part. 4. a فَلَاقٌ fidit, diffi-

dit. Inde أَفْلَقَ Miri quid

fecit, miracula patravit: q. d.

effudit & exſculpiſit aliquid gran-

de, & prodigioſum. Amat in

bonum quoque transferri, ut
quum prodigium Eruditionis

aliquis vocatur. Sequens

مَتَمَكَّن in poteſtate ba-

bens, eſt part. 5. a مَكَّن

firmus fuit: in 2. مَكَّن

firmavit. In 5. مَكَّن

firmatus eſt: firmam rei poteſta-

tem accepit. أَمْرَمَةً capiftra;

in plur. fr. a نَزَمَامَ

Habena. Funiculus annexus an-

nulo per naſum jumentum trajecto.

Splendide; Eloquentiæ Habenæ

in poteſtate habere. Etiam Græ-

cis, & Latinis placita imago.

عِبَالٌ familia, domeſtici quos

quis ſuſtentat: turba alumno-

rum; item pulchre transfertur,

cum iſſque comparantur Scrip-

tores inferioris ordinis, qui tan-

quam clientes dependent ab au-

ctoritate Veterum, ſuper quos

quæſi recumbunt; & quorum vi-

ribus ſuſtentantur. Sentis qua-

re ſtruxerit Haririus noſter, ſi-

cut turba alumna ſuper prioribus.

مَلِكٌ ditione tenuit,

poſſedit; pulchre etiam hic lo-

catum. فصاحة Eloquen-

كَالْعِبَالِ عَلَيَّ الْآوَابِلِ وَلَوْ مَلَكٌ فَصَاحَةٌ
 سَحْبَانٍ وَابِلٍ وَكَانَ بِالْمَجْلِسِ كَهْلٌ
 جَالِسٌ فِي الْحَاشِيَةِ وَعِنْدَ مَوَاقِفِ
 الْحَاشِيَةِ

tia, proprie *fragor*, a **فصح** *fregit*; unde *sonoram rupit* vocem per *Metonymiam* succrevit. *Hebræa* formula **פצה רנה** *rupit tinnitum*, eandem fere vim exerit. De *Sebbano Wajilo* aliquid ad initium *Conf. 5. pag. 70.*

8 **جالس** *sedens*. Est *part. præf. a جلس* *confessus*: unde & **مجلس** *confessus, conciliabulum. حاشية* in *Lexico* signat *oram vestis*, *marginem*: item, *inferioris ordinis homines*; *domesticos*; *affectas*: iterum, *tractum*, *umbram*, *protectionem*. Habes *glomus con-*

volutum, *cujus filum nemo evolvat*, nisi qui & *Formam* & *Originem* simul teneat. *Forma* præbet *participium fam.* ab **حشي** *farfit, replevit*: quasi dicas *stipatricem*, nempe *oram* & *extremitatem*, in *veste*, aliisve rebus. Hinc *angulus*, *tractus regionis*, *terræ*, quasi *ora* & *ala*. Item *umbra*, *protectio*; *ansa sumpta ab ora vestis*, quæ *expanditur* quasi *super clientes*, a *patrono* præpotente. Vides quam facilis transitio fuerit ad *affectas*, *domesticosque* alicujus; & quomodo tandem *inferioris ordinis hominis* hæc ipsa *forma* commodissime hinc potuerit consignare. Exempla paucula non displicebunt. In *Hamasfa* egregie

كانت خراطة ملء الأرض ما اتسعت
 فقص مر اللبالي من حواشيهـ

Fuit *Cbezaa*, tribus, plenitudo terræ, qua late patet;
 Sed abscidit vicissitudo noctium de Oris ejus.

habere dicebant ad *priscos illos heroas*, etiamsi possiderent eloquentiam *Sebbani Wajili*. Erat autem in Confessu quidam *provecioris jam ætatis*, residens in *angulo*, & inter *famulam turbam*: qui quotiescunque se in

i. e. de *multitudine familiæ*, quam *lacinosæ instar vestis* trahabat *numerossima gens*. In *Hist. Tamerl.*

p. 51. ثم يشن علي ٥١.

عساكر تيمور القارات

ويدرك فهم للمسلمين

النسرات ويقتطع من

حواشيه وما يمكنه

من مواشيه

Deinde *sparsum grassaturus exercuit in copias Timuri*; atque pro *Moslemis multiplicem exegit talionem*, earum *extremities cadens*, & quicquid poterat de *jumentis rapiens*. Et pag. 94.

لكنه خاف غايته

فجمع خاشيته وصاغيته

Quum *metueret tamen Timuri impetum*, *collegit extremitatem suam*, & *inclinationem*; i. e. *universam suam familiam*, atque *amicos*. I-

terum pag. 107. ثم انسلت

من بين الحواشي والاعوان

Deinde *elapsus est de inter Oras*,

i. e. *assecras*, & *milites praediariorum*. *Luculentum inprimis*

hocce pag. 126. مع ضعف

حالي وقلة مالي وضيق

دايرتي وبلادي ورقة

حاشية طريفي وتلادي

Cum *imbecillitate status mei*, &

paucitate opum mearum; & *angustia circuli mei ac regionum*

meorum; & *tenuitate oræ famulitii mei recentis & veteris*. No-

tanda formula الحواشي

tenuitas orarum, in famulitio non

ita amplo; quum quis *tenuis*

tantum habet oras, & *extremi-*

tates quasi vestis: & non *multam*

trahit familiam, quam *sustenta-*

re debeat. Hinc *ansa porrecta* forte *alteri figuræ*, qua

عيش رقيق الحواشي

Vita *tenuis orarum* apud *Golium*

ex *Gjeub*. *exponitur comoda*,

commodis adfluens: quæ *nempe*

non prægravata oneribus curisque.

Potest & ex *alio fonte venusta*

hæc locutio derivari. Nempe

رقيق الحاشية

tenuis oræ vocatur etiam quic-

quid *molle*, *delicatum*, *elegans*.

Ita in *Hist. Tamerl.* pag. 344.

وكان خليل سلطان

لطيف الذات ظريف

الصفات

أَلْحَاشِيَّةٌ فَكَانَ كَلَمًا ۖ شَطَّ الْقَوْمُ فِي
 شَوَاطِئِهِمْ وَنَشَرُوا الْعَجْوَةَ وَالنَّجْوَةَ مِنْ نَوَاطِئِهِمْ
 يُنَبِّئُ ١٥ تَخَازَرُ طَرْفَهُ وَتَشَامَخَ أَنْفَهُ أَتَتْهُ
 مَخَرَّنِيْفٌ ١٥

الصفات نسيم اخلاقه
 لا تحمل من خدايدان
 نزعانعه ويرد مزاجه
 اللطيف لركة حاشيته
 لا يثبت لمجانبة
 المشافة والمنزعة

Erat namque Chalil Sultanus lenioris indolis, & moribus elegantioribus, cujus aura blandior ingenii ferre non poterat turbines Chadaidadi: & cujus temperamenti vestis subtilior ob tenuitatem ora non subsistebat tractioni diffidii & concertationis. Citra

وكان Allegoriam pag. 155.

السلطان رقيق الحاشية
 اديبا شاعرا ظريفا

Eratque Sultanus tenuis crum, Humanus, Poeta elegans.

شَطَّ فِي شَوَاطِئِهِمْ ۖ

audacius se intulerunt in cursu

fuo. Pulchra paronomasia. شَوَاطِئُ cursus, curriculum, a شَوَّطَ fla-

gello. Supra expositum. شَطَّ est modum excessit, euectus est ultra limites; a primaria potestate longius tendi: unde alio flexu valet, recta statura fuit;

cujus partic: شَطَّ Recta sta-

tura præditus: & شَطَّطَ

recta ac justa statura. At شَطَّ vitio datum signat excessum omnem in dictis f. ctisve; unde & mendacium & injustitiam amplectitur. Venusta formula, spargere e Calatbisco Dactylos bonos ac malos, pro expromere e penu sue eruditionis sententias bonas & malas. Habet aliquid Proverbiale.

يُنَبِّئُ ١٥ annunciabat;

granditer pro ostendebat. Est fut.

in curriculum hocce eveherentur audacius homines nostri, atque ex calathisco suo spargerent dactylos bonos simul & malos, ostendebat palpebrarum suarum contractione, & nasi corrugati suspensione, se oculum in terram figere ut pro-

4. a نَبَأُ. Constructio quoque grandior, annunciabat contractio oculorum ejus, & sus-

pensio nasi ejus, &c. نَحْائِرُ. infin. 6. a

angustis, limitisve, oculis fuit. Inde חַיִּיךָ

porcus nomen invenit. Arabes

خَنَزِيرٍ vocant, forma

auctiore, inserto Nun; cum allusione forte ad خنزير fœtuit.

طَرَفٌ extremitas, acies gla-

dii, oculi. تَشَامُخٌ iterum

infin. 6. a شَمَخٌ altus fuit:

unde dicunt شَمَخَ بَنَانِهِ

alto naso fuit: ad fastidium, indignationem, contemtionem alio-

rum, & superbiam pingendam.

In Hamasa extat شَمَخُ الْأَنْفِ

Altus nasi, pro nobili & generoso. Figuratissime Isphaba-

مَجْدِ اشْمَخِ nensis inducit

Gloriam alto naso præditam. Formam nostram in Lexico omis-

sam reperies quoque in Hist. قَانَا قَوْمٌ

لَنَا بَأْسٌ وَشِدَّةٌ وَالْعِدَّةُ

وَالْعِدَّةُ وَالِدَوَّةُ وَالْتَجْدَةُ

وَلَنَا يَصْلُحُ التَّشَامُخُ

وَالْتَّابِي حَتَّى كَانَهُ

قَالَ فَبِنَا اَلْتَّنْبِي

نَحْنُ قَوْمٌ مَلِحْنَا فِي نَرِي نَاسٍ

فَوُوفَ طَبَرٍ لَهَا شُحُوصُ الْجَمَالِ *

« مَخْرَنْبِقٌ لِبَنْبَاعٍ وَمَجْرَمٌ سِبْهٌ الْبَاعِ
« وَنَابِضٌ يَبْرِى النَّبَالَ وَرَائِضٌ يَبْغِي النَّضَالَ
فَلَمَّا

Namque profecto gens fumus quibus fortitudo, & vebementia; & apparatus ac numerus; & potentia atque animositas: nobisque *convenit nasum suspendere, fastumque præ se ferre: adeo ut in nos dixisse videatur Mutenabius.*

*Nos gens fumus ornati specie hominum
Super volucris quibus proceritas camelorum.*

II مَخْرَنْبِقٌ oculum figens in terram. Est partic. formæ 3. quadrilit. a خَرْبِقٌ fidit vestem: unde إِذْخَرْبِقٌ

& per trajectionem إِخْرَنْبِقٌ exponitur, laxatis palpebris oculos bumi defixit: conticuit, siluit. Ex Gjeubario hæc appo- fuisset juvabit المخرنبق

المطرق وفي المثل مخرنبق لبنباع اي لبثب اذا اصاب فرصة ومعناه انه سكت لداهبة مخرنبق, est o-

culos cum silentio defigens bumi; ut in proverbio; Oculos cum silentio defigens, ut ulnas extendat; i. e. ut insiliat quum invenierit occasionem. Applicatur ei qui filet mali quid moliens Concinit, quod a Tebleb. annotatum,

قال ابو عبيدة المخرنبق الساكت علي السوء لبنباع لبظهر الذي في طبه من الشر

Abu Obeida ait; Muchrenbik est silens super malo; ut ulnas extendat, id est, ut promat id quod complicatum habet de malo. Vides ipsis Arabibus in Proverbio hocce Veteri enucleando aquam hære, quoad genuinam vim & Originem Verborum; quamvis de sensu, generatim, satis con-

prosiliret, & in se contrahi ut mox amplo passu emicaret; esse item jaculatorem qui sagittas aptaret, & procubito-

rem

constet. Ad Originem istam vel ligandam observo Verbum

بَاع ulnas extendit quoad potuit, in 7. usurpari de Serpente quum sese explicat & distendit.

Idem Serpens dicitur اطرق

laxatis palpebris oculos humi figere, quum meditatur insilire in prædam. Ita Taabbeta Sjerran in Hamasa.

مُطَرِّقٌ يَرْشَحُ سَمًا كَمَا
أَطْرَفَ أَفْعَى يَنْفُتُ السَّمَّ صَلَّ *

Oculos bumi figens, roransque venenum, prout

Oculos bumi figit serpens, qui expuit venenum, basiliscus.

Hinc formatum puto illud

مَخْرَنْبَقٌ لِبَنْبَاعٍ proprie in Serpente, unde latius dimissum Proverbium ad omnes qui summo silentio aliquid inopinati moliantur. Eodem fertur, contrahens sese, ut exten-

deret orgyiam, مَجْرَمَزْ

part. 1. verbi quadrilat. جَرَمَزْ

quod in Append. Gol. valet in se contractus fuit: peculiariter ad insiliendum, ut monet Tebleb. A

leonibus petita imago. بَاعَ orgyia; spatium ulnarum exten-

sarum; transfertur ad quadrupedes, diciturque باعت

الناقة الارض ulnis mensus est ان اقطعها camelus terram quum eam secat deducto passu.

12 نابضٌ jaculans. Est

part. præf. a نبضٌ vibravit arcum, nervumve ejus. Notio iræ quæ in Lex. Gol. additur huic formæ, est figurata, quasi jaculatricem dicas; vel vi-

brantem. يَبْرِى aptaret; pro-

فَلَمَّا ١٣ نَشَأَتِ الْكُنَايَيْنِ وَفَاعَتِ السَّكَايَيْنِ
 ١٤ وَرَكَدَتِ الرَّعْمَانِزَعُ وَكَفَّ الْمُنَانِزَعُ أَقْبَلَ
 عَلَيِ الْجَمَاعَةِ وَقَالَ لَقَدْ ١٥ جِئْتُمْ شَبَابًا إِذَا
 وَجَرْتُمْ عَنِ الْقَصْدِ جِدًّا ١٦ وَعَظَّمْتُمْ الْعِظَامَ
 الرُّفَاتِ

pric secaret, asciaret; infut. I. a

رأبض *secuit.* *דרה ברי*

ربض *cubans, cubator: a* *רובץ*

cubavit complicatis pedibus *רובץ*

ovis, leo, canis. Confer Gen.

49: 9. & Gen. 4: 7.

13 *נִשְׂאָתָא vacuata essent.*

In pass. I. a *נִשְׂאָתָא terram e-*

gessit e puteo; & sagittas e phare-

tra. Convenit cum *נִשְׂאָתָא extraxit*

كُنَايَيْنِ plur. fr. a *كُنَايَة*

pharetra. Forma in Lexico non

comparat. Ea tamen sat fre-

quens in Libris. Radix *كَن*

condidit. فَاعَت rediere: in

prat. I. a *فَاعَة med. je & ult.*

Hamz. reversus est *سَكَايَيْنِ*

plur. fr. a *سَكِينَة*

quies, gravitas, securitas ani-

mi; tranquillitas mentis sedata.

Est a *שָׁכַן* *quievit,*

refedit; & ejusdem est Or. ginis

cum *שָׁכַן*.

14 *Præcedenti figuræ succinit*

رَكَدَتِ الرَّعْمَانِزَعُ

resedissent turbines. Prius in

prat. I. a *رَكَدَ quievit ven-*

tus. Posterius est plur. fr. a

رَعَزَعَ concussor, turbo. Plena

phrasis est *رَعَزَعَ*

رَعَزَعَ

ventus concussor, a

رَعَزَعَ

com-

rem qui praelium efflagitaret. Quumque jam vacuata essent pharetræ, reductaque gravitate venti turbines resedissent, & altercationes desissent, ad cœtum directo fermone sic inquit. Profecto rem duram attulistis, & vehementer a justo & æquo declinastis, ossa cariota celebrando, men-

commovit, concussit; forma quadril. a 𐤀𐤋. Similiter Latini plenius extulerunt, Turbines venti: sed mox venti ob crebrum usum omissi. Per turbines hic intelliguntur vehementiores animorum motus, sive disceptationes

animosiores. 𐤀𐤋 abstinuit, semet continuit; est 𐤀𐤋 curavit; curvatione inflexus fuit.

𐤀𐤋 altercator; litigator: 𐤀𐤋 vulsit, vellendo traxit; unde 𐤀𐤋 traxit contra alium; contendit.

15 𐤀𐤋 attulistis: Proprie intraastis, venistis, in præ. I. a 𐤀𐤋 venit; intravit: quod ut Synonymum 𐤀𐤋 cum 𐤀𐤋 constructum, valet adduxit. Rarior est structura cum Accusativo, ut hic Venistis rem, pro adduxistis. Est phrasis exquisitior Corani; in quo item

𐤀𐤋 𐤀𐤋 est res stupenda, ab 𐤀𐤋 idem quod 𐤀𐤋 oppressit gravius quid, & cum fragore irruit. Sequens 𐤀𐤋 declinastis, est a 𐤀𐤋 flexit, de- flexit, 𐤀𐤋.

16 𐤀𐤋 magnificastis. In præ. 2. a 𐤀𐤋 magnus fuit, & validus. Inde 𐤀𐤋 os, effis; cujus plur. fr.

𐤀𐤋. Illa ossa hic figuram præbent mortuorum, ac propterea additum Epitbeton 𐤀𐤋 cariota; a 𐤀𐤋 fregit, & fractum fuit os. Apud Syros est exesus fuit a vermibus: ut Act. 12: 23. Cariota ossa vocat Noster Scriptores mortuos succo & vigore Eloquentiæ carentes. Hanc men-

الرُّفَاتِ وَأَقْتَنْتُمْ فِي الْمَيْلِ إِلَيَّ مَنْ قَاتَ
 ١٧ وَغَمَصْتُمْ جِبِلَّكُمْ وَالَّذِينَ فِيهِمْ لَكُمْ
 أَلِدَاتٌ وَمَعَهُمْ ادْعَقَاتُ الْمَوَدَّاتِ ائْتَسِبْتُمْ
 ١٨ يَا جَهَابِدَةَ النَّقْدِ وَمَوَابِدَةَ الْحَلِّ وَالْعَقْدِ
 مَا ١٩ أَبْرَزْتَهُ طَوَارِفَ الْقَرَابِجِ وَيَسَّرْتَهُ فِيهِ
 الْجَدْعَ

tem sequentia aperte indicant.

١٧ *prævertistis*; in præ. 8. a

فَاتٍ *præterit*: item, mortuus fuit. Decenter enunciatur, prævertistis in inclinatione ad eos qui præterierunt i. e. immodico favore in mortuos estis inclinati.

١٧ *depressistis*: *غمصتم* vel obtrectastis: est præ. a *غمص* desepxit; obtrectavit; ingratus fuit non agnoscens acceptum beneficium. Secundaria omnia; a

primario, *depressit*. *جبل*

seculum, homines unius ætatis: *סוֹחָלִים* Dan. 1: 10. Est a

in orbem

ivit; *gyravit*. *لَدَاتٍ* *equales*,

proprie natiuitates, *לדנות*, plur.

san. a sing. لَدَة *natiuitas*; natale tempus; & ipse æ-

qualis; sive coætaneus. *ادْعَقَاتٍ* *connexi*, *connodati sunt*; in præ.

7. a *عقد* *ligavit nodo*.

مَوَدَّاتٍ *amores*, *familiaritates*:

est plur. *san. a مَوَدَة*; *cujus*

thema *ودد* *amavit*.

18 *obliti estis*.

Est præ. pass. 4. a نسي

oblitus fuit. Unde in 2. &

atque tam immodeste mortuis scriptoribus favendo, deprimendoque vestram seculam, eoque quibuscum naturalis conjuncti, & familiaritatis connexi estis. An obliti estis, O probæ monetæ examinatores calidi, & antistites solvendi ligandique, quid produserint novæ indolum scaturigines, & quo

& 4. existit obliuisci fecit. Inde Noster nunc *improbarior*, an in oblivionem dati estis? جَهَابْدَةُ

examinatores periti: est plur.

fr. a sing. جَهَابْدُ

quod & جَهَابْدُ Neutrum reperitur nec apud Gjeub. nec apud Phiruzabad. Videtur esse vocabulum *Perficum*; de quo tamen dubitat *Meninskius*; qui illud declarat *intelligens*, *perspicax*; *præsenti pecunia solvens*.

نَقْدُ pecunia parata; præsens solutio; probus & justus ponderis nummus. Radix est نَقْدُ

نَقْدُ pupugit. Nempe formula tenet نَقْدُ الدرهم

اي اخرج منها الزيف pupugit drachmas; pro discrevit inde adulterinam monetam. Figurate *Examinatores probæ monetæ*, pro peritis *Eloquentiæ*.

مَوْبَدَةُ Antistites; etiam plur.

fr. a مَوْبَدُ & مَوْبَدُنْ

Antistes Magorum. Hoc jam certissime *Perficum*; nam est contractum ex مَوْعِجْ دَدْ

Magorum trāsul. Adifis Cl. Hyd. de Rel'g. Pers. 364. Vides non invenisse locatos *Antistites solvendi ligandique*, in iis, penes quos arbitrium *Literaturæ elegantioris*.

19 أَبْرَزْتُ produxere; prodire fecerunt. In præf. 4. verbi بَرَزَ exiit; prodiit; promicuit. Id mox in hac periodo valet,

prævertit cursu. طَوَارِفْ recentest, *recenter inventæ*, vel *acquistæ*: Proprie *recenter carptæ*.

Est plur. fr. a طَارِفَةٌ & طَرَفْ part. præf. a طَرَفْ

recenter carpta fuit res: recens قَرِيحْ & novum quid prodiit.

فَرِيحَةٌ item plur. fr. a فَرِيحَةٌ scaturigo: & translate, *indoles*, in-

الْجَدْعُ تَكْبِي الْقَارِحِ مِنْ ٢٠ الْعِبَارَاتِ الْمَهْدَبَةِ
وَالْإِسْتِعَارَاتِ الْمُسْتَعْدْبَةِ ٢١ وَالرَّسَائِلِ الْمَوْشَحَةِ
وَالْأَسَاجِيْعِ الْمُسْتَمْدَكَةِ وَهَلْ لِقُدَمَاءِ إِذَا
٢٢ أَنْعَمَ النَّظِيرُ مَنْ حَضَرَ غَيْرَ ٢٣ الْمَعَانِي
الْمُطَرِّقَةِ

ingenium. Illustratum ad Conf. 2. pag. 99. Proverbialiter dictum, prævertit junior equus seniore. جَدْعٌ est Equus binus: ٢٠ عِبَارَاتٌ quinquennis. Pinguntur Oratores in Hippodromo Eloquentiæ de palma certantes.

٢٠ عِبَارَاتٌ tralationes. In plur. san. a عِبَارَةٌ significatio, sensus; præsertim per Metaphoram conceptus; a عَبَسَ مَهْدَبَةٌ trajecit. ٢١ مَوْشَحَةٌ concinnæ, pulbre concinnatæ: in part. pass. 2. ab هَدَبَ refecuit; mundavit; purum putum fecit. ٢٢ إِسْتِعَارَاتٌ figurationes; pro-

prie mutationes, five tropi mutuo sumti, ad Orationem illuminandam. Est plur. san. infin. ١٠. اِسْتِعَارَةٌ, cujus اِسْتِعَارَةٌ a عَارٍ notat mutuo sumfit, commodato petiit. ٢١ مُسْتَعْدْبَةٌ suaviter derivatæ: part. pass. ١٠. verbis عَدَبٌ dulcis fuit aqua; unde اِسْتَعْدَبَ aquam dulcem hausit.

٢١ رَسَائِلٌ epistolæ: est plur. fr. a رَسَالَةٌ epistola; tractatus; dissertatio. ٢٢ مَوْشَحَةٌ pulbre exornatæ; proprie prætextatæ; five clavo, limbove, insignitæ. Est part. pass. 2. a وَشَحَ, cu-

quo præverterit junior equus seniore in tralationibus pulcre concinnatis, & figuris suaviter derivatis, & tractatibus pulcre exornatis, & rhythmis elegantissime coaptatis. Suntne vero iis qui nos præcesserunt, si rite res consideretur, sensus alii, quam qui *aquariis turbidis & calcatis* veniant comparandi, e quibus nihil *cellsum ac venustum* eluceat. Qui-

cujus *وشح* notat *cinxit se mulier fascia coloribus ornata*; quæ

وشح dicta. Hinc translatio

facta ad Orationem coloribus distinctam; & purpura quali præ-

textam. *أساجيع* Rhythmi

in plur. fr. ab *أسجوعة*,

idem quod *سجع* oratio rhyth-

mica. *مستملكة* eleganter coaptati: in part. pass. 10. a

ملح *ملح* salsus fuit; item

elegans, venustus fuit.

22 Pro, si res rite consideretur, in Arabico est, si largam considerationem adhibeat qui præ-

sens est. Nempe verbum *انعم*

prat. 4. a *نعم* amoenus

fuit, usurpatur pro largiendo, & liberaliter impertiendo. Inde

phrasid, *انعم المنظر*,

liberaliter impertiit, vel largitus est considerationem; pro attente considerare dignatus est. Quum

Scholias *امعن* longius pro-

traxit, substituit, non Originem spectat, aut proprietatem, sed secundarium rarius, per vulgatius secundarium explanat. Idem tenendum circa aliud Scholion,

امعن واسمع longius protraxit & saturavit visum; nam eleganter quoque dicunt, saturare visionem, ut profundiorē contemplationem designent.

23 Grandi cothurno enun-

ciatum *معاني مطروقة*

الموارد sensus quorum aquato-

ria pedibus contrurbata. *معاني*

sensus, significationes; est plur.

fr. a *معني* pro *معني*

معه responsum. Thema *عني*

الْمَطْرُوقَةُ الْمَوَارِدِ الْمَعْقُوقَةُ الشَّوَارِدِ
 الْمَأْتُورَةُ عَنْهُمْ لِنَقَادِمِ الْمَوَالِدِ لَا لِنَقَدِمِ
 الصَّادِي

لَعَنَ intendit, significavit, ore
 protulit, vel retulit. His sen-

sibus dantur مَوَارِدُ aquatoria,
 five loca ubi aquatum descendi-
 tur: in plur. fr. a مَوْرِدٌ

cujus Radix وَرِدٌ aquatum
 descendit. Aquatoria confabula-
 tionis, vel lectionis jucundæ,
 figuratior celebrat stilius. Di-
 gnitatem Metaphoræ percipies
 ex conf. 2. p. 56. 57. 113. Hæc

aquatoria vocantur مَطْرُوقَةُ
 pedibus jumentorum conculcata, &
 lotio ac merda inquinata, ad in-
 dicandam protritam & procul-
 catam quasi rationem sensus suos
 enunciandi, in quibus omnia
 plebeja, ac vulgaria. Est notio

ducta a طَرَفٌ lotium excre-
 vit in aquam. Item turbidam
 aquam bibit. Ejus طَرَفٌ in
 Gjaub. est ماء السماء
 الذي قبول فيه الإبل

وتبع Aqua cælestis in quam
 cameli urinam & stercus excre-
 verunt.

Figuratissime etiam prolatum
 الْمَعْقُوقَةُ الشَّوَارِدِ

sensus quorum alligata sunt fu-
 gacia: i. e. In quibus nihil ele-
 gans, nobile, celsum, per ora
 volitaturum: sed ubi omnia re-
 punt, torpent, jacent. Ex A-
 rabiæ genio interiore deprompta

formula. scilicet a شَرْدٌ fu-
 gax fuit fera, in part. figuratum
 قَابِطَةُ شَارِدَةٍ carmen fu-

gax, i. e. in famam & celeri-
 tatem missum, ac per ora voli-
 tans hominum: Vel potius in-
 comparabile, intractabile, quod
 ita præstat, ut ab aliis attingi
 nequeat. Non satis accurate
 Cl. Gol: vaga ac divulgata
 per regionem cantilena: nam id
 magis plebejum quid & vile si-
 gnat, quam nobile, & excellens,
 quod in hac phrasi unice in-
 tenditur. Ita Noster conf. 36.

أَتُورِدُ

Quibus excellentiæ palma defertur ob ætatem qua præver-
terunt, non vero ob præstantiam illius qui jam ab aqua
discedit super eum qui in eam recens descendit. Ego uti-
que

اتورد السرح واتصبد
Aquatium de-
شولرد السرح

scendebam in jocos, & venabar
fugacissimos salium. h. e. sales
celebratissimos, exquisitissimos, su-
pra acumen vulgi positos; ad
quos pervenire, & quorum deli-
cias attingere, paucissimis da-
tum. Planissime in hanc men-

قبد
اوابد واتصبد شولرد

Constrinxit ejus artis solivaga,
& venatus est fugacia: h. e.
Quidquid in ea arte remotum a
cognitione, indagavit; atque quæ
aliis inaccessa, atque impervia,
sibi reddidit quam familiarissima.
Est metaphora desumpta a Man-
suetariis, qui feras fugacissimas
domant, cicurant, & manui suæ
suescunt: ad quam rationem
cicurare & sibi mansuefacere do-
ctrinam, artemque, dicitur is,
qui cognitionis & experientia
culmen in ea attingit. Sic

اوابد القصيد solivaga

Carminum in Diw. Hud. sunt
rara, nova, nulli tacta, nulli
dicta. Graviter Noster sensus
in quibus alligata, & illigata

sunt fugacia, appellat, quos scri-
ptores non ex ingenio suo ex-
promiserunt, sed undique colle-
ctis Antiquorum flosculis consar-
cinarunt.

24 ماثورة propagata, tra-
dita, celebrata. Est part. pass. i.

اب اثر prædicavit, memoravit
ut dictum, factumve, laudab-

تقدّم le, atque imitandum. تقدّم
præcedere, antevertere alium æta-
te: est inf. 6. a قدم تقدم an-
terior fuit. Sequens تسقّد
inf. 5. Thematis, designat præ-

cedere fortitudine. موالد æta-
tes; natiuitates; in plur. fr. 2

مولى مولد Per مولى
recedens ab aqua, intelliguntur
Auctores qui ætate præcessere:

per وارء descendens in aquam,
illi qui ad orationem profam,
vorsam, recentes accedunt.

الضام على الوليد واذي لأعرف الآن من إذا
 أنشأ وشي وإذا 26 عبر خبر وإن أسهب
 لذهب وإذا أوجز أعجز وإن 27 بدء شد ومتي
 * اخترع خرع *

فقال.

25 أنشأ pangit: proprie tollit, sustollit vocem, versum. Teblebius per كتب scribit, componit, explicat. Taliū nempe magna latitudo in usu secundario. وشي pingit, coloribus variegat; apposite ad orationem luminibus & floribus distinctam transfertur. Conjugatio 2. Embasin adfert.

26. عبر traducit, significationem Metaphoricam effert: in prat. 2. 2 عبر لآدر خبر vestes striatas efficit, iterum prat. 2. ab حبرة striatio; vestis striata; praesertim qualis in femina admirabili, variegatione conficitur. Supra illustratum.

Sequens أسهب altius fedit;

est prat. 4. a شبة profundus puteus: unde adscita potestas secundaria, fodit altius absque ut aquam inveniret. Hac occasione subjunctum أذهب aurum effodit: item prat. 4. a ذهب ادر aurum. Est significatio in Lexicis neglecta: ubi inauravit; & abstulit; tantum notuere. Neutrum hic quadrat; & rectissime Tebleb. exposuit صادف معدن الذهب في حفرة invenit venam auri in fossione sua. Utrumque summa venustate traductum; altius fodere, & aurum effodere: quo in genere Arabia facile palmam sibi vindicat Eloquentia profunda simul, simul splendida atque magnifica.

Ven

que cognitum habeo nunc quoque temporis, qui quum carmen pangit, pingat; & quum traducit in Metaphoram, vestes striatas Jemanenses fingat, & quum altius fodit, auri venam eliciat, & quum compendiosam Itruit Orationem, ad inopiam & silentium redigat alios, & quum extemporalis procedit, in stuporem conjiciat, & quum subita quid effundit, findat.

Re-

Verbulum quoque de mem-
bro altero, in quo ^{أَوْجَزَ}

præter. 4. compendificet i. e. compendiosum & nervosum sen-

sum extulit: ^{أَعَجَزَ} valet in-

opem reddidit & impotentem ad imitandum. Mira proprietas &

^{عَجَزَ} infirmus, impotens fuit,

defecit viribus; quæ secundaria sunt, a sessione super nates du-

cta: quatenus uper aates resi-

dere concipitur, qui assurgere nequit ad aliquid grande emolien-

dum. Hinc ^{مُعْجَزَ} super nates

residere faciens dictum; factumve; pro inimitabili. Ita Abulphar. p.

340. ^{تَصَوُّيرَ مُعْجَزَ}

pictura inimitabilis. ^{مُعْجَزَ} miraculum, q. d.

inimitabile quid, ad quod omnes humanae viris fatiscunt, & sub-

fidunt.

27 Notandus usus verbi ^{دَدَ}

de improvise venit: quod hic valet extemporalis fuit, inde in 6:

^{تَبَادَهَا} extemporalis carmine inter se certarunt. &c. Alte-

rum ^{شَدَّ} percussus, attoni-

tum reddidit, in origine est fre-

git, ut ^{شَدَّ}. Teblebius in-

versum cenfet ex ^{نَهَشَ}

percussus fuit. Hoc a molli fluxit: Nil impedit, quo minus

diversas horum verborum statuamus origines, in unum secundarium concurrentes.

28 ^{إِخْتَرَعَ} subito effun-

dit. Est præter. 8. a ^{خَرَعَ} fi-

dit; quod mox subnexum. Il-

lud findere, effindere, transferri amat ut ex/culpere, vel extun-

dere Latinorum, ad sensus raros & exquisitos, quos quis elicit,

expromit, adinvenit. Ita Teblebi.

B b 3.

فَقَالَ لَهُ ٢٩ نَاطُورَةُ الدِّيَّوَانِ وَعَيْنُ أَوْلِيكَ
 الْأَعْيَانِ ٣٥ مِنْ قَابِرُعِ هَذِي الصَّغَاةِ وَقَسْرِيْعِ هَذِهِ
 الصَّغَاةِ قَالَ إِنَّهُ ٣١ قَرْنٌ مَجَالِكُ وَقَرِيْنٌ جِدَالِكُ
 وَإِذَا

شقق المعاني وأبرزها
bleb. effudit sensus, & expromit eos.
 In 8. ubi est vis passiva, aut
reciproca, illud findere sese, vel
findi, exponitur de novo ac re-
cens aliquid fecit. Molius est
aliquid inauditum, aut inusita-
rum. Ita Hist. Tim. p. 80.
 ثم أمرهم أن يصنعوا
 لهم قلانس ابتدعها
 وعلي صورة من
 التركيب والتضريب
 اخترعها *Tum iussit ut con-*
ficerent sibi pileos quos ipse exco-
gitaverat, & certa quadam for-
ma compositionis, & complicatio-
nis, ex sese effiderat. Dicunt
 اخترع الكذب
effudit ex sese mendacium; pro
excoGITavit; commentus est. Re-
liqua hinc semet dabunt.

٢٩ نَاطُورَةُ *spectatum* quid:
 idem quod نَظُورَةُ, designat

spectabilem virum; sive signan-
tius, eum ad quem omnes undi-
que respiciunt. Radix نظري
 ٣٥ *observavit. pulchre subjun-*
ctum, Ocellusque illorum oculo-
 ٣١ *rum; prius* عَيْنُ *oculus,*
ocellus, notat خَبَارِ *electissi-*
mus cujusque rei: posterius أَعْيَانُ
oculi, signat proce-
res, magnates, qui Civitatum &
imporiorum quasi lumina.
 ٣٥ Proverbialiter dictum,
 Quis perfractor hujus saxi?
 صَغَاةِ *petra levis & magna, a*
 nituit præ claritate. Inde
 لَافِهَةٍ *nitenti crusta induxit: &*
 لَافِهَةٍ *nitens crusta, tectorium.*
 Ex hoc quoque لَافِهَةٍ *specula-*
 tus est, profluxisse, alibi osten-
 detur. Figurata *petra applici-*
 ta ad الصعب من الكلام

Respondit autem qui in Concilio principem locum tenebat, & Ocellus erat illorum procerum; quis durum hoc saxum nobis perfringerit, seque talem nobis Heroa præstiterit. At ille, hic equidem est qui tecum nunc in palastram descendit, & velitationem contra te iniit. Quod si lubeat, expe-

arduum orationis; ejusque
 قارِعْ percussor, ac per-
 fractor, is qui arduum illud al-
 lisque inaccessum efficere va-
 let. Ita Tebleb. قارِعْ decla-
 rat ضاربٌ وكاسرٌ percutiens & perfringens. قارِعْ
 laceravit. Inde قريعٌ Heros;
 qui plenius قريعٌ الدَّقْنِي
 Heros seculi. Proprie Admissa-
 rius camelus, a قارعٌ القمل
 pertudit admissarius
 Camelum, pro inivit. Ratio
 Metaphora obvia. صفاتٌ
 dotes, qualitates; est plur. سان, a
 صفةٌ descriptio, descripta for-
 ma, qualitas, dos, proprietas.
 Thema وصفٌ descriptit.

قَرْنٌ مَجَالِكٌ
 Comper campi, vel arene tuae.

i. e. qui tecum in arenam de-
 scendit. قَرْنٌ est a قَرْنٌ jun-
 xit; unde & قَرِبٌ mox, con-
 junctus, colligatus, connexus.

مَجَالٌ proprie circus, lo-
 cus gyrationis, a جالٌ
 & جالٌ gyravit. Frequentatur
 pro Campo prælii; Hist. Tim.
 p. 50. اذا انتهت في
 المجال لا تثبت
 له الرجال Quum in Cir-
 cum venit, non gradum ei te-
 nent Viri. Et p. 86. فلم
 يبر تيمور اوقف من
 الارتجال لضيق

المجال وعسر المنال
 Nec quicquam convenientius du-
 xit Timurus, quam ut regre-
 retur, ob angustiam Circi, &
 difficultatem consequendi voti.
 Cum nostra Metaphora conso-
 nat hocce p. 197. فانفتح

المجال للمجال مَجَالٌ
 aper-

وَإِذَا شِئْتُ³² فَرَضَ نَجِيبًا وَأَدَعَ مَجِيبًا لِيَتَرَى
عَجِيبًا فَقَالَ لَهُ يَا³³ هَذَا إِنَّ الْبَغَاثَ
فِي الْأَرْضِ لَا يَسْتَنْسِرُ³⁴ وَالْتَمَسِيْبِرُ عِنْدَنَا
بَيْنَ الْفِضَّةِ وَالْقِضَّةِ مُسْتَيْسِرٌ وَقُلْ³⁵ مَنْ
اسْتَهْدَفَ لِلنِّضَالِ فَخَلَصَ مِنَ الدَّاءِ الْعُضَالِ
أَيَّ

tus fuit disceptationi Circus.

قَرَيْنَ جِدَالِكْ proprie

conjunctus colluctationis tuæ ; i. e. qui tecum in velitationem venit. جِدَالِ infin. 3. a جَدَلْ

torfit, intorfit, plexuit. Hanc esse originem ٧٦٦ اذله٧٦ adolevit, crevit, evictum in Defect. etiam Colluctationem Hebræis notam fuisse sub hac Radice ibidem, ostensum.

32 فَرَضَ at experire. Ex

ف prepos. & imper. I. verbi

مَرَضَ med. waraw. exercuit equuleum currendo. ٧٦٦ اذله٧٦

vocavit, item in imper. I. est

أَدْعَى, pro أَدْعَى. Venuste

voca respondentem, i. e. prom-

tum, atque ad omnia paratum.

Concinne sibi succinunt tria عَجِيبًا, مَجِيبًا, نَجِيبًا.

33 Proverbium non inventum : Miluus in terra nostra non habetur pro vulturio. Nempе

٧٦٦ نَسِرَ vulturem signat,

& Aquilam; Regem avium : Unde in 10. اسْتَنْسِرَ vulturius

evafit. بَغَاثَ notat milui speciem vilio-rem, tardivolam, venatui ineptam. Hinc dictum sponte se præbet.

34 تَمَسِيْبِرُ distinctio,

دِيْجِدِيْجِيْجِيْ distinctio. Est infin. 2. a مَانَرُ

med. je. discrevit. فَضَّةٌ ar-

gentum, proprie frustum; gle-

be

perire strenuum, & provoca responsaturum; ut videas admiranda. Tum alter, Heus Tu, in terra sane nostra mihius haud reputatur vulturius, & quid distent argenti fragmina a glarea facile dijudicamus. Oppido autem pauci jaculandi scopum erigi postularunt, qui a nodosa calamitate evaserunt; aut pulverem experimenti subeundi exci-

ta-

ba mineralis; a قَصَّ قَصَّ

divulfit. قَصَّة glarea parva,

lapillus. a masc. قَص. At

قَصْبُ est glarea ma-

ior. Radix قَصَّ sci-

dit. per modum Adagii dicunt

جاوا بقضهم وقضبهم

venerunt cum minore & majore

glarea sua; i. e. in universum

omnes. Exstat in Hist. Tim. p.

158. اقبلوا بالقض والقضب

والقضبض و الحضبض

Advenerunt cum glarea minore & majore,

oppleruntque convalles atque ima

terrarum. Similiter p. 241. &

341. مَسْتَبِيسٌ facilis :

in part. 10. a يَسِرَ 72 re-

ctus fuit. Ceterum, quomodo

Allegorice hic argentum & gla-

cuique suggerit.

35 اِسْتَهْدَفَ prat. 10. ab

هَدَف imminuit, in Gol. expo-

nitur elata fuit res. Hic a Teble-

bio exponitur erexit semet in sco-

pum; vel factus est scopus صَامِي

هَدَف. Nempe هَدَف

congestio; quicquid altius con-

structum, aggestumve; tumulus;

mons; speciatim venit pro sco-

po sagittantium. Hinc eleganti-

ssime للنضال استهدف

semet erexit in scopum ad jacu-

lationes. نَضَالٌ, infin. 3. ف

نَضِل jaculatus est; quod e-

iusdem originis cum نَصَل

نَضِل exemit; extraxit. Sequens

حَلَص extractus fuit, حَلَص

nunc est, evasit, immunis fuit

a malo. دَاءٌ عُضَالٌ mor-

bus nodosus figurat hæsitationem,

أَوْ اسْتَنْشَارٍ نَفَعَ الْأَمْتِحَانَ فَلَمْ يَقْدَرْ
بِالْإِمْتِحَانِ فَلَا 37 تَعْرِضْ عَرْضَكَ لِلْمُفَاضِحِ
وَلَا

nem, cum confusione conjun-
ctam.

36 اسْتَنْشَارٍ excitavit, con-

citavit. Est præf. 10. a نَشَرَ
Elatum & diffusum fuit pulvis;
concitatus tumultus. Efferbuit,

& concita fuit res. مَتَحَانَ
experimentum capere; examina-
re, probare: in infin. 8. a

مَكَّنَ trivit: speciatim ad
coticulam. כִּנָּן. Dictum ad

Conf. secundum p. 95. Elean-
tissime figuratum concitare نَفَعَ

الْأَمْتِحَانَ pulverem expe-

رIMENTI capiendi: nam نَفَعَ
pulvis elatus transfertur ad cer-
tamina, & præliorum collisiones.
In Hamaſa poëta vetus

أَبُوا أَنْ يَبْهَكُوا جَارَهُمْ لِعَدُوِّهِمْ
فَقَدَّرَ نَارَ نَفْعِ الْمَوْتِ حَتَّى تَكُونُ ثَرًا *

Non committunt ut prodant clientem ipsorum hosti,
Etiamſi volet pulvis elatus mortis; ſic ut condenſeat.

Ibidem Weddachus Ibn Iſmael, laudans turmam ſuam.

فَأَنَّكَ لَوْ رَأَيْتَ الْخَبْلَ تَعْدُو
عَوَابِسَ يَتَّخِذْنَ الْمَنَعَ دَيْلًا *
رَأَيْتَ

Varunt, quorum non oculus læserit cladis ignominia. Ne itaque exponas bonam tuam famam vituperatori, neve aver-

رَأَيْتَ عَلَيَّ مَثْوُونَ الْخَبَلِ جَنًّا
تَغِيدَ مَعَانِمًا وَتَغِيْتُ نَبْلًا *

*At Tu si vidisti equos qui currant infesti, quibus pulvis elatus forma fit;
Vidisti simul super dorsis equorum demones, qui lucrentur prædas, & easdem disperdant donis.*

Admirabiliter ad hanc imaginem concitati pulveris subnexum,

يَقْدُ quod est fut. 1. a

illapsu pulveris aut festu-
cæ læsus fuit oculus: vel læsum
habuit oculum. مَنَهَا

vilitas, ignominia, est infin. 8. a

despectus fuit. Egregie

Oculus ignominia, tanquam pul-
vere, læsus, signat confusionem
ex clade oriundam.

37 فَلَا تَعْرِضْ &c.

Itaque ne exponas &c. Est fut. 2. a

adversus occurrit: &
intransitiva vi, obtulit, object.
Proprie vibravit: Eadem pro-
prietates Hebræi עָרַץ: quod Me-
sorymice usurpatur pro vibrando

quassari, percelli, perterrefieri:
ut עָרַץ tremendum signat, ad
cujus adspæctum vibratio existit
terroris. In 2. nostra specie

عَرَضَ inter alia valet, expo-
nere periculo; obnoxium reddere.

Ea vis hic obtinet. عَرَضَ

existimatio, vicinam habet ori-
ginem; est enim proprie

يَمْدَحُ بِالرَّجُلِ وَيَذَمُّ

quod laudatur in viro, vel &
vituperatur: q. d. famam judicio
omnium expositam, atque obno-
xiam. Sequitur ex 4. specie

ejusdem radieis, & ne عَرَضَ

avertas te: proprie, vibres te-
met: nam aversio ista per vim
particulæ عَنْ ab existit: qua-

tenus vibrare semet a re, est in-
Ce 2 de

وَلَا تُعْرِضْ عَنْ نَصَاحَةِ النَّاصِحِ فَقَالَ
كُلُّ 38 أَمِيرٍ أَعْرَفَ بِوَسْمٍ قِدْحِهِ وَسَبْتَفَرِي
الْتَبِيلِ

de abhorreere, resfilire, seque to-
tum avertere. Pulcre locatum

vocabulum مَفْضَاحٌ

opprobria, ex origine, ruptiones;

fractiones, a sing. مَفْضُوحَةٌ

quo Lexicon augendum. Radix

فَضَحَ detectis malefactis pro-

bro exposuit: q. d. perrupit cor-
ticem alicujus, atque ita vitia
nudavit, ac vulgavit. Alio
flexu est, illuxit Aurora: i. e.
erupit, perrupit velum noctis.
Eadem metaphora in Daſtylo im-
maturo exponitur Rubescere cœ-
pit quasi tu dicas, rupto invo-
lucro ad maturitatem perrexit.

نَصَاحَةٌ sinceritas, candor;

نَاصِحٌ & نَاصِحَةٌ

sincerus monitor, istam in pote-
statem metonymicam venerunt a

نَاصِحٌ quatenus valet

purum fuit mel. Sic Teblebius,
quietiam transitivum usum pro-

يَقَالُ نَصَحْتُ

العسل اذا اصفته

من الشمع شبهوا

تخليص القول من

الغش بتخليص

العسل من الخلط

قال صلي الله عليه

وسلم الدين النصيحة

Verbum נָצַח in melle adbibetur,

quum illud depuratum reddis a

cera. Compararunt dicti depu-

rationem ab omni fraude, depura-

tionem mellis ab omni miscela.

Hinc in Alcorano נִצְיָחָה

Religio mellis instar depurata.

Admirabilis concursio Etymo-

rum. Nempe & sincerum ex

eodem fonte fluxit, q d. sine

cera. Rectissime ergo נִצָּחָה

in Psalmis per Monitorem ex-

primitur; cui si sincerantis ad-

jeceris potestatem; non mi-
nues, credo, Tituli dignita-

tem.

38 أَعْرَفَ Noscentior. Op-

time noscens, & عَرَفَ interior

int-

veritas te a candore monitoris. At ille, Quilibet optime novis
notam sagittæ suæ, & nunc statim nox ab aurora tua discutie-
tur.

inspexit & noscitavit. Origo a
ἱσχυρίζομαι, & Anatomia, ut ali-

bi deductum. قَدَحٌ est sagit-

ta aleatoria. Tales decem, suis
quæque notis inculpitas usurpa-
bant Arabes ante Mubamme-
dem in sortibus dirimendis; alia-
ve qua alea. Proverbiale quid
habet sententia, quilibet optime
noscens notam sagittæ suæ. Hoc
Latino more sic efferas, Quis-
que suam callere debet aleam. In-
tellege hic Aleam ingenii, quam
se lubire paratum ostendit.
Hinc sponte percipies, quo
feratur figuratio ista; Et nunc
statim discutietur nox ab auro-
ra tua. Nempe nox est diffici-
lis & nodosa quæstio: quam se
lumine ingenii facile perruptu-
rum, & discussurum, gloriatur.

تَتَفَرَّى in fut. 5. proprie
scindetur: a فَرَّى scidit, fuit,

findendo perruptit. تَنَاجَتْ
consultarunt, est præter. 6. a
نَجَا ult. Waw: unde in
3. clanculum locutus est cum alio:
& in 6. inter se clanculum ege-
runt, consultarunt. يَسْتَبْرِ
exploraretur: in fut. pass a

يَسْتَبْرِ exploravit vulnus qua ef-
fet profunditate: item negotium
omne, quod in sinu haberet.
Hic pulchre applicatur قَلْبٌ

قَلْبٌ puteus; per quam in-
telligit nunc viri mentem; ejus-
que profundior illam Doctri-
nam, venamve abditam Erudi-
tionis ac Literaturæ, antiquam
dignitatem respicientis. Nempe

قَلْبٌ signat puteum an-
tiquiorem, antiquitus effossum,
qui, pro more Arabiæ, in usum
publicum totius gentis sedulo cu-
stodiatur, ac contegatur. No-
men invenit a قلب vertit
invertit; quatenus usurpatur
pro حَفَرٌ fodit, monente

Tebbio. يَتَعَمَّلُ efficeretur,
iterum fut. pass. 1. a عَمَلَ
effecit, elaboravit. قَلْبٌ

infin. 2. a قَلَبٌ vertit in-
vertit, exprimit actum exami-
nationis accuratissima, qua quid
undique inversum, excussumve,
exploratur.

الْلَيْلِ عَنْ صُبْحِهِ فَتَنَاجَتْ الْجَمَاعَةُ
فَبِمَا يَسْبِرُ بِهِ قَلْبُهُ وَيَعْمَلُ فِيهِ
تَقْلِبُهُ فَقَالَ أَحَدُهُمْ 39 دَرَوْهُ فِي حِصَّتِي
لَأَرْهَبَهُ بِحَجَرٍ قِصَصِي فَإِنَّهَا عُمُصْلَةٌ
الْعَقْدِ

39 دَرَوْهُ tradite eum. Est
imperat I. a. وَذِي reliquit,

missum fecit. Primaria vis the-
matis est secuit, incidit. & qui-
dem frustula minutiora. Nemp-
pe incidimus quasi, vel secamus,
quod missum facimus, vel alteri
in portionem permittimus, tra-
dimus/ve. Ad Originem hanc
venuste allusit Noster, quum
ait, missum eum facite in por-
tione mea: i. e. eum mihi tradi-
te, versandumque permittite.

حَصَّة portio, ab حَصَّ,

item secuit, consecuit, ra't, de-
rasit. Hæc potestas tamen
primaria apud Cl. Golium non
compareret; quippe qui incipiat
a Celeriter ivit. q.d. secuit viam.
Addit; Capillo hic illic caput
nudavit galea. Et hoc ab in-
secandis capillis ortum, quivis
jam ultro intelligit. Eadem

vis in VII. Defluxit capillus;
infectus scilicet pssim, incisus/
que. In III. existit, portionem
cum altero partitus fuit: q. d.
secuit cum alio. Reliqua spon-
te ex his patescunt. Habes
quoque Harmoniam cum He-
bræo חַצִּי & חֶץ sagitta, ab
insecando nomen adepta. Quin
حَصَّة pro portione proprie
videtur esse fors per sagittam

assignata: & حَاصٍ partitus
est cum altero quasi per sagittas,
& aleam iisdem exerceri soli-
tam. لَأَرْهَبَهُ ut feriam eum;
in fut. I. cum præf. adf., a
רָמֵי jecit, jaculatus est:
حَجَرٍ قِصَصِي Lapis casus
mei; concise, & figuratissime,
pro casu graviore & difficiliore,
quo-

rar. Consultavit deinde inter se cœtus, quonam potissimum hominis hujus *perennem puteum* explorarent, & quo *specimine promittitudinem* ejus *sub examen* revocarent: quum aliquis eorum, pro portione mihi mea, inquit, eum tradite, ut eum *feriam lapide* in me aliquando *conjecto*, idque in casu aliquo, cujus *intricatifsimus* erat *nodus*, & qui *Lapidis Lydii*

quocum *conflictatus* fui aliquando.

Hic casus nova figura appel-

latur *عُضْلَةُ الْعُقْدِ* in-

tricatio *nodorum*: i. e. aliquid *intricatifsimum* ac *nodosissimum*. *Nodus Gordius*. *Quæstio insolubilis*. Sic intelligas *Glossam*

Golianam, qua *عُضْلَةُ*

exponitur *دَاهِيَةٌ* gravis ca-

us. Radix *عُضْلُ* *Musculosus*, *torosus* fuit; ab intorto istam

vim adscivit. Sub Rad. *عُضْلُ*

ea Origo asservata: valet quippe *distorqueri*, *curvari*, *nexibus*,

nodisve, *intricari*. Ejus *عُضْلُ*

inter alia est, *intorta crura habens*; *Lortpes*. Inde *עֵצֶל* pi-

ger denominationem traxit: neque enim ambigendum, quin *עֵצֶל* eandem possederit proprietatem.

Elegantissime denique casus hicce, cum *Lapide* comparatus, inducitur ut *عُضْلَةُ*,

Cotricula aurificis, *Lapisve Lydii*, *aureo nummo* explorando.

Is nummus *مَنْتَقَدٌ* hic appellatur, in part. pass. 8. a

عُضْلَةُ parata pecunia solvit:

مَنْتَقَدٌ parata pecunia solu-

tionem accepit: præsertim nummis aureis, qui omnium præsentissimi. Origo in *punxit*, *pungendo fixit*; quod & *Hebræis*

עֵצֶל prout *עֵצֶל* fricuit, un-

de *עֵצֶל* & *עֵצֶל* pro-

עֵצֶל & *עֵצֶל*

instrumentum fricando, *terendo*; iisdem fuit *עֵצֶל*. Per monetam auream figuratur ingenii *splendidior vena*, in omnem orationis *elegantiam*, *nitoremque*, *promptissima*: vel & ipsa oratio e tali fonte *profusa*.

الْعَقْدِ وَمَحَكِّ الْمُنْتَقِدِ ٤٠ فَقَلَّدُوهُ فِي
هَذَا الْأَمْرِ الرَّعَامَةَ نَقْلِبْدُ الْخَوَارِجَ أَبَا
نَعَامَةَ فَأَقْبَلَ عَلَيَّ الْكَهْلُ وَقَالَ إِنِّي
أُولِي هَذَا الْوَالِي ٤١ وَتَرَجَّحَ حَالِي بِالْبَهَانِ
الْحَالِي

٤٠ فَقَلَّدُوهُ الرَّعَامَةَ per-
miseruntque ei auctoritatem: vel

في هَذَا الْأَمْرِ; spon-
sionem; hoc in negotio: i. e. totam rem
ejus arbitrio remiserunt. Grandis
enunciatio: nam قَلَّدَ torfit

قَلَّدَ ٢. funem, monile; in 2. قَلَّدَ
valet, monili vel torque insigni-
vit collum. Inter insignia au-
tem praefectura alicui commissae
quum sit torques collo circumda-
tus, anfa inde porrecta usui

Synecdochico, quo قَلَّدَ torqua-
vit, ut sic dicam, frequentatur,
pro praeposuit muneri, praefectu-
ra ornavit. نَعَامَةُ est dignitas &

نَعَامَةُ sponsoris, fidejussoris,
Auctoris & principis in omni re.

Radix نَزَعَمَ asseveravit, cum
vebementia pronunciavit. Item
arrogavit sibi: nec non; fidejuss-
sit, sponndit. Omnia a concita-
tione spuma oris: nam origo sub

نَزَعَمَ spumavit, spumam in ore
movit, continetur. Sequens
جَوَارِجَ Cbaragii, Heretici

in Islamismo; de quibus *Histor.*
Sarac. p. 40. & *Abulfar. Hist.*
Dyn. 170. 190. In singulari ef-
fertur خَارِجِي. Vide

Golium p. 695. Horum Dux
per viginti annos extitit *Katri*
Temimensis, *Abu Naama* cogno-
mento dictus, ab Equo quem se-
dere solebat, Naama dicto quod
strutbionis cursu polleret: nam
نَعَامَةُ strutbionem designat

Ibid. أُولِي affectatus fui;
asse-

Lydii instar sit, ad bonitatem præsentis nummi examinandam. Permiserunt autem mihi omnes negotii hujus arbitrium, prout Charisjii ad Aba Neama omnia detulerunt. Proinde ad seniculum nostrum conversus, scito, inquit, me in comitatu hu-

asseclam me præbui: a وَلِيّ *contiguus fuit, proxime secutus fuit, ad hæsit. Inde in 3.*

pro تَابِعٌ *sine intermissione affectatus fuit. Affeclam egi. Ab eodem ibemate, quatenus usurpatur pro administravit rem,*

eique præfuit, descendit وَالٍ

pro وَلِيٌّ *prætor, præses provinciae; præfectus. intelligit Virum illum principem qui hoc in confessu præsidebat.*

41 *constituebam; cura-* رُقِّحَ *dam. Est fut. 2. a* رُقِّحَ *quod in II. tantum apud Gollum proflans, exponitur, bene curavit, recteque administravit*

opes. in v. قَرَّقَ questum fecit suæ familiæ. Hæc secundaria: quorum origo non comparet in Lexicis. En Camusi fluxum, non nimis copiosum الرِّقَادَةُ الكَسْبِ

والتجارة وَتَرْقِيعُ *بـ* رُقِّحَ *بـ* رُقِّحَ

وترقيع المال اصلاحه والقيام عليه وهو رُقِّحَ مَالٍ لَنَاوَةٍ

Forma رُقِّحَ signat acquisitionem opum, & mercaturam. Et رُقِّحَ in familia sua, specie V. valet, quæstui incubuit. In II. رُقِّحَ in opibus adfert, earum constitutionem, & constabilitationem. Talis autem homo dicitur, رُقِّحَ opum; i. e. earundem stabilimentam, atque sustentator. Qui Linguas callent, nihil in hisce reperiunt primarium:quemadmodum nec in Teblebii expositione اي لِرُقِّحَ اصلح ولنزبن واحسن يقال رُقِّحَ من عبشه اذا اصلح منه

Verbum رُقِّحَ valet bonum, pulchrum, ornatum reddidit. Dicitur nempe رُقِّحَ de victu & vita, pro commodiorem effecit. Videamus an Gjeubarius clariorem accensurus sit faculam.

الرِّقَادَةُ الكَسْبِ والتجارة

الْحَالِي وَكُنْتُ أَتَتَّبِعَنَّ عَلَيَّ تَقْوِيْمِ
أَوْدِي فِي بَلَدِي بِسَعَةِ ذَاتِ يَدِي مَعَ
قِلَّةِ

يكنسب وترقح المال | والتجارة وفي طلبه
اصلاحه والقبام | بعض اهل الجاهلية
عليه تقول فلان | جبنك للنصاحة لم
مقاضي مال قال | نأت للرقاحة وفلان
الحرق | يرقح لعباله لي

يتبركي ما رقح من عبثه
يعبت فيه هج هاج *

Vox רָקַח notat parationem
opum & mercaturam. Inter for-
mulas quorundam in paganismō,
quum opitulatum aliis venirent,
erat: *Accessimus ad Te ob ami-
citiā sincerā, non ad opes pa-
randas venimus. Et in 2.; Ille
familiæ suæ רָקַח opes parat*
in 5. item *רָקַח* in opibus, est
eas recte constituere ac constabili-
re. Inde parator opum, *רָקַח*
qui eas auget. Dixit Elbarith.

Relinquit quod paraverat de
victu suo, Grassaturæ expositum
muscis confertissimis.

Ne ex hūc quidem aliud
elicere datur, quam *רָקַח* si-

gnantissime adhiberi in rei fa-
miliaris amplificatione illa, qua
identidem lautior reddatur atque
unctior. Sic jam convenire in-
cipit cum *Hebræo רָקַח*, quod
est decoquere unguenta. Exco-
quere ad pinguitudinem & spissā-
tionem. Hoc ad opum incre-
menta unctiora & pinguiora pul-
cre translatum ab Arabibus;

quibus & sub *هنا* Linovit,
Unxit, eadem Metaphora arri-
sit: ac proinde jam ad Originem
hancce exprimi posset, *Unctum
reddidi statum meum*: ubi

حَالٌ status pro re familiari:

hujus viri principis, rem domesticam constituere copia ex-
polita orationis. In mea autem civitate me, quum parva
esset familia, quadantenus sustentabam meis copiis; sed
quum

a Themate خال vertit, ver-

satus est. Sequens بَيَانٌ
facundia, בִּיָּן, proprie est di-
stinctio, & facultas distincte men-
tem declarandi. Pulcherrimo ea

Epitheto ornatur آلحالي

polita, comta, monilibus infi-
gnita; in part. pres. a rad.

حلي monilibus ornatus fuit.

Inde جلد حالي collum
monilibus ornatum. Ad eam ra-

tionem حلي mundus mulie-

bris, & حلبة polimentum,
contusive monilium, ad orationis
ornamenta passim transferuntur.

Hebraeis חליל etiam Monile. De

Origine a Terendo, quatenus
pro poliendo usurpatur, alibi
jam dictum.

42 أستعين opem petebam

Est fut. io. verbi عان

juvit. In Arabico habes, opem
petebam super correctione curva-
tionis mea, in civitate mea, a
facultate quæ præ manu mea,
cum paucitate numeri mei: hoc
est: quam diu parva erat fami-
lia, me mea in civitate meismet
copiis sustentabam, atque cur-
vationem meam, id est statum
jam gravari incipientem, utcum-

que corripiebam. 5, 6 أود Curvatio;

est infin. 7 אוד flexus, cur-
vatus fuit.

תקנים תקוים correctio, eractio; est infin. 2.

verbi קום סעד stetit. 8

vel 9 סעד facultas;

proprie laxitas; a 10 وسع

laxus fuit. 11 דאב ידי

12 ידי proprie hæc manus mea,

est recula familiaris, quæ cui
præ manu.

قَلَّةٌ عُدْدِي فَلَمَّا 43 ثَقُلَ حَاذِي وَنَقَدَ
مَرْدَاذِي 44 أَمَمْتُهُ مِنْ أَرْجَائِي بِرَجَائِي
وَدَعَوْتُهُ

43 Continuatur figura sus-
cepta; cum subditur فَلَمَّا
ثَقُلَ حَاذِي sed quum gra-
varetur scapula mea: hoc est;
quum familia numerosior facta,
me pragavaret. Apud Golium
cui levis
scapula, exponitur promptus, a-
gilis. nec male; nisi quod ad-

di debeat; qui familia non gra-
vatur. Id vel maxime hac in
formula captatum. Sic in Con-
fess. 46. وَكُنْتُ حَبْنِيذَ
خَفِيفِ الْحَاذِ حَبْنِيذَ
Eramque tum tem-
pestatis levis scapulae, atque ex-
peditus itineribus faciendis. Ori-
go, & amplitudo simul phra-
seos, patefcet ex Tebrizio ad
Hama/a, ubi poeta

خَفِيفِ الْحَاذِ مِنْ فَتَيَانِ *

Levis scapulam e juvenibus.

Ad hæc ille. اصل الحاذ ظاهر الفخذ يريد
انه قليل اللحم لان
البدن يؤدي الي
العجز ثم استعبر
خفة الحاذ في كل
من امره ناجز ليس
يبطي وجاء في

الحديث افضل الناس
في ذلك الزمان
الخفيف الحاذ قيل
وما الخفيف الحاذ
قال الذي لا اهل
له. Vocabulum
Hadz proprie signat extimam
Coxa partem: innuit autem poë-
ta, eum exigua carne peditum:
nam corpulentia perducit ad igna-
viam.

quum mei humeri pręgravarentur, & tenuis mea pluvia esset
absumta, ad eum ex oris meis contendi cum sola mea spe;
cum-

viam. Deinde translata levitas
coxae, scapulęve, ad omnem
cujus expeditum negotium, qui-
que nullus tardat. In Traditio-
ne extat; præstantissimus homi-
num isto tempore, qui levis coxam.
Quęsitum, quisnam levis coxam?
repositumque; qui nec familiam
habet, nec opes. Non pugnat
quod coxam exponat, quam a-
lli scapulam, utramque enim
dorsi partem illa vox amplecti-
tur: & utrimque ansa ad eof-
dem usus prona, ac prompta.

Ibid. Concinna formula; ab-
sumta est tenuis mea pluvia:
sive roratio. Ea pingit copulas

exiguas rei familiaris: a

& رَرَ رoravit coelum, uter,
vulnus. Eadem translatione
usus Noster conf. 24. وكنا
تقاسمنا ان لا ينفرد
احدنا بالتذان ولا
يستائى ولو برذان

Et iurjurandum inter nos dedi-
mus neminem nostrum separatam
capturum voluptatem, privam-
que sibi facturum vel rationem.

Consimiliter طش plu-
via tenuis, in conf. 22. oppo-
posita وبل imbro profuso;
in pulchro hocce versicula

ويبين خلب برقه من صدقه

لشايمين ووله من طشه *

Et internoscatur deceptor fulminis ejus, a veracitate ejus;
Pro nubem captantibus; ejusque profusus imber, a roratione
ejus.

Hoc est probe distinguatur, quis
fallat in donis promittendis; quis
fidem impleat: quisve largiter
depluat; quisve irroret tantum.

44. امنتا contendi ad eum.

Est præf. 2. ab امنتا recta
tetendit, intendit. ارجاء ora;
est plur. fract. a ارجاء pro

Dd. 3. دىجى

وَدَعَوْنَهُ لِإِعَادَةِ رَهَائِي وَإِرْهَائِي⁴⁵ وَهَشَّ لِكُوفَانِهِ
وَرَجَّحَ وَغَدَا بِأَلْفَانِهِ وَرَجَّحَ فَلَمَّا⁴⁶ اسْتَأْذَنْتُهُ
فِي

رَجَّحَ, *latus & ora*, *pecul. putet*, *regionis, cæli*. Radix رَجَّحَ *vit.* إِعَادَةً item *infin.* 4. a *rigavit*; *timuit*: profundioris est *Originis*; ad quam *Lexicorum* prælucent. Ejus derivatum رَجَّحَ *spes*, venustam hic præbet *alliterationem*: quæ & captata inter رَوَّاهُ *nitor faciei*; a رَوَّاهُ *vidit*: quod est pro رَوَّاهُ, quod iterum pro رَوَّاهُ & inter إِرْهَاءَ *irrigatio*, *latus, alacer fuit.* 45
Est *secundaria* notio, a *primaria* *agilioris motus*: unde & adscita vis *quassandi arborem*. Pulcherrime in *Hamafa*.

أَلْقَيْتَنِي هَشَّ الْبَدَيْنِ
بِمَرْي قَدْحِي أَنِ شَجِيرِي *

*Reperias me agilem manuum,
Quum versito sagittam meam, & aleam.*

Intelligit *promtitudinem*, cum *benignitate*, *facilitate*, *comitate*, *conjunctam*. Aliud *lubentia*, *ac lubens fuit*: & رَاحَةً *commoditas, respiratio, latitudo*. 46
verbum رَجَّحَ *spiravit, fla-*

eumque compellavi ut me redire faceret ad nitorem & irrigationem meam: ille vero latus & alacer ob meum adventum, matutinus fuit in me adjuvando & vespertinus. Dein-

adventus: a وَقَدَ venit, accessit. Ab imminendo ducta potestas: nam وَقَدَ est summitas eminens; vel imminens: & 4. وَقَدَ per لَشَرَفَ imminuit declaratur. Speciatim, ut Gjaub. monet وَقَدَ عَلَيَّ الْأَمِيرِ imminuit principi est وَرَدَ رَسُولًا legatus ad eum accessit. أَقَادَ

inf. 4. a أَقَادَ maceravit; liquore bumectavit: liquavit. Inde formula وَأَدَّتْ كَأَيْدِيَّ liquavit liquans ejus; pro opes ejus profuerunt. Inde أَقَادَ dedit, donavit alteri opes: quasi eliquavit: item, consecutus fuit ipsemet opes, lucrum quaesivit; utilitatem percepit: iterum, quasi eliquavit. Exponitur quoque أَقَادَ mortuus fuit; nempe maceratus veluti, ac liquatus defluxit. Alio modo أَقَادَ est تَبَحَّثَرِيَ jactanter inaccessit; dissoluto ac fluenti gressu

scilicet. غَدَا وَمَرَّحَ matutinus fuit, & vespertinus, in aliqua re, solennis structura, ad assiduam studium designandum. مَرَّحَ spiravit, in vespertini temporis rationem transit, quod tunc dies quasi respiret; simulque ab æstu & labore respiretur. Hinc مَرَّحَ הַיּוֹם respirationem diei converti posse, Gen. 3. a libi submonitum.

46. اِسْتَأْذَنْتُهُ Venians rogavi eum: in 10. ab اَذِنَ aurem præbuit &c. فِي الْمَرَّاحِ in abitu, reditu. Est derivatum a مَرَّاحَ vespere rediit; unde مَرَّاحَ in Lexico exponitur, locus unde & quo abeunt homines. Addas licet, ipsum abiturum, reditumve, qui etiam hac forma consignatur: quatenus Mim non locum & tempus solum, sed & actionem ipsam adferre potest. Ab eadem radice simul, simul significatione, pagatum مَرَّاحَ locus ubi noctu com-

فِي الْمَرَّاحِ إِلَى الْمَرَّاحِ عَلَيَّ كَاهِلِ الْمَرَّاحِ
قَالَ قَدْ أَتَرَمَعْتُ إِلَّا نَزْوَدَكَ بَنَاتًا وَلَا أَجْمَعَ
نَكَ

commorantur vel stabulantur pecudes. In Diw. Had.

فَلَمَوْمُوا أَمْوَالَكُمْ فَإِنِّي سَأَعْتَبُكُمْ إِذَا
أَتَفَسَّحَ الْمَرَّاحُ *

At vos culbate opes vestras, namque. ego tum demum vos in gratiam recipiam, quum elaxata fuerit stabulatio.

Id est, non desinam vos, qui camelis gregibusque abundatis, deprædari, donec mea stabulationes laxiores factæ sint. Noster stabulationem lepide traduxit ad Lares domesticos. Figuratissime subnexus, super dorso

alacritatis, عَلَيَّ كَاهِلِ

مَرَّاحِ Nempe a مَرَّاحِ valde letus & agilis fuit, inter alia descendit مَرَّاحِ staturus letitiæ lubentiaque. Ei adscribitur كَاهِلِ interscapilium, dorsum, cameli, jumen-

tive gestantis aliquem: ad quam rationem latior lautiorque fortuna concipitur possessorem suum, veluti jessorem, portare. addit

Tebilebius كَاهِلِ inter-

عبارة عن غاية القوة وكمال

figurarum summi roboris, & completæ alacritatis.

Respicit formulam شديد

الكاهل Robustus interscapilio; id est præpollens robore.

In Golio interpretamenti loco

منبع الجانب additum

inaccessus lateris: quem nemo tangere sustinet.

Deinde veniam eum rogavi ad *sedem* propriam *redeundi* super *dorso* *alacritatis*. At ille, *destinavi* cum animo meo, te neuiquam *viatico* instructum dimittere, neque *dispersionem*,

47 *أَتَرَمَعْتُ* *destinavi* in animo. Est præf. 4. a *رَمَعَ* lente *incessit*, & contra, *properavit*: item, *mente perculsus* & *attonitus fuit ex metu*. Origo *substringendi* hæc amice conciliare apta. Nempe *substringit incessum*, qui *lentiusscule procedit*: diverso adpectu, *substringit eundem*, qui *expeditius progreditur*. Per *metum* quoque *mens substricta* tenetur. In 4. *أَتَرَمَعْتُ* est quasi *adstrinxit sibi*; atque ita *cum animo destinavit*. Est nempe verbum grave, *firmiter signans propositum*. Ita in *Div. Hud.* Poëta vetus.

وَأَتَرَمَعْتُ بِرَحْلَةٍ مَاضِي الْهَوَى
أَطْعَنْ مِنْ ظُلُمَاتِ حُضُونَا *

*Et in animo destinavi iter, secans moles curarum,
Ut me penetrarem per tenebrarum sinus.*

Sequens *أَتَرَوْدُ* *viatico instruum*: in fut. 2. a *رَادَ* med. *warw*; ejusdem *Originis* cum *رَادَ* med. *je*; de quo alibi dictum. Nempe *بَتَات* in *Lexicis* etiam per *رَادَ* *viaticum*, *commeatus* declaratur. Hinc *tautologum* videri posset, quod hic *Haririus* extulit: sed ut hoc a viri vera & mascula Eloquentia alienum; ita ex hac structura recognoscas velim veteris *Linguae* genium; quo *رَوْدَ بَتَاتَا* enunciari solebat; quasi tu dicas *coctum dedit per partes sectas*. Nempe *بَتَات* proprie *segmentum*, *pars secta*: & *رَوْدَ* *decoxit*, *coctum fecit*. Utrumque in *viaticum* concurrat. Bene *بَتَات* *هو طعام* *Tebbius* *عِنْدَ* *ع*

لَكَ شَتَاتًا أَوْ ٤٨ تَنْشِيْ إِمَامَ أَمْرِ حَالِكَ مِرْسَاةً
تَوَدَّعَهَا شَرْحَ حَالِكَ حُرُوفٍ أَحَدِي
كَلِمَتَيْهَا يَعْثُهَا الشَّقْطُ وَحُرُوفُ الْآخَرِي
لَمْ

يَنْتَخِذُ لِلْسَفَرِ وَهُوَ

مِنْ الْبَثِ أَيْ الْقَطْعِ

segmentum vocatur cibus qui assumitur itineri faciundo, a verbo, quod secandi vim possidet.

وَسَمِي مُنْصِفٌ

الزَّادُ بَيْنَاتَا أَمَّا لِأَنَّهُ

شَيْ يَقْطَعُ بِهِ الْمَسَافَةَ

وَأَمَّا لِأَنَّهُ قِطْعَةٌ مِنْ

الْمَالِ مَعْدَةٌ لِلْسَفَرِ

viaticum nomine segmenti adfectum, vel quod eo secetur i. e. trajiciatur desertum; vel quod sit secta pars opum paratarum itineri. Prius plane rejiculum: posterius pulchre se habebit, si pro opum adfiscatur eduliorum. si tamen, ad pecunias quoque extendatur vis vocabuli, posterius eatenus recte se dabit. Ultima formula ولا

اجْمَعْ لَكَ شَتَاتَاتَا

neque recolligam tibi dispersionem, dupliciter exponi posset ait Teblebius; vel ut ad opes dispersas; vel ut ad dispersionem a Laribus, & familia referatur. Utrumque sane in usu Arabum fundatum; dicuntque collegit ei dispersionem, pro dissipatas ejus opes instauravit: nec non, patriis cum sedibus reddidit. Contrarium sonat dispersit collectionem ejus h. e. Eum & opibus, & sedibus, evoluit.

٤٨ أَوْ تَنْشِيْ aut *con-*
cinnabis, positum pro nisi concinnaveris; qua ratione & *in* *Hebrais* venit. Pulchre enunci-
ciatum porro تَوَدَّعَهَا

شَرْحَ حَالِكَ *commen-*
dabis ei explicationem status tui;
vel potius, deponas ad eam: i. e. in ea confignabis. Concinne
Teblebius تَضْمِنُهَا وَتَجْعَلُ

فِيهَا كَالْوَدِيعَةِ

nem tuam recolligere, nisi mihi, ante discessum tuum, epistolam concinnaveris, in qua conditionis tuæ explicationem consignes, cujus verba æternis nunc omnes literas punctis in-

facies eam comprehendere, atque mandabis scripto tanquam depositum. Tam exquisitam phrasin captavit Noster, ob rarum, & singulare, artificium, quo *Epistolum* hocce concinnandum foret. Scilicet ex literis Arabicis, punctis diacriticis insignitæ quindecim, ut tredecim illis carent. Volebat ergo alternatim vocabula adhiberi alia e literis conflata punctatis, alia e literis puncto vacuis. Re-

عضلة القيد vera

intricatio nodorum; ad quam expediendam singularis plane Eloquentiæ vena requirebatur.

Ad voculam قَطُ omnino, plane; haberi meretur eliminata & subtilis discussio Teblebit.

قَطُ بفتح القاف
وتشديد الطاء مضومة
في الافصح وهو ظرف
لاستغراق ما مضى
من الزمان وتختص
بالسفي واشتقاقه
من قَطَطْتُمُ لِيهِ

قططتني فبعني ما
فعلته قَطُ ما فعلته
فبما انقطع من
عمري لان الماضي
مقطوع عن الحال
والاستقبال ومنه قَطُ
القلم اذا قطع طرفه

&c. Katto cum phata קָטוּ Koph, & Tesdid litera Ta Dammata, elegantissimum censetur. Estque particula complexionis universalis circa tempus prateritum; as speciatim usurpatur in negatione. Derivatio ejus est a verbo kattoo, quod est reseco. Quum igitur dicis, non feci illud kattoo, sensus est, non feci illud in eo quod recisum de ætate mea: namque prateritum est quasi recisum de presenti ac futuro. In calamo eodem hoc vocabulo utuntur, quum ejus extremitas reseccatur. Apud Clariss. Golium tres habes scriptiones katto, kitto, kotto: unde percipies cur kattoo elegantius pronunciarit scholiastes. Apud Hebræos קָטוּ insecandi notionem primariam possedit: quin & particula קָטוּ consimili præcisione aucta fuit.

ثُمَّ يَعْجَمَنَّ قُطٌّ وَقَدْ ٤٩ اسْتَأْنَبْتُ بَبَانِي حَوْلًا
فَمَا أَحَارَ قَوْلًا ٥٠ وَذَبِهُتُ فُكْرِي سِنَّةً فَمَا
إِنْزَادَ إِلَّا سِنَّةً وَاسْتَعْنَيْتُ ٥١ بِفَاطِمَةَ الْكِتَابِ
فَكُلُّ

49 استأنبت *patienter*
colui. In *prat.* 10. verbi
appropinquavit tempori suo: &
tempus idoneum venit: item; ad
extremum terminum pervenit: &
in *Alcorano*; summo ardore fer-
buit de الحميم aqua

calida. Hæc omnia a maturo
sponte dimanarunt. Est He-
braeis quoque fat trita Radix:
eius *אנה* est maturavit, ma-

turum, in tempore, occurrere fe-
cit. *האנה* occasio, proprie ma-
tunitas. *אני* Navis, vel classis
potius, maturo tempore ire, ac
redire sueta. Lepide enuncia-
tum, patienter colui, vel ex-
pectavi, eloquentiam meam: pro-
prie maturitatem ejus petii, ex-
pectavique. *حَوْلٌ* annus; ex
origine signat *versationem*. Inde
sentias cur idem *حَوْلٌ* poten-
tiam quoque exprimat; quum
quis arbitrio suo omnia *versat*,
ac volvit. Radix *حال*

med. waw, vertit, versavit.

أَحَارَ *respondit*: in *prat.* 4.
proprie redire fecit: ab *حار*
med. waw, rediit: item candi-
dus fuit: ut *חורר*. Ea vis se-
cundaria a reflexione lucis ducta.
Eadem venuustate qua *Eloquen-*
tiam suam se *patienter expectasse*
dicit, subsumtum, eam ne
קול *vocem* quidem ul-
lam *respondisse*.

50 Confimili dignitate pro-
latum, *Expergefeci ingenium*
meum: quod quasi dormire,
atque in officio cessare, videba-
tur. *فَكَرَ* a *فَكَرَ* atten-
tus dispexit & cogitavit de re
aliqua, indicat *intentam consi-*
derationem. Ejus *Originem* ne
Arabes quidem nunc dare pos-
sint; dimisere enim usum *ligan-*
di aut *vinciendi*; quem *Aramæi*
sub *וכר* retinuerunt. Inde
attentio ducta, qua res quasi
oculo *revincta alligatur*. Eadem

translatio sub *تَقِيدُ* obti-
nuit:

Instructas habeant, nunc iisdem plane destitutas. Eloquentiam itaque meam annum summa patientia colui, sed nihil plane respondit, & ingenium meum expergefeci, toto illo spatio, somno tantum majore auctus. Imploravi quoque omnes scribendi usu

nuit: quod in 5. valet *se ad-*
strinxit intentusque fuit rei: a
vinculum. *אָרָד* auge-
bar: in 8. a *זָרָא* med. *je, cre-*
vit; proprie tumuit cum fer-
vore. Inde זָרָא superbire quasi
tumescere. Zwellen. Sed Gen.
25: 29 זָרָא זָרָא valet, & Coxit
decoctum. Nempe זָרָא tume-
scere fecit cum fervore est coxit:
& זָרָא in part. Nipb. tumescere
factum; est decoctum.

יִשְׁתַּעֲבֵד imploravi,
auxilium rogavi: in pr.et. 10. a
עָנָן juvit: de quo supra.
قَاطِبَةٌ apud Gollum expo-

nitur omnes, idem cum جَمِيعًا.

Ut vis ac proprietas Linguae
dilucescat, præmittenda Crisis
Tebileii sic in Nostrum destituta:

استعمال الحريرية
قاطبة مضافة الي
ما بعدها وتعريفه

والدخال حرف الجبر
عليها كل ذلك
مخالف لما اجمع
عليه اهل العربية من
ان قاطبة لا تستعمل
الا منصوبة علي الحال
كذا نطقت به العرب
ولم يستعملوها فاعلة
ولا مفعولة ولا مجرورة
ولا مضافة ولا معرفة
ومثلها طرا وكافة

Quod Haririus usurpet vocem Ka-
tibati in constructione cum sequen-
ti, eamque sic restringat; atque
vocali kejra adficiat: totum boc-
ce diversum ab eo in quo conve-
niunt studiosiores Arabismi, vo-
cem katibatan non usurpari nisi
in accusativo pbatato: ita certe
Arabes ea usi; eamque non adbi-
buerunt nec ut participium trans-
itive, intransitive; nec in geni-
tivo; nec in constructione, ac re-
strictione: plane ut Terran, &
Cassatan. Ab omni ævo Gram-
matici in talibus sibi argutiis
placuerunt; atque præstantissimis
scriptoribus litem moverunt:

فَكُلٌّ مِنْهُمْ قُطْبٌ وَتَابَ فَإِنْ كُنْتَ
 صَدَعْتَ عَنْ وَضْعِكَ بِالْبَقِيَّةِ فَأَتِ بِأَيَّةٍ
 إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ١٨
 فَقَالَ لَهُ لَقَدْ ١٩ اسْتَنْسَعَيْتَ يَغْبُوبًا
 وَاسْتَنْسَعَيْتَ

eo ipso inscitiam suam nu-
 dantes. قَاطِبَةٌ re-
 vera nil aliud, quam parti-
 cipium praesens a قُطْبٍ se-
 cuit; & secundo miscuit. Inde
 Miscens pro multitudine undi-
 que conglomerante. Etiam
 قُطْبٍ med. kefrata valet
 congregati fuere homines. Quid-
 ni ergo قَاطِبَةٌ cum forma,
 vim quoque participialem reti-
 neat? prout قُطْبَةٌ quo-
 que part. pass. multitudinem con-
 signat.

In versione Arabica Jos. 9.

١٨. ١٩. ٢١. reperis جِيهَمَ

الْقَاطِبَةُ universum turbæ.
 pro universa turba. Rectissi-
 me ergo structum ab Hariri
 قَاطِبَةُ الْكِتَابِ gla-
 merans multitudo scriptorum
 quamvis inversa structura usi-
 tatius efferatur الْكِتَابِ
 قَاطِبَةُ scriptores in universum
 omnes. Eadem Radix قُطِبَ
 secuit etiam frequentatur pro
 caperavit frontem; quod in 2.
 adhuc intensius quid adfert;
 contraxit cum austeritate vul-
 tum, terrorem incutiens. Hæc
 قَاطِبُ caperans fron-
 tem, inter Epistota Leonis. In
 Diw. Hud.

usu celebres, sed cuncti capere frontem, seque avertere. Quod si vere nobis formam tuam exposuisti, huc siste signum si ex veridicis es.

Dixit illi, sane vero ad cursum evocasti cursorem equum, & pe-

يمشي الدبة كما مشي إلي خبسة
سيدر قاطب *

Vadit ad eum, pro, ut vadit ad lustrum Leo caperans.

Ultimum تاب rediit; hic notat avertit; اي رجوع
se ab auxilio prestando. Hoc tamen potius fuisset تاب, per Tse, quomodo a quibusdam legi, submonuit Teblebius. Videtur ergo تاب revertit hic positum argutius, usu illo convertendi sese ad Deum; nam verbum hoc frequentare solent in rebus gravioribus, exclamando, اتوب paenitentiam ego; quando ad incitas redactus quis hæret. تاب & تاب eum & תוב & תוב conveniunt.

52 صدعت professus fuisti, claris verbis exposuisti: in præ. 1. a صدع fidit, rupit. Sic phor & rumpere, vocem, pro clare enunciare. Recte Te-

lebius كشت اي واطهرتو واصل الصدع الشق Verbum bocce valet manifestasti, in publicum extulisti, ejus origo in fissione sita.

53 استسقيت ad cursum evocasti: in præ. 10. a

سقي cucurrit, cum cursu latus fuit. Origo in concitatore motu, unde studuit, operam dedit, intendit, administravit, obtraxit, aliaque notiones secundariae emanarunt. Hebraeis Thema סעה vindicat Ps. 55: 9. ubi רוח סעה est ventus. concitatissime latus aut impulsus.

יגבוב equus velox; a Rad. Bibit sine suctu, sorbitione non interrupta. Rationem nominis intelliges ex Teblebio

قال

وَأَسْتَسْقَيْتُ أُسْكُوبًا ٥٤ وَأَعْمَطَيْتُ
الْقَوْسَ بِأَمْرِيهَا وَأَنْزَلْتُ الدَّارَ بِأَمْرِيهَا ثُمَّ
فَكَرَ ٥٥

قال أبو البقاء
اليعسوب الفرس
الذي يتصل جريه
والبهاء نرايدة وصلة
من عب الماء إذا
تجرعه جرعا متصلا
من غير مص فهو
يفعل اول انتهها قال
ابن الانباري اليعسوب
الفرس الكثير
الجري اخذ من قولهم
نهر يعسوب ي
كثير الماء واشتقاقه
من قولهم عب البحر
إذا كسرت امواجه
Abulbeka auctor est, jabboub ef-
se equum continuo cursu pollen-
tem, & je esse servile; a radi-
ce usurpari solita, quum quis a
quam uno continuo laustu sor-
bet, absque suctione: in forma
יפול. Hactenus ille. Anbarides

ait. Jabboub est equus multo pol-

lens cursu. Notio desumpta ex eo,
quod fluvium jabboub appellant,
aqua copiosum. Is autem deri-
vatur a verbo Hbabab in mari,
cujus fluctus franguntur. Utrum-
que habet quo se commendat:
nam utrumque cum figuratio-
re Arabum stylo conjunctissi-
mum. Dicunt scilicet de equo
curjore, quod spatia sorbeat,
hauriat, deglutiat, consumat.
Dicunt de eodem, quod scatu-
riat, undet, redundet in cursu;
quum ipsa fatigatione quasi in
vires reficitur, & innovatur;
pro specimine habeatur nunc

tantum جَمُومٌ aqua scatens
puteus; & equus qui absoluto
cursu alium mox init. Ipsum

verbum جَمُومٌ scaturivit, con-
fluxit denuo aqua exhausta,
cursui applicitum, dat for-
mulas جَمُومٌ جَمُومٌ جَمُومٌ

جَمُومٌ جَمُومٌ جَمُومٌ scaturiente pol-
luit cursu: i. e. inexhausto vi-
gore currendi præditus fuit Ad
hanc Originem nostri vocabu-
li respexisse videtur. Poëta ve-
tus in Hamasa.

وَلَقَدْ قَرَأْتُ

petivisti rigationem a flumine per terram diffuso : dedisti quoque arcum ejus asciatori, & domum habitandam tribuisti ejus edificatori:

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ آلِ بَعْبُوتَ خَيْرَ عِلَالَةٍ
مِّنَ الْجَدْعِ الْمَرْجِي وَابْعَدَ مَنَزَعًا *

Sane annosior Cursor melior in reliquiis vigoris,
Quam junior deterioris notæ ; & fundo profundior.

Observetur in transitu عِلَالَةٍ proprie esse parum lactis, vel aqua : indeque pro reliquiis cursus equini frequentari. مَنَزَعِ

fundus eidem cursori datur, quatenus comparari solet puteo scaturienti : eaque ansa jam, granditate insigni, appellatus ille ابعد منزعاً lon-

ginquior fundo ; i. e. profundior ad novas abimet aquas, novas vires, in cursum sufficiens. De cetero proverbiale quid in phrasi hacce contineri, ut in Latino, currenti calcar subdere, quivis intelligit.

Proverbialem quoque vim ex-
rit استسقيت اسكوبا
rigationem poposcisti rivum effu-
sum. A سقي سقى rigavit ;
in 10. nascitur potestas petendi
rigationem ; A سكب سكب

fluxit, itemque, fudit, largius profudit, descendit اسكوبت
per terræ faciem se diffundens flumen. In Golio operarum vitio positum fulmen ; cui nihil in hanc formam juris. Ex hocce سكب Hebraum
Originem suam recupera-
re, in Comment. ad Jobum tan-
gere coepi.

54 Adtexta duo proverbialia in idem tendentia, nec tamen idem omnino signantia. Primum est, dedisti arcum asciatori ejus. Ejus elucidationem dabo ex Teblebio باريها
لي الذي نحت عودها
والبري النحت ومنه
بري النبال وبري
القلم واول من قال
عط القوس باريها

Ff الحظبة

فَكَرَّرَ مَرَّتَيْنِ مَا اسْتَجَمَ قَرِيحَتُهُ
وَاسْتَدْرَكَ

الخطبة ونظمه بعضهم فقال

يا باري القوس بريا ليس يحسنه
لا تظلم القوس اعط القوس باريها *

Dedisti arcum asciatori ejus, i. e. liumque. Primus qui dicto boc-
qui eum dolavit, radendoque poli-
vit: nam radix ברי est asciavit ad
polituram usque, unde ברי in
præcisione sagittæ, calami, simi-
est Albodia. Non nemo sic ver-
su extulit.

O ascians arcum asciatione non pulchra;
Ne iniquus sis arcui; da arcum asciatori suo.

Hoc est: perito & artifice re- arcum asciatori suo & descende-
mitte negotium, quod male tra- re fac in domum edificatorem e-
ctas. Hic plus intenditur; & jus. Iterum pag. 243. Timurus
per Asciatorem arcus designatur Tataros sollicitans, ad Bajaze-
Auctor, inventor, & expolitor ar- tbium deserendum, hisque re-
tis jaculatoria. Isti arti venustif- giones ejus se in possessionem
time comparatur Eloquentia; perpetuam traditurum promit-
cujus vis per Arcum eadem gra- tens, sic inducitur: dabo tunc
tia depingitur. Eodem fertur arcum asciatori ejus, & descen-
alterum illud proverbium, de- dere faciam in domum edificato-
scendere fecisti in domum edifica- rem ejus; & reddam aquas suis
torem ejus. Latine diceres, Spar- alveis, vosque constituam pos-
tam banc et mandasti, qui unus sessores urbium & arcium ejus
aptima eam ornare valeat. &c.

Ad omnia talia geminum se-
se dictum præbet. In Hist.
Tam. p. 147. Timuri filius Ami-
ransjab imperium sibi a patre
jam senescente tradi postulans,
hiscæ formulis utitur; Trade

مَدِيتُ 55 Meditatus est
attentius. A vinciendo rem, quæ
attentius consideratur: ut paulo
ante indicatum. مَرَّتَيْنِ
نِ

vi: deinde commeditatus usque dum scaturigo ejus aquas suas
col-

usque dum, conflatum ex رَيْث cunctatione ejus, quod quidque
& مَرَا descendit a رَاث postulat. usque dum اسْتَنْجَم
med. je, tardus, lentus fuit. E- recolligit venam aquarum in 10.
jus derivatum رَيْث cuncta- a جَم confluit aqua,
tionem lentiore signat. In- postquam exhausta fuisset. No-
de jam adverbialiter adscitum tiones quæ 10. huc spectei in
رَيْث junctim, & Lexico additæ, quievit, conquie-
مَرَا separatim; quasi uit, refocillatus est, ex hoc fon-
te: quasi dicas fatigatus & ex-
haustus recolligit vires. In Ha-
maza poeta vetus.

يَسَامِرُهُ مِنْ بَارِي قَلْبٍ *
قَدْ جَمَّ حَتَّى هَمَّ بِانْقِبَاضٍ *

Heus rigationem ejus ex frigida, seque in puteo efferente
aqua.

Quæ quidem eousque adfluit identidem, ut minetur dis-
rumpi.

Hinc جَم aqua putei identi-
dem confluens, seque recolligans: tatus; atque adeo omne quic-
per tropumque mox, ipse pu- quid copiosa & inexhausta vena
gie figuratum. pollet. In Div. Hud. egre-

وَالَّذِي جَمَّ النَّوَابِ *

Fortuna autem copiosa est infortunatis.

وَأَسْتَدْرِي لِقَحْتَهُ وَقَالَ لَهُ أَلِفٌ دَوَاتُكَ وَخُدُّ
أَدَاتُكَ وَأَكْتُبْ ۞

الْكُرْمُ ۞ ثَبِتَ إِلَيْهِ جَبْشٌ سَعُودِيكَ يَزِيدُ
وَاللَّهُمَّ

Sic verbum ipsum in *Hamasa*.

فَالِ الْخَدْفَرِ جَمَّ عَجَائِبُهُ *

Namque quod ad Fortunam, copiosa sunt ejus miracula.

Ad eam rationem infinita
conformata: ut apud *Abulphar*.

جَمَّ الْمُنَاقِبِ

inexhausta vena virtutum pra-
ditus: & in *Diw. Hud.* جَمَّ

المَوَاهِبِ inexhausta ve-
na scatens in donationes.

Vides quam pulchre enun-
ciatum sit قَرِيحَتُهُ

venam recollegit scatebra ejus:

et quae patiam interius ad-
huc, & per metaphoram,

venam ac naturalis vena qua-
dam, relegeris, quae superius an-
notata.

Ibid. Non minus elegans fi-

guratio, لِقَحْتَهُ

ad fluxum evocasset camelum

suam lactantem. دَرَّ radiavit flu-

xus lactis; & radiatim emisit lac

camelus; in 10. dat provocavit

fluxum lactis. Jam vero Elo-

quentia ab Arabibus comparari

solet fluxui copioso lactis; unde

formula لَهُ دَرَّ prob flu-

xum lactis tui! alibi explicata.

Hæc anfa adduxit لِقَحَّةُ

لِقَحَّةُ

ejusdem potestatis cum كَوْحُ

camelus quæ mulgetur.

Hinc ajunt, inulge camelum

tuam, ut lac præbeat: pro men-

tem vena copiosa eruditionis præ-

ditam. Vides quo jure لِقَحَّةُ,

per

collegisset, & donec camelam suam lacte uberem incitasset ad fluxum, dixit, para atramentarium tuum, & cape apparatus tuum ac scribe.

„ Liberalitas (stabiliat deus exercitum felicitatis tuæ) ornat: „ ع

per نفس mentem exponatur. Tales glossæ si extra feriem, & justam constructionem, offerantur, scopas solutas appelles licet; vel potius ossa arida & disjecta.

Ibid. انفس instrue lana ع

atramento. Est imper. 4. a لاق

med. je & uaw: primaria potestas in molliendo: unde molliter concinnare, aptare, parare, succreuit. Est autem speciatim, emollire aliquid macerando; habetque metaphoras egregias: quas hinc quisque sibi enu-

cleabit. دوا atramentum & atramentarium, supra illustratum, cum Hebræo דין pro דין a דין,

idem quod דין, דוי. Nihil in hisce dissonum. Nempe דין & דין masculinae sunt formæ, pro quibus in fam. exit דינת,

דווי; & דינת: a masc. per

quietem est דין & דין: a fam.

דינת & דינת: quod est nomen דוא.

56. Est inter figurata dicta corroboratus est exercitus ejus; pro res opeque ejus invaluerunt; vel &, inconcussum habuit statum. Inde ad genium orientis, stabiliat exercitum felicitatis tuæ, valet, statum tuum felicem & augeat, & firmum immotumque reddat. Alterum votum, in parentibus item inferum, deprimat fortuna cilium invidentis tui, per se clarum; cum allusione ad supercilia subducta & altos oculos, quibus fastus & contentus pin-

gi solent. غضب depresso visum; suppressit vocem; cohibuit; imminuit; detraxit de quantitate &c. omnes istas notiones secundarias induit, a frangendo, præfringendo. Sic Latinis visus & vox frangi dicuntur; impetitur quoque frangitur, infringitur: & præfringitur, quum imminuitur.

Sed en mirum quid! Idem

غضب pro غضب med.

وَاللَّيْلُ غَضَّ الدَّهْرَ جَفَنَ حَسْبُودِي
يَشِبُّنَ وَالْأَرْوَغُ ٥٧ يَثْبِبُ وَالْمَعْوَرُ يَخْبِبُ
٥٨ وَالْحَلَّاحُ

*Refrata declaratur per recens
fuit: primo vigore nituit juven-
ta &c. Ex hoc usu Noster
in eadem hac Epistola dabit*

خَفَضَ وَسُرُو غَضَ
*commoditas & letitia recenter ni-
tida. Est metaphora a ramo tan-
tum quod refracto ab arbore, &
pulchre virente. Sic Avicenna L.*

I. p. 45. **غَضِبْنَ بَضْبْنَ**
*nitentes, madentes: i. e. quasi
recens refracti rami, vigore &
madore pleni. Habes concor-
diam suavissimam, in significa-
tionibus quas nulla copula jun-
gere posse videbatur. Idem
judica de similibus dissonantiis;
quæ confestim amicissime con-
sonabunt, si vera Origo har-
moniam temperarit.*

٥٧ **الْأَرْوَغُ يَثْبِبُ**

*strenuus remunerat. Posterius in
fut. 4. a **ثَاب** rediit; ut
Hebraeis **השיב** etiam valet re-
munerari. Prius **أَرْوَغ** a Ra-*

*dice **رُغ** tremuit; & transitive,
terrui, etiam exponitur pla-
cuit res, vel persona. Inde*

أَرْوَغ in Galio est *forma pla-
cens, aut corporis lineamenti
formosus: & fam. **مَوْعَا***

*astu ac versutia pollens camelus,
equa. Ita fere Arabes in Glof-
sariis suis: unde pulchritudo ac
constantia Linguae parum relu-
cent. Videamus num exem-
pla lucis quid datura sint. In
Hamasæ celebris ille Heros
Taabbeta Sjerran semet insig-
nit, ut*

لَابِسَ اللَّيْلُ لَرَوْعًا *

Familiarem noctis, terribilem.

*Monet Taavizius posse intelli-
gi. vel **الجميل** pul-*

*chrum, vel **الفرع** acri corde pradi-
tum. Posterius
haud*

» *& avaritia* (deprimat fortuna cilium invidentis pi-
 » bi) *surpat*. *& strenuus remunerat*; *& debilis latus*
 » nudans *fallit vota petentis*: *& Hospitalis excipit*,
 » *&*

haud dubie præferendum. Ita planissime in *Diw. Hudeil*.

كَفَنِي لَقَدْ أَكَلْتُ خَرْقًا
 مَبْرُوءًا مِنَ الشَّعْبِ جَوَابَ الْمَهَالِكِ أَمْوًا *

*Per vitam meam, martium nunciasti virum liberalem,
 Immunem a vitio, trajectorem desertorum, terribilem.*

Rectissime ibi *scholastes*: *nus significatur*. Quum dici-
 tur *أَرَوَعٌ ذِكِّي الْقَلْبِ* *يُرْعِنِي ذَلِكَ*

شهمه vox *Arawabo* signat
 acrem corde & audacem. Est

ergo a *رَاعٍ* *terrui* idem plane
 qui Græcis *δεδει*, ad omnia ve-
 bemens, acer, promptus, strenuus,
 mente, lingua, manu: ut ter-
 rorem quodammodo incutiat
 sua pēbēbientia ac promptitudine.

Hac ansa *رَوَعٍ* nostrum pro
 circumstantiis variat, & for-
 mosum quoque nonnunquam ex-
 primit, ut apud Græcos *δεδει*.
 In nostro contextu *Liberalis*,
 atque in omnem virtutem stre-

*placet mihi hoc, eadem elegan-
 tia sermonis captata; quasi,
 δεδει mihi accidit: sic πῶς Græ-
 cis dicuntur ea quæ valde pla-
 cent, ita ut extērent veluti
 mentem, quæ tali affectu con-
 cūta πῶς percelli dicitur. Ex-
 tra figuram hancce رَوَعٍ vim
 exercit mali terrentis; in quo
 iterum cum Græco δεδει con-*

spirat: idem رَايَعَةٌ cum plur:

رَوَاعٍ sic in *Diw. Hud.*

وَلَمَّا نَرَعْنَا بِالْغُرَافِ الرَّوَايِعِ *

Et quam terrent nos in albescentia

Ibi-

وَالْخَلَّاجِلُ يُضَيِّفُ وَالْمَاحِلُ يُخَيِّفُ
١٩ وَالسَّخَّجُ

Ibidem.

وَقُلْ تَتَرَكُنْ نَفْسَ الْأَسِيرِ الرَّوَاحِ *

Et num deserunt animam captivi terrentia ?

Hinc Originem mali sub
peritiores facile agnoscent. Sub

رَاع med. je ٦٧٢ alius tremor
obtinuit; de quo alias.

Ibid. الْمَغُورُ, debilis; latus
nudans: opponitur strenuo &
vehementi. Est part. 4. عَارٍ

cæcavit. Inde عَوْرٌ locus pa-
tens nudusque in confiniis hostium;
& infidiis, impressionibusve sub-
tariis obnoxius. A cecitate vi-
detur ductum; quatenus cæca
loca appellantur, ubi nil pro-
spicias, provideasve. Inde ad-

scitus usus in 4. أَعْوَرٌ aper-
tum latus præbuit ferienti præ-
da. Eo usus Taabbeta sjerran
indagine hostili einctus.

وَيَوْمِي ضَبَّكَ الْجَحْرِ مَغُورٌ *

Et dies meus angustus latibulo, nudum offerens latus.

Hinc occasio arrepta, ad igna-
vum hac appellatione adficien-
dum. pulchre Teblebius المغور
أي البادي العسورة
وهو الفارس يظهر
في طعنه خيل ولراك

بَءَ هَذَا الناقص
الخلق الكبير
السفاهة ومن جملة
عبيد البخل Voca-
bulum bocce signat proprie eum
cujus apparet nuditas lateris:
vel

Et avarus fraudator timorem incutit; & enodis largitor alimen-

ta

veluti Eques, cujus hasta ferien-
tis apparet interstitium feriri
aptum. Hic autem intendit
Noster scævum indole, & valde
stolidum: cujus inter vitia quo-

que avaritia. *يُخَيِّبُ* fallit

vota: in fut. 4. a *خَابَ*

med. je, seclusus fuit spe &
votis. Inde in 4. transitivus
usus admissus. Posteriori hac
specie augenda Lexica.

Origo delitescit in *خَبَابٌ*
ignitabulum fallax, quod non
excudit semina ignis. Nempe
Arabibus placuit excussio scintil-

la e fomite, pro felici successu.
Hinc contrarii exitus elusi &
frustrati vis Nostro themati
subjuncta.

58 *الْحَلَّاحِلُ* Hospita-

lis dominus, in Gelio simpliciter
datur, princeps populi aut tri-
bus. Est Epitbeton potius prin-

cipis liberalis *الذي تحل*
به الناس *كثيرا*

ad quem multi mortales divertere
solent: ut Tebl. notat. Radix

حل solvit, per reduplica-
nem *حلحل*. Ita Amriol-
kis.

*الْقَاتِلِينَ الْمَلِكِ الْحَلَّاحِلَا **

*خَيْرَ مَعِدٍ حَسَنًا وَنَائِلًا **

Qui trucidarunt Regem hospitalissimum,
Optima dare solitum lautia, & donaria.

Addit Tebl. secundum Abulbe-
ka potius hoc vocabulo defi-
gnari *الثابت الحكم*
المرتين العقل

Firmo judicio, & gravitate men-
tis præditum. Noster Haririus

prius firmat, subdens *يُضَيِّقُ*

convivio excipit: in fut. 4. a

ضَافَ conviva accessit, hospi-
tium sumsit. Notio orta ab
ambiendo, vel, in orbem eundo.

G g Se-

وَالسَّمْحُ يُغْذِي وَالْمَحْكُ يُغْذِي وَالْعَطَا

يُنْجِي ٦٥

Sequens **الْمَاحِلُ** *frauda-*
dator avarus; in part. præf. a
مَحَل *sterilis fuit ex pluvie*
inopia regio. Item, delaturam
exercuit. Hinc **مَاحِلٌ**

quoque delator, sycophanta.
Hæc notio nonnullis & hic ob-
tinere visa; sed præplacet Te-
blebius, cui **الْمَاحِلُ** *est*
الْبَخِيلُ لَا خَيْرَ
عِنْدَهُ شَبَهُ بِالْبَلَدِ
الْمَاحِلُ *Avarus in quo*
nil boni; comparatus cum regio-
ne sterili. **يُخِيفُ** *timorem*

incutit in fut. 4. a **خَافَ**
med. waw, metuit; referri nunc
debet ad inhospitalem acerbita-
tem, quæ publico terrori est.

٥٩ **السَّمْحُ** *liberalis; pro-*
prie enodis; supra explicitum.

Ei opponitur **مَحْكٌ** *rix-*
tor morosus. Radix **مَحْكٌ**
rixatus est. Ejus origo abest.
Videtur sub **حَكٌ** *fricuit;*
confricuit, delitescere. Inde
in 3. حَاكٌ pro **حَاكِكٌ**
repugnavit, obstrigillavit: et
تَحْكُكُ *in 5. con-*
stittatus est cum aliquo. Pulchra
alliteratio inter **يُغْذِي**
alimenta præbet ori: in fut. 4.
a **يُغْذِي** *nutrivit: &*
يُغْذِي *festuca lædit oculum; item in*

fut. 4. قَذِي **قَذِي** *illapsu festuca*
læsus fuit oculus. Solemnis fi-
gura festuca in oculo, pro vexa-
tione ingrata, atque adeo omni
re unde oculi doleant. Poeta ve-
tus in Hamasa laudans libera-
lem Donatorem.

ta præbet; & obstrigillator festuca lædit : & donum sal-
vas,

رَأَيْ حُلَّتِي مِنْ حَبِّ يَحْفِي مَكَائِهَا
فَكَانَتْ قُدِّي عَيْنِهِ حَتَّى تَجَلَّتْ *

*Vidit ille inopiam meam, qua vel maxime se occultebat:
Fuitque Festuca oculi ejus; donèc discussa est.*

Hoc est: ita paupertate mea do- | petus barens festuca; moque dis-
luit, ac si oculum ei ureret per- | tavit. Iterum in Hamasa.

قَلْبِلْ قُدِّي الْعَيْنَيْنِ *

Non ferens ullam vultorum festucam

Hoc est, vir animosissimus, | minuat. Id cum Emblematis na-
omnis injuria nexaque intolerans, | tura minus conjunctum. Im-
earumque acerrimus vindex. Mi- | patientiam injuriæ signari, li-
nus recte Taurizius retulit ad | quet ex hocce Haritbi in Moab-
vigilantiam quam nulla lippitudo | lekat.

أَنْ سَكَتُمْ عَنَّا فَكَانَ كَمَنْ
أَغْمَضَ عَيْنًا فِي جَفِيفِهَا أَقْدَاءَ *

*Vel silentium agetis, a nobis: eritque ut quum quis
Claudit ambos oculos, quorum in ciliis festuca.*

Imitatus Ibn-Doreid.

يُنْجِي وَالْإِطْطَالُ يَشْجِي وَالْأَدْعَا
يَقِي وَالْإِمْدَحُّ يَنْقِي وَالْحَسْرُ
يَجْزِي 61

هَمَّاسَا الْكُذَّانِ سَمَّوَا بِنَاطِرِي
مَنْ بَعْدَ أَغْضَابِي عَلَيَّ كَذَّعَ الْقَذِي *

*Hi sunt, qui extulerunt oculum meum;
Postquam palpebras contraxissem super uestigione festucae.*

Hoc est, *bi me ab injuriis omni-* | *Idem eandem hanc figuram*
bus, & molestiis, quas tolerare | *tendens.*
agebar, vindicarunt.

فَأَغْضَبْتُ عَلَيَّ وَخَزَّ السَّفَا *

Palpebras contraxerim super punctionem spinæ.

Id est, *'omnem vitæ acerbitatem* | *translationem hacce Noster. Conf.*
tolerare cogar: atque ab omni- | *37.*
bus impune divexer. Multus in

وَالْحَسْرُ مَنْ إِذَا قَذَيْتَ عَيْنَهُ
كُخْفِي كَذِي جَفْنَهُ عَنْ نَاطِرِيه *

*Ille liberalis, qui, quum festuca læditur oculus,
Oculit festucam ciliorum a spectantibus ipsum.*

bat; & tergiversans mœrore necat; & comprecatio tutam præstat, & laus nitidat; & ingenuitas rependit mercedem, &

Iterum Conf. 22. **واغضى جفنه علي قزائنه**
& contraxit cilium suum super festucam ejus.

Alibi plura. Nunc teneatur adhuc alter usus, Arabibus non minus tritus, quo *festucam* in oculo designat levius vitium, ita in *Hama*ja:

**فَاتِي لَرِي فِي عَيْنِيكَ الْجِدْعَ مَغْرِبًا
وَتَعْجِبْ إِنْ أَبْصَرْتَ فِي عَيْنِي الْقَذَا**

*Ego sane in oculo tuo transversam cerno trabem,
Et tamen miraris si meo in oculo festucam videas.*

Inter Judæos eandem formulam viguisse, a Viris Doctis ad Matth. cap. 7. indicatum.

60. Donatio salvat; seu evadere facit: nempe a vituperio: atque famam, præstat integram. ita Tebleb. Ego malim salvat donatum, atque ex miseria eri-

pit. **يُنَجِّي** in fut. 4. a

نَجَا evasisti liber; prope-
ravisti; prævertit currendo. Men-
ti nostræ succinit, & tergi-
versatio angit, præfocatur: non
utique donatorem; sed dona pe-

sentem. **يُنَجِّي** fut. 4.

a **يُنَجِّي** præfocatus fuit

mœrore origo; est implicatus

fuit; quæ & sub **شَجَنَ**

anxit eum res: quasi implicuit.
Item delinuit eum res necessa-
ria: i. e. implicatum tenuit.

Sed & **شَجَنَ** implicatio

ramorum, & arborum, in arbo-
re, quæ majora capit incre-
menta. Hac anfa **شَجَنَ** & **شَجَنَ**
in crescendi vim devenit: ac
شَجَنَ errationem ab implicatione
viæ, & mentis, adscivit.

61. Et comprecatio tutum præstat.
Intelligas faustas comprecationes
eorum, qui largiter donati: un-
de in caput donantis benedictio
& immunitas a malis derivetur.

وَقِي est fut. 1. a **يَقِي**

يَجْرِي وَالْإِلْطَاطُ يَخْزِي ٥٦ وَإِطْرَاحُ ذِي
الْكَرْمَةِ نَحْيٌ وَمَخْرَمَةٌ بَنِي الْأَمَالِ بَعْيٌ
وَمَا

custodivit a malo. Altera sen-
tentia, laudatio purum reddit,
ita exponitur **يَنْطَلِفُ**

وَيَغْسِلُ عَيْبُ الْبَخْلِ
وَيَزِيلُهُ عَنْ الْعَرَضِ
mundat & abluit vitium avari-
tis; idque removet a fama.

نَقَا. in fut. 4.
purus fuit; ult. waw & je: **نَكَرَ**.

الْكَسْرُ يَجْزِي ٥٦

ingenuus rependit. Prius a rad.
فَرَبُّ ferbut; fervidum
in laudem, nobilem, liberalem,
candidum: qui **عَيْبُهُ** ser-
vum, & sordes, penitus exue-
rit. Usurpatur ut adjectivum;
sed origo substantiva; & inge-
nuitas pro ingenuo invaluit.

جَزِي. est fut. *
pensorit, retribuit: item sufficit
ad omnia; & satisfecit. Thema
Hebraeis restituendum; indeque
Pf. 71: 6. explicandum, & vi-

ceribus matris meae tu **٢١٢** de-
fensor ad omnia sufficiens, &c.
Est part. **٢١٢**. Analogis perum
litant, qui ad **٢١٢** reducunt.

الْإِلْطَاطُ يَخْزِي
denegatio officii dedecorata. A **لَطَّ**
appegit bumi fixum quid: item
appegit, praecepit velum; oclu-
sit januam &c. nata secundaria
vis officii denegati. Præclare
Teblebus. الامتناع

من فعل الخبر وهو
مصدر البط الشيء اذا
ستره والبط الحجاب
دونه اذا ارخاه والبط
الحق اذا ستره وكنهه
فكان الممتنع من
فعل الخبر يستتر
ما يجب من ذلك
و**يَكْتُمُ** Forma Illas
usurpatur cum quis recusat bona
officia: estque infin: in quarto;
ubi

Et denegatio officii dedecorat; & abjicere necessarium est pravus error, & fraudare filios spei est grave de.

ubi Alatta tantumdem est ac velavit rem, celavitque: dicitur etiam Alatta velum ante eum; pro demisit illud: & Alatta veritatem, est eam velavit & occuluit. Nempe qui recusat bona officia, velat quasi obligationem ipsam, eamque occulit.

63 اطرح abjicere, rejicere, deſerere, prodere. Est infin. 4. a

طرح projecit. نَوَى الْحَرَمَةَ necessarius; ſacroſancta neceſſitudi-
ne junctus. Nempe حَرَمَةٌ

חֲרָמָה notat devotati-
nem: indeque omne ſacrum & ſanctum,
quod violare nefas. Uxor: fami-
lia: neceſſitudo omnis. Veneranda
dignitas. Radix حَرَمٌ probi-

bit, ut ſacrum: & حَرَمٌ ac

حَرَمٌ illicitum fuit quid, & Vetitum; reſpondet Hebraeorum חֲרָם quo conſecrationis maxime vis & religio continetur. Clar. Lccc. in Lex. ex Arabum fonte Originem veſtigans, ita men- tem exponit. Videtur communis ſignificatio eſſe privatio, vel ſepa- ratio plenaria. Arabice enim uſur-

patur אָחַרָם pro מָנַע negavit, privavit. Atquin, & ea notio

ſecundaria: & حَرَمُ الشَّيْءِ

valet negavit alicui rem tanquam ſacroſanctam, illicitamque: & حَرَمَهُ excluſit, prohibuit ut

חָרַם, cui nihil impertiri ve-
lis. Ita Pf. 21; 3. in lo-
co, quem citat Cl. Lccc. habe-

mus, لَمْ تَحْرِمْنِي سَوْأَلٍ

Non denegas ei

petitionem labiorum ejus. Non re-
pellis eum &c. Hac occaſione

حَرَمَانِ repulſae vim induit:

pro quo مَحْرَمَةٌ dedit No-
ſter, item repulſa, fruſtratio
votorum. Ad originem præluce-
derivatum חָרַם mutilus, cui

pars quædam reſecta, inciſa, præ-

ciſa. Ita Arabibus أَحْشَرَمٌ,

חָרַם, a חָרַם incidit, præcidit, reſecuit. Hinc
conſecrationis uſus ſuccrevit; per
quam quid reſecatur quaſi. Sed
hæc alias.

مَا ٤٤ ضُنَّ إِلَّا عُجِبْتُ وَلَا عُجِبْتُ إِلَّا ضَلَبْتُ وَلَا
 خَزَنَ إِلَّا شَقِيًّا وَلَا قَبِضَ رَاحَةً تَقِيٍّ وَمَا
 قَتَيْتُ وَعَدْتُ ٤٥ يَغِي وَأَرَأَاكَ تَشْفِي وَحَلَمَكَ
 يَقْضِي ٤٦ وَهَلَاكَ يُحْضِي وَالْأَوَاكَ تُغْنِي
 وَأَعْدَاكَ

Porro **بَنِي آلِ مَالٍ**

Filios spei elegantissime. Noster; pro iis quibus sola in terris spes relicta: quosque, velut Mater, sola ea lactat.

64 Pulchra *πλάκη*, qua luditur in notionibus verborum

عُجِبْتُ *avarus fuit*, & **ضُنَّ**

fraudatus fuit. A posteriori venit

عُجِبْتُ *imbecillis mente*

consilio; quasi fraudatus. A prio-

ri **ضُنَّ** *tenax. Hac ju-*

cunde inter se commutata.

65 **خَزَنَ** *condidit in horreo,*

ærario, thesauro: ۱۱۱۱ Chald. hic

aliquam vim adsciscit, cum a-

varitia conjunctam. شَقِيٍّ

Miser, miserabilis; etiam fig-

natus frequentari amat pro il-
liberali, impurato, sordido. In
Alcorano læpiusculæ signat impro-
bum, Religionisq̃ue contemptorem.

Sic Nostro *Conf. 41. شَقَاوَةٌ*

est improbitas. Huic nunc op-

positus **تَقِيٍّ** *religiosus, Dei*

reverens; a **تَقِيٍّ** *cavit, me-*

tuit, abstinuit a malo. Ea Ra-

dix propagata a **وَقِيٍّ** *cujus 8.*

أَتَقِيٍّ *abjecta prima syllaba,*

suggestit **تَقِيٍّ** *Ita*

تَلَدَ *ab* **أَتَلَدَ** *per* **وَلَدَ** *verna-*

cula fuit res, & domi nata-

وَلَجَ *ingressus est, ex* **تَلَجَ**

subiit. أَتَهُمَ & تَهُمَ *opina-*

tus est, ex **وَهُمَ** *mente vaga-*

délitum; nec tenax est nisi mente carens, nec frustra est, nisi tenax: & non recondit nisi miserabilis, neque contrahit manus suam pius. Et non cessant promissa tua solvere, & consilia tua sanare, & mansuetudo tua connivere, & Luna tua illustrare, & munera tua ditare; & hostes tui te dilaudare; & gladius tuus secans perdere; & di-

nus est: **كَا** nixus est, ex **كناية عن المنع**
وَكَا &c. &c. Genus pro **والبخل كما أن**
Harmonia Ling. O. O. diligen- **بسط الكف كناية**
ter notandum. قبض راحه **عن السخا قال**
contrahit volam suam, figurate **ترهبر**
dictum: nempe ut Tebl. monet,

تعود بسط الكف حتي لو انه
 تناهي لقبض لم تطقه انامله *

Contractio volae est circumlocutio tenacitatis & avaritiae; quem **atio manus, figuram praebet liberalitatis in donando. Sic Zobatr.**
admodum expansio, vel exporre-

Insuevit exporrigere manum eo usque, ut si
Conaretur eam contrahere, balud finirent digiti.

66 **فَتِي** cessat. A primi- **وفي** promissis ste-
genia notione laxationis, & lan- **tit. Hoc secundarium: a prima-**
guoris remissi, quae peperit omisso- **rio, completus fuit; vel comple-**
nem, oblivionem, negligentiam, **vit. Apud Hebraeos פֶּה** est pul-
&c. Eandem tenet Originem **cher fuit; a completa forma.**
cum פֶּה & פֶּה. Etiam sequens

67 **هَلَاكَ يَفِي** Lu-
na tua illustrat. Figurata:
pro, leta & liberalis tua facies
bilarat petentes dona; eorum-
que nubila & tenebras pellit.
وَعَد promissio, est Hebraeum
يَفِي solvit, **con**
يَفِي conditio.

Hh A

وَأَعْدَاؤُكَ تُبْنِي 68 وَحَسَامُكَ يَفْنِي وَسُودُوكَ

يُبْنِي

A ضاء micuit, luxit, in 4. ori-
tur اضاء illuminavit. Ejus

fut. يَضِيّ hic ob Kafiam

contractum in يَضِي: sic
ي' pro ي', aliaque, de quibus
in instit. Grammat.

حَسَامُكَ يَفْنِي 68

gladius tuus perdit. Imago Orienti
propria; qua pingitur Fortuna
stabilis Domus, que omnem ini-
micum impetum facile a se repel-
lat; hostesque disperdat. Con-
trarium efficit Gladius retusus,

vel contractus. Sunt Emblemata
in sacris quoque nostris pro-
trita.

Ibid. يَبْنِي

dignitas tua edificat. Bifariam
exponi potest: nam edificat, ad-
potentes relatum, erit mune-
ribus ornat; firmat: prout in
Lexico inter Glossas nostri

edificavit comparat

beneficiis profectus

est. Commedlus retuleris ad ip-
sum virum principem, qui sibi
edificet arcem glorie, liberali-
ter donando. Ita Labidus in:
Moall.

قَبَسُوا لَنَا بَيْتًا رَفِيعًا سِكَّةَ
فَسَمَّا إِلَهَ كَهَلْنَا وَغَلَامَنَا *

Et edificarunt nobis patres nostri Domum ejus præcelsum:
tectum:

Idque conscendunt Viri simul, puerique, nostri.

Intelligit gloriam antiquam fa-
milie. Huc Tebl. inclinatur, ap-
ponens. لِي يَرْفَعَ لَكَ

مَجْدًا وَشَرَفًا. وَيَشْبِدُ

لَكَ ذِكْرًا جَمِيلًا

edificat, est, attollit tibi gloriam
ac nobilitatem, extruitque famam

pulcherrimam سُودٌ est actio

Verbi سَادٌ media vocis.
Do-

dignitas tua exedificare : & accedens ad te fructus decerpit,
&

Dominus fuit, principem egit. A specie eminenti, & procul metum exultante ducta potestas. Ajunt

Grammatici سَوْدٌ *per Da-*

letb servile a سَوْدٌ produ-
ctum. Errant. Est derivatum
speciei pibei; quæ in Veteri

Lingua hinc dabat سَوْدٌ

Inde deinceps IX. اِسْوَةٌ

emerfit. Multa talia. Sic قَرْدٌ

spalebrosior terra, a Veteri specie

قَرْدٌ ex قَرْدٌ crispus fuit.

Item مَرَسِدٌ & مَرَسِدٌ

exitialis, per مَرَسِدٌ a مَرَسِدٌ.

Huc pertinet مَرَقْلٌ pro مَرَقْلٌ

longa cauda præditus; per مَرَقْلٌ

ex مَرَقْلٌ promissit caudam, cri-

nem, vestem: alia. Quid? quod

ultima hæce etiam antiquæ

Linguae vindicent scriptiorem

atque ita Harmoniam cum Dia-

lecto Hebræa insigni accessione

cumulent. Ex Pubial ortum

مَرَقْلٌ homo reale indolis,

a مَرَقْلٌ W raro pilo fuit.

مَرَقْلٌ concretum gummi,

ejusve pilula: a مَرَقْلٌ conglo-

bavit pilulam. Ejus passivo usus

vetus poeta Rhyemicus,

سَوْدٌ كَكَبِّ الْقَلْقَلِ الْبَصْفَرِ *

Nigri, ut bacca piperis conglobati.

Apparet, fines Grammaticæ A-
rabica ampliandos, si omnem
Linguae Analogiam rotundare
velimus.

Ibid. يَجْتَنِي *fructum*

carpit. In fut. 8. a جَمَنِي

carpsit. Intelliguntur dona; quæ

quasi fructus ab arbore copiosa

decorpantur. Amant Orientales

divitem copiosum comparare Ar-

H h 2 bori

يَبْنِي وَمَوَاصِلَكَ يَجْتَنِي وَمَادْحَكَ يَقْتَنِي
وَسَمَاحَكَ 69 يَغْبِثُ وَسَمَاؤَكَ تَغْبِثُ 70 وَدَّرَكَ
يَغْبِضُ وَرَدَّكَ يَغْبِضُ

وَمَوَاصِلَكَ شَيْخٌ حَكَاهُ 71 فِيءٌ وَلَمْ يَبْدُ
لَهُ شَيْءٌ أَمَكَ بَطْنٌ 72 حِرْصُهُ يَنْبُ وَمَدْحَكَ
يَنْحُبُ

bori fructibus gravi. Alterum
يَقْتَنِي similiter in fut. 8. a
يَقْنِي قَنَى ^{קנה} acquisivit quid ut
peculium.

69 يَغْبِثُ opitulatur. In
fut. 4. a غَاثٌ med. warw.
At med. je غَاثٌ rigavit; com-
pluit. Inde mox in fut. 1.
تَغْبِثُ compluit, rigat coe-
lum tuum: i. e. tua eminens di-
gnitas, & gratia. Jucundissi-
ma alliteratio: quæ & inter
سَمَاحٌ Samâbⁿ, munificen-
tia, & سَمَاءٌ Samâⁿ, coelum
perillustis

70 ^{دَر} fluxus, sive radiatio lactis
hic est donatio effusissima. Succinit
يَغْبِضُ exuberat. in fut. 1. a
فَاض med. je. Opposita
رَدَّ rejectio, repulsa: a
رَدَّ repulit. يَغْبِضُ deficit, fidit
غَاضٌ sub terram; fut. 1. a
فَاض med. je, quod ^ف فاض
directe adversum exprimit a-
quæ sub terram fidentis defectum.
Clarius Latine sic concipias:
ut bonitas tua in largitatem pro-
na quotidie excrescit; ita excu-
satio, recusatio, rejectio, qua
nonnunquam forte antea ute-
baris, decrescit; eamque nemo
ulterius experitur.

& laudans te quæstum comparat; & munificentia tua opulatur, & coelum tuum compluit: & radiatio lactis tua excrescit; ac repulsatio tua decrescit.

Jam vero qui spem in te habet est senex, cui similis est umbra pomeridiana; & cui nihil rei reliquum. Is adiit te cum opinione bona; ejusque cupiditas salit, laudatque te lectissimæ dictis.

Ea

71 **شك** cui similis est umbra pomeridiana. Id est, qui jam in occasum vitæ

declinat. Radix **فاء** rediit, buc illuc flexus fuit. Hinc

فاء umbra buc illuc inflexa: speciatim pomeridiana. Imaginē umbræ quoque utuntur Arabes in corpore enecto, evanido, viribus defecto: ut ævæ Græci traduxere.

72 **حز**

cupiditas ejus salit. Duplicem recipit faciem: ut vel internum cordis motum exprimat illud **و** salit, exhibet vel externum corporis, pro infilit, eum saltu & impetu accedit.

Ibid. **شك** lectissima di-

cta. Est plur. fract. a **شك**

melior & lectissima pars rei. Usurpatur in rebus & personis, peræque. Hic intelliguntur flores lectissimi orationis. Radix

شك extraxit, evulsit, ex-

cerptis. **مهر** dotes etiam

plur. fr. a **مهر**

dos, a rad. **مهر**; dota- vit, scripsit dotem. Origo in festinando. Inde dos dicta. Eodem ex fonte celeritas ingenii;

quæ in **ماهر** part. act. &

مهر part. pass. signat soler-

tem, ingeniosum, ad omnia prom-

tum. **شك** necessarie sunt

dotes ejus: in fut. 1. a **وجب**

necessaria fuit res. Est usus secundarius, a cadendo ortus; speciatim in quadrum: ut apud Latinos etiam quadrage dicuntur ea, quæ justum locum tenent & occupant.

بِتَحْبٍ مَّهْوَرَهَا تَجِبَ وَمَرَامَهُ يَخِفُّ 73 وَأَوَامِرُهُ
تَشَقُّ

74 وَإِطْرَاوُهُ يَسْتَسَدِّجُ وَسَلَامُهُ يَجْتَنِبُهُ

75 وَأَوْرَاءُهُ ضَفَّكَ مَشَهُمْ شَطَفَ وَحَصَّهُمْ جَنَفَ
وَعَمَّهُمْ نَشَفَ

وَقَفَّ

73 وَأَوَامِرُهُ conciliatrices i. e.

causa conciliantes favorem. Est

plur. fr. ab أَمْرًا affectus be-

nevolentia; gratia, favor; quicquid animum alicujus in alium propensum reddit: ut, cognatio, meritum, equitas &c. &c. Ra-

dix اصبر proprie est flexit; inde, conciliavit, inflexit in favorem. Alio adiectu illud flexit valet cingendo inclufit, caeruit, obsepsit. Hinc orta vis recondendi in thesauro; sub

74 إِطْرَاوُهُ laudatio ejus. Est

inf. 4. a طرأ ultima Hamza-

ta; & طرأ ult. vaw. & je.

Omnibus inest vis recensitis vigoris aut maderis; ut in طرأ

Hebraeo. Inde طرأ cumulate laudavit, laudibus ornavit; q. d. recentavit. Ita Ttbl. praeit.

اصل الإطراء المدح

في الوجه فهو

لمشاهدته كأنه مدح

طرأ Origo significationis lau-

dem in os adferentis, & praesenti tributam, est, quod haec laus quasi recens sit. Clarius dixisset, quod recentia faciat omnia alicujus preclare dicta, aut facta.

يجتذب, distrabitur, valet

avide ab omnibus recipitur; & impenfius adamatur.

75 وَأَوْرَاءُهُ post eum: a tergo

el inheret, & incumbit; ضَفَّكَ

turba domesticorum: proprie, com-

Ea dotare officii est; quæ autem petit levia sunt; causasque affectum ei veltrum concilians transparent.

Hujus sane laudatio avide captatur; & viruperatio devitatur: is vero habet post se domesticorum turbam quam tetigit durior fortuna, & phumis nudavit fortuna iniquior, atque involvit simul omnes squalor.

Ipsæ

compressio domum ad aquam
confluentiam. Cum his compe-
ratur turba mensam alicujus cir-
cumstant. In Traditione extas

ما شبع رسول
اللس من خبز
ولحم الا علي ضف

Non saturari solebat propheta de
pane, aut carne, nisi super com-
pressionem. Hoc varie exponitur.

Astutus vage, ان

يكون المال قليلا

ومن يبايعك فليبايعك

Dephebb appellant, quam videtur
asiguus, comestores multi. Eodem

tradit glossa Albalili الضف

كثرة الايدي علي الطعام

Dephebb est, multitudo manuum
super cibo eodem. Elasec satis,
compressio multorum ad unam a-
quam, tralata ad victum &
convictum familia numerosa, at

pauperis. Radix الضف est
pressio, pressio, manu con-
tracta pulsit. Inde in VI.

تضاقوا se invicem pressa-
runt ad aquam.

Ibid. الضف tetigit eos; i. e.

laesi, adfixit. Origo Verbi, ter-
fit, terendo palpat; ut vix
Inde porro attigit; strinxit.
laesi, ussit &c. In Alcorano fre-

quens الضف tetigit cum
noxa. Vide Sur. 30: 32. &
35: 32. & 56: 17. & 38: 40.

Pro ضف hic ضف du-
rities acrior & penetrans: ut
quam lapis vel lignum cutem
scindit tangens. Hinc transla-
tio ad famulum nudatum.

Ibid. ضف nudavit pe-

nis. Nempe signat hæc Radix

ضف الشعر فيتبب

ما تحن

apparet quod sub ea. Supra O-

rigo indicata a secundo, inciden-

do. Hinc ضف rare in a-

la pennas habens avis: inplum-

cur

وَهُوَ فِي 76 دَمَعٍ يَجِبُّ يُولَهُ يُنِيبُ وَهُمْ
 77 تَضَيُّبُ وَكَمَدٍ نَبِّ لِمَاوِلِ حَبِّ
 وَهَمَالِ

sur Arabes, ad paupertatem pin-
 gendam: ut contra ريش plumae copiosa figuram exhibet
 divitiarum, جَنَفٌ inclinatio,
 hic absolute est مهل
 من الدهر وظلم
 declinatio fortunæ, ejusque ini-
 quitas.

Ibid. عَمَمٌ involvit eos.
 In Lexico عَمَمٌ exponitur com-
 munis fuit; communiter fecit
 quid. Sunt notiones secundariae
 ab involvendo ortæ. Recte Tebl.
 واستغفرهم شملهم
 involvit & obruit simul omnes.
 Ab involvendo nomen invenit
 عمامة fascia, cidaris.

Itemque عَمَمٌ cœtus hominum,
 populus; עַם quasi עַמְּם; a עָם
 quod iisdem legibus unum in
 corpus communitatis revinciatur.
 Hebraum עָמַד textit, operuit
 in Lexicis; proprie valet involvit.

Sequens قَشْفٌ squalor,
 سوء الحال hic est
 ونكد عيش يقال
 قشفت إذا أصابته
 الشمس فتغير
 الميسر miseria conditionis, &
 angustia vitæ: nam verbum ponit-
 ur in eo quem sol exurit; ita ut
 cutis squalleat. Sic Tebl. apposite
 ad originem; quam geminus
 plane usus Latini squallere pri-
 mum in cute; mox in vitæ sta-
 tu & fortuna illustrat egregie.
 76 Exquisite dictum, هو

في دمع يجب
 Ipse in lacryma est, quæ respon-
 deat; vel annuat. Intelligit faci-
 lem & largam in fluxum; quæ
 وكنه que nunquam arescat.
 consternatio, attonita mentis stu-
 por; a وكنه mente alienatus
 fuit; & impatiens, atque impos-
 sui. Thema: Hebræis restituend-
 um. Extat Gen. 47: 13. וְהָלַךְ
 &

Ipse autem in lacrymis usque respondentibus ; & in consternatione liquefaciente ; & in cura , quæ hospitium sumsit : & in iurore modum excedente ; ob speratum , quod

& impatiens ac impositus mentis fuit | terra prope fame. In Diw. Hud.

يبعثون النوح منقطع الليل التمام كما
تستنولة العجل *

Excitant luctum in fine noctis longissimæ :

Prout impotes sui-jacent quæ ob factum amissum insaniunt.

Ubi Schol. الباهلي

امسراة والهة

كانها ذاهبة

العقل من الجزع

لصبة اصببت بها

Babeli tradit ילדת appellitari

feminam, quæ tanquam impos

mentis facta præ consternatione,

est infortunium, quo oppressa est.

Sequens יזיב liquefacit,

in fut. 4. a ذاب med. warw,

liqui, colliquefcere; hic tabem

mentis simul & corporis infert.

Est idem plane cum Hebræo

זר, cujus origo item in liquefa-

ctione.

77 و هم تضيف

cura, quæ hospitium sumsit.

Ab هم colliquavit,

orta vis, animum sollicitavit cu-

ra: indeque هم omnis

cogitatio gravior, animum sollici-

tans. Figuratissime adjectum

تضيف bospes accessit; in

bospitium divertit. In præ. 5.

a ضاف divertit. Est idem

color orationis quo curæ dici

possunt stabulari, nidulari, bos-

pitari in animo. Fortius tamen

aliquid captatum ab Arabibus.

Bona notula Teblebii تضيف

اي نزل ومال

قلبس له دفعة

كما لا يدفع

الضيف Hospes accessit i. e.

descendit & divertit; sic ut ex-

cludi nequeat; sicut bospes exclu-

di non potest. Interiorem vim

imaginis pandet hocce Moleicbi

in Diw. Hud.

وَأَمَّا شَبَّابٌ وَعَدُوٌّ نَبَّابٌ وَهَدُوٌّ نَغَّابٌ
وَأَمَّا

فلاني لا قري الدهم حين ينصب
بعزم كوقع السيف *

*Ego vero cibare soleo curam, quum ut hospes accesserit,
Firmitate mentis, quæ ictum referat gladii.*

Similiter Omnia.

فاقري مهجد ضيف الهوى
صلبا لها عنتريس المحال *

*Et cibare soleo pervigilem curarum Hospitem,
Dorso firmo, firmis vertebribus prædito.*

*Id est infidens camelo meo, multa
constantia sustineo, quin foveo, &
pasco, curas in me ingruentes.*

Sequitur كَمَدٌ luror; qui

cura tabida fere comes. Apud A-
vicennam crebrum, in pallore a-
grotantium aut morti proximorum.

نَبَّافٌ modum excessit: in præter.

2. a نَاف med. je, eminuit.

Etiam نَوَف med. waw. effer-
tur: cujus نَاف notat
longa & elata fuit res. Hinc
enatum in 4. اَنَاف buح
illuc agitavit; & prominere fecit

Ibid. أَهَالٌ dissipatio for-

tunarum. Est inf. 4. verbi

لِ-ه-م pastum ivit. Inde

هَمَلٌ sine pastore vagantes

cameli. Itac ansa أَهَال

gregis vagatio sine pastore

translata ad تَضْبِيع dissipati-

tionem fortunarum. شَبَّابٌ

canitie affecit, in præter. 2. a

شَبَابٍ incanuit caput.

A miscela, quæ in شَوَب,

dictam canitiem, supra osten-

sum. Canitie afficere dicuntur,

quæ macerant & emaciant in-

fortunia. In Diw. Hud.

يَشْبَبُونَ

*Fefellit ; & dissipationem fortunarum, quæ canitie affe-
rit ; & hostem qui dentem infixit : & quietem quæ exul facta ;*
cu-

يَسْتَشْبِهُونَ السَّوَابِبَ بِالْأَنْهَبِ *

Canescere faciunt comas suspiritu.

Ibidem Ommia.

حَسَوَاتُ خَطْبٍ تَوَلَّتْ ثَنِي
أَشْبَنَ الْمَقَارِفَ فَالْجِسْمَ بَالِي *

*Nova fortunæ hereditario me occupant jure ;
Quæ canescere faciant vertices : & corpus absumitur.*

In Hamasa etiam annotatum
لَيْلَةَ شَبَابٍ Noctem Ca-
nam. usurpari pro دَاهِيَةً
gravioere calamitate : quod scili-
cet canitiem inducat.

*momordit famam inimicus lace-
rans. Plus est in figura hac,
quam prima frons luffit. Nem-
pe dens ab Orientalibus tribui-
tur omni valido simul, simul
ledere aut favire prono. Ica
Horivius Conf. 21.*

Ibid. ثَبَبَ dentem fixit :

وَبَنَادِي بَيْتَ صَرْفِ السَّوَابِ قَانَةً
بِمَخْلَبِهِ الْأَشْغِي يَغُولُ وَنَابَهُ *

*Atque sic pravonias vicissitudinem Fortunæ, quæ sane
Et ungue distorto savit, & dente.*

In Div. Hud.

بِمَاهِظَةٍ تَسَاتِبُكَ مِثِّي
فَسُرُوسَ نَابَهُمَا عَصْفَلَر *

وَلَمْ يَزِرْغُ وَدَّةً فَبَقَضِبَ وَلَا خَبِيثَ
عُودَهُ فَبَقَضِبَ وَلَا تَقَّتْ صَدْرُهُ فَبَقَضِبَ وَلَا
نَشَرَ وَصَلَهُ فَبَقَضِبَ

وَمَا

*Grave malum veniet tibi a me;
Mordens; dente torto præditum.*

78 يَزِرْغُ *vacillat; deflectat.* | لا خبيث عود *non corruptum est lignum ejus: pro, non est improbus, impurus, vitiosus &c &c. Nempe Lignum signat hominem, ejusve conditionem internam, externam. Pauca ex Haririo apponam. Conf.*
Est fut. 1. a فراغ med. je: & & waro. Convenit cum يرا; nam Origo sita in qualiendo: unde vacillatio, & alia, fluxe-
re. *Ibid. Proverbialiter dictum,* 21.

ولا التحي عودي خطب كارت*
ولا فري نايي جد فارت*
بل مخلبي بكل صيد ضابت*

*Neque decorticavit lignum meum fortuna stringens.
Neque infecuit dentem meum sectio findens:
Sed unguis meus omnem pradam figens.*

Per lignum intelligit corporis & | sis infractum negat. Sic Conj.
mentis vigorem: quem adver- 20.

فلم يزل يبتز دهره
ما به من بطش وعود صليب*

*Neque cessavit spoliare eum Fortuna ejus,
Eo, quem habebat, vigore, & ligno robusto.*

cujus haud vacillat amor; ut iram mereatur: & haud corruptum lignum, ut exstindatur: & haud spuit pectus, ut repudietur: & haud nodosa amicitia est, ut odio habeatur.

Sed

Iterum Conf. 33.

وَحَادَثَاتٍ فَرَعَتْ مَرْوَتِي

وَقَوَّصَتْ مَجْدِي وَبَنِيَانَهُ *

وَأَهْتَصَرَ عَوْدِي وَيَا وَيْلَ

مَنْ تَهْتَصَرَ الْأَحْدَاثُ أَغْصَانَهُ *

*Et infortunia pulsarunt saxum meum edurum,
Ac destruxerunt gloriam meam, ejusque substructionem.*

*Et fregerunt lignum meum, at va illi!
Cujus confringunt ramos infortunia.*

لَا نَفَثَ صَدْرِي ٧٩

haud spuit pectus ejus. Est al-

lusio ad proverbium لَا بَد

لِلْمَصْدُورِ اِنْ يَنْفَثَ

fieri nequit ut qui pectore labo-

rat non screet. In eo pectus le-

sum, ulceratumve, figuram præ-

bet ejus qui duram, adversam-

que experitur fortunam, omni-

que injuriæ expositus est. Screare

est in querelas erumpere. Ele-

ganter quiritatio, & expostulatio

comparatur cum screatione.

Illos malos humores, ex inju-

riis oriundos, qui suppressere,

vel potius devorare, & con-

coquere valet; is demum Vi-

rum se præstat. Consimilem

figuram residere in Hebræo

תפלה sputatio demonstratum

in Comm. Job. r. 22. ubi

hunc quoque locum ad-

duxi; cum Teblebii satis appo-

وَمَا يُقْتَضِي كَرَمَكَ بِنْدَ حُرْمَةٍ
 قَبِيضُ أَمَلَةٍ بِتَخْفِيفِ أَلَمَةٍ ٨٠ يَنْتُ
 حَمْدَكَ بِنِّ عَالَمَةٍ بِقَبْتِ لَامِطَةِ شَجَبِ
 وَأَعْطَاءِ نَسَبِ وَمَدَاوَاةِ شَجَبِ وَمِرَاعَاءِ يَفَنِ
 مَوْضُولًا ٨٢ بِخَفْضِ وَسُرُورِ غَضٍّ مَا غَشِي
 مَعَهْدَ

fito interpretamento. Sequens
 فَيَبْتَضُّ ut repudietur;
 est fut. pass. I. cum ف illa-
 tivo, quod probata ad finem in-
 duxit. Radix بَضَضَ proprie est quater. Hic valet
 quater foras.

Ibid. لَا نَشْرَ وَضَلَةٍ
 non incommoda est conjunctio
 ejus. Thema نَشْرَ exponi-
 tur immorigeram esse, de
 muliere: succensere, & uxo-
 rem duriter tractare, de mari-
 to. Utroque ductum a no-
 tione نَشْرَ الْمَكَانِ
 elatus fuit locus, prominuit;
 praesertim cum duritie inco-
 moda; quæ sedentem, tangen-
 temque male lædat. Apparet

dignitas metaphora, hinc tra-
 citæ.

٨٠ مَا يُقْتَضِي كَرَمَكَ
 Non decedat generosi-
 tas tua Est fut. 8. a قَضَى
 secuit, decedit, constituit, fas
 & jus esse judicavit.

Ibid. قَبِيضُ أَمَلَةٍ
 itaque albam fac spem ejus: Id
 est spem ejus non confundas ac
 pudefactas; sed larga donatione
 bilares. Sui interpretem agat
 Haririus Conf. 39. ثُمَّ أَتَى
 عَلَيْهِ مِنَ الْجَوَابِزِ
 وَالْوَصَائِلِ مَا قَبِضَ
 لَهُ الْغَنِيِّ وَيَبِضَ
 وَجْهَ

Sed non decernat nobilitas tua abjicere necessitudines ejus
 itaque *albam fac spem ejus* allevando ejus dolorem; tunc
 sparget laudem tuam per homines seculi sui: *ita vivas, ad*
amovendum e medio exitum, elargiendasque divitias, tristitiam-
que medicina pellendam, curandumque seniculum: continuus in
 com-

وجه المني Dein effusum
 in eum de muneribus ac donis,
 quod ei opulentiam adjudicaret,
 & vultum votorum albaret.
 Hoc est avidissima quoque vota
 expleret atque exhiberaret. Stylo
 orientis vultus niger est de-
 ctus; ut vultus albus est ere-
 ctus.

81 يَنْتٍ sparget. Pro-
 prie manare faciet. Est fut. in
 1. a نَتٍ divulgavit dictum
 factumve. Origo, manavit
 uter, ac perfluxit. Non absi-
 mile illud Comici, rimarum ple-
 nus es, hac illac perfluis. Ita
 Nostri, نَتٍ الحديث
 perfluxit, vel perfluere fecit fa-
 mam: pro longe lateque sparsit.
 Eadem metaphora fama dicitur
 manare, dimanare &c.
 عَالَمٍ seculum; hic signat
 homines seculi.

Ibid. بَقِيَتْ ita vivas.

Est prateritum ipsum & بقي
 superstes fuit; more Arabum

enunciatum cum voto, & o-
 mine fausto, superstitasti, pro
 superstes sis. Originem & na-
 turam hujus constructionis a-
 libi jam indicavi. مَاطَة

est infin. 4. a مَاطِيس
 cuius مَاطِيس est מֵאֲטִישׁ,

e medio removere. اَعْطَا item

inf. 4 a اَعْطَا manu protensa
 cepit. Inde in 4. Largitus fuit.

مَدَاوَة medela: est inf. 3. a

دَوَى; quod sæpiuscule jam
 habuimus. مَرَاة curatio a-

mica iterum infin. 3. a مَرَى

paravit: unde رَعَى &

رَعَى comparavit; cum alio pastus

fuit: amicitiam coluit &c. &c.

82 مَوْضُولًا conjunctus.

Cohæret cum præcedenti

بَقِيَتْ Vivas, superstes
 sis.

مَقْرُودٌ غُيِّبَ أَوْ خُشِيَ وَفَمَ غُيِّبَ
وَالسَّلَامُ ❁

٣٥ فَلَمَّا فَرَغَ مِنْ امْلَاءِ رِسَالَتِهِ وَجَلَّى فِي
مَدْجَاءِ الْبَلَاغَةِ عَنْ بَسَالَتِهِ اَرْضَتَهُ الْجَمَاعَةُ
فَعَلَّا وَقَوْلًا وَاَوْسَعَتْهُ حَقَاوَةٌ وَطَوَّلًا ثُمَّ سِئِلَ
مَنْ اَيَّ الشَّعُوبِ نَجَارُهُ وَفِي اَيِّ الشَّعَابِ
وَجَارُهُ فَقَالَ

٨٤ خُشَّانُ

sis. Effertur in accus. ad statum durabilem consignandum.

فُشِيَ *prost. pass. in 1.*

textit : unde secundaria vis,
supervenit, speciatim, de im-
proviso: hoc adhiberi amat in
accessu hospitum, ac peregrin-
antium. هُـوْـمُـوْـطُـوْـسُـمُـوْـطُـوْـسُـمُـوْـطُـوْـسُـمُـوْـطُـوْـسُـمُـوْـطُـوْـسُـمُـوْـطُـوْـسُـمُـوْـطُـوْـسُـمُـوْـطُـوْـسُـمُـوْـطُـوْـسُـمُـوْـطُـوْـسُـمُـوْـطُـوْـسُـمُـوْـطُـوْـسُـمُـوْـطُـوْـSUS est Hof-
pitium, locus quem multi fre-
quentant; a هُـوْـمُـوْـطُـوْـSUS frequen-

تَافَت , وِصِيتَافَتِ غَنِي

dives, opulentus; speciatim in dona prolixus. Ei oppositus

غبي ignavus , illibera-
lis , humanitatis & officii in-
curiosus.

فَرَعٌ مِنْ إِمْلَاءِ 83
absolvisset dictare. Ad verbum,
vacuus fuisset a dictatione. Po-
streumum est inf. 4. a مَلِي,
cujus 5. تَمَلَّى apud Go-
lium est dictavit. Ex Haririo
addas licet كَمَلَّى.

Ibid. Pulchre figurata

فَبِجَاءِ السَّبِيلَةِ

commoditate vitæ, & lætitia recenter nitida; quamdiu frequentatur hospitium divitis, aut metuitur tergiversatio fordidi. Vale.

Quum autem absolvisset dictare suam epistolam, atque detexisset in pugna eloquentiæ suam strenuitatem; gratificatus est ei cæteris opere simul & dicto: atque amplissima tum benevolentia, tum munificentia, eum prosecutus est. Deinde interrogatus e quanam propagum originem traheret? & in quonam pagorum haberet nidum? dixit.

Gaf-

pugna eloquentia. Thema

ماج med. je, concitatus

fuit pulvis, dat comparativum

fem. هَبَّاءُ concitator

pugna; prælium. Sequens

gratificatus est ei:

est in præf. 4 ارضي gratum habuit: *ἀπολαύω*. Hoc

ab-*απο* propagatum. Ejus *απο*

sunt grata, jucunda; proprie

απτά; *απτε* barentia. Eadem

origo *α* *α* *α*

Ibid. *أوسعته* amplam

fecit ei: in præf. 4. *وسع*

وسع & *وسع* amplius, laxusque

fuit. *حفاوة* est actio &

حفي trivit, terendo levi-

gavit. Hinc omnes notiones

apud Golium emanarunt. Ha-

rum 1. *discalceatus* incessit: a

trito pede. Ei succinit 2. læ-

vem, attenuatam, tritamque un-

gulam habuit jumentum. Paulo

retrusior 3. diligenter de alicu-

jus statu percunctatus fuit. Be-

nevolus fuit. Favit. Nempe quasi

dicastripit eum studiose. Eadem

ansa significationis 4. studiose

commendavit. itemque 5. scivis;

quasi dicas tritus fuit in re;

calluit in ea. Quod 6. extat, ero-

sa & excoriata cute fuit equus,

recurrat ad classem 2. Nostra

vis ex 3. classe adfert accura-

tissimam studium cum benevolen-

tia. Alterum *طول* prolixi-

tas, munificentiam valens, su-

pra illustratum.

Ibid. *سأل* interrogatus

est. In forma præf. pass. 1. a.

سأل rogavit. *شعوب*

plur. fr. a *شعب* propago,

ramus: proprie fissura: inde

٥٤ فَمَشَانِ اسْرَتِي الْعَمِيمَةِ وَسُرُوحِ قُرْبَتِي

الْقَدِيمَةِ *

٥٥ فَتَالَيْتُ مِثْلَ الشَّمْسِ إِشْرَاقًا وَمِثْلَ

جَسِيمَةِ *

٥٦ وَالرَّبْعِ كَالْفِرْدَوْسِ مُطِيبَةً وَمِثْرَةً

وَقَبِيمَةِ *

٥٧ وَأَهَا

نَجَارٍ, porro, tribus primaria.

نَجْرٌ per radicem, originem, naturam exponunt

Glossographi. Descendit a نَجْرٍ

asciavit lignum. Inde نَجْرٌ

asciatio, exasciatio; truncus; stirps. Hinc ad genus, naturam, familiae dignitatem, alia, translatio sumta. Sequens

شَوَابٌ etiam -plyr. fr. a

شَعْبٌ, item fissura; sed

inflexa in significationem viae per montes, & cohabitationis paganae. Isti notioni pulchre

succinit وَجَارٍ antrum; la-

tibulum; nidus: quod domus & sedes indicatur. Sunt duae formulae, quae aliquid proverbiale induerunt. His usus Arabjades Hist. Tim. p. 442. تَسَمَّ

سَالَمِي عَنِ

نَجَارِي وَوَجَارِي

Deinde interrogavi me de stirpe & de sede mea. Hinc emenda quod pag. 61. occurrit فلما

استوضح الخبر وعلم

نَجَارِي وَوَجَارِي

quumque explorasset ejus negotia, & cognosset ejus stirpem & sedem. Male editum نَخَارِي

Gassan est cognatio mea sincerissima, & Serusjum terra mea antiquissima.

Domus autem, solis instar splendore, & dignitate maxima. Sedes porro ut Paradisus delectatione, amœnitate, & pretio.

Vah

84 غسان Gassan, nomen

domus Regiæ Persarum. اسر

cognatio, sic dicta quasi colligatio, ab اسر ligavit,

vinxit. Venusto rhythmo dice-

re solent, ما لك اسر

إذا نزلت بك عسر

non est tibi affinitas, quum de-

scendit in te calamitas. صممة

sincera; a صم obligavit,

obtutavit ampullam. Exponi

solet a Glossographis صممة

per خالص, purissimam rei,

quasi Extractum; ut Chémico-

rum filii vocant. Hoc genus

liquorum in lagenis bene ob-

tutatis conservari solet. Ista

ansa صممة quoque sin-

cerissimum & Delibatissimum flo-

rem cujusque rei designare cœ-

pit. سروج Serusjum, urbs

Mesopotamia. peramœna: de qua adis Indicem ad vitam Saladini.

85 دبت domus, pro Nobilitate omnibus in Linguis trita. In Sacris quoque creber

usus hicce sub בית. In منركة

gradus, dignitas; jucunde simul

allusum, ad gradus stellarum

in cœlo, qui مناريل vo-

cantur מיל.

86 Sedes ربيع cubatio ver-

na; redit ad Serusjum; quam pa-

radiso comparat, مطر بية

delectatione, a ميب bonus, suavis,

delicatus fuit, odore præsertim,

ac sapore. Huc Origo quoque

præit. Addit منزهة amœ-

nitatem tanquam borti secretissi-

mi, atque ab omni malignita-

te aëris seclusi. Radix نمر

secessit longius: integer fuit a

contagione: intactus ab omni ma-

٨٦ وَأَهَا لِعَبَشٍ كَانَ لِي فِيهَا وَلَدَاتٍ

عَمِيمَةٌ *

٨٨ أَيَّامَ اسْتَحَبَّ مِطْرِي فِي مَوْضِعِهَا مَاضِي

الْعَزِيمَةُ *

٩٠ اخْتَالَ فِي بَرْدِ الشَّبَابِ وَاجْتَلَى النِّعَمِ

الْوَسِيمَةُ *

٩٠ لَا

١٠. قِيمَةٌ pretium; a قام

קדם stetit; quatenus pro valuit frequentatur.

٨٧ وَأَهَا & وَأَهَا; itemque

وَاه & وَاه vab, sunt interjectiones

admirantis & extollentis.

لَدَاتٍ delicias, plur. san. a

لَذَّة voluptas. Radix لَذَّ

suave comperis; voluptatem cepit.

Hæc secundaria. عَمِيمَةٌ

perfecta, completa, omnibus numeris absoluta. Est forma sing. fam. cum plurali precedenti constructa more solemn. عَمِيمٌ

completum, est فَعِيلٌ Radicis

عَمَّ involvit; unde secundo adscita vis completi, suisque partibus absoluti. Cernas in عَمَم, quod exponitur integrum completumque corpus. Tales glossæ nunquam recte intelligi queunt, nisi contextus ipse, & series, ante oculos sit. En ergo

Vab vitam! quam ibi egi, & delicias completissimas!
Diebus, quibus trahēbam vestem meam in pratis ejus, se-
cans propositi.
Superbiebam in stola juventutis, & nuda facie adspicie-
bam fortunas pulcherrimas.

Nes

ex Div. Hud.

بَضٌّ مُجَرَّدٌهَا لَقَاءٌ فِي عَيْمٍ *

Nuda nudis membris, compacta integro corpore.

Ibidem.

مَوْدٌ عَيْمِهِمْ قَوَامُهَا *

Venuscula, cujus completissima statura.

88 أَشَحَبَ مَطْرِفِي

trahēbam vestem meam. Est circumlocutio opulentia, & vitæ delicatioris; quæ in stolis superbis conspici amat. Trahere pertinet ad Syrma vestis splendida;

quæ مَطْرِفٌ, vocatur, a طرف margo, ora: quod oras habeat purpura prætextas.

Ibid. مَاضِي الْعَزِيمَةِ

fecans propositi: est figura felicitatis cui omnia ex voto succedunt, quæque nuppiam דאמרי beret. Sic Hebrais הצלחתי se-

licem esse, prospere agere; proprie est, sese penetrare per omnia; atque ita successum habere.

89 أَخْتَالَ superbiebam. In

fut. 8. خَالَ med. je, imaginatus est. Proprietas sita in תפארת. Inde & תפארת industria,

strenuitas, virtus, robur, alia, fluxere. Octava ista specie augendum Lexicon. In Hamaſa

לְחִתְבָּא infn. 8. est o-

stentatio strenuitatis.

Kk 3

Ibid.

٩٠ لَا أَتَّقِي ثَوْبَ الزَّمَانِ وَلَا حَوَادِثَهُ

الْمَلَبِسة *

٩١ فَلَوْ أَنَّ كَرَبًا مَثَلْتُ لَتَلِفْتُ مِنْ كَرَمِي

الْمَقْبِمة *

٩٢ أَوْ يَغْتَبِدِي عَيْشَ مَضَى لَعَدَّتْهُ مَهْجَتِي

الْكُرِمة *

٩٣ خَمَالِيعُوتْ

Ibid. بَرْدُ الشَّيْبَابِ

Tim. 37. انزاح ثوب الحياء

stola juventutis; signat juventutem ipsam, & quidem floridam, quæ tanquam vestis striata ætatem ornat. Sic ثوب الحياء vestis vitæ, pro vita: in list.

removit ab eo vestem vitæ. Vita eum exuit. Magnifice & granditer Poëta in *Hamasæ*:

وَلَا تُؤَوِّبُ الْبَقَاءَ بِثَوْبِ عِزٍّ

فَيَطْوِي عَنْ أَخِي الْحَتَمَ الْبَرَّاعِ *

Non sane vestis vitæ prorogata, vestis honorifica est: Quæ max exui solet fraterculus mollitiet, arundineus.

Ibid. أَجْتَلِي نُيْدَا فَاخِي

clarus fuit; patuit nudus, & sine velo. Item revelavit ut

videbam. Est fut. in 8. 2 جلي

Non timebam vicissitudines fortunæ, neque casus ejus ignominiosos.

Quod si mæror extingueret, periissem mærore meo permanente.

Aut si redimi posset vita præterita, redimeret eam sanguis cordis mei pretiosissimus.

Nam

In 8. speciatim usurpatur de sponso, cui sponsam primum ad spectare datur sine velo: In Ἀνακλυσησιν simile quiddam supeditat Græcia. Cum sponsa comparari solent in Oriente dies læti, festivi, solennes. Etiam sponsæ hic assimilatur Fortuna laetior.

90 أَتَقِي timebam. In

fut. 8. a قِي cavit. نَوْبٌ vices; plur. fr. a نَوْبَةٌ vices una. Per vices temporis, intelliguntur vicissitudines fortunæ. Ei dantur & حَوَادِثٌ

nova; i. e. casus novi, eoque graviores. Sic vii. Græcis signat aliquid novi & gravioris mali.

Radix est חָדַשׁ Aramæis, ut Hebræis חָדַשׁ, novus fuit. Ejus part. præf. حَادَثٌ

dat plur. fr. حَوَادِثٌ. Epitbe-

ton. مَلِيْمَةٌ pertinet ad

fæditatem casuum: مَلِيْمٌ

in part. 4. notat culpabilem; nefandum, nefastum. Radix لَام med. waw, culpavit.

91 كَرِبٌ mæror, a sculpendo, scalpendove, ut supra.

مَقِيْمَةٌ persistens, durans, stationem perpetuam habens. Est

part. 4. قَامٌ stetit.

92 يَفْتَدِي redimeretur.

In fut. 8. a فَرَدَى solvois pretium redemptionis. Inde mox

فَرَدَتُهُ sane redimeret eam:

in præf. 1. مَوْجَةٌ vis vitalis; vel sanguis cordis, ut Glaphographi. Radix مَوَج nituit.

In Hist. Tin. p. 321. invenias

بدل

93 وَأَلَمَوْتُ حَبْرٌ لِّلْعَتِي مِنْ عَيْشِهِ عَيْشٌ

الْبَهِيمَةُ *

94 تَقْتَادُهُ بَرَّةُ الصَّغَامِ أَلِي الْعَظِيمَةِ

وَالْهَضِيمَةُ *

95 وَيَرِي السَّبَاعَ تَنُوشَهَا أَيْدِي الصَّبَاعِ

الْمُسْتَضِيمَةُ *

96 وَالذَّتَبَ لِلْأَيَّامِ كَوْ لَا شَوْمَهَا لَمْ تَنْبَ

شَيْئَةً *

97 وَاوَرِ

بذل *elargitus est sanguinem cordis; animam impendit. Et pag. 103. افصح*

الاتراك لهجة وانركاهم *Facundissimi Turcarum lingua, & purissimi sanguine cordis: i. e. indole, mente &c.*

93 مَوْتُ *mors; AM: ab Origine certissima macerandi, & maceratione dissolvendi; ut alibi insinuat. Ei opposita حَبَاةٌ vita; a convolutione, & compaginatione, nomen indepta.*

Hujus synonymum عَيْشٌ

ex origine signat circationem; quæ & in 27y Hebræo continetur. Circare circationem jumentis, est vitam vivere contemtiſſimam; omnibusque injuriis obnoxiam.

94 Inſigne ſcibema: بَرَّةُ الصَّغَامِ

annulus contemtionis. Nempe

بَرَّةُ *suppreſſa 3 radicali, pro*

بَرَوَّةُ, *est annulus æneus qui cameli naſo inferitur, ut obnoxius ſit ductori. Ejus radix برا ult. waw je, aſciavit, raſit, quaſi raſionem dicas, ſive annu-*

*Nam mors melior est homini, quam vitam vivere jumentis;
Quem naso trahat annulus contemtionis ad grave & inju-
riosum.*

*Et quam ut videat Leones vexari manibus Hyenarum infes-
tissimis.*

*Crimen vero penes Fortunam est, cujus nisi foret scavi-
tas, non incommoda esset ulla indoles.*

ع

nulum rafilem. Ansam trans- Ibn Doreid.
lationis aperiet versus hicce

خَوْصٌ كَأَشْبَاحِ آلِ حَنَايَا ضَمَرٌ

يَرَعْفَنَ بِأَلَامَشَاجٍ مِنْ جَذْبِ الْبَرِيِّ *

Cavo oculo cameli, arcuum instar graciles;

Qui sanguine miscent spumas a tractione annulorum.

Egrege etiam locatum verbum *rolkifus*; qui hostium cinctus in-
dagine exclamasse narratur
يَا بَوسَ لِلْسَبَاعِ
فِي أَيْدِي الضَّبَاعِ
prob Leones! in manibus Hyena-
rum. Ratio in promptu. Ver-
bum نَاشٌ, cujus fut.
تَنَوشُ, vellicationem pro-
prie signat; ut barba, crinium

95 Allegoria perpulchra; cum
alliteratione non injucunda. In
ca سَبَاعٌ fer.e, &, نَارٌ إِثْ-
خَلَا, Leones, sunt generosi, ac
nobiles: ضَبَاعٌ byænæ sunt igno-
biles & contemtissimi mortales.
Ufus etiam figuris hisce Am-
&c. مُسْتَضْبِمَةٌ infesta, injurio-
sa; est part. 10. a ضَامٌ med.
je. defraudavit.

96 أَيَّامٌ dies, pro vicibus

fortune. Iis tribuitur شَوْقٌ
L1 sca-

scavitas. Radix شَام in *Golio* exponitur *niger* & *infaustus* fuit. Hæc ejusdem Originis

cum شَام *med. Hamz: sinister*, & *infaustus* fuit. Quid jam prius? *niger*, an *sinister*? Qui superficiem sequitur, dicet confestim, *sinistrum* prius esse, indeque *infaustum*, ac *nigrum*, manasse: nam *dextra* fere *fausta*, ut *sinistra*, *infausta*. Veniet alius, & ajet, prius esse *nigrum*, dein *infaustum*, mox *sinistrum*; quippe quod *infaustissimum*. Secutura nota ad

vocem شِبْمَة, aliquid

lucis feret. Nunc moneo

شَم etiam esse plur. *fract.*

ab أَشْمَم, *niger*; & per سَوْد

nigros hic posse declarari; ut sit, culpa penes dies, *cujus* nisi essent *nigri*; i. e. nisi multorum *nigri* forent, atque *infausti*.

Ibid. لَمْ تَنْبُ شِبْمَة

non incommoda esset ulla indoles.

Verbum نَبَا ult. *warw*,

dat in fut. i. يَنْبُو per

quietem, pro يَنْبُو. Proprie-

tas phraseos affert, *non convexa esset ulla indoles; non du-*

ra, aspera, gibbosa, incommode tuberans. Præcipuos usus hujus *Thematis* ita stringit *Pbiru-*

زَابَاد: in *Camuso* نَبَا بِصَرَة

نَبَوًا وَنَبَوًا وَنَبَوًا

وَالسَّبْفَ عَنِ الضَّرْبِ

كُلِّ وَضَوْرٍ لَمْ

تَقْبَلَهَا الْعَيْنُ فَمَنْزِلُهُ

بِهِ لَمْ يُوَافِقْهُ وَجَنَّبَهُ

عَلَيَّ الْفَرَاشَ لَمْ يَطْمِئَن

عَلَيْهِ وَالسَّهْمُ عَنِ الْهَدَفِ

قَصْرٍ وَالنَّابِيَّةُ الْقَوْسُ

تَبَيَّنَ عَنْ يَتْرَافِهَا وَالنَّبِيَّ

الطَّرِيقِ وَالنَّبَاوَةَ مَا

لَرْتَفَعَ مِنَ الْأَرْضِ

&c. Oculus

ejus נֶבֶה, cum *infin. triplici*

Nebuw, Nebw, & Nebwa;

itemque *gladius*: significat *HE-*

BETATUS fuit. Adhibetur

etiam in forma, quæ oculo pa-

rum accepta: & in mansione,

quæ minus commoda, ac con-

veniens. Dicitur etiam, נֶבֶה

latus ejus super strato; quum

quiescere nequit super eo: nec

non sagitta a scopo; quum eum

non

non attingit. Ejus part. pref. fam. absolute signat Arcum chor de sue male barentem. Ejusdem part. pabil masc. נביל notat viam calcatam; ut derivatum נבילה, quicquid elatum convexus, de terra: quemadmodum נבילה &c. &c.

Uno tenore hæc detexta dedi; ut claro in specimine notari posset, qua methodo ferme in Glossis concinnandis usus fuerit Pbiruzabadus. Incipit scilicet ab usibus vulgarissimis, in oculo, gladioque, bebetato, retuso, resiliente a rebus: nihil addens de Origine, & potestate illa, primariæ, an, ut certissime est, secundariæ sit. Hoc genus a Glossarum veterum consarcinatoribus tam parum requiri debet, quam ut qui aurum, gemmalque, e fodinis eruunt, eadem opera polituram, & nipoem statim pretiosæ materiæ addant. E re fuerit, etiam Gjeubarii copiam exhibuisse;

נבילא השי עלי
יִתְּבוּ אִזָּא תַּגְּלַפִּי
וּתִבְאֵד וְאִתְּבִתֵּה אִנָּא
דּוּעֵתֵה עֵן נַפְסִי וּפִי
אִלְמִל הַצֶּדֶק יִתְּבִי
עֵנְכִי לָא וְעֵבֵד אִי
הַצֶּדֶק יִדְרֹעַ עֵנְכִי

الغايلة في الحرب لا
التهدد ونبيل السيف
اذا لم يعمل في
الضريبة ونبيل بصري
عن الشي ونبيل بغلان
منزله اذا لم يوافقه
وكذلك فراشه والناجبة
القوس النبي فبت عن
وترها اي تجلقت
والنبوة والنبوة ما
ارفع من الارض فان
جعل النبي ماخوذا
منه اي انه شرف علي
سايبر الانام و

dicitur נביל a me res, cum fut. נביל, quum reclinem sese avertit quod in q. dat אנבילה pro repello eum a memet. In Adagio est, strenuitas depulsi a te, non comminatio: de clade belli, quam a te propulset vehementia pugnandi, non comminandi ferocia &c. Dicitur quoque נביל gladius, quum non viget penetratue idu. Item visus meus נביל a re: (quum ingrata est:) & mansio נביל דבר quum ei non commoda est. Consimiliter stratum ejus. Forma part. pref. fam. signat

nat Arcum qui a chorda sua refluit. Formæ **نَبِيْه** & **نَبِيْه** no-

tant quicquid elatum, convexumve, de terra. Quod si **نَبِيْه** Propbetam hinc derives; sic appellatus erit, quasi elevatus super reliquos mortales. Cernit peritus rerum, ac Linguarum, e Lexicographis Arabum genuinam indolem Radicum, earumque Origines, hauriri non posse: nisi

e Fontibus Librorum hortuli eorum rigentur. Elucet tamen satis primaria vis convexi, cum gibbosa tuberatione, & elevatione; quam indicavi in Libr. de Defect. pag. 18. 19. ubi etiam pbrajes hæc enucleatas dedi. En alias! unde copia ac potentia Linguæ, cum hac insigni Radice, intimius adhuc persentiscetur. Hariri Conf. 21.

فَلْيَضْحَكَنَّكَ الدَّهْرُ مِنْهُ إِذَا نَبَا
عَنْهُ وَشَبَّ لَكَ بِهِ نَارُ الْوَعَا *

Sane risum concitabit tibi Fortuna de eo, quum resluerit
Ab eo; & accenderit in perniciem ejus ignem bellicum.

Pro resluerit, sermo Arabicus figurat convexa fuerit facta; gibbosa; aspera. Iterum Conf. 23. Dixit Harith Ibn Hemmam:

نَبَانِي مَأْكُفَّ الْوَطَنِ

فِي شَرْخِ الزَّمَنِ بِحُطْبِ

خَشْيٍ وَخَوْفِ تَحْشِي

convexa facta mihi in primordio ætatis consueta mansio negotio, unde timor incussus; & formido injecta. Similiter Conf. 40. Dixit Harith Ibn Hemmam:

لَزِمْتُ النَّبْرَ مِنْ

تَبْرِيزِ حِينَ نَبَتْ

بِتَدْلِيلِ وَلَعْنِي

وَحَلَّتْ عَنِ الْمَجْبَرِ

وَالْمَجْبَرِ Destinarum

excedere Tauriza, urbe, tum, quum convexa facta esset ignobili nobilique simul; & vacuata esset receptore clientum, donorumque largitore.

Habes convexitatem incommodam: quæ opposita planitie depresso, æquabili, commoda. Pro obtusione aciei reclinis habeatur

ex Ibn Doreid.

إِذَا بَلَغْتَ السَّيْفَ مَحْمُودًا فَلَا تَذُمَّهُ
يَوْمًا إِنْ تَرَاهُ كَدَّ نَبَا *

Si probaveris gladium excellentem; ac non vituperes eum, quum videris eum quandoque obtundi.

Grandi cothurno Ispahanensis
in Salad. فَتَبَّتْ مَضَارِبَ

السَّيْفِ بِأَقْصَادِ

الْحَسَامِينَ وَجَلَّتْ

أَلْهَمُومٌ لِأَجْلِ

أَجْلِ أَلْهَمَامِينَ

Et obtusi facti enses Religionis,
quia in vaginam conditi erant duo
secantissimi gladii: & moles vo-
luta curarum, propter fatum
duorum Heroum. Ad acumen
Viri assequendum, teneatur

أَغْمَانٌ in vaginam condere

esse sacram formulam Mu-
hammadanorum, pro decedere in
fide sanctorum, atque in para-
disum recipi.

Ibid. شَيْمَةٌ indoles. For-

ma præfert Radicem شَام
med je. ubi tamen in Golio non

compareret; sed sub شَام
med. Hamz. cum lectione

شَيْمَةٌ Natura. Nostra
lectio in Appendice suppletur,

ubi شَيْمَةٌ cum plurali

شَيْمٌ exponitur natura,

mas hominis. Ita in Hist. Ta-
merl: pag. 221. habes سِبْرُهُم

وَشَيْمَتُهُم consuetudo &
natura eorum. Et pag. 443.

وَلَكِنْ أَنْتُمْ أَهْلُ

الْعِلْمِ شَيْمَتِكُمْ

الْعَفْوِ عَنِ الْجَانِي

وَالْحِلْمِ vos vero cultores estis
Eruditionis, & natura vestra
est, condonare delinquenti, ac

97 وَلَوْ اسْتَقَامَتْ كَانَتْ الْأَحْوَالُ فِيهَا

مُسْتَقِيمَةٌ *

ثُمَّ إِنَّ خَيْرَهُ نَمِي 98 أَلِي الْوَالِي فَمَلَأَ فَأَ
بِالْأَلِي 99 وَسَامَهُ أَنَّهُ يَنْضَوِي أَلِي أَحْشَايَةِ
وَيْلِي

mansuetudo. In Hamasa egregie enunciatur.

لَا تَمْلِكُ أَلَيْسَ بِمِ *

Non in potestate habeo naturas

Non possum mutare indoles bo-
minum, sive characteres. Nema-
pe شِبْمَةٌ in origine idem

videtur signare, quod شَامَةٌ
cum plur. fr. شِبَامٌ &
شِبَامَاتٌ, quod arguit

etiam in singulari شِبَامَةٌ

olim extitisse. Ea forma fre-
quentatur pro *novo corporis*.
Inde succrevit, *secundario usu*,
signum a natura impressum, nota
natura. Hinc adficta porro
potestas *indolis*, quem vulgo

characterem vocitamus. Tales
notæ corporis, quos *novos* dici-
mus, *peritumque nigricant*.

Inde subfunctum autumo شَامٌ
niger fuit : unde porro *infau-*
stus, scævus, finister. Habes
pulchrum lusum, quo cum al-
literatione inter شوم &
شِبْمَةٌ Origini quoque
huic attenderit Haririus.

97 Omnia plana. Attenda-
tur tantum اسْتَقَامَتْ
prius, in *præt.* 10. redire ad
شِبْمَةٌ indolem, quæ ver-
su præcedenti *convexa, gib-*
bosa, detorta, nunc postula-
tur recte *constituta*. Alterum

مُسْتَقِيمَةٌ

Et quæ si recto talo staret, fortunæ quæque per eam rectæ starent.

Deinde pervenit ejus historia ad præfectum, qui os ejus opplevit margaritis, eique imposuit ut se aggregaret comitatui; & præfecturam gereret Diwani epistola-

مُسْتَقْبَلَةٌ cohæret cum

أَحْوَالٌ statibus fortunæ, per solennem Arabismam; quo fam. sing. additur majc. plur. Observandum præterea, omnes hosce versiculos pro Taw femin. jam habere He Sjesmatum; quod repræsentat veterem pronunciationem per He quiescens Hebræorum. Popularis illa ratio pronunciationis,

quæ formam فَاقْدُ reso-

nat pokeda. Ergo non licentia quadam poetica, sed veteris Linguae auctoritate hoc genus retentum, & ubi metrum non aliter constaret, adhibitum.

98 Notanda formula, implevit os ejus margaritis: pro splendidis eum muneribus ditavit. Nempe os aperit, qui dona appetit. Hoc margaritis implet qui largiter donat & ditat. Non abfimilis figuratio absolute posita Pf. 81: 12. dilata os tuum, & implebo illud. A munifica mea largitate pete, quicquid voles: vincam vota, atque te muneribus exsaturabo.

99 سَامَةٌ imposuit ei:

pro hoc officii ab eo exegit: sic & שָׂם Hebræis cognitum.

يَنْضَوِي aggregaret se:

est fut. 7. a ضَوِيَ se rece-

pit, sequente اَلَيْسَ ad eum confugit &c. item, tenui corpore, & macilentus fuit. Utraque notio secundaria, ex contractione oriunda; nam contrahitur corpus quod macie attenuatur: & contrahitur ad aliquem, qui se ad eum recipit,

subducitque. Sequens إِخْشَاءٌ propiores amici secundum Tebl.

est plur. fr. ab حَاشِيَةٌ

ora vestis: item cliens, affecla. Monet idem; istam formam pluralem magis usitatam esse

pro visceribus; a sing. حَشَا

pro حَشْوٍ fortuna: quin

addit se nunquam أَحْشَاءُ

aliter quam pro visceribus invenisse. Forte ergo viscera

hic

وَيْلِي دِيَوَانِ إِنْشَائِهِ ^{١٠٠} فَأَحْسَبُهُ الْحَبَاءَ
وَضَلَعَهُ عَنِ الْوَلَايَةِ الْآبَاءِ
قَالَ الرَّأَوِي وَكُنْتُ عَرَفْتُ عَمُودَ ^{١٠١} شَجَرَتِهِ
قَبْلَ إِيْنَاعِ ثَمَرَتِهِ ^{١٠٢} وَكَدْتُ أُتْبَةَ عَايِ قَدَمِهِ
قَبْلَ اسْتِنَامَةِ بَدَمِهِ ^{١٠٣} فَأَوْحِي إِلَيَّ بِإِيْمَاضِ
جَفْنِهِ

hic figuravit *Haririus*, ad intimos amicos designandos. Prius præfero; & moneo clientes sic appellatos ab ora vestis, sive lacinia; quod tamquam laciniosa appendix sint Magnatum; quodque olim sub laciniam, a lamæ, vestis recipi solerent, qui in clientelam suscipiebantur.

أَحْسَبُهُ الْحَبَاءَ ^{١٠٠}

sufficit ei donatio: prius in præf.

4. ab حَسَبَ computavit, cogitavit, חשב. Id vi formæ suæ sonaret contentum fecit, barbare contentavit, ita ut di-

ceret حَسْبِي sufficit m-

bi. Potestas computandi, cogitandi, excogitandi &c. omnibus Dialectis sub hac Radice communis. Origo latitat.

101 Festiva Allegoria: Ego vero lignum ejus agnoveram, ante quam maturuisset fructus ejus. Eam sic enucleat Teblebius
يُرِيدُ أَنَّهُ عَرَفَهُ فِي
اِثْنَاءِ امْلَاءِ مِرْسَالَتِهِ
الدَّالَّةِ عَلَيِّ بِلَاغَتِهِ
وَذَلِكَ قَبْلَ اِنْشَائِهِ

الْآبَاءِ الَّتِي عَرَفَ

فِيهَا بِنَفْسِهِ وَقَبْلَ

إِيْنَاعِ ثَمَرَتِهِ عِبَارَةً

عَمَّا حَصَلَ لَهُ مِنَ

الْجَمَاعَةِ مِنَ الْحَفَاوَةِ

وَالطُّوْلِ *dicere vult, se eum*

agnovisse inter dictandam epistolam, indicem eloquentiæ ejus: idque, antequam protulisset carmina, quibus semet indicabat. Aliis maturitas fructus est figu-

lorum distandarum. Sed sufficit ei donatio, atque retinuit, cum a præfectura illa nobilis contumacia.

Dixit Narrator, jam agnoveram Lignum arboris ejus, antequam maturefceret Fructus ejus: & ferme commonefecissem de ejus pretio antequam resplenderet Luna ejus. At ille inquit mihi nictu cilli sui, ne gladium ejus extraberem e vagina: quum.

ta benivolentia, & donationis, quæ ei a coetu contigit. Posterior expositio extra oleas abit; fructum male torquens ad munerera; quum ad ingenii & Eloquentia specimina sese referat. Ne prior quidem interpretatio satis justa; nam sic Epistola illa esset lignum; & versiculi demum fructum maturum darent. Epistola illa æque ingenii maturrimi, & in Eloquentia consummati, fructus offert, quam versiculi. Minus apte quoque designationem patriæ terræ, ac familie, per maturitatem fructus figurasset Haririûs, summus in his tractandis artifex. Hoc ergo voluit Noster, Abuzeidi personam sive lignum internoſcit jam tum coeptum a Narratore, quum se intulisset in coetum, ibique mentionem fecisset de retro relapsis Eloquentiæ studiis in prosa, versaque simul, oratione. Hoc Lignum ostendebat Abuzeidum; etiam ante, quam maturuisset fructus ejus: i. e. antequam Epistolam illam admirabilem, cum carminibus subnexis, expromisſet.

102. Nova allegoria subseriuit, & ferme commonevissem de

pretio ejus i. e. indicassem virtutem excellentiam; antequam luna ejus resplenduisset: h. e. splendorem Eloquentiæ suæ in medium extulisset. Hoc interpretationi modo datæ pulchre succinxit; eamque unice veram esse firmat.

103. Jucundus lusus. ex gemino usu جَفْنٌ, quod cilium oculi, & vaginam gladii, designat. اِبْتِمَاضٌ est inf. 4. a وَمَضٌ micuit conveniens cum وَبَسٌ & نَبِضٌ in originem certissimam vibrandi, quam sub يَبِطٌ & دَبِطٌ possederunt Hebræi.

أَجْرَنٌ nudarem; est fut. 2.

a جَرَنٌ scalpfit, scalpendo rasit, decorticavit &c. A decorticando adscita spoliatio vestium, nudatio, evaginatio &

similia. عَضَبٌ proprie M m sig.

جَفْنِهِ إِلَّا أَجَرِدَ عَضْبَهُ مِنْ جَفْنِهِ فَلَمَّا
 ١٥٤ خَرَجَ بِطَبْنِ الْخُرْجِ وَقَصَلَ فَايِزًا بِمَالِ الْفُلْجِ
 ١٥٥ شَبَعْتُهُ قَاضِيًا حَقَّ الرِّعَايَةِ وَلَا حَبًّا لَهُ
 هَلِي رَفِضَ الْوَلَايَةِ ١٥٦ فَأَعْرَضَ مَتَبَسِّمًا وَأَنشَدَ
 مَتَرْنَمًا

١٥٦ الْجَنُوبُ

signat sectionem; inde astem;
 mox gladium acie præditum.

Ad hæc Teblebius; المعني
 استرني كستر
 السيف بقرايه

sensus est, absconde me ut condi-
 tur gladius in vagina. Est la-
 xum, ac vagum nimis. Per

عضب sectionem gladii hic
 speciatim figurari autumem
 astutiam & versutiam Abuzeydi,
 qua æriscatorem agebat profes-
 sum, & omnium mortalium
 emunctorem ac elusorem. Hanc
 ipsemet in vaginam veluti con-
 siderat; indicata familia, indi-
 cata patria, sed suppresso no-
 mine, & vagandi omnesque
 ludificandi professione. Hæc
 vagina inclusa manere cupie-
 bat.

١٥٤. Apposite translatum قَطِين

ventricosus, דַּמְיָן, ad refertum
 marfupium; quod hic خُرْج
 Hippopæa nomine insignitum,
 ad amplitudinem & capacitatem
 indicandam. Positum victoria
 dicit, quod votorum compos
 esset factus in eludendis, & e-
 mungendis, hominibus.

١٥٥. شَبَعْتُهُ secutus
 sum, sive deduxi eum. Est
 præf. 2. a. شَاع media je.
 Usurpari amat in comitatu dis-
 cedentis. Adhibetur etiam in
 Exequiis funerum: ut in Conf.

XI. شَبَعَ نَعَشِ الْمَيِّتِ
 secutus est feretrum mortui
 Cum derivato شَبَعَةٌ catus

quumque egredieretur surgens Hippaperam, & discederet potius victoriam, datus ei, persolvens officium debitum, & desfringens eum quod rejecisset præfecturam. Ille vero averit se residens, & occæpit cantillabundus.

Sane

comitatus, turba sequentium; secta
consonat Aram, cum סיעה

quemadmodum & verbum
סיע, cum suo אסתיע ex usu

bus Arabum sub شاع mul-
tam lucem foeneratur.

Ibid. قاضيا حق الرعاية
persolvens officium debitum: ad
verbum, persolvens jus, vel,
statutum, observantia. Themata
iam illustrata; & cum totidem
Hebraeis abunde collata. Illi
eodem modo הרעיה חק
offere potuissent.

Ibid. لاحبا vituperans:

Est part. pres. a לחי de-
corticavit. Item vituperavit, in-

famavit. Rixatus est. Postrema
secundaria; a radendo cortice
translata. supra jam indicatum.

106. أقصرض overit se.
vibravit se. Proprie.
متبسما renidens. Est

part. r. a بسم suaviter ri-
sit; subrisit. Eiusdem formæ est

مشرتما cantillans. Ra-
dix رنم tinnulum sonuit ar-
cus: ejusdem Originis cum
رنا, رنا, & رنا, de

quibus jam ante commemorui.
Illustre specimen potestatis
hujus verbo additæ dabo ex
Dirb. Hud.

صَفْرَاءُ مِنْ أَقْوَامٍ شَبَّابَاتِ الْقَدَمِ *

قَبِيحٌ فِي الْحُكْمِ إِذَا أَلْرَامِي أَعَزَّتْ *

قَسَرْتُمْ الشَّارِفَ فِي أَخْرَى النَّهْمِ *

١٠٧. لَجُوبُ الْبِلَادِ مَعَ الْمَثْرَبَةِ لَحَبٌ إِلَيَّ

مِنَ الْمَرْتَبَةِ *

١٠٨. لَآنَ الْوَلَاءِ لَهُمْ نَبْوَةٌ وَمَعْتَبَةٌ يَا

لَهَا مَعْتَبَةٌ *

١٠٩. وَمَا فِيهِمْ مَن يَرِبُ الصَّنِيعَ وَلَا مَن يَشْبَدُ

مِنَ رَتْبِيَةِ *

فَلَا ١١٠

Flavus ex arcubus Sjaibani nobilissimis:

Qui stridat in manu, quum jaculator intendit

Tinnulo stridore Cameli annoxa, in extremo pecorum agmine.

١٠٧. جُوبٌ *secare, pro tra-*

jicere est metaph. apud Græcos

Latinosque etiam protrita.

تَرْبٌ *paupertas a تَرِبَ*

terra adhaesit; jacuit in pulvere.

مَرْتَبَةٌ *gradus honoris, di-*

gnitativæ: munus publicum; a

رَتْبٌ *erectus constitit: firmus*

fuit, ac stabilis. Habes pul-

chram oppositionem, alliteratio-

ne suffultam.

١٠٨. وَلَاءٌ *praefecti provincia-*

rum est plur. fr. a وَلٍ pro

quod est part. praes. a

وَلِيٌّ *praesuit, administravit*

&c. De origine, & conve-

nientia cum ١١٠ Aramæo, su-

pra. نَبْوَةٌ convexitas, elatio

terrae convexa & gibbosa, pau-

lo ante illustrata; quatenus

teritur pro asperitate indolis, ac

morum. Ei comes fere

مَعْتَبَةٌ

Sane secare regiones cum paupertate optatius mihi quam munus.

*Nam praefectis provinciarum inest asperitas, & ob-
jurgatio, o quam gravis illa objurgatio!*

*Neque inter eos, qui rite beneficium concinnet; neque qui
exadificet, quod struxit.*

ta-

مُعْتَبَةٌ objurgatio, a

عَتَبَ increpuit, perstrinxit
aliquem.

109. يَرْبُ concinnet recte.

Est fut. i. a. Tbem. رَبَّ mag-
nis multisque usibus insignito.
Ejus origo sita in spissando. Sic
Hebraeis רָבַב multum, magnum
fieri; crescere; augeri; pro-

prie fuit spissari; coalescere; &
concrecendo adaugeri. Ita dicunt

רָבַב אֶלְסִיקָא spissavit u-

trem; pro praeparavit eum indi-
to liquore, ut firmior evadat vi-
no, oleo, aliis recipiendis: &

سَقَا سِرْبُوب

שָׁקָה מַרְבּוּב uter sic inspissat-
us, ac rite concinnatus, in
Hamasa.

كُونِي كَالسَّمَنِ رَبَّتْ لَهُ الْأَدَمُ *

Esto tu ut butyrum, cui spissati utres coriacei.

الادِيم Ibi Taurizius

يَعَالَجُ بَرَب

النمر لبلا يفسد

السمن uter coriaceus pro-

paratur succo spisso doctylorum,
ne corrumpatur butyrum. Hinc

پُورچُ pulcherrime figuratum

رَبَّ أَلصَّنْبَع concinnavit be-

nefium, ac veluti condivit: i.
e. ita dedit illud, ut proprium,
perpetuum, jucundumque maneat
accipienti; neque unquam inter
manus ejus corrumpatur; aut
putrescat.

Ibid. Consimili figurazione
enunciatum, non exadificat quod
struxit: i. e. suum ipsius opus
destruit; beneficium impertitum
necopinato eripit; ac corrup-
pit.

مَهْ وَلَا يَخْذَعَنَّ كَمَنْعِ الشَّرْبِ وَلَا تَأْتِ أَمْرًا

مَا إِنْشَبَ *

فَكَفَّرَ خَالِمٍ بِسِرِّهِ خَلَمَهُ وَأَتْرَكَهُ الرُّقُوعَ

لَمَّا إِنْشَبَ *

III. لَمَنْعِ الشَّرْبِ

micatio vaporis aquam mentien-
vis; pro Emblemate vana polli-
citationis, ac fortune mendacis,
omnem paginam apud Arabes
occupat. إِنْشَبَ præ. 8. a

absurdus fuit, valet

dubla & ambigua fuit res. No-
tio secundæ conj. شَبَّهَ

assimilavit; comparavit; nec non
dissimulavit, incertum reddidit;
non est contraria sibi: ut nugan-
tur Grammatici; sed diverso flexu
exitit, ob origine obscuri. Nam
adumbrare est comparare, assimi-
lare obscurius: itemque obscurare,

*Itaque ne decipiat te micatio vaporis meridiani; neque ag-
grediare quid quod obscure ambiguum est.*

*Quot enim somniantes hilaravit somnium, quos corripuit
terror expergefactus.*

est dubium & incertum reddere.

III. Appositissima clausula.

חַלֵּם חוֹלֵם חַלֵּם somniator, & חַלֵּם

חַלֵּם somniavit, a convolutione

emanarunt. sic suavissimus con-
centus existit inter חַלֵּם con.

valescere, & inter חַלֵּם somniare:

utrumque proprie sonat convol-

vi densendo; concrefcere. Diversa

applicatio hinc præbet vigorem

denuo viribus suis convoluti,

compactique: illinc soporem in

se convoluti quasi atque somniti

concreti, implicati, confusi.

I N D E X A R A B I C U S.

1

اديس Pellis translata ad Culum, notat expansum; ad diem vero, lucidum ejus faciem; sed ad noctem, nigredinem ejus signat. p. 10

اسر Proprie ligavit, figurate اسر cognatio q. d. colligatio: Est est Hebr. אסר. 259

اصر Prop. flexit: translate conciliavit, inflexit in favorem &c. A flexu orta vis recondendi in thesauro sub Hebr. אצר. p. 246

اا Prop. Striduit: secundo ad teneriorem fertur affectum. Hebr. אא illustrando. 14

امل Prop. longa facie fuit. Secundo Speravit: item acie fixa intuitus fuit rem. 103

انا Prop. maturus fuit: improp. appropinquavit tempori suo &c. hinc Hebr. אנה maturavit, fundit derivata אנה

occafio; prop. maturitas: & אני navis vel classis maturo tempore ire & redire sueta.

اهب Paravit se ad rem suscipiendam, apud Hebr. vero אהב amavit. Primarium utriusque videtur esse adspiravit.

Spirando appetiit: quod & هب 60

ب

بر Pius fuit: hoc secundarium: origo residet in Hebr. בר purus fuit. 88

بود Hebr. בר granda, translata ad vestes, variegatas notat: alio flexu بارد frigidum translatum ad praedam sig. N n

I N D E X

- signat talem quæ *citra cadem* contingit : quemadmodum *calicem* prædicatur de *præda* quæ accenso Martis igne, id est sanguinis effusione acquisita &c. p. 46. 105
- بريه Prop. *præsecundo a/ciovit* : transfertur pulchris usibus ad laborem, cursum, curam, bellum : quæ hominem *extenuant* & quasi *dolant* ; ita ad *ossa* translatum, *fame tenuatu* indicat, quin grandiore figura sagitta etiam *dolare* aliquem dicitur, cum eum *configit*. Hæc figura etiam Biblica. 131
- بساط Prop. *expandit*. Derivatum *بساط* *stratum*, *tapes confabulationis expandi* eleganter dicitur, cum familiarissimi sermones cæduntur : sed alio flexu *Stratum Humanitatis complicari* dicitur, cum receditur a studiis Humanioribus tradendis. 109
- بغى Prop. *bullivit* ; metaph. *cupioit*. est Hebr. *בגה* 408 83
- بقع Prop. *fidit* est Hebr. *בקע*, cuius derivatum *בקעה* *valis* ; speciatim in qua restagnat aqua. 136
- בלע Proprietas videtur in *nitenti splendore* : hinc *desertum incultum*. 141
- باع Med. و prop. *ulnas extendit* : transfertur ad *Serpentes* quum *se explicant* ; ad quadrupedes, quum *terram diducto passu fecant*. 187
- בית Prop. *Domus pro Mobilitate* in Bibliis quoque crebrium. 259

ث

- ثري Prop. *maduit* : improprie *dives fuit*. 3
- ثني Prop. *flexit*, *sestendo plicavit* ; *iteravit* : est Hebr. *שנה*. 40

ج

- جدل Prop. *torquendo plexuit* : *secundâ crevit* : est Hebr. *גל*. &c. 200
- جره Prop. *Scalpsit detorticando*, metaphorice *Spoliavit*, *adavit* &c. 273
- جرع

A R A B I C U S.

- جرع Prop. *traxit*. Secundario *Sorpsit*. Hebr. גרע. 17
- جرف Prop. *verrit*: metaphoricè transfertur ad *fluxum aquæ*
obvia secum *trahentem*: Hebr. גרף. 58
- جرل Prop. *rescuit*, *revulsit*: hinc Secundaria notione גל
diripuit. &c. 17
- جزي Prop. *secuit*: secundario *suffecit ad omnia*, *pensavit*, *re-*
tribuit. Radix Hebræis quoque restituenda: hinc o-
nim explicandum Ps. 71. 6. a *visceribus Matris meæ*
tu גרז *defensor ad omnia sufficiens*. 238
- جسم Prop. *spissum*, *densum* fuit: hinc גשם Chald. *Corpus*. 158
- چشر Proprie videtur signare *eduxit in pastum*: quod meta-
phorice eleganter transfertur ad *auroream exorientem*
&c. 158
- چلم Prop. *traxit colligendo*: metaph. *acquisivit*. &c. 35
- چلی Prop. *nūci*: dein *nudus patuit*, sine velo. Hebr. גלה
revolvit. Speciatim usurpatur de *sponse* cui *sponsam*
primum licet videre sine velo. 262
- چسو Prop. *Scaturivit*: transfertur ad *equum cursores* spatia
quasi, *sorbenrem* &c. &c. 31
- چمد Prop. *compactus* fuit: metaph. *congelari*: quod adhibetur
de *avaro*, prout *liquefieri* de *liberali*. 31
- چنج Prop. *inclinauit* & quidem *inclinatione* qualis est *ale*
propendentis & *demissæ* ad *tegendum* hinc *pars* &
vigilia noctis; چنگل &c. omnia ab *gle* usu. 124
- چنی Prop. *corpsit* metaph. *vexavit calumniis*: hinc چان
absolute Tyrannus. 39
- چاپ Med. چ prop. *secuit*: Secund. *respondit*. &c. 169
- چاع Med. چ est Hebr. געץ *involvens* adferens *sonum expi-*
rantis præ defectu virium. 98
- چالی Med. چ & ی Prop. *gyravir*, huic apud Hebr. גלה
exsultavit secundario &c. 199

I N D E X

ح

- حبر Prop. *virgavit striis longioribus* : lucem hinc capis
Hebr. חבורה & חברורה pro *virgatione maculosa*
cutis &c. 156
- حدث Prop. *novum, recens fuit* : absolute حوادث *casus gra-*
viores, novos nempe & non provisos ; hoc usu Græc.
vies quoque crebrum : Hebr. חדש 263
- חרר Prop. *conferuit baccas foratas* : per metaph. condidit
collegitque, per metonym. *firmus munitusque fuit*,
hinc videmus quales fuerint lineæ apud Hebræos
חרוזים 166
- חרם Prop. *incidit ; pracidit* : *secundario prohibuit ut factum* ;
hinc *consecrationis usus* apud Hebræos *succrevit* ; per
quam quid *refecatur* ; atque ad hanc originem præ-
lucet חרם *mutilus*. 239
- חשב Secundario *computavit, cogitavit, excogitavit*. Origo
non obvia. 274
- חשי Prop. *farfit, farciendo replevit* : hujus partic. fæm.
חשיבה hac occasione absolute varia notat v. g.
eram vestis, angulum, tractum, umbram protectionem,
domesticos, affeclas &c. p. 271. 162
- חצו Prop. *secuit ; secando rasi* : hinc subnatum *celeriter ixit*
q. d. *Secuit viam* : hinc quoque חץ *sagitta* apud
Hebr. nomen invenit. 206. 247
- חפי Prop. *trivit* : secundario 1. *discalceatus incescit*, a *trito*
pede. 2. *tritam ungulam habuit jumentum*. 3. *Favis*
q. d. *trivit eum studiose*. Item *scivit* q. d. *tritius fuit in*
re, caluit in ea. &c. 257
- חקה Prop. *fricavit* ; quod olim Hebræis etiam in usu fuisse
docet חך *palatum*. 207
- חל Prop. *Solvit*, per metonym. *Substitit, quievit*, prout
חל & חלחל apud Græcos etiam usurpatur : est
Hebr. חלל. 91

חלם

A R A B I C U S.

- حلم** Prop. *convolutus est* Secund. *Somniare &c. &c. est*
Hebr. חלם. 279
- חלי** Prop. *trivitt per metonym. polivit & monilibus ornavit.*
Hinc scimus quid sit Hebr. חלי, *monile politum nem-*
pe. &c. &c. 87. 211
- חמי** Prop. *ferbuit*: idem etiam Hebr. חמה. 108
- חاج** Med. و. Prop. *ambivit*: hinc videtur enata notio *opus*
fuit; necesse habuit. Est חגג Hebr. 43
- חמי** Med. *warw & je.* Prop. *vertit*, hinc *secundario attontitus*
obstupuit &c. 125. 220
- חאק** Med. *warw & je.* Prop. *texuit*, *secundario, complexus est,*
narravit: hanc originem quoque habet חקי 173
- חבי** Prop. *convolutum: compaginaturn esse.* Secundario *vixit*:
est Hebræum חיה 264

خ

- خبط** Prop. *quater*, *speciatim fuste injecto decutere fructus,*
hinc jucunda enata formula loquendi, Beneficio af-
fecit ignotum q. d. decussit ei de arbore. 121
- خرع** Prop. *findere*: secund. *moliri aliquid, novos sensus ex-*
primere q. d. effindere &c. 197
- خرف** Prop. *carpsit*: hinc خرفة proprie *captura* notat
proverbium pervagatum per omnium ora. 65
- خزير** *Angustis, limis oculis fuit*: hinc nomen adeptus *porcus*
חזיר. 185
- خسر** Prop. *refluxit; defluxit*: hinc *figurate suspiravit; lassus fuit*
obtus fuit; defecitque visus. & alia: origo Gen. 8. 3.
etiam conspicua. 39
- خضري** Prop. *viruit*: hinc חציר apud Hebræos notat pecu-
liariter herbam virentem. 61
- خط** *Delineavit*: hinc خطة *linea, conditio, mos, proprietas.* 36
- حلب** In *pericardio affectus est*: secundario *amavit q. d. in pe-*
ricardio tactus fuit amore.

I N D E X

خلس Prop. *rapuit*, venustissime transfertur ad *buculam* *mugientem* quæ *rapiat* mugitum i. e. lenissime mugiat; alio flexu non minus venuste dicitur *rapere* *differtationes* id est leviter & perfunctorie scribere &c. 8

خلف Prop. *lævigavit*: omnes notiones prima fronte disparas, hinc facile in harmoniam rediguntur: est Hebr. חלק 100

خاب Med. ي Prop. *excussit* *scintillas* e fomite, secundario *felicem successum habuit* &c. 233

خال Med. ي Prop. *strenuitas*, hinc חיל apud Hebr. *industria*, *strenuitas*, *robur*, facile arcessuntur. 261

دجي Prop. *cooperuit*: *copia*, *multitudine* omnia *obtegit*, & *involvit*. Radix dives metaphoris pulchris Inde Hebr. גרר cum suo derivato גר *pisces* insignem lucem accipit. 117

فمن Prop. *fovit*, secundario *strenuavit* agrum; alio flexu *similitate laboravit* q. d. *fovit* quid adversus quem &c. 61

دهش Prop. *mollis fuit*: secundario *percussus fuit*. 197

دق Med. ي Prop. *tenuavit*. *Tenuis fuit*. Secundario *desipuit* q. d. *tenuis mente*: alio flexu, *macie laboravit* q. d. *tenuatus fuit*: alia iterum ratione, *gustavit*; q. d. *tenuavit ore*, *subtili ore exploravit*: *convenit* cum Hebr. דקק & דוק. 123

ذأب *Antis capronis ornavit frontem*: Radicem metaphorarum *feracissimam videtis* 141

نري Prop. *spasit*, *ventilavit*: Hebr. נרר. 249

ذاب Med. و Prop. *liquefactus fuit* *idem* cum Hebr. ذاب 249

ذاق

A R A B I C U S.

ذاق Vide ذاق ejusdem originis.

ذال Prop. *laxus & pendulus fuit*: hinc ذيل

و

رَبَّ Prop. *spissus fuit secund. multus, actus fuit.* Est Hebr. 277
رَبَّ

رَتَّ Prop. *detritus fuit: secundario pauper & attenuatus: est* 45
Hebr. רָשָׁע.

رَجِي Speravit: Origo nondum obvia. 214

رَرَّ Prop. *roravit, ad varia transfertur: ut Caelum, Uterum,* 213
vulnus. &c.

رَضِي Prop. *firmius adhaesit, uti aptetur, Secundario complacuit* 87, 257
acquirit: eadem indoles. Hebr. רָצָה

رَضِع Prop. *suxit: hinc phrascs, non tantum abora doctrina* 5
sugere; sed & injustitie.

رَغَف Adhibetur in collecta massa formata in buccellas & orbi- 118
culos: hinc رَغَف panem & quidem rotundum si-
gnificat: est Aramæum رَغَف

رَضَّ Prop. *excussit cum divulsione: secund. respuit, abdicavit,* 100
libere sicut pascere &c.

رَفَّ Prop. *fulcivit: secund. juvit, comes fuit: hinc illustratur* 4. 5.
Cont. 8: 5. vide sis.

رَقَب Captavit quid Collo protenso: Secundo expectavit. 56

رَفَّت Prop. *fregit: hinc caries; & apud Syros exelus fuit a,* 109
vermibus.

رَقَّ Acquisivit; curavit: hoc palam secundarium: Origo ad- 121
huc latet.

رَمَس Prop. *obliteravit solum: hinc رَمَس Sepulchrum.* 43

رَمَق Prop. *vibravit, strinxit, secundario leviori intuitu vidit*
strig-

I N D E X

- strinxit* aliquem; quod est honoris signum apud Arabes. 3
- مرسل Prop. *ad arenam recidit*: secundario *conneatu caruit*,
Hinc למלה & Chaldæis ארמלתא *viduam* no-
tar. 121
- مروق Demisit v'lum figurate de nocte adhibetur. 72
- مروني & مروني Prop. *tinnulum edidit sonum*: idem cum Hebr.
רנה & רנן. 275

ن

- نريي Succensuit, infamavit, contempsit: Formula elegantiore
res contemnit aliam, id est *longissime exsuperat*. 157
- نزعزع Prop. *concussit*. quadril. a نراع Hebr. נע absolute
نزعزع notat turbinem q. d. *concussorem*: transfertur
etiam ad animi *vehementiores motus*. 188
- نزعع Prop. *Spumavit*, secundario cum *vehementia pronuntiavit*;
asseveravit. 208
- نريكا Prop. *micuit*. metaph. *luxuriavit* planta: alio flexu
fortune aucta sunt q. d. *micuerunt*: &c. &c. est Hebr.
וכה. 103
- نزع Prop. *substrinxit*, secundario *properavit*; & contra lente
incessit: quas diversas notiones sub una radice pul-
chre consistere diccas ex 217
- نراه Med. ن و ي Prop. *tumuit*; excrevit aqua; transfer-
tur ad *incrementum doctrinae* non tantum; verum etiam
superbiam: אקז נרני Hebræorum quales sint
facile hinc colliges. 135, 217, 221
- نراع med. ن و ي Prop. *quati*, hinc *vacillare* & alia
fluxerunt: est Hebr. נוע. 252

س

- سـ Prop. *perterritavit vulnus* qua efficit profunditate: se-
cun-

A R A B I C U S.

- cundario transfertur ad *cognitionem* rerum & negotiorum, quidnam ea in sinu habeant. 205
- سبط *Aequalis* fuit res; non *crispa* sed in longum *porrecta*: hinc שבת *virga* appellationem suam invenit: reliquas metaphoras vide. p. 101
- سجى Prop. *quievit*: hinc *noctem* altissime silentem *quiescere* dicunt Arabes: &cc. 70, 117
- سد Prop. *obstruxit, opplevit*: hinc elegantes natæ metaphoræ v. g. *obstruxit fractionem vertebrae*; id est *extremæ inopiae subvenit*, est Hebr. דם. 29
- ستر Proprietas in *striatione* sita videtur: hinc *lætus* fuit q. d. *exporrectus* fuit vultus ejus ita ut *striae* frontis apparent. 167
- سراب In *specie aquæ* meridianis horis *apparente* per orientem in campis arenosis: est Hebr. שרב.
- سرح Propre *dimisit pastum*: hinc eleganter dicunt, *uxorem repudiavit* q. d. *pastum dimisit*, vel ut Latini ajunt; res suas sibi habere jussit. 35
- سرى Prop. *pervasis*: hinc Hebr. שרה valere coepit *Principem* egit. 107
- ساعد Prop. *fulcivit*: hinc ساعد absolute *brachium* notat q. d. *fultor*. Est Hebr. סער.
- سعى Prop. *concitato motu fuit*: *secundario studuit, operam dedit*. Radix Ps. 55: 9. etiam obvia.
- سقى Prop. in *ratione pulveris*: *secundario diversissimæ notiones everrendi, componendi litem, scribendi librum* ex hac origine in harmoniam reducantur. 81
- سقم Proprietas videtur sita in *obscuro* simul & *debili*, سقم, hinc *ægritudo & morbus* *secundario*.
- سكب Prop. *fluxit & fudit*; eadem origo Hebr. שכב. 225
- سلف Prop. *læve & lubricum* fuit: hinc natæ *secundariæ*, 1. *aquavit terram* 2. *præteriit, præcessit*, a lapsu lubrico q. d. *prælapsus est*: Hebr. סלה. 178
- سوح Prop. *enodis extitit præ mollitiæ*: *secund. liberatis* fu't

I N D E X

- שִׁמְרָה fuit &c. שמר.
 שִׁמְרָה Proprietas est in fusco colore: Secundario borruit:
 est Heb. שִׁמְרָה &c. 128
 שִׁמְרָה Prop. acuit. Secundario quadrupedavit equus, velo-
 citer cucurrit: est Hebr. שִׁמְרָה cum derivato שִׁמְרָה
 dens. 7, 53, 129
 שִׁמְרָה Med. שִׁמְרָה prop. sponte fluxit, cujus derivatum שִׁמְרָה
 est lac fluens citra multifonem: est Hebr. שִׁמְרָה 52
 שִׁמְרָה Med. שִׁמְרָה prop. eminenti specie & procul metum inji-
 ciente fuit: hinc Dominus fuit; Principem egit; profu-
 zere. 143
 שִׁמְרָה Med. שִׁמְרָה prop. pendulus fuit præfinitate: huic שִׁמְרָה
 Hebræorum non sunt fimbriae sed laciniae laxiores &c. שִׁמְרָה
 שִׁמְרָה Med. שִׁמְרָה prop. imposuit: usurpatur de injuria & pa-
 na: est Hebr. שִׁמְרָה. 93, 272

ש

- שִׁמְרָה Proprietas in natura corporis: hinc succrevit secunda-
 rio usu signum a natura impressum, nota natura: ea
 fere nigra: atque sic assumpta notio nigræ fuit: mox in-
 faustus, scævus, sinister. 266, 270
 שִׁמְרָה Prop. flagravit: figurate adolescentiam notat: origo
 Job. 18: 5. conspicua etiam in phrasi שִׁמְרָה fla-
 grantia ignis. 9
 שִׁמְרָה Prop. obscurus f. assimilavit secundario non tantum sed
 etiam dissimulavit, incertum reddidit: quorum con-
 centum videtur. 278
 שִׁמְרָה Prop. dispersit: huic granditer elatum colligere dispersio-
 nem pro dissipatas alicujus operi instaurare: prout con-
 tra dispergere collectionem alicujus, est eum opibus & se-
 dibus evolvere. 218
 שִׁמְרָה Prop. implicari. Secundario crescere, quæ vis apparet
 in

A R A B I C U S.

- in Hebr. שנה & שנה: prout vis *errationis* sub שנה
ab eadem origine *implicandi*. 237
- شجی Proprietas eadem *implicandi*, quæ alio flexu metapho-
ram *detinendi*, *angendi* peperit. *ibid.*
- شدخ Prop. *fregit*: transfertur ad *animum perculsum* q. d. fra-
ctum. 197
- شسر Prop. *Scintillavit*: hinc *malus fuit*. &c. 76
- شدر Fugax fuit fera: transferri amat ad *Carmen per ora homi-*
num volitans q. d. *fugax*: & alio flexu usurpatur de
Salibus exquisitissimis supra acumen vulgi positis q. d.
fugacissimis. 194
- شرم Prop. *incidit*: hinc orta *stipulandi* notio: sic Hebr.
שרם quoque *incisionem* notat.
- شط Prop. *longius tetendit*: Secundario modum *excessit*
&c. 184
- شظف Proprietas in *duritie acriore*, transferri amat ad *fortu-*
nam duriores. شظف. 247
- شعبه Prop. *fidit*: hinc *ramus* q. d. *fissura*, & alio flexu *Tri-*
bus primaria; & *via per montes*. 257
- شعت Prop. *disperfit*: Secundario *tumultuatus est*: absolute
شعت pro *negotio disperso* & *tumultu venire* amat. 79
- شفلب Prop. *tenuis fuit*. Secundario *commiseratione ductus* f. 17
- شق Prop. *fregit* findendo: absolute شق pro *dissen-*
sione: hinc proverbialiter elatum *frangere baculum*
discidii, pro *discidia fugitare*: longe alio flexu شقب
fratrem germanum notat q. d. *alteram Tui partem a*
Te veluti diffissam. 5, 17
- شمخ Prop. *altus fuit naso*: transferri amat ad *Superbiam* pingen-
dam: Sed etiam *altus nasi* eleganter *Nobilem* & *g. nerasum*
innuit: atque sic figuratissime elatum de gloria excel-
lentissima, *Gloria alto naso prædita*. 185
- شباب Med. ي prop. *miscuit*: transfertur ad *varia e. g. ad*
canos capillos; ad *auroram dum albescere* incipit, & *mis-*
ce. 002

I N D E X

cetur folis radiis: figurate quoque *cana nox* pro *calamitosissima*. 160, 251
 Med. و شال idem cum ي و Sal vide supra.

ص

- صح Prop. *nituit*: hanc originem sub Hebr. צחק videre est: transfertur ad *janum, integrum, verum* &c. 141
- صدع Prop. *fidit cum fragore*: idem quod פיצץ: eleganter transfertur ad *vocem elatam* q. d. cum fragore editam, simili fere usu quo Latini *rumpere vocem* frequentant: gravi similiter figura *findi corda* dicuntur dum *vebementi amore vel terrore adfecta* sunt &c. 165
- صر Prop. *fortius strinxit vel preffit ad stridorem usque*, hinc صر crumena; צר aliaque videsis. 177
- صفر Prop. *vacuus & inanis* f. Secundario *pallidus* q. d. inopia enectus. 82, 143
- صفي Prop. *nituit præ claritate*: hinc צפה apud Hebr. *nitenti crusta induxit*, notio *visus* hinc etiam fluit. 198
- صم Prop. *obturavit*: hinc glossa Chymica *Sincerum purissimum rei*. q. d. bene in lagenis obturatum & conservatum. 259

ض

- ضحك Prop. *reniduit, resplenduit*: Secundario *risit*: quo usu Hebræum צחק fere solum cognitum. 169
- ضمر Vide صر; cum quo conspirat.
- ضغن Prop. *inclinavit cum distorsione*: eadem origo Hebr. צע, apud Arabes diversis flexibus diversa notat. v. g. *male voluit, edit*, & contra *propensus proclivis fuit*; hæc varietas pendet ab origine. nempe *odium a latere*

A R A B I C U S.

- tere inflezo & se avertente : propensio vero a latere anteriorum inclinatio.* 32, 33
- ضف Prop. *pressit* : hinc turba domesticorum & alia quæ pressionem, compressionem, adferunt, dicta. 246
- ضم Prop. *constrinxit, adstrinxit*, צדמ : hinc secundo aggregavit, recepit se ad clientelam &c. 149
- ضم Prop. *gracilis fuit* : late patentes usus eosque elegantissimos vide sis. 54, 55
- ضمن Prop. *recepit, complexus est* : hinc secundo Cavit, spondit ; sic Latini etiam recipere pro spondere frequentant &c. 92
- ضاف Med. ي Prop. *ambiit & in orbem ivit* : secundo conviva accessit. &c. 59
- ضاع Med. و & ي Proprietas videtur in expirando sita ; hinc succrevit periit, alio flexu media و odorem expiravit, diffudit, res commota. 59
- ضام Med. ي Prop. *declinavit, deflexit* : secundo defraudavit. &c. 35
- ضوي Prop. *contraxit se* : secundo, se recepit ad aliquid : alio flexu macilentus evasit. 271

ط

- طريه Prop. *recenti vigore & madore f.* in specie Secundario usu cumulate laudavit q. d. recentavit : est Hebr. 246
- طبق Proprietas eadem quæ طباق nempe *appæctus f.* rei : hinc Secundario usu, Coepit q. d. appæctus f. rei, quatenus qui aliquid coepat ei quodammodo appangitur. 48
- طلع Prop. *eminens f.* Secundario consideravit cognovit rem. construitur cum præp. على q. d. imminuit super re. Sic granditer Deus dicitur superimminere cordibus hominum : idest intime penetrare in eorum corda. 98
- طمر Pannus ; vestis lacera : Sublimi figura dicitur Sol apparet

I N D E X

in tritis pannucis, quum tenebras ingruunt: Sic in Sacris Sol sacco vel cilicio indui dicitur, quum obscuratur &c. 59

طاب Med. ي proprietas videtur sita in odore vegeto ac sapore: hinc Secundario bonitatis notio succrevit. Hebr. טוב. 259

طلس Med. ي prop. volavit: Secundario dispersus, dissipatus est quaquaverfum, venustissime usurpatur in corde prae celeritate numeris distracto. Simile apud Graccos quod videtur. 105

طال Med. ي prop. in longum porrectus fuit: metaphorice superbiuit, dominatus f. q. d. longiorem se fecit: alio flexu benefecit, fovit, quemadmodum Latini prolixam voluntatem frequentant. 154

ظ

ظلم Eiusdem origines cum ظلم quod vide.

ظلم Prop. umbravit: Secundario appropinquavit q. d. tam prope accessit ut umbraret veluti. 777. 157

ع

عَبّ Prop. Bibit sine suctu: hinc عَبّ aquas velox, cursor Arabum stylo spatia cum decurrit scribere haurire ea dicitur &c. 223

عبي Prop. crassum fuit. Secundario nata fecunditatis notio q. d. incrassationem: idem Hebr. עבה. 42

عجز Prop. Sedit super nates: Secundario impotens f. q. d. cas sedit super nates ita ut assurgere vix ac ne vix quiverit, ad aliquid emolendum. 197

عجل Prop. in rotundum volubilis f. hinc Secundario prope-
ravit q. d. in rotundum volubilis f. hinc 777

vitu-

A R A B I C U S.

vitulus & עֶלְלָה *plaustrum* apud Hebræos nomen
invenere. 96

عَنْزِي Prop. *Substrictus* fuit: hinc *Virgo* absolute عَنْزِي
dicta: q. d. *substrictam* vel *substrictiorem*: alio flexu
notat *instrumentum ferreum*, quo *extorquetur veritas* &c. 181

عَرَسَ Prop. *ligavit*. Secundario *substitit alicubi*. 173

عَرَضَ Prop. *vibravit*. Secundario *exposuit*, adversus *obtulit*.
metonymice *vibrando quassavit*, *percelluit*, *perterrefecit*,
hujus originis Hebr. עָרַץ: hinc עָרָץ *irremendum* signat ad ejus quasi adspectum *vibratio*
existit *terroris* &c. 203, 275

عَرَفَ Proprie عَرَفَ secundario *inspecto* & *notatur* q.
d. *refecit* ut clarius nosceret: est *glossa anatomica*. 204

عَصِي Prop. *durum fuit* hinc عَصِي apud Hebr. *peculiariter*
durum lignum notat 1

عَضَبَ Prop. *Secuit*: hinc *acies*, *gladius acie praeditus* &c. 253

عَضَلَ Prop. *intorsit* Hinc *piger fuit* apud Hebr.
عَضَلَ. 207

عَقَدَ Prop. *nexuit*, *nodavit*, Secundario *animo fixum per-*
suasum habuit &c. 92

عَلِمَ Prop. *Signavit* Hinc عَلِمَ *virgo* q. d. *Signatam*,
Virum non dum expertam, quamvis eidem jam
maturam: hinc quoque *sciendi* significatio proflu-
xit. 90, 142

عَمَّ Prop. *involvit* idem Hebr. עָמַם unde עָמַם *populus*
quasi עָמַם a עָמַם; quod iisdem legibus in unum
Corpus revinciatur. 248, 265

عَنَّ Prop. *transversus* f. Secundario *accidit*, *apparuit*:
Hebraicum עָנָה hinc *nubem*, peculiariter *transversam*
signat. 8

عَادَ Med: عَادَ prop. *rediit*, *iteravit*, quemadmodum etiam
عَادَ

I N D E X

עָדָר Hebr. hinc עִדָּא Aramaeorum significans
festum denominationem invenit q. d. *recursatio-*
nem, iterationem. 57

עָאן Med. ى *confugit ad Deum tanquam ad Robur* ى
aut ى *Asylum.* 67

عاش Med. ي *prop. circavit. Secundario vitam ducere &*
degere. 120, 264

عاش Med. ي *prop. fluxit : hinc ى oculum & fontem*
coepit notare. 112

غ

غَرَّغَر Est ى a sono in *guttore edito ; de oculis*
etiam dicitur gargarizare, cum illum sonum exhibet
largior lacryma 169

غَشِي Prop. *texit, obtexit : Secundario supervenit ; speciatim*
de improviso.

غَضَن Prop. *fregit : Secundario depressit visum, vocem. q.*
d. fregit : quemadmodum Latinis etiam visus &
vox frangi dicitur. 229

غَاث Med. ى *prop. rigavit : Secundario opem tulit ; haec*
origo regnat sub. ى غَاث Med. ي 244

ف

فَتَح Prop. *aperuit : est Hebr. פָּתַח transfertur ad explica-*
tionem difficiliorum locorum. 74

فَرَّ Prop. *fidit. Secundario inspexit dentes q. d. fidit. Alio*
flexu fugere &c. 84

فَصَح Prop. *fragorem edidit : ita Hebr. פָּצַח. Secundario elo-*
quens f. q. d. Sonoram rupit vocem : tale in Hebr.
פָּצַח רָנָה. 182

فَصَلَ Prop. *diremit, disjunxit. secundario digressus est. q. d.*
diremptus ; sic פָּצַל apud Hebr. pro diremptione cor-
ticis occurrit. 144

فَضَّ

A R A B I C U S.

- فَضَح Prop. *fregit cum divulsione*: est Hebr. פָּצַח &c. 147
- فَضَح Prop. *rupit secundo*: *secundario probro exposuit aliquem*
q. d. *perrupit corticem alicujus & sic vitia nudavit*: a-
lio flexu *illuxit aurora* q. d. *perrupit velum noctis*: a-
lio denique ad aspectu *rubescere cœpit dactylus* q. d.
rupit involucrum. 204
- فَطَرَ Prop. *fudit*, *adhibetur de aurora emicante.* פָּתַר &c. 162
- فَكَרَ Prop. *vinxit*: *hæc origo conservata ab Aramæis sub*
פָּכַר *quæ secundarium usum peperit cogitandi, at-*
tente dissipandi. 220
- فَنِيَ Prop. *vertit, convertit*: idem Hebr. פָּנָה &c. 9. 85
- فَاءَ Med. & Prop. *rediit*, *hinc umbra*: *transferriamat etiam*
ad corpus enectum, evanidum: prout Græci etiam *οὐλα*
usurpant. 244
- فَاتَ Med. & Prop. *præterit*: *secundo mortuus est.* 190
- فَاقَ Med. & *singultavit*: *translatum ad bumorem denuo con-*
fluentem seque colligentem; qui tunc *quasi singultit.*
Est Hebr. פָּוַק. 6

ق

- قَدِيَ Prop. *secuit*, *secund. celeriter incessit.*
- قَذِيَ *Illapsu festuca latus fuit oculus*: *solennes figuras festu-*
cæ vide. 172
- قَرَّ Prop. *stabilis, firmus fuit*: *secundario mansit, babitavit.* 86
- قَرَعَ Prop. *percussit*: *convenit cum Hebr. קָרַע laceravit.* ab-
solute قَرِيع *Heroëm notat.* 199
- قَرَنَ Prop. *junxit*: *huic compar, socius fuit.* 199
- قَسَطَ Prop. *rigidum fuit*: *huic Hebr. קָשַׁט veritas* q. d. *rigi-*
dum, recto & rigido stans talo: *diverso flexu iniquus*
fuit; & *justus fuit.* Concordiam vide sis. 152
- قَضَى Prop. *scidit*: est Hebr. קָצַץ &c. *ejusdem quoque ori-*
ginis قَضِيَ Hebr. קָצָה: *secundario finivit, præ-*
finivit. &c. 201. 159

I N D E X

- قَطَّ** Prop. *refecuit* : hinc *קַט* *schedulam & portionem* significat q. d. *refectam* vel *præfectam* &c. 153. 219
قطب Proprietas in *secundo* : *secundario miscuit*, unde *قاطبة* *miscens* pro *multitudine conglomerata* frequentatur. 222
قَلَّ Prop. *levis fuit* : est Hebr. *קָלָל* *secundario* 1. *suftulit* q. d. *levavit* 2. *diminuit* q. d. *elevavit*. 3. *extulit*. q. d. *levavit* in altum 4. *pauper evasit* q. d. *ad leve pervenit*. &c. &c. 86
قلب Prop. *invertit*, hinc *قلب* *puteus* q. d. *inversum*, quatenus Terra effoditur, quæ *invertitur*. &c. 205
قلد Prop. *torfit* funem : per Synecdochen in 2. *præposuit* *muneri* q. d. *torquavit* ; vel *torquem collo circumdedit*. 208
قلي Prop. *torruit*, *frixit* : est Hebr. *קָלָה* ; hinc *קָלִי* absolute pro *toftis fabis* vel *frugibus* : Secundario, *odio profecutus est* q. d. *coxit bilem*. 20
قنع Prop. *capite demisso fuit*. Secundario *humiliter cogavit*. &c. 21, 87
قاد Med. *ي* Prop. *duxit*. Hinc secundario *اقتاد* *obtemperavit* q. d. *ductilem se præbuit*. 265

ک

- كَبَّ** Prop. *conglomeravit* : secundario *assiduus fuit* in aliquare, q. d. *semet convolvit*, super re &c. 110
كبد Prop. *gravis fuit* *כִּבְדָּר* : hinc *כִּבְד* & Hebr. *כִּבְדָּר* *cur dictum* q. d. *gravius viscus*. &c. 144
كرب prop. *scalpsit* vel *sculpsit* secundario *maſtus fuit*. 263
كسف Prop. *palluit*, secundario *tabuit*, *defideravit*, &c. Hebr. *כָּסַף* 47
کتف Prop. *curvavit* : secundario *abstinuit*, *semet continuit* : est

A R A B I C U S.

est Hebr. כפף unde כף *vola*; proprie *curvatura*. 189

כפל Prop. *duplicavit*: secundario *educavit*, *fidejussit*. Hebr. כפל 151

כל Prop. *consummavit*, & *consummatus fuit*: secundario *defessus fuit*. Hebr. כלל 92

כאפ prop. *palluit*, ad *nigrum inclinavit*: secundario *studiose incubuit*, *amavit* &c. 47

לם Prop. *conglutinated fuit*: est Hebr. לם unde לם? *populum confœderatum signat*. 7

ل

لجس Prop. *lentum f. viscosum & ductile*: huic لَجَبَسٌ *argentum q. d. viscosum quid & ductile*. 69

لحد Prop. *flexit vel obliquavit*: hinc *sepulcrum q. d. excavatum a latere*. 139

لزم Prop. *firmiter adstrinxit*: Secundario ut *necessarium injunxit* &c. 100

لسم Prop. *occurrit*: Secundario *adventavit*, *visitavit*, hinc لَسِمٌ absolute pro *Hospite*. 74

لحج Prop. *micuit*: Secundario *vidit* & quidem *strictim* &c. 46

لبط Prop. *linxit*: Secundario, *strenue mendicavit q. d. circumlambere rogitationem*: alio vero flexu لَبَطٌ *est is qui in amore inconstans est q. d. circumlambens amores*. 91

لاح Med. و prop. *splenduit*, *micuit*: Secundario *apparuit*: hinc Hebr. לוח *tabula nomen suum invenit*. 6

لاق Med. و & ي prop. *mollivit*: Secundario *instruxit*, *concinnavit*: & quidem *molliter*. 229

I N D E X.

۴

- محل** Sterilis f. ex inopia pluvia : Secundario delaturam.
 exercuit : hinc **ماحل** absolute fraudator, ava-
 rus. 234
- محن** Prop. trivit : Secundar. exploravit &c. 202
- مدي** Prop. protraxit & protendit moram : Secundario perse-
 veravit &c. 59
- مر** Prop. penetravit : Secundario amarus fuit. est Hebr.
מרר. 87
- مس** Prop. terfit palando : **ששם** Secundario tetigit, strin-
 xit &c. 247
- مضي** Prop. penetravit se per omnia : Secundario felix
 fuit : hinc lucem capit Hebr. **הצלח**. 261
- مل** Prop. coxit sub cineribus : Secundario pertusus fuit
 64, 125
- مهد** Prop. stravit : Secundario admisit. hinc eleganti for-
 mula elatum : *sterne excusationem* i. e. admitte. 174
- مهر** Prop. festinavit : hinc **מהר** dos apud Hebr. dicta.
 transfertur ad *solers ingenium* quoque. 245
- مات** Med. **ي** prop. maceravit. Secundario mortuus est.
 Hebr. **מות**. 264.
- ماط** Med. **ي** prop. declinavit. Hebr. **מוט**. 3
- مان** Med. **ي** prop. sculpsit. finxit, effinxit : hinc Hebr.
תמונה notat imaginem. 66

۵

- نبت** Prop. convexum fuit cum gibbosa tuberatione, **גברה** Ra-
 dix Hebraeis restituenda. 266 conf. 13
- نبط** Prop. elicuit aquam : hinc eleganter transfertur ad in-
 267

A R A B I C U S.

interrogationes, quibus Scientia ex suo quasi fonte elicitur.

- نبض** Prop. *vibavit, jaculatus est*: hinc part. نابض *ira q. d. jaculans.* 178
- نت** Prop. *perfluxit humor*: Secundario *evulgare* tam in bonum, quam in malum. 88, 255
- نشل** Prop. *extraxit*: est Hebr. נשל. 188
- نجب** Prop. *decorticavit*: Secundario *Nobilis, egregius fuit*: eadem fere metaphora qua Latinum *Delibratum* pro *Lectissimo* dici putatur. 168
- نجف** *Asciavit*: hinc ad varia transfertur. v. g. *genus, naturam, familia dignitatem &c.* 258
- نزل** *Fluxit*: est Hebr. נל. 7, 259
- نشأ** *Elatus est, ortus est*: idem cum Hebr. נשא Secundario *adolescere &c.* 134
- נשנ** *Prominuit tuberavit*; Secundario *immorigera fuit mulier*: & vice versa *uxorem duriter tractavit maritus.* 254
- نصا** *Vulsi carpendo*: est Hebr. נצר. Secund. *attenuatus, macer fuit.* 121
- نصح** *Sincrum, purum fuit* v. g. mel. hinc metonymice נצח *sincerus monitor*: quemadmodum etiam titulus ille Psalmorum מנצח *Monitorem sincerantem* notat &c. 204
- نص** *Micuit*: secundario *leniter fluxit aqua &c.* 164
- نصل** *Utraque notat extraxit*: hinc secund. *jaculatus est.* 201
- نعل** *Extulit se in altum*: secund. *instauratus est. &c.* 135
- نقح** *Emedullavit*: secundario adhibetur *de carmine* quod ex tempore editur. 190, 207
- نقد** Prop. *punxit. &c.* Hebr. נקד. 190, 207
- نولى** *Potavit; potum egit*: hinc apud Hebr. נולל forma ex Piblel derivata notat *aquatéria, loca pascuis & aquis rigua.* 8, 125

I N D E X

- נב** Med. *redii per vices*: in Scriptura S. quoque hæc
 proprietas conspicua sub **נב** Vid. 113
נאח Med. *procubuit ingenua*: granditer *Campus pralii*
 vocatur *Procubitorium cladis*: est Hebr. **נח** *quie-*
vit. 130
נאש Med. *vellicavit*: Secundario *vexavit.* 265
נאפ Med. *Prop. eminuit*: Secundario *modum excessit*:
 hinc **נאפ** apud Hebr. notat *buc illuc agitavit.* 250

- נל** Prop. *vertit cum flexione* hinc Hebr. **נל** *lucem ca-*
pit. 123
נב Prop. *cecidit*: Secundario *neceffe fuit*: quasi *dicas ita*
cecidit ut moveri non potuerit: simili fere ratione
qua Latinis neceffe a non cedendo dictum. 41
נב Prop. *albicavit*: origini **נב** *inservit.* 135
נב *Laboravit ex ungula, eamque tritam habuit*: hinc secun-
 darium apud Hebr. etiam *invaluit doluit in* **נב**.
 117. 245
נב Prop. *posuit, deposuit*; secundario *valedixit*: *reliquit.*
 Hebr. **נב** *scivit q. d. deposuit in mentem &c.* 175
נב Prop. *secuit, & quidem in minuta frustula*: secundario
sivit, missum fecit.
נב Prop. *descendit aqutum*; Hebr. **נב** in Orig. *illustr.*
 7. 194
נב Prop. *laxum fuit*: secundario, *amplum fuit &c.* est
 Hebr. **נב**. 154
נב Prop. *transfertur ad orationem coloribus distinctam.* 192
נב Prop. *albicavit*: hinc *clarus, evidens fuit.* 135
נב Prop. *imminuit*: hinc *venit, accessit.* 215
נב Prop. *compleri vel complere*; hinc *pulcbri notio* sub **נב**
illustratur. 17

ונע

A R A B I C U S.

وقع Prop. *cecidit cum fragore*: est Hebr. יקע. 138

وكس Prop. *consternari*: Hebræis quoque hæc radix ילה o-
lim in usu fuit. 248

ولي Prop. *contiguus fuit, adhaesit*: *secundario affectum egit*. 209

*

هش Prop. *agilis fuit*: *secundario latus, alacris*. 214

هم Prop. *liquefieri*: hinc *secundario sollicitus fuit*
&c. המם 51. 249

هنا Prop. *linivit, inunxit*: *secundario prodesse*: hinc *elegans*
formula: *linivit me cibus*: id est *jucundum expertus*
sum, & *intransitive*; *Unctus fuit cibus*, id est, *latus, sa-*
lubris fuit. Sic apud Latinos quoque *unctus* pro *lau-*
to, læto &c. 104

هاج Med. *concitavit pulverem*: hinc *absolute* هبجاء
conciatior pugna; prælium: &c. 257

هوي *Cecidit, secundario cupivit* q. d. *latus cum impetu est*
Hebr. הויה & הויה conf. & Job. 7: 71.

ي

يسى Prop. *rectum, æquale fuit*: est Hebr. ישר. 208

I N D E X H E B R A I C U S.

א			
אהב	pag. 60	בעה	40. 85
אהל	76	בקע	136
אוד	211	ברא	133
אז	64	ברד	46
און	51	ברה	188. 226
אח. אחו. אחה	24	ברר	88
אחו	92	ברק	167
אטט	14	בשר	63
אי	36		
אילת השדה	162	ג	
אכל	93	גדל	209
אלה	37	גוע	17. 98. 115
אמן	32	גור	15
אמם	85. 223	גזה	238
אנה	220	גזל	17
אנש	19	גיל	15. 199
אסר	259	גלה	263
אצר	246	גמד	31
אשר	64	גמם	227
אשש	38	גרד	273
		גרע	17
		גרף	58
		גשם	92. 95
ב			
בב	202	ד	
בין & בון	60. 70	דנה	117
בטן	274	דזה	28. 148
בית	259	דון	176
בלג	107	דוק	123
בלה	25. 111	דין	דין

U.S.

Q9

123
117
16. 28. 36
31
135
241
241
97
138
85
7. 105. 194
148
51
108
211. 257
201

H E B R A I C U S.

[illegible]

I N D E X

רח
רח
רח
רוע
רח
רמה
רמל
רנה }
רנע }
רעם
רפק
רצה
רקה
רקם
רש

התרמק.

שאל
שכב
שכט
שבל
שנה
שור

47. 112. 214
57
215
232
200
98. 113
121
275
15. 23
5
21. 87. 257
209
21
46
ש
257
9
101
120
737
109. 223. 230

שול
שוח
שופ
שום
שוק
שחר
שוי
שיב
שכן
שכס
שמח
שמל
שנה
שנן
שרב
שרה
שרט
שקה
שקל

חלה
חמל

ת

70
6. 130
184
93
44
11
52
160. 250
188
225
127
121
40. 82
7. 53
170
107
100
225
82
74
253

F I N I S.

